Ci
XIV
35

N12<528680685 021
ubTÜBINGEN
LS
Ci XIV 35.

Tele. Mission
Miss Society
Basle

Malajála bháshá
Vjákarana

മലയാളഭാഷാ

വ്യാകരണം

Malayalim Grammatik

Tellicherry

തലശ്ശെരിയിലെ ഛാപിതം

൧൮൫൧

1851.

1

B U T

ഇതിൽ പ്രയൊഗിച്ച കുറിയക്ഷരങ്ങൾ ആവിത്-

ഉ—	ഉത്തമപുരുഷൻ	പ്ര—	പ്രഥമപുരുഷൻ-വിഭക്തി
ഉം—	ഉദാഹരണം	ബ—	ബഹുവചനം
ഏ—	ഏകവചനം	ഭാ—	ഭാവി
ച—	ചതുൎത്ഥി	ഭൂ—	ഭൂതം
തൃ—	തൃതീയ	മ—	മദ്ധ്യമപുരുഷൻ
ദ്വി—	ദ്വിതീയ	വ—	വൎത്തമാനം.
ന—	നപുംസകം	ഷ—	ഷഷ്ഠി
പ—	പഞ്ചമി	സ—	സപ്തമി
പു—	പുരുഷൻ	സം—	സംസ്കൃതം.
	പുല്ലിംഗം.	സ്ത്രീ—	സ്ത്രീലിംഗം
		= -	സമം

ഉദാഹരണങ്ങളെ എടുത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പെർ ആവിത

അ. രാ. ——	അദ്ധ്യാത്മരാമായണം
ഉ. രാ. ——	ഉത്തരരാമായണം
ക. സാ. ——	കണക്കുസാരം
കൃ. ഗാ. ——	കൃഷ്ണഗാഥ
കൃ. ച. ——	കൃഷ്ണചരിതം
കെ. ഉ. ——	കെരളൊല്പത്തി
കെ. രാ. ——	കെരളവൎമ്മരാമായണം
കൈ. ന. ——	കൈവല്യനവനീതം
ചാ. സൂ. ——	ചാണക്യസൂത്രം
ചി. ര. ——	ചിന്താമണിരത്നം
തത്വ - ——	തത്വബൊധം
ത. സം. ——	തന്ത്രസംഗ്രഹം
തി. പ. ——	തിരുവിതാംകൊട്ടുപഞ്ചാംഗം-

ദമ - ———	ദമയന്തിനാടകം
ദെ - മാ - ———	ദെവീമാഹാത്മ്യം
നള - ———	നളചരിതം
പ - ത - ———	പഞ്ചതന്ത്രം
പ - ചൊ - ———	പഴഞ്ചൊൽ,
പാ - ———	പാട്ടു
പൈ - ———	പൈയന്നൂർപാട്ടു
ഭാഗ - ———	ഭാഗവതം
മന്ത്ര - ———	മന്ത്രശാസ്ത്രം
മ - ഭാ - ———	മഹാഭാരതം
മ - മ - ———	മൎമ്മമണി
രാ - ച - ———	രാമചരിതം
ല - പാ - സ - ———	ലക്ഷ്മീപാൎവ്വതീസംവാദം
വില്വ - ———	വില്വപുരാണം
വെ - ച - ———	വെതാളചരിത്രം
വൈ - ച - ———	വൈരാഗ്യചന്ദ്രോദയം
വൈ - ശാ - ———	വൈദ്യശാസ്ത്രം
വ്യ - മാ - ———	വ്യവഹാരമാല
വ്യ - പ്ര - ———	വ്യാകരണപ്രവെശകം
ശാസ - ———	ശിലാതാമ്രശാസനങ്ങൾ
ശി - പു - ———	ശിവപുരാണം
ശ്രീ - അ - ———	ശ്രീമദ്ധ്യാത്മരാമായണം
ശീലാ - ———	ശീലാവതിപാട്ടു
ഹ - ന - കീ - ———	ഹരിനാമകീൎത്തനം
ഹൊരാ - ———	ഹൊരാവ്യാഖ്യാനം

മലയാളഭാഷാ

വ്യാകരണം

§ ൧. മലയാളഭാഷ ദ്രമിഡം എന്നുള്ള തമിഴിന്റെ ഒരു ശാഖയാകു
ന്നു - ആൎയ്യന്മാരുടെ മിശ്രഭാഷ തുളു കുടക മുതലായ ശാഖകളെ പോ
ലെ തന്നെ തമിഴരുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളൊട്ടു അനുസരിക്കായ്കയാൽ പെ ഭാഷ
യത്രെ - എങ്കിലും ബ്രാഹ്മണർ ഈ കേരളത്തെ അടക്കി വാണു വന്ന
കാലത്തെ നടപ്പായി നാട്ടിലെ ശൂദ്രന്മാരിൽ ചെന്നു പൊയതിനാ
ൽ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളും വാചകങ്ങളും പലതും നുഴഞ്ഞുവന്ന ഭാഷ
യുടെ മൂലരൂപത്തെ പലവിധത്തിലും മാറ്റിയിരിക്കുന്നു-

§ ൨. ഇങ്ങിനെ കാലക്രമത്താൽ ഉണ്ടായ മലയാളഭാഷയുടെ വ്യാ
കരണം ചമപ്പാൻ സംസ്കൃതവ്യാകരണവും തമിഴ് നന്നൂൽ മുത
ലായതും നോക്കിക്കൊള്ളേണം - എങ്കിലും ഭാഷയിൽ അനേക പ്രയോഗ
ങ്ങൾക്ക രാമായണം ഭാരതം വൈരാഗ്യചന്ദ്രിക ചാണക്യസൂത്രം രാമ
ചരിതം മുതലായതിന്റെ വാക്യവും കേരളോല്പത്തി സാരം
വൈദ്യശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയുള്ളതിന്റെ വാക്യവും അനുഭവത്തിന്നും ഏറെ
വരുന്നതിന്നും പ്രമാണം എന്നു തോന്നിയിരിക്കുന്നു-

§ ൩. വ്യാകരണം മൂന്നു കാണ്ഡമായി ചൊല്ലുന്നു - ഒന്നാമത് അക്ഷരകാ
ണ്ഡം രണ്ടാമത് പദകാണ്ഡം മൂന്നാമത് വാചകകാണ്ഡം തന്നെ-

I. അക്ഷരകാണ്ഡം

§ ൪. മലയാളത്തെ എഴുതുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ രണ്ടുവിധം - ഒന്നു
പുരാണമായി നടപ്പുള്ള വട്ടെഴുത്തു കോലെഴുത്തു എന്നുള്ള
തമിഴെഴുത്തും ചോനകരുടെ പ്രമാണം - ആയിരം എഴുത്തു
തന്നെ - രണ്ടാമത് സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു നടപ്പായ്വന്ന
എഴുത്തും അതു ഇപ്പോൾ സൎവ്വസമ്മതം ആകുന്നു-

§ ൧. മലയാളസ്വരങ്ങൾ (ഉയിരുകൾ) എഴുതുന്നു—

(ആര്യ) അ ആ ഇ ഈ ഉ ഊ എ ഏ ഐ ഒ ഓ ഔ

(ചോഴ) அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ

(വട്ട) [illegible]

ഇവറ്റിൽ എ ഒ ഈ രണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിൽ ഇല്ലായ്കയാൽ അവറ്റെ തള്ളി ഋ ൠ ഌ ൡ അം അഃ എന്നിവ മലയാളത്തിൽ നടപ്പില്ലായ്കകൊണ്ടും ചേർത്തുകൊണ്ടിനാൽ സ്വരങ്ങൾ എന്നു ഉണ്ടെന്ന കാണുന്നു— (§ ൩ നോക്ക)

§ ൨. വ്യഞ്ജനങ്ങൾ (മെയ്യുകൾ) എഴുതുന്നു—

(ആര്യ) ക ച ട ത പ റ

(ചോഴ) க ச ட த ப ற

(വട്ട) [illegible]

ഇവ ഖരങ്ങൾ (വല്ലിനം) ആകുന്നു.

(ആര്യ) ങ ഞ ണ ന മ ൻ

(ചോഴ) ங ஞ ண ந ம ன

(വട്ട) [illegible]

ഇവ അനുനാസികങ്ങൾ (മെല്ലിനം) ആകുന്നു.

(ആര്യ) യ ര ല വ ഴ ള

(ചോഴ) ய ர ல வ ழ ள

(വട്ട) [illegible]

ഇവ അന്തസ്ഥകൾ (ഇടയിനം) ആകുന്നു.

ഇവറ്റിൽ റ ഴ ഈ മൂന്നും സംസ്കൃതത്തിൽ ഇല്ല— പിന്നെ സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിൽ ലകാരത്തിന്നും ളകാരത്തിന്നും വിശേഷം ഇല്ല—

§ ൩. സംസ്കൃതവർഗ്ഗങ്ങൾ അഞ്ചും ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിലും നടപ്പാകുന്നു. അതിൽ ഖരങ്ങൾക്കും അനുനാസികങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ മൂന്നു ഉഷ്മവ്യഞ്ജനങ്ങൾ ഉണ്ടു—

	അതിഖരം	മൃദു	ഘോഷം
കണ്ഠ്യം	ഖ	ഗ	ഘ

താലവ്യം	ഛ	ജ	ഝ
മൂൎദ്ധന്യം	ഠ	ഡ	ഢ
ദന്ത്യം	ഥ	ദ	ധ
ഓഷ്ഠ്യം	ഫ	ബ	ഭ
പിന്നെ ഊഷ്മാക്കൾ	ശ —	ഷ —	സ — ഹ —

ഇവ നാലും ക്ഷകാരത്തെ കൂട്ടിയാൽ അഞ്ചും എന്നു ചൊല്ലുന്നു— ഇങ്ങിനെ ഉള്ള സംസ്കൃതാക്ഷരങ്ങളും മുൻ ചൊല്ലിയ ൧൮ഉം കൂടെ വ്യഞ്ജനങ്ങൾ എന്നു പറയാം—

§ ൯. അകാരമല്ലാതെ ഉള്ള സ്വരങ്ങൾ വ്യഞ്ജനങ്ങളോടു ചേൎത്തു എഴുതുന്ന വിധത്തിന്നു ദീൎഘം, വള്ളി, പുള്ളി മുതലായ കുറികളെ കാട്ടുന്നു—

ഉദാഹരണം

ക കാ കി കീ കു കൂ കൃ കെ കേ കൈ കൊ കോ കൌ

[illegible]

സ്വരം കൂടാതെ അൎദ്ധാക്ഷരമായുള്ളതു കുറിപ്പാൻ ൿ-ൺ-ൻ-ൽ-ൾ- ർ- ൽ- ... എന്നിവറ്റിൽ പോലെ വരുന്നതിന്നും ടു് പു് മുതലായതിൽ ചന്ദ്രക്കലയും ഉള്ളതിനാൽ—

§ ൧൦. ദ്വിത്വത്തിന്നു ക്ക-ങ്ങ-ച്ച-ട്ട-ണ്ണ-ത്ത-പ്പ- തുടങ്ങിയവ ഉള്ളതും ആയി ഇരട്ടിപ്പു— അനുനാസികങ്ങൾക്കു പകരം അനുസ്വാരം ചേൎന്ന വ്യഞ്ജനങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലൊ— കം-ഗം-ചം-ംബ- മുതലായവ—
പിന്നെ ക്യ-ക്ര-ക്ല-ക്വ- ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസ്ഥകൾ നാലും ചേൎന്ന പ്രകാരം പ്രസിദ്ധമല്ലൊ ആകുന്നതു—

സ്വരവിശേഷങ്ങൾ

§ ൧൧. ഹ്രസ്വസ്വരങ്ങളുടെ നില വിശേഷങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു— ഹ്രസ്വമാകുന്നതു ലഘുസ്വരം (കുറിൽ)

§ ൧൨. അകാരം ഗ-ജ-ഡ-ദ-ബ- എന്നു മൃദുക്കളോടു ചേൎന്നു വന്നാലും - അൻ-അർ- എന്ന പദാന്തങ്ങളിലും എകാരത്തിന്റെ ഉച്ചാരണം കലൎന്നു കേൾക്കുന്നു— (ഉ—ം. ചെടയൻ-ജ്ഞെ)

ന്തമിഴിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അധികം എഴുതി കാണുന്നു- ഉ - ം- അരെ ചൊർ- അരചർ- കെന്തകം- ഗന്ധകം- തെചമി- ദശമി- ഒരൊവര- ഒഷ്ഠ്യങ്ങളൊടു സംബന്ധിച്ചു വന്നാൽ ഒകാരം ഉച്ചരിച്ചു സാരം കെട്ടുന്നതു ഉണ്ടു (പെഹ, പൊവു- ഒകം, ഓരൊം)

§ ൨൭. പദാന്തമായ അകാരം രണ്ടുവിധം ഉണ്ടു ശുദ്ധമകാരം- (ഉ - ം - ചെയ്തു - പയ) ഒന്നു തമിഴിലെ ഐകാരത്തിന്റെ ഉച്ചാരണത്തൊടു ഒത്തുവരുന്നതാകുന്ന ഭാഷ്യാകാരം തന്നെ- (ഉ - ം - തല- തലെക്കു പട- പറെഞ്ഞു)

§ ൨൮. ഒരു പാദിയായ ചില ശബ്ദങ്ങളിൽ അകാരം തദ്ഭവ ങ്ങളിൽ എന്ന പോലെ മുമ്പിൽ വരും- (രാക്ഷസർ- അരക്കർ. രംഗം- അരങ്ങു)- ചിലതിൽ ആദിയായ അകാരം കെട്ടു പോയി (അരാവുക- രാവുക- അരം)

§ ൨൯. ഇകാരം ചിലതു പദാന്തത്തിലെ യകാരത്തിന്നു ആയതു (കന്യാ- കന്നി- സന്ധ്യ- അന്തി- ദൈവാധീനം- ദൈവാ നി)- തമിഴ് ധാതുക്കളിലെ ചില എകാരങ്ങളും അതിലാവ ധത്താൽ ഇകാരമായി പൊയി (ഉ- ം- കെടാ, കിടക്കു- കിടാ- കിനാ- വിലാവു)

§ ൩൦. രെഫത്തൊടു ഉകാരമല്ല ഋകാരം തന്നെ നാവിന്നു എളിതാം (ഋരുവർ- ഋരിവർ- പെരും, പെറിം- ഋതുക്കു- ഋ തിക്ക- വാഷാം- വരിഷം- കാഴ്ച- തിറിയം- ദൃഷ്ടിയിൻ- ഒ ന്നിലും ഒഷ്ഠ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഋകാരം അധികം ഇഷ്ടം (വാ യൊന്നു- പൊണ്ണനു, ബിംബാധിക- സിദ്ധാന്ത- ഒരു- തൈ- ശിവക്കു, ഋവക്ക- ധാതുപൊം-

§ ൩൧. ഋകാരവും ചില ശബ്ദങ്ങളിൽ ഉകാരത്തിന്നു പകരമാ യി വരുന്നു-

(§ ൩൨. ലവംഗം- ഇലവംഗം- ഉരുക്കു ചിലവ കോരതി- ഒരു- ഋതാൽ- ഡക്ക, ഇടക്ക)- ചിലതിൽ അതകാരം കെട്ടു പൊയി (ഋരണ്ടു- രണ്ടു- ഋരാ- രാ- ധാതുക്കൾ തന്നെ)-

§ ൨൧. പാദാന്തമായുള്ള ഉകാരം രണ്ടു വിധം; അന്തിറയുള്ള കാരം; ഉറുറ
ഷാരം) ഉ - ം - അഞ്ചു - ഒരു - മറ്റെത് അരയുകാരം (ഉകാരക്കുറ
ഷാരം) സംസ്കൃതങ്ങളിലും ലഘുവായുള്ളത് - അതു കൊണ്ടു ആയ
തിനെ അറിയാം; എഴുതുമാറില്ലാത്തതെങ്കിൽ, കണ്ണു, കണ്ണു, കണ്ണ് — നാല്,
നാലു, നാല് - എന്നവർ അത്തര കാരമായിട്ടു ഉച്ചരിച്ചും പൊ
ഴിക്കുന്നു - അത്തെറെറന്നുകളെ രാരെ സമാസത്താലും പുരാ
ണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നടപ്പിനാലും തിരിച്ചറിക്കാം - (ഉ - ം - ആർ - ആ
ര്. ആരുമ്പോൽ - നാല് - നാലുകാല് - മെൽ - മെലുവെന്നു - മ - ഭാ -
ഒകാര്- കൊട്ടുകാലങ്ങളായി) - ഈ അതൽ തൊട്ടു കിടക്കുന്നത - വട
ക്കെ മലയാളത്തിലും തെക്കെ നാട്ടിലും മയ്യാദയുമായിന്നു - (കാണ്ണു പൊ
ണ്ടു) —

§ ൨൨. ഋകാരവും (§ ൨൦) ഹ്രസ്വമായ ഉറഞ്ഞ സംസ്കൃതപദങ്ങളിൽ
ഉച്ചാരണത്തിന്മാത്രം മുഞ്ഞിവരുന്ന ലൊകം - ഉലൊകം; ഉറുപ്പി
ക. ഉപ്പിക - ചില ബ്രാഹ്മണരുടെ ഭാഷയുകാരം കെട്ടു പൊരി
(പ്രയാവ് - വാവു - ഉലാവുക - ലാവുക)

§ ൨൩. ര - ല - ആദിയായ പദങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ ദീർഘസ്വരം രണ്ടു
ഹ്രസ്വങ്ങളായി പിരിഞ്ഞതും - രാ അര - ഉരു - രെ എര - ലൊ
ഉല - എന്നിങ്ങിനെ തിരിച്ചും വരുന്നു (ഉ - ം - രാജാ അരച
ൻ - ലോകം അരക്കു - രൂപം ഉരുവം, ഉരുപ്പം - രേവതി, ഇ
രേവതി - ലോകം ഉലകം - ഉലകു - രൂപി ഉരുപി - ഷെനിക്ക - രു
ചിക്ക - എന്നായതിൽ ഉകാരം തന്നെ ബന്ധസ്വരം - നമ്മുടെ - തെ
ലെയ്സ് - എന്നവാറിൽ ഉകാരവും അകാരവും ആദ്യ പൊലെ പ്ര
യൊഗിച്ചുവരുന്നു -

§ ൨൪. ഋ - ഉ - എന്നവ - ട - ല - റ - ത - ട - മുതലായതിന്റെ മു
മ്പിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ പിന്നത്തെ അകാരം കലർന്നു വന്നിട്ടു - ഷ - ശ -
ങ്ങൾക്കു ചതുരങ്ങളും ദുഃഖിക്കുന്നു - (പുടം - പാടം - ഉര - ഷ
ട - ഉടമ്പം, തെടമ്പം - പുടവ തെരാടവ - ഉറപ്പു, ഉറപ്പു - ഇങ്ങിനെ
ഉള്ളവ -) ഇവയിൽ ഗ്രന്ഥഭാഷയിൽ തന്നെ പ്രമാണം നിലയിൽ

രണ്ടും നടക്കുന്നു (ഉദാ. ചൊറു - ചിറു - ചിലവു - തുടങ്ങുക - തുടരുക - എ
ന്നവറ്റിന്നു ചെന്തമിഴിൽ വന്നവ ധാതുക്കളായി ഉതിർത്തിട്ടും നടപ്പുവെ
റെ ഉണ്ടു) -

§ ൨൮. ഐകാരം ഇകാരത്തോടു ചേരുന്ന ഉകാരത്തോടു എകാരമായി പിന്നെ അതിലേ
ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ എത്രയും ഇസംസ്കൃതഅക്ഷരത്തിന്നു പകാരമാ
യി വിളിക്കുന്ന ... പുരത്തിലായിട്ടു - ഒകാരം - ഉപ്പു ശബ്ദമാക്കുമ്പോൾ
നരഗൽ - ... മിഴിയുന്നതു ...

§ ൨൯. ശബ്ദാദിയിൽ ... കാരത്തിന്റെ ... അതില
വാക്കുകളിൽ ... ഉപമയിൽ ... കാരം അന്നെന്നു മൂലം
... - ... - ...) - അതുപോലെ ...
... -

§ ൩൦. ... ഉകാരത്തിന്നും (ചൊറു, ചിറു -
§ ൩൧ - ... കാരത്തിന്നും ... (തകു, തകു - ചെറുക
വടുകു - ...) - ... കാരത്തിന്നു ... ഉണ്ടു ...
... - ... -

§ ൩൨. ഒകാരം ... കാരത്തിന്നും (ഉച്ചിയിലു ഉവകാര
ത്തിന്നും ... - ഒല്ലാ - വല്ലാ - ഒരിർ - വരിർ - ഒറു - വെ
റു --- ... കാരത്തിന്നും ... ഉണ്ടാകും (ഉദാ
... - ...) -

§ ൩൩. ഋകാരം മലയാളത്തിൽ ഉള്ളൊരു അക്ഷരങ്ങളിലും ഇർ - ഇരു - ഇറു -
ഉർ - ഉരി - ... പലപ്പോഴും കേൾക്കുന്നു - (ഋതു -
ഇർ - ... - ... - ഇരു - ... - ഇടു - മധു - ... -
ഋകാരം തത്ഭവങ്ങളിൽ* പലവിധേന മാറിപ്പോകുന്നു (ഋഷഭം -
ഇടവം, ഗൃഹം, കിരിയം - വൃത്തി - വിരുത്തി - ഋഷിമാർ - ഇരിഷിമാർ - ദനാ - മൃഗം -
മിരികം - ... - ... - അമൃത് - അമിർതു - ... - ... - അമരേത്ത - ശൃം
ഖല - ചങ്ങല)

* തത്ഭവം എന്നതൊ സംസ്കൃതപദത്തിൽനിന്നുണ്ടായ വിക്ഷ
നാട്ടുവാക്കു —

ദീൎഘസ്വരങ്ങൾ (ശേഷം)

§ ൨൭. അകാരം ശബ്ദാന്തത്തിൽ വരുമ്പോൾ ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്നു (ഉവാ, ഉപ - വെണ്ടാ - വെണ്ട - ഇല്ലാ - ഇല്ല - മാ - അരമ - തെങ്ങാ തേങ്ങ) - ആ ഗമങ്ങളെക്കുറിച്ചിൽ വകാരാന്തങ്ങളിലും - (പോവാ - പോവാൻ) വാചകത്തിന്റെ അവസാനത്തിലും ആകാരം നിലനിൽക്കുന്നു - (വന്നിതാ - ഇതാ) -

§ ൨൮. ഇകാരവും ഉകാരവും പലപ്പോഴും ശബ്ദാന്തത്തിൽ ദീൎഘമായി വരുന്നു (ലക്ഷ്മീ, ലക്ഷ്മി, ഊം ഭൂമൂ - ഊം ഭൂമു) - വാചകാന്തത്തിൽ ദീൎഘം ഉച്ചാരണഭേദമല്ലാതെ ഇല്ല - ഉണ്ടു - ഇരന്തു എന്നതിനെ ക്കുറിച്ചു - രാ - ച -

§ ൨൯. ഏകാരം ദീൎഘ ഹ്രസ്വങ്ങളിൽ നിന്നും (കേടം - കെടും) ദിവ്യ ശാലവ്യാകരണത്തിൽ ശേഷിക്കുന്നു - (അവനെ - അവളെ - അവരെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകും - അവളെ - ഇരികുന്നതും ആളുകളുടെ ഉടെ - കുറയ - കുറെ - ഇവ ഏകാരശബ്ദങ്ങളിൽ ചേൎക്കുമ്പോൾ ദീൎഘത്തെകെട്ടും കാണുന്നു - (അമ്മയും അയക്ക - യകാരത്തിൻ മുമ്പിൽ)

§ ൩൦. ഐകാരം നിലശബ്ദാദികളിലും അകാരത്തോടും ചേൎന്നു വരുന്നു - (ഐമ്പതു - അയമ്പതു - ഐമ്പാ. ശ - അമ്പതു - അമ്പതു) - ശബ്ദമദ്ധ്യത്തിൽ ആയി എന്നും ഐ എന്നും രണ്ടു പ്രയോഗങ്ങളും പാട്ടിൽ കാണുന്നു - (കൈ - കയ്യി - തൈൽ - തയിൽ - വൈൽ - വയൽ - ത്രൈ - ശാ - ത്രൈലോക്യം - ത്രയിലോക്യം - ശാ - രാ - കവിതവം - രാ - ച) - - ചില ശബ്ദങ്ങൾ ഇടയിൽ മുമ്പിൽ ഐകാരത്തിനു ദീൎഘസ്വരത്വം ഇല്ല - (കൈ കെട്ടു, കൈ കെട്ടു - കയ്യു) നകാരം പരമാകുമ്പോൾ ആകാരമാകില്ലുമാം - (ഐന്തു -

അഞ്ചു)

§ ൩൧. ശബ്ദാന്തത്തിലെ ഐകാരം എല്ലാം താലവ്യാകാരമാകുന്നു - (ഉ - തു) എങ്കിലും അതിന്റെ ഉച്ചാരണം മാറാതെ ആണ് പാട്ടിലുള്ളു -

§ ൩൨. ഒകാരം പലതും അവ്വ - എവ - എന്നാകിയതിൽ നിന്നുളവാകും

ങ്ങൾ — (ഉപചാരം — ഔദാൎയ്യം — ഔവണ്ണക്കാർ — ഔഷധക്കാർ — വാസ്തവം — പൌരുഷം — മൌനം — വിഷ്ണുവാടം — കിഴക്കുവാടം — ഗോപുരം — ചൌവാരം — പൌരന്മാർ — പൌത്രൻ)

§ ൩൩. ഔകാരം ഉത്തരമലയാളത്തിൽ ഇല്ല എന്നു തോന്നുന്നു — ഔഷധം — ഔവണ്ണം — ഔവനം — ഔവണ്ണക്കാർ മുതലായ വാക്കുകളിൽ അകാരത്തോടു വകാരം ചേൎത്തു ഉച്ചരിക്കുന്നതു ദക്ഷിണപ്രകാരം —

അനുസ്വാരവിസൎഗ്ഗങ്ങൾ

§ ൩൪. അനുസ്വാരം മലയാളത്തിൽ പദാന്തത്തിൽ മാത്രം ഉള്ളതു — അതിന്നു മകാരവും വ്യഞ്ജനങ്ങളിൽ ചേൎക്കുന്ന വിധം —

§ ൩൫. വിസൎഗ്ഗം സംസ്കൃതവാക്കുകളിൽ അല്ലാതെ മലയാളഭാഷയിൽ ഇല്ലായ്കയാൽ അന്തഃപുരം എന്നതു കൂടി അന്താപ്പുരമാക്കി —

§ ൩൬. തമിഴിൽ ആയുധക്കാരം എന്നുള്ളതു മലയാളത്തിലും ഉണ്ടു എന്നു ചിലർ വാദിക്കുന്നു — അതു വാക്കുകളുടെ ആദിയിലും അന്ത്യത്തിലും ഉള്ള അതിന്റെ ഉച്ചാരണം മാത്രം പോരാ — വിസൎഗ്ഗത്തിൽ പോലെ ചെവിക്കു മാത്രം അതിന്റെ ധ്വനി കേൾക്കുന്ന ഉച്ചാരണങ്ങളിൽ ഏകാരാദിയായി സ്വരങ്ങൾ ഒന്നാം പ്രകാരം ഭേദിച്ചു കാണുന്നില്ലെന്നേ — അക്കാ — ആവശ്യം — ഇഷ്ടം — ഈരാരെട്ടു — ഉള്ളം — ഊശ്വം — എണ്ണ — ഏണാങ്കൻ — ഐരാവതം — ഒന്ന — ഓരോ — ഔവന — അതുഴന്നു — — അല്ലെങ്കിൽ പച്ച — പാൽ — പിഴ — പീലി — പുഞ്ചിരി — പൂവാന — പെരും — പേടി — പൈതൽ — പൊൻ — പോയി — പൌരുഷം — ആവൎത്തി —

വ്യഞ്ജനവിശേഷങ്ങൾ

ഖരങ്ങൾ

§ ൩൭. മലയാളത്തിൽ തമിഴിൽ എന്ന പോലെ അഞ്ചു ഖരങ്ങൾക്കും പദാദിയിലും ദ്വിത്വത്തിലും മാത്രം ഉറച്ചുള്ള ഉച്ചാരണം ഉണ്ടു — പദമദ്ധ്യത്തിൽ മൃദുക്കളെ പോലെ ഉച്ചരിക്കുന്നു —

ഖ— ഖാദ്ഗം, ഖഡ്ഗം എന്നവറ്റിൽ പോരം; പ്രകാരംതന്നെ മുദ്ദു

ച — ചരണം; അരശു . . അരചൻ . .

ട — ടങ്കം ; നട്ടു . . അടങ്ങു . .

ഥ — രഥം ; പൊത്ത . . പദം . .

പ— പാരം ; തപ്പു . . അപാരം . .

§ ൩൧. ഖകാരം തദ്ഭവങ്ങളിൽ സവൎണ്ണങ്ങളുടെ പ്രകാരം തന്നെ ഉള്ളൂ— (ശംഖ്—ചങ്ക, ഗൃഹം—കിരിയം, ഘനം—കനം, ക്ഷോമം—കോമം, പക്ഷം— പക്കം)—

§ ൩൨. മൂൎദ്ധന്യാക്ഷരങ്ങൾക്കും പദമദ്ധ്യത്തിലെ തകാരത്തിന്നു (§ ൩൩) ഒരൊലയിറവും മാററവും വരുന്നു (മുകിൽ— മെഴു— ചകട— ചാട— പക്ഷി— പാഴി— അടിക്കാത്ത— അടിയുത്ത, ശിലാഫിൻ്റെ— അവ. പുര ഷകാരം— പുരുഷാരം— പുണ്ണാകാരി— പുണ്ണാരി— വെണ്ണാട്ടുകര— വെ ണ്ണാട്ടര— നൃത്തം— നൊക്കം— നൃത്യം— വെയ്യം— മഹാകാളൻ— മഹാളൻ)— ഖില വകാരങ്ങളെയും മകാരമായി ചമക്കും— (ദ്രുവന— മുകന— സെവ— ചെകി)

§ ൩൩. ചകാരം സവൎണ്ണങ്ങൾക്കും ഉൗഷ്മാക്കൾക്കും പകരം വരുന്നു (ഛായ— ചായം, ജലം— ചലം, ഝഷിക— ചടിത്ര— ശ്രാദ്ധം, ചാത്തം— ശാസ്ത്രജ്ഞർ, ചാത്തിരാർ, ഷഡംഗം— ചാടങ്ങ, സെവകർ— ചെകവർ, സഖ്യം— സക്കിയം, ക്ഷേത്രർ— ചാത്തിരർ, ക്ഷാരം— ചാരം, തക്ഷൻ— തച്ചൻ, വിരിഞ്ചി തം— മുത്തു, നമ്പിരിയൻ— ഉദയാദിപുരം)—

§ ൩൪. ഞ, ഛ— എന്ന താലവ്യങ്ങളുടെ ശക്തിയാൽ തകാരവും ചകാരമാകുന്നു— (തൊളള— ചൊളള, തിന്നാകം— ത്രപനാകം— പ കിത്ത— പടിച്ചു— പിന്തള— പിച്ചള— കണ്ണാടകത്തിൽ പോലെ കാ കാരത്തോടും മാറുന്നു (കീര— അമ്പു— കിര— ചെരം— കെരളം— ച ക്കിട്ട— ചിറ്റാ— പദാദിയകാരം ലോപിക്കുന്നു ഉണ്ടു (ഇറങ്ങു— ഇറങ്ങ. ഒഴുന്ന— ഒഴുന്ന— ഒഴിച്ചു— ഒട്ട— ശ്രമിച്ചു— അനിഷ്ടം— ശ്രവണം— ഒരുവം—

§ ൩൫. പദമദ്ധ്യത്തിൽ മൂൎദ്ധന്യാക്ഷരങ്ങളിൽ (§ ൩൨) രേഫാ രം ഭരിച്ചുകാണുന്നു (അരശു— ക്രു— പടിശ— പരിശ— ശുചിരി—

കഴിച്ചൽ - ഗൽ - പുഷ്പ - പൂത്തു, കറെച്ചെ - കറെശ്ശെ - ശീല, ശില, മദ്ര
ശില - ചേരി, ശേരി - അച്ഛൻ എന്നതൊ അതിപൊരമായിട്ടു അച്ഛ
ൻ എന്നായി - സകാരവും മലയാളവാക്കുകളിൽ നുഴഞ്ഞു (ഉരുസ്സ
ാ) അലസൽ, കുട്ടസ്സ്, ത്രാസ്സ് -

§൫൨ - ടകാരം സവൎണ്ണങ്ങളും ഷകാരത്തിന്നു പകരം (ശ്രേഷ്ഠ - ചാ
ട്ടു, ഡിമ്മ - ഒടക്കു, ഖണ്ഡം - കണ്ടം, മെഷം - മെടം - സ്തരാടം - പൂൎവ്വാഷാഢം
ഗൊഷ്ഠം - കൊട്ടം - ഷട്സ്ഥാനം, രാട് മുതലായവറ്റിൽ ഡകാരം അധികം
നടക്കു (ഷഡ്വ - രാട്ടു - എന്നെ മലയാളത്തിൽ ടകാരം വല്ലതും ഞ്ഞകാര
ങ്ങളിൽ നിന്നു ജനിച്ചുവരുന്നുണ്ടു - പൂട്ടു - തൊട്ടുക - ട്ടുക - കൊട്ടു - കൊട്ട

§൫൩ - തകാരം സവൎണ്ണങ്ങളും സകാരത്തിന്നു പകരം (സിമി - തിമി,
ശ്രോണി - തൊണി, സന്ധ - ചന്ത - സ്വാമി - തമി - സത്യം (ക്ലിഷ്ടാടകം - സ
ന്ധി) - കൈലാസം - ആത്തം - മിക്കിത്ത - തെറിക്ക - ത്രൈ - ശ്രാ -
മാനസം - മാനത്തം - മുഞ്ഞ - മുത്തു - രാ - ച - താലവ്യശക്തിയാൽ ത
ത്ഥകാരം വരും (പിത്തള - പിച്ചള, വെത്തു - നഞ്ചു, ധരിത്ത - ച്ച -
എന്നെ സകാരത്തൊടും മാറുന്നു (മൂത്തത്ത - മൂസ്സത്ത - വാതിൽ, വാശി
ൽ - വാതിൽ, താളം - സാളം - തന്ത്രാക്കൾ, സന്ത്രാക്കൾ

§൫൪ - പദമദ്ധ്യത്തിൽ മൃദുഷകാരണം ഇതിനും ചിലപ്പൊൾ ലൊ
പം വരും (താമൃതിനി - താമൃതി, നന്മതിനി - നന്മതി - അട്ടത്തം - ആ
ത്മാ, സൽ മുതലായവറ്റിൽ ലകാരം വരുന്നു (ഡ്, = §൫൫ എന്നപൊ
ലെ §൫൫

§൫൬ - പകാരം സവൎണ്ണങ്ങളും യകാരം (ഫലകം - പലക - ബന്ധം -
പന്തം, ഭട്ടൻ - പട്ടൻ - ഭാം - ഭം - ഭസ്മം - പദമദ്ധ്യത്തിൽ മൃദുഷകാര
ണം ഇതിനും വകാരം ആകും ലൊപിച്ചു പൊകയും ആം - (ഉപാദ്ധ്യാ
യൻ - വാദ്ധ്യാൻ, പാട്ടു - തറവാട്ടു, നിലവാട്ടു, മിഴ്ത്തു - മിഴൊട്ടു, മി
പ്പ - തിവ്വ -

ഊഷ്മാക്കൾ

§൫൭ - ഊഷ്മാക്കൾ പൂൎവ്വമലയാളത്തിൽ ഇല്ല - അതുകൊണ്ടു അവ
റ്റിൽ ച, ട (ഷ) ത, യ എന്നവ വരും ഉദാഹരണങ്ങൾ - (ശ്രമ.

൫൧-൫൨- മൂന്ന- നന്ന- ശാന്താ- ചാത്തൻ- സ്വാതി- ചൊതി- തൃഷ്ണ- ദൃ
ഷ്യ, കാഴ്ച, കാട്ടം- കഷ്ട, കട്ടം- വിഷ്ണു, വിണ്ണു- ഹംസം, അന്നം-
കംസൻ, കഞ്ചൻ)

§൫൩- വിശേഷാൽ വടമൊഴി സകാരം മുതലായത ലൊപിച്ചു പൊകും-
(സഹസ്രം- കാണ്ടാടകം സായിരം- ആയിരം- സിംഹം, ശരായം- സിം
ഹകം, ചിങ്ങം- സന്ധ്യ, അന്തി)- അത പൊലെ ശ്രദ്ധം- കി
ഞ്ഞൊഹകാരം (ഹിതം- മാലൊകർ തം- മാ- ദ്രാ- ഹാരം- മാറത്തു
ചാർത്തുന്നൊരാരം- ഗ്രാ- ഗാ- ഗാഹകം- കാളം- ആഹ്നികം- അന്നം ഗ്രഹ
ണം- ഗിരണം)-

§൫൪- ഇപ്പൊഴത്തെ ശബ്ദങ്ങളിൽ മലയാളവാക്കുകളിലും അഴ
ങ്ങളിൽ ഊഷ്മ- ഷകാരം ഴകാരത്തിന്നു വെണ്ടി കാണുന്നതും
ഉണ്ടു- (ഉഷ്ണം, ഉഴൽ- മുഴക്കുക) - ഹകാരം ദെഹി മുതലാ
യതിൽ അർദ്ധിപാസ്സിക്കിൽ നിന്നും ഉണ്ടായതു-

അനുനാസികങ്ങൾ

§൫൫- അനുനാസികങ്ങൾ മുമ്പ ഉച്ചാരണമുള്ള ഖരങ്ങളെ തുടൎന്നിട്ടു
നാവലിയിലും ചെരുന്നു തന്റെ തന്റെ വൎഗ്ഗമായിത്തീരിക
ളിച്ചു വരുന്നു-

ംക - ങ്ങ (ശൃംഗം- കാൾ, മൃഗങ്ങൾ മൃഗങ്ങൾ സിംഹം- ചിങ്കം, ചിങ്ങം
ചെങ്ങലം, ചങ്ങല)-

ഞ്ച - ഞ്ഞ (നെഞ്ചു- നെഞ്ഞു- കിടിംപുന്ന്- കിടങ്ങുൽ- അറിഞ്ചു-
അറിഞ്ഞു-

ണ്ട - ണ്ണ (ദണ്ഡം- ദണ്ണം)- ഉണ്ണുണ്ണും വിടു, കുറ്റും പെം തെലെവ
ഉച്ചാരണത്തിൽ നിന്നു കുറുകിയ എന്നപൊലെ)-

ന്ത - ന്ന (വന്തു- വന്നു- പൊരുന്തു- പൊരുന്നു)-

ന്ദ - ന്ന (ചന്ദനം- അന്ദവർത്തിൽ ചന്നനം- തെവെ- ശ)

മ്പ - മ്മ (നമ്പൻ- അമ്മ) പൊനാസിക്കു- താമ്പൊളിക്കു തെവെ- ശം-
സമ്മതി)

ന്റ - ന്ന (എന്റാൽ- തമ്പ- എന്നാൽ- മൂന്റു- മൂന്നു- ഇന്റു- ഇന്നു

§ ൫൦ - ങകാരം ദ്വിത്വം കൂടാതെ സംസ്കൃതവാക്കുകളിലെ ഉള്ളൂ -
(ദിങ്മുഖൻ - ശൃംഗം - ശങ്കാ)

§ ൫൧ - ഞനങ്ങൾ രണ്ടും ചകാരത്തിന്നും പകാരം ചേരുകയും - ഞാൻ -
പഞ്ചയാൻ - ഞണ്ടു കണ്ണോടക - ചാഞ്ചി. ഒടിന - ഒടിയു - ചൊല്ലി
നാൻ - യാൻ - നകം - യുഗം - തിന്നു - കണ്ണോടകം - തെന്നു

§ ൫൨ - ണകാരം വലുതും ഴ ളന്നവയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നു
ണ - (കാണ്ക - കൊണ്ടു - മിണ്ടു - മിണ്ട - തൊണ്ണൂറു - തൊണ്ണൂറ്റു.
ഉൾ - ഉണ്ണാഹം - ചെം. ഉണ്ടാവു ഇ - ഗാ. വെൾ - വെണ്ണീറ, വെ
ണ്ണിലാവു - പരം പരമായാൽ ണകാരം മാഞ്ഞുപോകിലും ഞ്ഞും
(വെണ്ണട - വെങ്കട - കാണ്ടു - കാമ്പു - തെണ്ടു - തെമ്പു)

§ ൫൩ - ൻ നകാരങ്ങൾ രണ്ടിന്നു ഭേദം ഉണ്ടു - ഞാൻ പോലെ അക്ഷ
രം തന്നെ എന്ന തോന്നുന്നു - നകാരം (നി) പദാദിയിലും ത
വർഗ്ഗങ്ങളോടും ഇല്ലുന്നു - ൻ (നി) പദമദ്ധ്യത്തിലും പദാന്തത്തി
ലും റകാരത്തോടു തന്നെ (നല്ല പല - എന്തു - ഒന്നു - ആടി
ന ആയന - എന്റെ ഒന്റു - ഞാൻ ആന - പിന്നെ എന്ന
ള്ളതു പലപ്പോഴും ലകാരത്തോടു മാറുന്നു - (നല്ല - നല്ലു - പൊൻ -
പൊല്ലു - ഗൃഹം, ഗ്രഹം - ഗമം -) തെൻ കു - (തമിഴിൽ തെറ്റി) തെല്ലു
തെങ്കു - തെൻ - (തമിഴ് തെനാറ്റി) തെള്ളു -

§ ൫൪ മകാരം അനുനാസികങ്ങളുടെ ശേഷം വകാരത്തിന്നു വ
രം ഇല്ലുന്നു (ഉൺവാൻ, തിൻവാൻ - ഉണ്ണാൻ, തിന്മാൻ എന്ന
വകരം പോലെ അനുപ്പിന്മാർ അതിനെ മുന്നും എന്നവക്കും ഉണ്ടാം - § ൫൭)

യ - വ - എന്നു രണ്ടു വ്യഞ്ജനങ്ങൾ

§ ൫൫ - യകാരം താലവ്യസ്വരങ്ങളോടും വകാരം ഓഷ്ഠ്യസ്വരങ്ങ
ളോടും സംബന്ധിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു രണ്ടിന്നാലും സന്ധിയിലും മറ്റും
വളരെ പ്രയോഗം ഉണ്ടു - വിശേഷാൽ വകാരം വലുതും താലവ്യസ്വ
സ്വരങ്ങളാൽ യകാരമാകയും ചെയ്യും (ദിവൻ - ദിയൻ - അറിവിക -
അറിയിക - നെടുവീർപ്പു - നെടിയീർപ്പു, പറവാൻ - പറയാൻ
§ ൨൫ - ൫൬ - ൫൭ -

§ ൭൩. ലയകാരങ്ങൾ ചകാരാദികളിൽ [illegible] വാഴ് — പക്ഷി — പൈ — പ — ചി — അരയൻ — ചൻ — അയൻ — [illegible] — നായർ — നായ — [illegible] — [illegible] — ചയം — [illegible] — [illegible] — [illegible] — മറ്റ് ഇലവച്ച കാരങ്ങളാകിപ്പോകിലേയ നക — പോനക — യാമം — ചാമം — പൈ — [illegible]

§ ൭൪. അദ്യകാരം (ഷ്) എഴുതാതെ [illegible] ങ്ങളുണ്ടാകുന്നു — നാമങ്ങളിലർ അകാരാന്തം ഏനാരോ ല്ലുന്നു — അതിനെ അല്ല — നായ്, നായ്ക്കൾ [illegible] ക്രിയാപദങ്ങളിലും [illegible] വലപ്പോഴും [illegible] [illegible] — പാഷ്ട — വാഴ്ച — വാക്ക് — [illegible] — [illegible] — പുരാണത്തിൽ [illegible] [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] —

§ ൭൫. വകാരം [illegible] വലപ്പോഴും [illegible] പോകും — കൂട്ടുവാൻ — കൂട്ടാൻ, വരുവാൻ വരാൻ — ഉപദ്രവം ഉപ ദ്രം — [illegible] — [illegible] — വരുന്നിൻ വരിൻ — [illegible], [illegible] § ൫൧. ൭൭. [illegible] — (§൯൯ — [illegible])

§ ൭൬. [illegible] മകാരങ്ങളും [illegible] — (§ ൭൯) [illegible] — [illegible] — അമ്മാമൻ — അമ്മാവൻ — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] —

ഊഷ്മാക്കൾ

§ ൭൭. [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] വലതും [illegible] പോകും (മുള്ളം — മുള്ളൽ)

§ ൭൮. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible], [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — മൂത്രം — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

§൩൭. റകാരം ഖരങ്ങളിൽ ഉഭയമാകകൊണ്ടു ദ്വിത്വം വരുവാ
നും (വ്യാകര - പക്ഷത്തിൽ) അനുനാസികത്തോടു ചെരുവാനും (എന്റെ)
സംശയമില്ല - പദാന്തത്തിൽ ചിലരെഴുത്തുകളും റകാരമാക്കി എഴുതുക
ഉം - (തീൎന്നിരം - തിരിൽ)

§൩൮. ചില റകാരങ്ങളും ൻ. ലകാരങ്ങളിൽ തന്നെ ഭേദിക്കുന്നതു -
മുത്തു, മുത്ത - തിൽ - തില്ല, തിറവു - നൽ - നൽത്ത - നൻറു, നന്ന - മുന്നം
മുൻ - തിറ്റുക - തിൻ -

§൩൯. പദാദിയെഴുത്തിന്നു ഒന്നിൽ - അ - ഇ - ഉ - എന്നവറ്റി
വരെ - (§൩൫. ൪൧. ൪൯. അല്ലാത്തിൽ അ ഇ ഉ എന്നിങ്ങനെ
ടി - (അയിരം - ഉയിർ - ഇരുപ്പെഴു) പദാദിയെഴുത്തു സാധുവാകുന്നു -

§൪൦. ചെമ്പം ചിലപ്പോൾ ലകാരത്തെ മാറുന്നു (പ്രതിച - പകിശ.
ചില - ചീര - പക്ഷം - പച്ചക്കു - ഇരത്തെ (തുരു) ഇലത്തെ (തമിഴ് -
ചകാരത്തോടും ഒകാരത്തോടും പടുവാക്കിൽ ചെഴുതുണ്ടു - (രാമൻ
ചാമൻ - രമിക്കു, ദമിക്കുന്നു - ചണ്ടു - ചണ്ടു, ദണ്ടു -

§൪൧. ഋ ലകാരം സംസ്കൃതത്തിലെ അ ദ്വ - ത - വൎണ്ണങ്ങളും (൪൫)
തമിഴിലെ അരു റകാരത്തിന്നും പകരം വരും - (ഉ - ം ഉൽകൃഷ്ടം -
മത്സരം, ഉൽപത്തി - ആത്മാ - എന്നെന അദ്ധ്യകാരം - അത്ഭുതം -
അത്ഭവം, പത്മം - എന്നെന്നു അത്രദ്രകാരം - തപ്പിതം ഇകുതിമ ഖൎത്ത
റവരം മുതലായതു തെറ്റെന്നൊല്ലു §൪൫ -

§൪൨. ലകാരം ദന്ത്യസ്വരങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ചെരുമ്പോൾ ലതിച്ചു
പൊകിലുമാം (തിട്ടം - തിട്ടം - കാട്ടൽ - കാരൽ - പാൎത്തെഴുതു
കെൻ്റ തരം - കാത്തും (പ്ര - ത) വാതിൽക്കൽ - വാതിക്കൽ - വാതുക്കൽ -
കൊരിൽക്കൽ - വാരക - വട്ടത്തു അപ്രകാരം മുൻഷം - മുതൃ
ഷം - മുഷ്ക്കമമാക്കുക - തെരു എന്നപോലെ - (§൪൫) -

§൪൩. ഠ - ഠ - എന്നവറ്റിൽ നിന്നു അടുത്തവരുകയാൽ ഴ എന്ന
അദ്ധ്യകാരം ഴകാരത്തിന്നാകും വരും - (കഴ്പ്പൊൾ - കെഴ്പ്പൊൾ -
ന്നു - കഴെപ്പൊഴും - കഴ്പ്പൊഴെ - പുകിഴ് - പുകഴ്ന്നു - തമിഴ് - തമി
ഴ് - തമിഴിൽ ഴകാരം - ഡ - ഷ - ഋ - എന്നവറ്റിന്നു പകരം

ആഴ്ച്ചണം-(നാഴി-നാഴിക-ദ്രമിഡം-തമിഴ്-സിംഹളം-ഒരാഴം-അ
ന്വെഷം-അന്വെഷം-ക്ഷയം-കിഴയം-വൈ-ശ്യ) നകാരത്തിൽനി
ന്നും ഉത്ഭവിക്കും-(കൊഴു-കാഴ്ച), തമിഴ്കാർക്ക് യകാരത്തൊടും
സംബന്ധം ഉണ്ടാകകൊണ്ടായം-ഴം- ആയിരുന്നതിൽനിന്നുണ്ടു
ആകുന്നു)—

§൨൧. ളകാരം സംസ്കൃതത്തിൽ ലകാരത്തിൽനിന്നുണ്ടാകും-(കളം-കൊ
മളം, കൊളുക്കം)- അതു ട-ഡ-എന്നവറ്റിന്നും പകരം നില്ക്കും (ദ്രമിഡം-ഷഡ്ഗം
ഷൾ്ഗം-ണ-ഴ-കാരങ്ങളൊടു സംബന്ധം (ദൃഢം-[illegible])

§൨൨. പദാദിയിൽ ഉകാരം ഇല്ല-(എങ്കിലും മഹാരൊകർ, ലൊക
ർ എന്ന ഒരു പക്ഷം ഉണ്ടു- വിശെഷിച്ചു ക്താദികളിൽ റകാരംവരു
മ്പൊളൊന്നും. [illegible] കളുടെ തത്ഭവങ്ങളിൽ ഉകാരം നടക്കും-ഉ-
[illegible])—

§൨൩. അൎദ്ധ ഉകാരം ദീൎഘ സ്വരങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ലകിച്ചു വൊരും
([illegible] ആകും. കാഴ്ച-കാക്ക-§൨൨-ഉകാരവും കൂട [illegible]
നതന്നെ-(കമിഴ്ക്ക-കമിക്ക-കമിഴ്ചു-കമിഴ്ക്കു-കഴ്ക്കു)-കടം-
[illegible]-പൊഴ്ക്ക-പൊരു)

പദാംഗങ്ങൾ

§൨൪. ഒരൊരൊ പദത്തിൽ എത്ര സ്വരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാൽ അത്രെ പ
ദാംഗങ്ങൾ ഉണ്ടു- അതിൽ സ്വരാന്തമായിരിക്കുന്ന പദാംഗം (ആ-
ന-പൊ-ഉ) വ്യഞ്ജനാന്തമായിരിക്കുന്നവ ദീൎഘ പദാംഗം (കൺ, മുൻ, ക
ൽ, കാൽ, വാൾ, [illegible]) ചൊല്ലുന്നു എന്നതിൽ [illegible]
നപദാംഗങ്ങൾ ഉണ്ടു- അതിൽ നടെ അവ അടെച്ചവ, വിശെഷ
ത്തിനാൽ—

§൨൫. പദാംഗം ദീൎഘം എന്നു ചൊല്ലുന്നതു അതിലെ സ്വരം ദീ
ൎഘം എന്നു വരികിലും [illegible] അതിന്റെ തുടൎച്ചയിൽ രണ്ടു വ്യ
ഞ്ജനങ്ങൾ കൂടുകിലും തന്നെ (മിന്ന-മിൻ-[illegible]) ശെഷം ഒക്കയും ഹ്ര
സ്വപദാംഗം- ആകയാൽ [illegible] പദാംഗ [illegible] എന്നതിൽ
(പ്രേ-ത്യ-പി-ക്കാ-രീ-ത്വം- ഒന്നാം പദാംഗം തുടൎച്ച

ഷവും നായാ മദ്ധ്യസ്വരത്തിന്നും അയാമത്തിരണ്ടെഴുത്തുകളുള്ളൂ. ഇതു
മാകുന്നവ- ഐ- ഔ- എന്നും ഹ്രസ്വങ്ങൾ തന്നെ-

§൨൧. ഉച്ചാരണത്തിൻ കാലഭേദം കുറെ പാശ്ചാത്യഭാഷകളെന്ന സാധി
ച്ചിട്ടുള്ള സംസ്കൃതത്തിലും തമിഴിലും അധികാരമുള്ളതായിട്ടുള്ള പ്ര
യോഗങ്ങൾകൊണ്ടു- മാത്രകളെന്നതുകൊണ്ടു കാണിക്കുന്നു- അതിൽ
ഹ്രസ്വസ്വരം ഒരു മാത്രയും ദീർഘം രണ്ടും ഐ, ഔ എന്നതിനും പ്ലുതം
മൂന്നു മാത്രയുമുള്ളവ എന്നു ചൊല്ലുന്നു- അരക്കാരവും വ്യഞ്ജ
നങ്ങൾക്കും ഓരോ അരമാത്രയുള്ളവയത്രെ-

§൨൨. വ്യഞ്ജനങ്ങൾ തമിഴിൽ കുറുകി ചൊല്ലുന്ന ഉച്ചാരണമലയാളത്തി
ൽ അല്ല സംസ്കൃതത്തിൽ മാത്രം വിധിതമാകുന്നു- ആദ്യയോ
ഗ്യതയുള്ളവ പാദാംഗങ്ങൾ മലയാളത്തിന്റെ വക്തിൽ ചേരുവ എന്നു
(പാദം- വർണ്ണം- മാത്രയും- മാത്രാസ്വരം എന്നുള്ള വ്യഞ്ജ
നങ്ങളെ വർജ്ജിച്ചിട്ടില്ലേ- ഉം വ്യക്ഷായനൻ- ദുർയോധനൻ
മ- രോ- പശ്ചിമ- വർത്തിക്ക- ശാസ്ത്രം- ഉലക- ശാസ- ത്രിവിക-
വ്- ഇത്യാദി- [illegible]

§൨൩. [illegible] സ്വരത്തോടെ വ്യഞ്ജനം പ്ര
യോഗിക്കുമ്പോൾ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] രണ്ടിലും മാത്രാസംഖ്യ ഒക്കെ ഒക്ക
ന്നു-

സന്ധി

സ്വരസന്ധി-

§൨൪. സംസ്കൃതത്തിൽ ഉള്ളതുപോലെ മലയാളത്തിൽ സംഹിതാ
[illegible] രണ്ടു പദങ്ങളിലെ സ്വരങ്ങൾ തങ്ങളിൽ കൂടു
ന്നതു [illegible]- [illegible]- [illegible]- [illegible]- [illegible]- ഉദയം-
[illegible] എന്നപോലെ സ്വരം [illegible] ഉണ്ടാകയില്ല- ഒന്നു
[illegible] സ്വരം [illegible] എല്ലാറ്റിലും [illegible]-

എന്നാ വ്യഞ്ജനങ്ങളിൽ ഉന്നസ്വരങ്ങളുടെ നടുവിൽ നില്ക്കിലും — സംസ്കൃതാ
ചാരവും ദുർഭമായി കാണുമാറുണ്ടു — (ദ്രമിഡമന്ത്രങ്ങളിലൊക്കെ — ദ-ന.)

§൨൯. പാദാന്തമായ അകാരത്തിന്നു പണ്ടു വകാരം തന്നെ ഉറപ്പുള്ളത —
ഖ് — ഇടം — അവിടം — വലവാണ്ടും — മ. ഭ. — പലവുരു — കൈ — ന — ഒച്ചു — വാ
റെക്കെ — ഉ — മിക്കവാറും — ഒക്കവെ — പുത്തുക്കവെ — കൂട — വ് — ഒരു താനും മ. ഭാ.) —
എങ്കിലും താലവ്യാകാരത്തിന്നു കാരണത്തെ വെണ്ടുന്ന — പ്. ഉ — . ചെ
ക്കിലില്ല — യകാരം ഉപ്പൊൾ അതിന്ന് അവൻ ഉദിച്ചു താനെ വെ
ങ്ങളെയാ, അല്ലയൊ — വന്നയാൾ)

§൩൦. പാട്ടിൽ അകാരം പല്ലൊത്തും ലഭിച്ചു പൊകും —

അ — അ = അറികൊ ... — മ. ഭാ. വാങ്ങനാളിൽ
അ — ഇ = അല്ലിഹ — ... വൻ — (കെ. രാ.)
അ — എ = ചെല്ലുന്ന ഒക്കെ ...
അ — ഏ = ഉല്ലത്തെ (പ. ത.)
അ — ഐ = ഉള്ളൈക്കു (കൈ. ന.)
അ — ഒ = വിൽമുറിഞ്ഞൊച്ചൽ (അ. ര)

§൩൧. ഇ — ഈ — എ — ഏ — ഐ — എന്ന താലവ്യസ്വരങ്ങളുടെ പിന്നക
കാരം തന്നെ (വഴി — യിലെ — ഉ — ... — ... പിലാപ്പൊൾ ഉദിച്ചയൊ
ഗം ... (നൊക്കില്ലല്ലൊ — മ — ഭാ. = നൊക്കില്ല — ചൊല്ലില്ലയൊ) —

§൩൨. അരക്കാരത്തിന്നു ഹ്രസ്വം എങ്കിലും പരമാകുമ്പൊൾ ...
... വന്നല്ല — എവിടെ — കണ്ടെടുത്തു — ... കാരം തുടങ്ങിയ
ദീർഘസ്വരങ്ങളുടെ ഉണ്ടായൊ വകാരം തന്നെ (... — ... — ...
... — ... — ... നടപ്പുള്ള — (... — ... — ഒ
യാകുന്നുവൊ — ... — ... (കെ — രാ) — ... — വരുന്നു
വെങ്കിൽ — വരുന്നെങ്കിൽ —

§൩൩. ഉകാരം സ്വരങ്ങളിൽ പരമാകുന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ
ഇതു —

അ — ഉ — മറുകത്തുമല്ലും (... — ഗാ.)
ഉ — ഉ — അങ്ങുമെ — കൊ — രാ — ... — മ. ഭാ.

ഷിനൊടു ഋഷി ഋഷി രാജ ഋഷി രാജർഷി ബ്രഹ്മർഷി രണ്ടും കാണാം—
മ-ഭാ- മഹാത്മിരുഷികളും-കേ-ഉ-

§ ൫൦. അകാരത്തിന്നു വകാരം തന്നെ പുരുഷോത്തമൻ ആദിതാവും-ഏവാ
വെന്നു-കൃ-ഗാ- താവെന്നിക്ക- കൃ-ഗാ- അന്യഥാ ഭാവിത്വം, വ്യഥാ ഭാവിത്വം-
കെ-രാ-എങ്കിലും യകാരം അധികം ആത്മകൃഷ്ണ ചേർക്കുന്നു-ദ്വിവാ
ലൊന്നും ദശായെന്നും-കെ-രാ-ദിവാനിങ്കൽ എന്നെങ്ങുതാനും—ഭക്ത്യാ
യവൻ-മ-ഭാ- ഭക്തിയായിവയ്-ശക്യായിവൻ-കെ-രാ- വരായല്ലോ
അ-ര- കല്യാണിത്വ-മ-ഭാ- ആയ്യോല്ലായൊ-(കൃ-ഗാ-) - വെണ്ടാ എന്നുതു
ഋതുക്കിപൊയിട്ടു ഗ്രവണ്ടല്ലൊ-ദ-നാ-

§ ൫൧. എകാരം പലത്തിന്നും പാട്ടിലും നാട്ടിലും ലോപം വരും ക്രൂരയാ
യെയിരുന്നു- കുറയായിരുന്നു-കൃ-ഗാ- കാണൊട്ടില്ല വരും- കെ-രാ- ഷിനാ
ടകാം-(വ്യ-മാ)

§ ൫൨. ഒകാരത്തിന്നും ഒഷ്ഠ്യത്വം നിമിത്തം വകാരം തന്നെ തണ-
ഗോ-വ്-ഉ-ഓ- എങ്കിലും യകാരം കൂടെ കാണുന്നു-ഉണ്ടായെന്നു-
അരക്കായെന്നു-കൃ-ഗാ-

വ്യഞ്ജനസന്ധി

§ ൫൩. മലയാളത്തിൽ വ്യഞ്ജനങ്ങൾക്കു ഇത്ര സംഹിത ഇല്ല- എങ്കിലും
തമിഴിലും സംസ്കൃതത്തിലും ഉള്ള സന്ധിപക്ഷങ്ങൾക്കു ഉപ്പുഭേദമായിട്ടും സമാ
സത്തിൽ അധികമായിട്ടും കാണും-

§ ൫൪. അതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ

ൺ — ച·· മഞ്ചിരപ്പഴുക്കുത്തവൺചൊവരി- രാ-ച-
ൺ — ത· വിണ്ടലം
ൺ — ദ· എണ്ദിശ-പ്ര-ത-
ൻ — ക· ആലിങ്കീഴ-
ൻ — ച· അവനൊന്നു(കൃ-ഗാ) എന്നിലൊവട്ടിൽ പൊയി
രട്ടു-കെ-രാ-
ൻ — ഞ· അവഞാൻ(ഭാഗ്യം)
ൻ — ത· ഞാൻ-താൻ-

൯— പ. എമ്പൊരറ (പ്പിച്ചു)

൯— പരം. മുല്ലപ്പൂ, പൊല്ലലം — പൊൽച്ചെറുതയാണൊപ്പു
മുല്ലുക, തിരുമുല്ലാട്ടു, പില്ലാട്ടു

൰— സ. പെരിങ്ങാത്തിലകം —

൰— ച. പരിതിക്കുറ്റൊത്തു

൰— ത. പരുത്തൊളം

൰— ഗ. പഴന്തഞ്ഞ — പാടന്നൊരം

൰— ച. കാഷ്ഠിച്ചു (രുക്കി)

൪— സ്വം. തിരൌഷിച്ചു — തിറായി

൨— പ്രാഞ്ജനം. ചൊല്പടം — ക്രുല്പാട്ടു — ക്രുപ്പാട്ടു —

൯— ഗരം. മുത്തിൽത്തിളപ്പാൽ ക്കുട — മണ്ണിൽത്തിട്ട — ക
ടത്തിട്ടൂരം

൯— ധ. തമ്മിൽധർമ്മം — തമ്മിൽധർമ്മം — മ. ഭാ.

൯— മ. വാഴമേൽഭഗവതിയിരമേൽ (ഭാണി)ലമേൽ.
നാഗരത്ന — നെരഞ്ഞി

൯— ത. മക്കാലുത്തായം — മഞ്ഞാലുത്തമിൽ — ലു = ടങ്ങ
ന്തു തക്കനവി കവിതയി — ശ്രാന്ത

൯— മ. ന. ഉഞ്ഞെഹം — ഉഞ്ഞാവി — ഷഞ്ഞതെ —

(൫൯) ൯ — സ്വരം. ഞഞ്ഞെപ്പാഴിമിടെ (കാ. രാ) ക്കാണുമെന്നൊഴൊട്ടുമെ
(പ. ത).

§. ൫൦. ന്നം എന്നപദാന്തം ഉ എന്നതിൻമുമ്പിൽ അവ്യയം. പാപം, പാപവും — ഒട്ടം ഒഴുക്കവും — ഒട്ടുവാംപുഴക്കവും — വാന്ത്രവെള്ളം, (ദ. നാ.) തിങ്ങൊങ്ങുകളെന്നിത്യാദ്യൊട്ടുചെൻവരുമ്പോൾ ലോപിച്ചും പൊടും പ്രശമായി — വശാസിത — ചെ. ച. — ഷിന്നത്തിന്നായി — ചിധെയായി — നാനാവിധായി — അനേകം തത്ഭവങ്ങളിലും അത് അരക്ഷാരമാക്കിയിട്ടു അകഷം — അച്ച് — ശംഖം — ശംഖഷിപം — ദ്വീപ് — മന്ത്രം — മന്ത്ര

§. ൫൧. സമാസങ്ങളിൽ പദാദിവ്യഞ്ജനസംക്ഷേപം സംഭവിക്കും

പെട്ടുംഉണ്ടു-അതിനാൽമിലദിക്കിൽ(+) സ്വരദൈൎഘ്യവുംവരു
ന്നു- ഉദാഹരണമാവിതു—

ക— എറിഞ്ഞെത്ര(കൊ- രാ) വെച്ചൂട്ടും (ട്ടും)- കൊക്കാതെക്കാ
ണ്ടു- കൊടുത്തു:—

+ ചൊൽക്കൊണ്ടാം — ചെമ്മേൽക്കാരാം- (ദ്രപ്പ)

+ - ഇക്കിച്ചെറുക്ക— വെമ്മോടു

+ - ചെമ്പുക്കോട്ടി— ചെമ്പോട്ടി- ചെരിപ്പുകത്തി- ചൂണ്ടി
അമ്പുകൂട്ടി- അമ്പൂട്ടി

ങ— അങ്ങുനിന്നു— അങ്ങുന്നു- അങ്ങിന്നു-

+ - എഴുന്നെല്ലു- എഴുനെല്ലു-(രാമ) എഴുനെല്ലു- ഏറനാട്ടു
വെണനാട്ടു- ഏറാട്ടു വെണാട്ടു-

യ— വീട്ടെജമാനൻ-(ദ്ര.ഹ) വാട്ടമറെമട്ടർ-

വ— കൊണ്ടുവാ- കൊണ്ടാ കൊണ്ടെന്നു- തരവെണം- ത
രെണം—

+ - ഇട്ടുവെച്ചു- ഇട്ടച്ചു-(വൈദ്യശാസ്ത്രം).

+ - കൊടുത്തുവിട്ടു- കൊടുത്തൂട്ടു (പ്രാണ) ചൊല്ലിവിട്ടതും- ചൊ
ല്ലീട്ടതും- (ഭാ- ഗാ) രണ്ടുവട്ടം- രണ്ടൊട്ടം (കാ- സാ)

+ - നല്ലവണ്ണം- നല്ലോണ്ണം (പ്രാ) ദ്രമ –

+ - മില- വ്- ഉടത്തും- മിലോടത്തും (കൊ- രാ) പല്ലെടത്തും—

അഉ — എഴുന്നള്ളുക- എഴുന്നെള്ളുക- എഴുന്നെള്ളുക-

ദ്രന്ദ്രു- പദാദികളായ ഖരങ്ങളും ക- ച- ട- ത- പ- എന്നിവറ്റി
ന്നു സന്ധിയാൽവലപ്പോഴും ദ്വിത്വം വരും— എവിടെഎല്ലാം
എന്നാൽ—

൧.- ഹ്രസ്വസ്വരത്തിന്നുപരമാകുമ്പോൾ വിലാക്കി- ക- ഠ- ത- ത്ഥ
ന്നു- ശൂലത്തെ- ശബ്ദത്തെകെട്ടു- അവനെതള്ളിവിട്ടു-(ഭാ- ഭാ)-
എന്ന- ഭൂരവും എല്ലാപ്പെട്ടു- (പ്രാണ) ഇവിടെസുഖം (കൊ- രാ)
കൈക- ത്താളം—

൨.- താലവ്യസ്വരത്തിൽപിന്നെ

മഴക്കാലം, പടക്കൂറനം- അരഞ്ഞാണ്- ഒറെസ്സരം- പുളിപ്പുളി
ത്തൊൽ- പൊൽക്കിഴി, പൊല്ക്കൊൻറ- കന്നിഞ്ഞായറു- (ഗ്രാ
ഞ്ഞി- നന്നാക്കിളെക്ക- നന്നായ്ക്കൂഴ്ത്തു- (വൈ. ച.) പൊ
ട്ടിത്തെറിക്കുന്നതിക്കനല്ക്കട്ട (രാ- ച.) എങ്കിലും മുലക്കട്ടി- വഴിയെ
പൊഴക്കൻ- എന്നു മറ്റും ചൊല്ലുന്നു-

൩൰ താലവ്യാകാരമല്ലാത്തതിലും കൂടക്കൂടെ ഇങ്ങു- (പ്രാന്തക്കാരി-
ക്കൊളെളക്കൊടുക്ക- ഭയപ്പെട്ടു- ചെക്കപ്പെട്ടു- ചെത്തപ്പൊ
ൾ- എങ്കിലും- കിളിപ്പുറത്തിൻ എന്നപോലെ, അകതാർ-

൪൰ ഇറെകാരത്തിൽ പിന്നെ-
പുത്തുവേട്ടാൽ- പുത്തൽത്തു- ചെയ്പുവിള്ളൽ (കൃ. ഗാ.) മുപ്പ
ത്തായ്ക്കും- (കേ. രാ) ത്രത്താക്കി- (ഭാരതം) വിലതിന്നതൊട്ടു-
(മറുകര- ചെറുപ്പുളി) അരകുകാരത്തിൽ പിന്നെ എത്രയും
ദുല്ലഭമായി ദ്വിത്വം കാണുന്നു- മൂത്തുക്കല- മ. ഭാ. മൂത്തു
ക്കട. കേ. രാ.)

൫൰ ർ. ൽ. ൾ. എന്നവററിന്റെ ശേഷം എത്തില, പൊൽക്കുടം,
സ്വല്പാക്കം- പാല്ക്കട്ടൽ, നല്ക്കുളം, മുമ്പിൽ തന്നെ (കേ. രാ)
ഉൾക്കൊണ്ടു, ഉൾത്താർ, പുൾക്കരമൂലം (വൈ. ശ. പുഷ്കരം)-

§ ൬൬. പെട്ടക- പാട്ടു- പടി- എന്നവററൊട്ടു ദ്വിത്വം ഉള്ളസമാസങ്ങ
ൾ തന്നെ നടപ്പു (മെല്പെട്ടു, പുറപ്പാട്ടു, വെടിപ്പാട്ടു, മെല്പടി, മെ
പ്പടി, മെൽപ്പൊടി) എങ്കിലും വഴക്കത്താലില്ലാത്ത ദ്വിത്വം കൂടാതെ
ആകുന്നു- (പ്രവൃത്തിപാട്ടു, ഇടപാട്ടു, നടപടി, പിടിപെട്ടക, മെലെട്ടു
മലൊട്ടു)-

§ ൬൭. ൺ- ൻ- മ- യ- ൽ- ൾ- ഈ അൎദ്ധാക്ഷരങ്ങൾ ധാതുവാകുന്ന
പ്രഥമപദാംശത്തിന്റെ കൂടെ ചേൎന്നു സ്വരം പരമാകിൽ ദ്വിത്വം
വരും-

മൺ — മണ്ണിട്ടു-
പൊൻ — പൊന്നെഴുത്തു- മുന്നെ, പിന്നിൽ (കോ
പിന്നെ)

നാം — നമ്മാണെ, ഡമ്മെട്ടുത്തു-

ചൊൽ — ചൊല്ലല്ലൊ, മെല്ലെന്ന-

വിൽ — വില്ലാൽ, നൽനൂന — നല്ലാന-

മുൾ — മുള്ളിൽ, കൾ — കള്ളും — വെള്ളോല

ഇതി അക്ഷരകാണ്ഡം സമാപ്തം — (ശ്രീ — ഗുരു) —

II, പദകാണ്ഡം

§ ൬൯. അക്ഷരങ്ങൾ ചേൎന്നു ചൊല്ലുന്നതു പദം തന്നെ — പദത്തിന്നു രൂപം അനുഭവം ഇങ്ങനെ രണ്ടു വിശേഷം — അനുഭവം ചൊല്ലേണ്ടതു വാചകകാണ്ഡത്തിൽ തന്നെ — പദകാണ്ഡത്തിൽ ചൊല്ലുന്നതു നാമരൂപവും ക്രിയാരൂപവും തന്നെ — ഇവറ്റിന്നു തമിഴിൽ പെയർച്ചൊൽ വിനച്ചൊൽ എന്ന പേരുകൾ ഉണ്ടു — വിശേഷണങ്ങളും ഗുണവും കുറിക്കുന്ന വിശേഷങ്ങൾ ഉരിച്ചൊല്ലുകൾ എന്നു രണ്ടിന്നുള്ളവയും വ്യാകരണങ്ങളും വരകൊണ്ടു — ഒട്ടകം. പാ. ക്രൂ ഇത്യാദി അനുകാരണശബ്ദങ്ങളുണ്ടു —

നാമരൂപം (പെയർച്ചൊൽ)

ലിംഗങ്ങൾ

§ ൭൦. മലയാളത്തിൽ പുല്ലിംഗവും സ്ത്രീലിംഗവും സബുദ്ധികളെ ചൊല്ലുകയുള്ളു — അതുകൊണ്ടു സംസ്കൃതത്തിൽ പുല്ലിംഗമാകുന്ന വൃക്ഷം സ്ത്രീലിംഗമാകുന്ന പൃഥ്വി എന്നീ രണ്ടും നപുംസകം അത്രെ — അബുദ്ധികൾ നിലവറ്റിന്നു ബുദ്ധി ഉണ്ടെന്നു വെച്ചു ലിംഗം സങ്കല്പിച്ചിട്ടും ഉണ്ടു — ഉ — ം. സൂൎയ്യൻ — ചന്ദ്രൻ, മംഗലനായുള്ള തിങ്കൾ. കൃ — ഗാ. ധ്രുവൻ, വിന്ധ്യഹിമവാന്മാർ, കെ. രാ. — ഭൂമി ദേവി

§ ൭൧. പുല്ലിംഗത്തെ കുറിക്കുന്ന പ്രത്യയം അൻ എന്നതു ആകുന്നു — ദൃഷ്ടാ: പുത്രൻ — മക — മകൻ — നിലനപുംസകങ്ങളും അപ്രത്യയം തന്നെ കൊള്ളുകയും (പ്രാണൻ, മുഴുവൻ, പുത്തൻ)

§ ൩൩. സ്ത്രീലിംഗത്തിന്ന നാലു പ്രത്യയങ്ങൾ ഉണ്ടു — ൧.) ഇൾ എ
ന്നതകൂട്ടുകയാൽ ഉണ്ടാകുന്നവ (മകൾ) — ൨.) ഇത്തി പ്രത്യയം
(ഒരുവൻ — ഒരുത്തി) — താലവ്യസ്വരത്താലെ — ച്ചി — ആകും (ഈടവൻ,
ഈടത്തി) ൩.) ആശാരി, — ച്ചി — പട്ടാണിച്ചി നായർ, നായരിച്ചി — ഷ്ട്രൈ
ത്താലെ — ട്ടി — ആകും (ചെവൻ, ചെട്ടി, മാണൻ, പാട്ടി — തമ്പുരാൻ, ത
മ്പുരാട്ടി — ട്ടി എന്നപൊലെ — റവള്ളത്തൊട്ടു — റി — ആകും (കുറവൻ — കുറ
ത്തി വെറ്റി) — — ൪.) ഇ (തൊഴൻ — ഇ — മലയി, പറയി, ബ്രാഹ്മണി)
(ഃ) സംസ്കൃതനാമങ്ങളിൽ ഉള്ള ആ — ഈ — ഇനി — ആന്ത്യൻ, ആന്ത്യ
ക — (ഷണ്ഡികിൽമാം) ജ്യെഷ്ഠ (ജ്യെഷ്ഠത്തി) — ഇഷ്ടൻ — ഇഷ്ട
ത്തിയൻ, — ത്തിയരത്ത്യാദി

§ ൩൪. നപുംസകത്തിന്ന — അം (ഃ ഹ്രി) — ഉ — ഇത്യഞ്ചു പ്രമാണം (വൃ
ക്ഷം, മരം — ആത്മാവു)

ബഹുവചനം

§ ൩൫. ഒരുമ, പലതും എന്ന ഒരാവചനം ബഹുവചനം ഇരണ്ടെയുള്ളു —
ബഹുവചനത്തിന്ന — കൾ — അർ — ഇവരണ്ടു പ്രത്യയങ്ങൾ വിശെഷം

§ ൩൬. കൾ പ്രത്യയത്തിലെ കകാരത്തിന്ന — ആ — ഈ — ഊ — ഓ — ഐ
റയകാരം എന്നിവ പാദാന്തങ്ങളാൽ ദ്വിത്വം വരും (ഉ — ം — പിതാക്കൾ,
പിതൃക്കൾ. ഇടാക്കൾ — ഋക്കൾ, ഭ്രൂക്കൾ — പൂക്കൾ — ഗൊക്കൾ — ഉരുക്ക
ൾ — തെരുക്കൾ, കാഴ്ക്കൾ) —

എങ്കിലും ഗുരുക്കൾ, ഭ്രാവുകൾ (ഭ്രൂ — സി) പൂവുകൾ — ത്രി — ഗാ —
തെരുവുകൾ കാഴ്കൾ — ഗൊ — രാ — എന്നവ മുടെനടക്കുന്നു — വിന്നൊ
രാവുകൾ (ത്രി — ഗാ) കാവുകൾ — പാറുകൾ എന്നത പ്രമാണം —

§ ൩൭. താലവ്യസ്വരങ്ങളിൽ വരമാകുമ്പൊൾ കകാരത്തിന്ന ദ്വി
ത്വം ഇല്ല — (സ്ത്രീകൾ, തീയത്തികൾ, തൈകൾ, തലകൾ, കാല്കൾ) — എ
ങ്കിലും നാക്കുകൾ എന്നുതന്നുടപ്പാക്കി — (നാക്കികൾ എന്നതിപാദാംഗമാ
യുംഉണ്ടു — ത്രി — ഗാ)

§ ൩൮. അരയകാരത്താലും അല്പരലാദികളാലും ദ്വിത്വം ഇല്ല — (സ
മ്പത്തുകൾ, കായ്കൾ, കാല്കൾ — തെ — രാ — പെരുകൾ, വെർകൾ — നാളുകൾ,

നാല്ക്ക്— ചില സംസ്കൃതവാക്കുകളിലെ അരക്കാരം-വിസൎഗ്ഗകാരം
പോലെ ആകുന്നതാകുന്നു (സത്ത്-സത്തുകൾ, സത്തുക്കൾ-- മഹത്തുക്കൾ-മ.ഭാ.
ബുദ്ധിമത്തുക്കൾ- അ.രാ.- വിദ്വത്തുക്കൾ- ചിര.- സുഹൃത്തുക്കൾ- കെ.രാ)
പിന്നെ പിശാചുകൾ- കെ.രാ.- പിശാചുക്കൾ, പിശാചങ്ങൾ- പിശാചന്മാർ
നാലും നടപ്പു- സ്വാദു, ഉകാരാന്തമായിട്ടു ചിലപ്പൊൾ- (സ്വാദു
കൾ- വൈ.ച.- വസ്തുകൾ എന്ന പൊലെ ഉള്ളതിൽ മുതലായിരിക്കുന്നവ
കൾ തന്നെ വന്നാലും ഭൂമിക്കൾ എന്നതിന്നു ഭൂമികൾ- കെ.രാ. തെ
ന്നാ- സാധുവാം- മക്കൾ എന്നതിന്നു മക്കൾ എന്ന പൊലെ-

൭൩. അം കൾ എന്നതിൽ അങ്ങൾ ആകും (ദൃഷ്ടാ)- മരം, മരങ്ങൾ- പ്രാ
ണൻ മുതലായതിൽ അൻ അപ്രകാരമാകും (പ്രാണങ്ങൾ, ദൈവങ്ങ
ൾ. ക്രി.ഗാ. ശ്രീകരൻ, ശ്രീകരങ്ങൾ. ക്രി.ഗാ.- ഗുണകൻ- ഗുണകങ്ങൾ കെ.രാ)
പിന്നെ-ക്കൾ എന്നതു മാറ്റുമില്ല- ആങ്ങൾ (ആങ്ങളു) പെങ്ങൾ എന്നും
ആണുങ്ങൾ- പെണ്ണുങ്ങൾ എന്നും വെറെ അനുഭവത്തോടെ പ
റക്കുള്ളു- അൽ എന്നതു കൂടെ നാസിക്യമായി പൊകും. (പൈത
ൽ- പൈതങ്ങൾ)- പിന്നെ കിടാക്കൾ അല്ലാതെ കിടാങ്ങൾ എന്നതും
ഉണ്ടു-

൭൪. അർ പ്രത്യയം സംബുദ്ധിക്കുള്ളു- അത്തൻ- അമ്മ
മുതലായവറ്റിൻ വചനങ്ങളൊട്ടു ചെരുന്നു (അവൻ, അവൾ- അവർ-
സ്ത്രീയാൻ, സ്ത്രീയാ- സ്ത്രീയർ- മാതൃ- മാതർ- കൃ.ഗാ.- പിള്ള, പിള്ളകൾ-
പിള്ളർ- മ.ഭാ.- മകൾ എന്നതിന്നു മക്കൾ- മക്കളർ ഇരണ്ടുണ്ടു-
മ.ഭാ.ര)-

൭൫. അവർ എന്നതു സംബുദ്ധിക്കു ബഹുമാനിച്ചു ചൊല്ലുന്നു.
(രാജാവവർ, രാജാവവർകൾ)- അതു സംക്ഷേപിച്ചിട്ടു ആർ
എന്നാകും- (പരമെശ്വരനാർ, ഭഗവാനാർ, നമ്പിയാർ, ദെവി
യാർ, നല്ലാർ)-

൭൬. മാർ എന്നതും അതു തന്നെ- അതു മുമ്പെ വാർ (ത്തലുക്കവാർ-
അവർ) എന്നും അൻ പ്രത്യയത്താലെ (ട്ടുക്കു) മാർ എന്നും ആയി-
ഇങ്ങിനെ- പുത്രനവർ- പുത്രൻവാർ, പുത്രന്മാർ- ഇങ്ങിനെ

സൎവ്വസമ്പുടികൾക്കും ഒരുപദാൎത്ഥത്തോടും പറയുന്നു. ദേവന്മാർ, ഭ
ൎത്താക്കന്മാർ ഭാൎയ്യക്കാർ - പുത്രന്മാർ - ശിഷ്യന്മാർ - ജ്യോതിഷ്യന്മാർ - ന്മാർ - മന്ത്രി
മാർ -, മന്ത്രികൾ - അനേകൎക്കും. ഗണിതാൎത്ഥവാചകങ്ങൾ ആയി
ഉപയോഗിക്കും. പ്രമദകൾ - കെ - രാ - നിസ്സാരങ്ങൾ ഭാൎയ്യമാരും മക്കളും - രാ -
ഷിഞ്ഞവെരമാർ - സ്ത്രീ - ഗാ - യതിപ്രായമാർ - കെ - രാ - ഇതുമാതി - ദേ
വതമാർ, ദേവതകൾ, ദൈവങ്ങൾ എന്നും ചൊല്ലിക്കൊള്ളു -

൩൦. നപു. ന്മാർ - കൾ ഇവരണ്ടും സ്ത്രീലിംഗത്തിൽ ചൊല്ലുന്നു - അവൾകൾ, വിദ്വത്കൾ - ആ
ൾകൾ - കെ - രാ - അരചൎക്കൾ - മ - ഭാ - അതിൽ ഒരുവൻ ചൊന്നിട്ടും
പൊരുൾ ഒരുവകൾ, അമരകൾ - കെ - രാ - അസുരകൾ - മ - ഭാ - ശിഷ്യക
ൾ, ഭൂതകൾ ശൂദ്രവൈശ്യകൾ - അമാത്യകൾ - മ - ഭാ - അതുപോലെ
തന്നെ വിശ്വാമിത്രാദികൾ - വ്യ - മാ - ഗന്ധകന്മാർ - വാളകളും - മി
ത്രകൾ - കെ - രാ -

൩൧. കൾ - മാർ - രാജാക്കന്മാർ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ എന്നാൽ .
വിശേഷാൎത്ഥം തന്നെ - അതിന്റെ ലക്ഷ്മാർ ജനാൎദ്ദനഗ്രഹങ്ങൾ -
ഷിതാക്കന്മാർ പാഠകന്മാരും പെരുമാക്കന്മാർ, സ്ത്രീക്കന്മാർ എന്നും
ചൊല്ലുന്നു, അതിൽ ശബ്ദാന്തം കൊള്ളുക. ൩൨. നപു —
അഗ്നിത്രയം പഞ്ചഗവ്യങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണന്മാർ - മ - ഭാ - ക്ഷത്രിയന്മാർ - കെ -
രാ - ഇവ സകലത്തിലും ഇല്ല. ഭൂതങ്ങൾ, ഭൂതകൾ - വൈ - ഷ - ഭൂതങ്ങ
ൾ —

൩൨. സാധാരണമല്ലാത്ത ബഹുവചനരൂപം ഉത്തമ - ഉണ്ടാകുന്നു
ഇതിന്റെ പോലെ ഒരു ഭാഷയിലല്ലാതെ അവരുടെ അതിന്റെ സ്ത്രീയർ, സ്ത്രീ
ചെയ്ത്, സ്ത്രീ ജാതി, ചാഴയിനോർ, ഇങ്ങനെ സാമാന്യമായി - മരണത്തിൽ
പ്രത്യക്ഷം തന്നെ - വൈകാരിക, സ്ത്രീകൾ ക്രമമായി നമ്മൾ ക്രമമായി - എങ്ങൾ
കിടാവി എന്നവർ എന്നും -

വിഭക്തികൾ

൩൩. സംസ്കൃതത്തിന്നും മലയാളത്തിന്നും വിഭക്തികൾ ഏഴു
ഒരു വിധമെന്നു പറയുന്നു - അതിൽ ഒന്നാമത് പ്രഥമ, കൎത്താവിന്റെ
പേരുകളുടെ - നിൎദ്ദിഷ്ടമെന്നും ചൊല്ലാം - സംബോധന

ആകുന്നപ്രകൃതി ന്നതിന്റെ ഒരു വികാരം— ശെഷം എല്ലാം പ്രത്യയവിഭക്തി
കൾ ആകുന്നു—

§ ൰൧. പ്രത്യയവിഭക്തികൾ ഏകവചനനാമങ്ങളിൽ പ്രകൃതിയോടു ഒരൊ
പ്രത്യയങ്ങളെ വെറുതെ ചെൎത്താൽ ഉണ്ടാകും. ൟ കാൻ-ഏ-ഇല്ലാ
ൽ-കണ്ണു-ഇൻ-ചിലതിൽ നെർവിഭക്തിക്കു ആദെശരൂപം
വരും. ഞാൻ, എൻ, ദെശം, ദെശത്തു, വീടു, വീട്ടു, ആൺ- കണ്ണിൻ

§ ൰൨. പ്രത്യയവിഭക്തികളുടെ വിവരം ദ്വിതീയ (കൎമ്മം)-ഏ പ്രത്യ
യം (താലവ്യാകാരവും മതി-എ-) കണ്ണിനപ്പുറം കണ്ണെ-൩-ാം തൃതീയ (ക
രണം) - ആൽ പ്രത്യയം - അതിന്റെ ഭെദം സാഹിത്യവിഭക്തി
ഒടു, ഓടു പ്രത്യയം - (അതൊടുകൂടെ എന്നതു അതിടയാകുന്ന സപ്തമി
പൊലെ പ്രയൊഗം) ചതുൎത്ഥി (സമ്പ്രദാനം) കു പ്രത്യയം - നെർവി
ഭക്തി താൻ-ആദെശരൂപം താൻ-ൻ-അന്തമാകയാൽ-ഉകാരം-നു പ്ര
ത്യയം- ൫-ാം- ഷഷ്ഠി (സംബന്ധം) ചതുൎത്ഥിക്കുതക്കവണ്ണം ഉടയ
ഉടെ (അതു-തു- ഈ രണ്ടു പ്രത്യയങ്ങളുള്ളതു-ഉം- ഞാൻ, എന്നുടെ, തനതു-
മിന്നതൻ അതു എന്നതു തന്റെ എന്നായും (കുന്നൻ) ഉം- താന്റെ തമ്പ്രാൻ കെ
ൾ- അതിനൊടു ഒരു അവ്യയം നിത്യം ചെൎപ്പാറുണ്ടു-(താന്റെ) എന്റു-
എന്നതിൽ നിന്നു ചതുൎത്ഥിയുടെ രണ്ടാം പ്രത്യയമാകുന്ന-നു-എന്നതു
ഉളവാകുന്നു- സപ്തമി (അധികരണം) ഇല്- ഇങ്കൽ- ഇൽ-
കാൽ ആകുന്നകൽ- അത്തു-ഇടെ- ഊടെ-അകം-മെൽ-(ഉൾ)-ക്കീ
ഴ് മുതലായ സ്ഥലവാചികൾ പ്രത്യയങ്ങൾ ആകുന്നു-ഉ-ം- ദെശത്തി
ൽ, മലക്കൽ, നെഞ്ഞത്തു- നെഞ്ഞിടെ, വായൂടെ, നാടകം, വാതി
ൽ-വെളിലെത്താൽ, പിലാവിൽ-ഇൻ-ത്തു-ഈ രണ്ടു പ്രത്യയങ്ങൾ
ആദെശരൂപം കൂടെ സപ്തമിയുടെ വികാരം എന്നു ചൊല്ലും- ദെ
ശത്തു- ദെശത്തിൻ-ഏ- കു- ഈ രണ്ടും ചെൎത്താൽ സ്ഥലചതുൎത്ഥി ഉ
ണ്ടാകും. ദെശത്തെക്കു, അവരെത്തക്കു- പണ്ടു ഇല്ല-താ-ച-
ഞ്ഞെട്ടില്ലായി-ക. ൭) പഞ്ചമി നിന്നു എന്നു വിനയെച്ചം സ
പ്തമിയോടു ചെൎന്നിട്ടു പ്രത്യയമാം. ദെശത്തിൽ നിന്നു, ദെശത്തുന്നു-
അവരിൽ നിന്നു- അവരുന്നു- പുഴുന്നു—

രൂപവകകൾ

§ ൫൦ാം. നാമരൂപങ്ങൾ വിശേഷാൽ രണ്ടുവകയായിരിക്കുന്നു-ഒരുവക-
നവക-ഏതിങ്കിലെ ചുരുക്കിയ രൂപങ്ങളെന്നതത്രെ അകാരാന്തം-

§ ൫൧ാം. ഒന്നാംവകയിൽ സകലബഹുവചനങ്ങളും അടങ്ങുന്നു-

പ്ര	പുത്രൻ	പുത്രന്മാർ	മക്കൾ
സംബോധന	ഹെ പുത്രാ	ഹെ ...ന്മാരെ	ഹെ ...ളെ
ദ്വി	പുത്രനെ	പുത്രന്മാരെ	മക്കളെ
തൃ	പുത്രനാൽ	പുത്രന്മാരാൽ	...ളാൽ
സാഹിത്യ	പുത്രനോടു	ന്മാരോടു	ളോടു
ച	പുത്രന്നു	ന്മാൎക്കു	ൾക്കു
പ	പുത്രനിൽനിന്നു	ന്മാരിൽനിന്നു	ളിൽനിന്നു
ഷ	പുത്രന്റെ (ഉടെ)	ന്മാരുടെ	മക്കളുടെ
സ	പുത്രനിൽ	ന്മാരിൽ	ളിൽ

ദ്വിതീയയിൽ പുത്രര- മക്കളു-ഷഷ്ഠിയിൽ-പുത്രരൊടു-
ടെ, മക്കളെയെന്നിങ്ങിനെ ചുരുങ്ങുന്നു-ഇതിന്നു-പ്രകാരം-ക
ന്നവരൊടു-ഒന്നു-പ്രത്യക്ഷം ഉള്ള ഭാഷയിൽ കാണുന്നു-ഉദാഹര
ങ്ങളിൽ ഇല്ല-

§ ൫൨ാം. രണ്ടാംവകയിൽ-അൾ-ഇ-ആ-ഈ-ഐ-ഇവ ആ
ദിയായവ അടങ്ങുന്നു-

പ്ര	മകൾ	പുത്രി	വാ, വായ്	തീ	കൈ
ദ്വി	മകളെ	പുത്രിയെ	വായെ	തീയെ	കൈയെ (കയ്യെ)
ച	മകൾക്കു	പുത്രിക്കു	വാക്കു	തീക്കു	കൈക്കു
ഷ	മകളുടെ	പുത്രിയുടെ (പുത്രിടെ)	വായുടെ	തീയുടെ	കൈയുടെ
സ	മകളിൽ	പുത്രിയിൽ	വായിൽ	തീയിൽ	കൈയിൽ

ഭൂമിയിങ്കൽ, പുത്രിങ്കൽ-കൈ-ആ-തീയിങ്കൽ- കൈയിങ്കൽ
തൊണിയിങ്കൽ, തോണിക്കൽ, അറ്റത്തിങ്കൽ (മ.മ.)

ഇങ്ങിനെ ശബ്ദരൂപങ്ങളിൽ പഞ്ചമിയിൽ-വ. ഭാഷാ-മുതലായ
തിന്റെയും- കൽ ആദിയായിട്ടുള്ളവ ഒന്നു-കൃ-ശാ-പഞ്ചമീരൂപം-കൽ-ചുരുക്കം-
സംബോധനയിൽ-സ്വാമീ- തൊഴീ--കൃ-ശാ-തമ്പുരാട്ടീ-എന്നും-

ന്നിവിടെ ഉച്ചസ്വരവും ഏടാ മഹാപാപി, ഹെ ദേവി - കെ. മാ - എന്ന
പ്രയോഗവും ഉണ്ടു - ഉളളവർ എന്നതിന്നു ഉള്ളോവെ എന്നെ സംബോധ
ന പ്രതിരൂപ കയകാറമായുള്ളോവെ - കെ. രാ - ഭ്രാന്തി സന്നിമൃത
ലായാവതിന്നു ഭ്രാന്തസസ്യങ്ങൾ എന്നവതന്നെ തത്ഭവങ്ങൾ -

൩൬. മൂന്നാം വക താലവ്യാകാരാന്തം -

പ്ര —	മല —	ഇവിടെ —	സഭ (സഭാ)
ദ്വി —	മലയെ —		സഭയെ
തൃ —	മലയാൽ —		സഭയാൽ (ബുദ്ധിയാൽ - കെ. രാ)
ച —	മലെക്കു —	ഇവിടെക്കു —	സഭെക്കു
പ —	മലയിൽനിന്നു, മലയിങ്കന്നു —	ഇവിടെനിന്നു, ഇവിടുന്നു —	സഭയിങ്കന്നു
ഷ —	മലയുടെ (ശീതൈ - കെ. രാ. സംഘ്യൈ ടെ - ത - സ - കന്ദൈക - വ്യാ - മ) —		സഭയുടെ
സ —	മലയിൽ, മലയിങ്കൽ, ഇവിട്ടത്തിൽ (ഇവിടത്തു)		സഭയിൽ (സഭയെക്കൽ)
	മഴക്കാലത്തു - മാക്കത്തു - മലെക്കൽ, ഊരിക്കീഴു —		സഭയിങ്കൽ (സഭയെക്കൽ)
സംബോ —	പുരക്കലെക്കു, മലയിലെക്കു —	ഇവിടത്തെക്കു —	സഭയിങ്കലെക്കു —

ഇതിന്നു അകാരാന്തത്തൊടു പൊരുത്തം ഉണ്ടു - ദ്രാക്ഷ, ദാക്ഷാവ് - ന. ളു. കൈത്ര
ങ്ങ, കന്യാദിന്നു - കൃ - ഗാ - മഹിമയിൽ, മഹിമാവിനെ - ഭക്ഷായിൽ - മ - ഭാ -
ഇങ്ങനെ അന്തത്തൊടും ഉരുസത്തിന്റെ - കാഴ്ച - തെയ്യോ - തെങ്ങു, ഒത്തതെങ്ങ
ശിവങ്ങളോടും, സ്വഭാവങ്ങളോടും - സ്ത്രീകളുടെ - കൂട്ടവയെ - കെ. രാ -
സംബോധനസംസ്കൃതത്തിൽ പോലെ ബഹുസ്ത്രീയെ, ഭദ്രെ, പരമപ്പെട്ടെ -
തപസ്സെ - (പ്ര. നാ) അമ്മെ - (ഉ - ത്തമ - ത്തെ - കൃ - ഗാ - ഇത്യാദി -

൩൭. രണ്ടാം വക - അൻ - ആൻ - ഓൻ - അന്തമായുള്ള പുല്ലിം
ഗങ്ങൾ (ചുരുക്കി) -

പ്ര —	മകൻ, — മൂത്തവൻ, മൂത്തോൻ —	പുരാൻ
ദ്വി —	മകനെ, —	പുരാനെ
ച —	മകന്നു, മകനു —	പുരാന്നു, പുരാനു
പ —	മകനിൽനിന്നു, കന്നു —	പുരാനിൽനിന്നു
ഷ —	മകന്റെ (പുത്രന്റെ, പുത്രനുടയ...) —	പുരാന്റെ (ശ്രീമയാനുടെ - ഭാ - ഭാ)
സ —	മകനിൽ (പുത്രങ്കൽ, അവങ്കൽ) —	പുരാനിൽ (ദേവാങ്കൽ)

ഒന്നാമത്തിന്റെ സംബോധന ഹെ മകനെ എന്നും സംസ്കൃതപദങ്ങളിൽ പുരുഷ - സ്ത്രീകളെന്നും - കൃഷ്ണാ - കാന്താ - മനോവാ എന്നും ഇശ്ശം - രണ്ടാമത്തിന്നും തമ്പുരാനെ, അമ്പുരാ, നൽസ്ത്രീരാ - കെ - രാ - ഈവനടപ്പ്ളവ - ഉള്ളവൻ എന്നതിന്നു ഉള്ളോവെ എന്നു സംബോധനലിംഗഭേദം കൂടാതെ നപുംസക ബഹുവചനമാകും കൊള്ളുന്നു - വചനതുല്യവെന്നികളാകുള്ളോവെ - എന്നു കെ - രാ - കൾക്കിരകളൊട്ടുമിളിച്ചത്തി

§ ൪൨. രണ്ടാം നവക - അദ്ധ്യ്വഞ്ജനം താൻ ഉകാരം താൻ ഞകാരം താൻ ഞന്തമുള്ളവ -

പ്ര.	കൺ	മീൻ	കായ്	വെയർ	വിൽ	കാൽ	മുൾ	വിളക്ക	നെഞ്ചു
വൃ.	കണ്ണിൻ	മീനിൻ	കായിൻ	വെയിൻ	വില്ലിൻ	കാലിൻ	മുള്ളിൻ	വിളക്കിൻ	നെഞ്ചിൻ
ദ്വി.	കണ്ണെ - കണ്ണിനെ	മീനെ	കായെ	വെയരെ - വെയിലിനെ	വില്ലെ - വില്ലിനെ	കാലെ	മുള്ളെ - മുള്ളിനെ	വിളക്കെ	നെഞ്ചെ
ച.	കണ്ണിന്നു	മീനിന്നു	കാക്കു - കായിന്നു	വെയിലിന്നു - ഉറക്കു	വില്ലിന്നു - വാതില്ക്കു	കാല്ക്കു - മെയ്ക്കു	മുള്ളിന്നു - നൂല്ക്കു	തേനിന്നു - കണ്ണർക്ക	നെഞ്ചിന്നു
ഷ.	കണ്ണിന്റെ	മീനിന്റെ	കായിന്റെ - കായുടെ	വെയിലിന്റെ - വെയ്ക്കുടെ	വില്ലിന്റെ	കാലിന്റെ - കാലുടെ	മുള്ളിന്റെ - തൊളുടെ	തേനിന്റെ	
സ.	കണ്ണിൽ - കണ്ണിങ്കൽ - വിണ്ണകം	മീനിൽ - ചെവകം	കായിൽ - വാക്കൽ	വെയിലിൽ - റൊതികൽ	വില്ലിൽ - വാതില്ക്കൽ - ചൊല്ക്കൽ - കട്ടിലിൽ	കാലിൽ - കാല്ക്കൽ - കാക്കൽ - മൊഴിലത്തു	മുള്ളിൽ - ഉള്ളിൽ	വിളക്കിൽ - വിളക്കത്തു - കടവത്തു	നെഞ്ചിൽ - നെഞ്ചത്തു - കൊമ്പത്തു - നെഞ്ചകം

ഞതൊട്ടസകാരാന്തവും ചേരുന്നു- മനസ്സ് (മനഃ) വയസ്സ് (വയഃ) ത്തി
ൽ- വൈശ) ശിരസ്സ്- ശിരങ്ങൾ വന്തു- രാ- ഖ)- ധനുസ്സ് (ധനുർ, ധനുഷ്)-
ജ്യോതിസ്സ്- (ജ്യോതി) മുതലായവ-

൭. ഇനിവളവിഭക്തികളിൽ വകാരമുള്ളവ-

പ്ര- - - -	തെരു - - - - -	പിതാ, പിതാവ്-
വള- - - -	തെരുവിൻ- - -	പിതാവിൻ-
ച- - - -	തെരുവിന്നു- - -	പിതാവിന്നു
	(പൊഴുക്കുന്നു	(രാജ്ഞ-മ-ഭാ)
ഷ- - -	തെരുവിന്റെ- -	പിതാവിന്റെ

വഴുവുടെ-കെ-ഉ-

പിതാക്കളുടെ- (ബഹു)

സ- - - തെരുവിൽ, വിങ്കൽ- പിതാവിൽ, താവിലെ-

—വന്തു-വൈ-ച- പിതാവിങ്കൽ, പിലാക്കൽ-

തെരുവുടെ നടുവു- പിലാവിൽ, മാവിൽ, തിലാ വന്തു-
ടെ-കൊ-രാ-

നിറകുകാരം കുറുകി പൊതുപദങ്ങളെം സ്വാദ്-
ഭ്വന്ദ്വ- ദുഷ്പാദൊടെ വൈ- ച.)- അരസ്കാരം ചിലവന്നവ
യും ഉണ്ടു- (അപ്പ്- അപ്പവും- കെ- രാ-) ആകാരാന്തം അൻ- അം-
ആ-ഉ- ഏന്നാകും (രാജാ- രാജൻ- ബ്രഹ്മാവിന്നു, ബ്രഹ്മന്നു- ത്രി-ഗാ-
ബ്രഹ്മരൊട്ട- ആത്മാവിൽ ആത്മത്തിൽ- ത്രി- ഗാ- ഉദ്ഗാതാവ്, ഉദ്
ഗാതാക്കൾ, സീമാവൊളം, സീമെക്കു- കെ- രാ- മാതാ- മലമ്മാതൊ-
സകാരാന്തവും ആകാരാന്തമാകും- (വിശ്രവസ്സ്, വിശ്രവാ- മ-ഭാ-
ത്തിശിരാക്കൾ- ഉ-രാ-)

൮. ഉകാരാന്തം ആദേശരൂപത്തിൽ ട-റ-എന്നവ റ്റിന്നു ദിത്വം
വന്നുള്ളവ-

പ്ര.	വീടു - - -	ചോറു - - -	വയറു- വയർ-	മാറു- മാറു മാർ
വള.	വീട്ടു, വീട്ടിൻ-	ചോറ്റു, ചോറ്റിൻ	വയറ്റിൻ-	മാറിൻ-
ച.	വീട്ടിന്നു- - -	ചോറ്റിന്നു-	വയറ്റിന്നു-	മാറിന്നു-
പ.	(നാട്ടുന്നു- കെ രാ) ...		വയറ്റിങ്കന്നു-	

ഷ. വീട്ടിന്റെ -- ചൊറ്റിന്റെ - വയറ്റിന്റെ

സ. വീട്ടിൽ, വീട്ടൂടെ - ചൊറ്റിൽ -- വയറ്റിൽ - മററിൽ - ത്രി - ഗാ

വിടകം --- (ക്രിറ്റികൽ) - വയറെന്ന - മാറ്റൂന്ന (മ - മ)

ഞ്ഞ്റ്റു - അററികാര, ഞ്ഞൊററൊടു സമം - മ - ഭാ - കയററിനാൽ - കയററിനു ചെ-
ന - ക്രിററിൽ, ക്രിററിൽ, ഇങ്ങിനെ രണ്ടും നടപ്പു - പിന്നെ - നിരിന്റെ,
തവിരിന്റെ, എന്നും ചൊല്ലും - നീരിൽ - എന്നല്ലാതെ നീററി
ൽ - (മ - മ) എന്നും മൊഴിൽ, മൊഴിന്നു എന്നും ചൊല്ലിക്കേൾക്കു-
ന്നു ൬൫. മൂന്നാം - നപുംസകങ്ങൾ (ഉദാ) - ഇത് അരക്കാരാ
ന്തത്തൊടു മാറുന്ന അമ്മന്നു - കൊ - രാ - മത്തിന്നു - മ - ഭാ - ഉരൂപം
ആമാം - ത്രി - ച - നഗരിൽ - വെച്ച - ദ്രശങ്ങൾ - പിന്നെ കുണ്ടാടകത്തി
ൽ പൊലെ ഉകാരാന്തവും ആകും - (ഉദാ) മരവൊടെ, ആദരവൊടു -

പ്ര. സംബൊധന - അന്നമെ -- തലാം
ഹെ ഹൃദയ

തൃ. മരത്താൽ, ത്തിൻ, മര ------ തലാത്തിൻ, തലാ-

ദ്വി. മരത്തെ, (ത്തിനെ) ----

ച. മരത്തിന്നു ------- തലാത്തിന്നു

പ. മരത്തിൽനിന്നു
മരത്തിങ്കന്നു തലാകത്തുന്നു - വൈ - ച

ഷ. മരത്തിന്റെ (ത്തിനുടെ)

സ. മരത്തിൽ, - ത്തിങ്കൽ --- തലാത്തിൽ

കൂട്ടത്തൊടെ, അകത്തൂട്ടു -

സ്വാലച്ച - മരത്തെത്ത, ത്തിലെ

സാഹിത്യവിഭക്തിയിൽ അം തന്നെ സ്ഥിരമാകും കാണുന്നു - (ഉ -)
ഞ്ഞായമൊടെ, സുഖമൊടെ, നലമൊടു ധർമ്മമൊടു ഇങ്ങിനെ പൊയതൊട്ടു
ഹാസ്യമൊടെ - ഏകപദാംഗമുള്ള അന്തത്തിൽ മകാരത്തി
ന്നു ലോപം വരും (ഉദാ) സ്വം, സ്വത്തിനെ, സ്വാമൊടു - വസ്തുക്കൾ
ഇങ്ങിനെ അദ്ധ്യക്ഷനാനം പൊലെ -

സംസ്കൃതരൂപാംശം

൬൬. സംസ്കൃതനാമങ്ങളെ മലയാളത്തിൽ ചെർത്തു കൊണ്ടാൽ

പലവാറിലും പ്രഥമമാരാ ശേഷങ്ങൾക്കും — ഇങ്ങിനെ ഗോധുക്ശബ്ദം ഗകാരം ത്വക് ശകാരം വാക് ഷകാരം ഭിഷക് - സമ്രാട് - സമ്രാട്ടുകൾ, സമ്രാട്ടിൻ, ടകാരം - മരുത് തകാരം ദേവവിത് - ദകാരം സമിത് ധകാരം - മഹാൻ, ഭവാൻ, നകാരം - വിദ്വാൻ സകാരം - ദാതാ ഋകാരം - പിതാ ഋകാരം - സഖി ഇകാരം - സ്ത്രീയ സഖാവ്, വരസഖന്മാർ എന്നും ഉണ്ടു - കേ. രാ - വിനോദ ഭഗവത്താം ശിഃ - ഗിർ ന്യൂക്കം ശ്രീ ശൌര്യാങ്ങ - കേ. രാ ഞങ്ങൾ ദിക്കുകളെ ക്കു കളും ഭഗവതി, ഭാഗ്യ - ദ്വന്ദ്വം

സംബോധനയിങ്കൽ വിശേഷാര - മാതാവെ, പിതാവെ രാജന്മാർ - പിതെ, സഖെ, ദയാനിധെ - ഗുരൊ, വിഭൊ - സ്വാമിൻ, രാജൻ —

൩൦൧. ദ്വിതീയ - വിഭക്തി, വെശം, അല്പം, ഇത്യാദികളിൽ ന പ്രയോഗിച്ചു ഭേദം തെളുവരുന്നൽ - കു. ശാ - മലർമാതാം - (കേ - രാ) —

തൃതീയ - പിതാവിനാ, ദുഃഖെന, സുഖെന, സാമാന്യെന, ക്രമെണ, ശാസ്ത്രപ്രമാണേന, മനസാ വചസാ കർമ്മണാ, മുദാ - ബുദ്ധിശക്ത്യാ - ക്രമാൽ ശ്രദ്ധയാ, ഭക്ത്യാ - ബുദ്ധ്യാ —

൩൦൨. പഞ്ചമി - തൃതീയ - ഗണോപതയൈ ഗുരവെ - ദൈവായ —

പഞ്ചമി - ക്രമാൽ - ഭയാൻ - ശൌര്യാൽ - ബലാൽ - സാക്ഷാൽ - ദിവ്യാൽ - വിശേഷാൽ - ദൈവവശാൽ - വിധിവശാൽ - ഗുണലോഭാൽ - ദുഃഖാൽ ഇങ്ങിനെ ഒരോ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു - ചാ പോലെ ഇതെല്ലാം, അല്പമതികൾക്കു ഗതാം —

൩൦൩. സപ്തമി - ദൂരെ - മദ്ധ്യെ - ദേശെ - ആകാശമാർഗ്ഗെ പാതെ, കിരണേ, അന്തഭാഗെ, കാലെ, സമയെ, ആത്മനി, ഹൃദി മനസി, പ്രാണസവിധെ, ദിവി, ഭുവി, രാത്രൌ, ദിവസേ, സന്ധ്യയൊ, ദശായാം, മദ്ധ്യേ ആഗമനത്തിൽ, സർവ്വേഷു ഭൂതേഷു —

മലയാളത്തിൽ പ്രത്യയങ്ങളോടും കൂടെ ഭവിഷ്യത്തിൽ ആം-ഉം ആഗമത്തിങ്കൽ, വചസ്സിങ്കൽ, തിഥികൾ, പ്രത്യയങ്ങൾ, ദിക്കുകളുടെ കാ-രാ-ഉത്രാദികൾ താഴ്വാരങ്ങൾ —

പ്രതിസംജ്ഞകൾ

§ ൧൦. നാമങ്ങൾക്കു പ്രതിയായിട്ടു ചൊല്ലപ്പെടുന്നവ പ്രതിസംജ്ഞകൾ ആകുന്നു — അവയിൽ അഷ്ടലിംഗങ്ങളായ ഞാൻ-നീ-താൻ-എന്നിമൂന്നും പുരുഷപ്രതിസംജ്ഞകൾ ആകുന്നു —

§ ൧൧. ഞാൻ താൻ ഉത്ത എന്നതിന്റെ രൂപം പ്രസ്താവത്തിൽ ഞാൻ, എൻ — ബഹുവചനം രണ്ടുവിധം ഞങ്ങൾ നമ്മൾ എന്നതു മാത്രം കൂടിയതാകുന്നു എന്നതും — മദ്ധ്യമപുരുഷനെ നമ്മുടെ ചേർത്തു ചൊല്ലുന്നതു എന്നതു തന്നെ

പ്ര.	ഞാൻ	ഞങ്ങൾ, എങ്ങൾ	നാം (നമ്മൾ)
ഷ്ഠ.	എൻ-(എന്റെ)	ഞങ്ങൾ, എങ്ങൾ	നമ്
ദ്വി.	എന്നെ	ഞങ്ങളെ, എ	നമ്മെ
ച.	എനിക്ക് (എനക്ക്, എങ്ക)	ഞങ്ങൾക്കു	നമുക്കു (നമ്മക്കു)
പ.	എന്നിൽ നിന്നു (എങ്കന്നു-നി-നമ്മ)	ഞങ്ങളിൽ നിന്നു	നമ്മിൽ നിന്നു
ഷ.	എന്റെ (എന്നുടെ)	ഞങ്ങളുടെ, എങ്ങളുടെ	നമ്മുടെ (നമ്പാടെ)
സ.	എന്നിൽ, എങ്കൽ (എന്മേൽ)	ഞങ്ങളിൽ, നമ്മിൽ	നമ്മിൽ

എനിക്ക് എന്നപോലെ ചൊന്നാൽ നവകങ്ങളിലും ദിക്കു, സൂക്ഷ്മ

തക്ക എന്നും മറ്റും ചൊല്ലുന്നതിന്നു —

§ ൧൨. മദ്ധ്യമപുരുഷന്റെ പ്രതിസംജ്ഞ —

പ്ര.	നീ (നിങ്ങൾ)	നിങ്ങൾ, നിങ്ങൾ
ഷ്ഠ.	നിൻ (നിന്നുടെ)	നിങ്ങൾ
ദ്വി.	നിന്നെ	നിങ്ങളെ
ച.	നിനക്കു, നിനക്കു	നിങ്ങൾക്കു
ഷ.	നിന്റെ, നിന്നുടെ	നിങ്ങളുടെ, നിങ്ങടെ
സ.	നിന്നിൽ, നിങ്കൽ	നിങ്ങളിൽ

അതിന്നു സംബോധന പോലെ പ്രയോഗം (നീ) എന്നിങ്ങനെയും ചൊ

ആത്മാർത്ഥം - ഒരാ - എന്നും ചൊല്ലുന്നു -

പ്ര. താൻ - - - താങ്കൾ, താമങ്ങൾ, തങ്ങൾ - - - (താം)

ദ്വി. തന്നെ (തന്നിനെ) - - - തങ്ങളെ - - - - - - (താമ്മെ)

ച. തനിക്കു (തനക്കു) - - - തങ്ങൾക്കു - - - - - - (താമ്മക്കു)

ഷ. തന്റെ, തന്നുടെ (തനതു - തങ്ങളുടെ (തങ്ങടെ) - - (താമ്മുടെ)
(തനക്കു)
(തന്റെതങ്ങൾ)

സ. തന്നിൽ, താങ്കൽ - - - തങ്ങളിൽ - - - - - - താമ്മിൽ -

§. സംസ്കൃതത്തിൽ ആവാം - സ്വം - എന്നതിൻ രൂപങ്ങൾ കാണ്മാനില്ലാതെ തന്നെ ഉള്ള ഉമ - ഉമ - മൽ - തവ - തെ - കാൻ - തിന്നെ പ്രയോഗങ്ങൾ ഉള്ളൂ (അസ്മാകം - അസ്മാകം) - മുതലായവ - തന്റെ വശാൽ ആകുന്ന - സ്വ - സ്വ - ആത്മ - മുതലായവ തന്നെ -

§. ഇനി ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ചുട്ടെഴുത്തുകളും ചോദ്യ പ്രതിസംജ്ഞകളും ചൊല്ലുന്നതു - അ - ഇ - എ - ഏ മൂന്നും ചുട്ടെഴുത്തുകൾ ആകുന്നു - അതിൽ മൂന്നാമത്തെ പ്രസിദ്ധം - ചോദ്യാക്ഷരം ആകുന്നതു എ - എന്നുള്ളവ ഒറ്റ നാമങ്ങളോടു ചേർപ്പാൻ ആദ്യ വർണ്ണങ്ങളെ ഹ്രസ്വമാക്കി ദ്വിത്വം ഉണ്ടാക്കി - ഒറ്റ വ്യഞ്ജനം - എന്നുള്ള പ്രകാരം തന്നെ (ദൃഷ്ടാന്തം മാത്രമായ) ൽ - ഈ സ്ത്രീ - എവൾ - എന്ന മൂന്നിലും (ഭാ) അതിന്റെ ഭാഷയിൽ ആയി -

§. പുരാണരീതിയിൽ - അപ്പോഴ ഒക്കെ മാത്രം - അങ്ങുമങ്ങു (ഒരു - നാൾ) ഇങ്ങുമാറ്റു (തിരിച്ചു) അതിനോടു, ഇങ്ങനം - ഇങ്ങനെ, എന്നെ രം എങ്ങും - ഇവിടെത്ത, ഇപ്പോഴത്തെ - ഇതിനോടു പ്രകാരം - ഇതു രത - ഒന്നിലത്ര, ഒന്നിലും (ദൃ - ഗാ -) വിശേഷാൽ -

അപ്പോൾ - - - - ഇപ്പോൾ - - - - - - എപ്പോൾ

അത്രത്തോളം - - - ഇത്ര - - - - - - - - - എത്ര -

(സംക്ഷേപത്തിൽ - - - (ആ) ഇത്യാദി (വാക്കു) ഒരുമിച്ചെഴുതും

അവിടെ - - - - - - ഇവിടെ - - - - - - - എവിടെ

അവിടം - - - - - - ഇവിടം - - - - - - - - എവിടം

അന്നു (അന്നു) - - - ഇന്നു - - - - - - - - - - എന്നു (എന്നെക്കു)

അങ്ങു — — — — ഇങ്ങു — — — — എങ്ങു

ഇവരൊടു — — — ഇന്നു — — — — നൊക്കി-പൊ-ട്ടു-എ

ന്ന, അന്നെ, ഇവ്വിനയെച്ചങ്ങളെ ശബ്ദാൎത്ഥ

അങ്ങുന്നു — — — — ഇങ്ങൊട്ടു — — — — എങ്ങൊട്ടു

അങ്ങനെ — — — — ഇങ്ങനെ — — — — എങ്ങനെ

സൎവ്വനാമ ഉല്പാദ്യം—

൭൬൪. അൻ, അൾ- അർ- അ- അ- ഈ അഞ്ചു പ്രത്യയങ്ങ ളെക്കൊണ്ടു നാമങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രകാരം-

അവൻ (അയാൻ, അവൻ) ഇവൻ — — — എവൻ (യാവൻ)

അവൾ (അൾ, അവൾ) - ഇവൾ — — — എവൾ (യാവൾ)

അവർ (അർ, അവർ) ഇവർ — — — എവർ (യാവർ) ക്കാർ ആർ

അതു — — — — ഇതു — — — — എതു (യാതു)

അവ (അവകൾ) - ഇവ — — — — എവ (യാവ)

വിശേഷണമായി (ഇതു) എന്നതു സമാസങ്ങളിൽ ശേഷിച്ചു കാണ്മാനു ണ്ടു അന്നത്തെ - വരുവത്തെ - പണ്ടത്തെ - മടിശ്ശീലം ചാരത്തൊട്ടുരണ്ടു താ-തു-ഏാ-)-

൭൬൫. അവയിലെ വിഭക്തികൾ മിക്കതും കാണിച്ച പ്രകാരം ആകുന്നു - ചില വിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടു താനും - അതിന്നു - അതി ൻറെ - എന്നല്ലാതെ അതിൻ, അതിനുടെ എന്നതും ഉണ്ടു — പിന്നെ അതിൽ എന്നപോലെ അതിററ എന്നതു ഉദ്ദേശത്തോടും കൂട ത്തിയുണ്ടു (ഇതിനാൽ അല്പം പോലും - അതിനാൽ - എന്ത- വൊ-ചൊ) പിന്നെ നപുംസകത്തിന്റെ ബഹുവചനം രണ്ടുവിധം- ഒന്നു - ഖ - മറെറതു കള്ളത്തിൽ പൊലെ വ്യക്തമാകുന്നു.

	അവ (അവകൾ)	പലവു	(എല്ലാവും) എല്ലാം
പ്ര.	അവററു	പലവററു	എല്ലാവററും, എല്ലാം
ദ്വി.	അവററെ	പലവററെ	എല്ലാററെയും
	അവററിനെ (ക്രമം)		എല്ലാററിനെയും
തൃ.	അവററിനാൽ	പലവററാൽ	എല്ലാററിനാലും

അവരൊടു — — പലവരൊടു — എല്ലാരൊടും —
ച. അവറ്റിന്നു — — പലവറ്റിന്നു — എല്ലാറ്റിന്നും
ഷ. അവറ്റിന്റെ — പലവറ്റിന്റെ — എല്ലാറ്റിന്റെയും
സ. അവറ്റിൽ — — പലവറ്റിൽ — എല്ലാറ്റിലും —
അവറ്റിങ്കൽ — — പലറ്റിലും (ഭാഗ്യ) എല്ലാത്തിലും —
(അവകളിൽ. കെ. രാ.)
മറ്റവെറ്റിൽ - വങ്കൽ -
വൈ. ശ.

പിന്നെ അതുകൾ — അവകൾ, യാവതും — എന്നു ചില പുതിയ നടപ്പുകളുണ്ടു — തദ്ധിതമെന്നതിന്നു ഉദാഹരണം ചൊല്ലുവാൻ

§ ൧൨൦. ഏവ എന്ന ചോദ്യാക്ഷരം നടപ്പല്ലാഞ്ഞാൽ ഏതു എന്നതു നാമവിശേഷണമാകുന്നു — (ഉ-ദ- ഏതു ദൈവൻ, ഏതു സ്ത്രീ, ഏതുവഴി) — ചോദ്യനാമം ആരെന്നും — എന്നത്രെ (ഉ-ം- ഇതെന്തു — ഇതെന്തിനു) — ഏതിന്നു ഏൻ എന്നുമുണ്ടു പഴക്കിപ്പൊക്ക (ഏൻ ചൊല്ലുന്നു. വൈ) — — എത്ര — ഒത്ര — ഇതിനെ പാട്ടും നാമവിശേഷണങ്ങളാകിനടയും പൂർവ്വ. പ. ത. അതെപ്രകാരം, അത്രനാളങ്ങൾ, അതുതവഴി —

§ ൧൨൧. ഇന്ന — എന്നൊരു നാമവിശേഷണം ഉണ്ടു — (ഇന്നപ്രകാരം — ഇന്നിന്നവസ്തുക്കൾ — ഇന്നവൻ — ഇന്നവൾ — ഇന്നതു) —

§ ൧൨൨. സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നെടുത്ത അവ്യയവിത്രം — തൽ — ഇദം — ഏതൽ — കിം — എന്ന നപുംസകങ്ങൾ — പിന്നെ തത്പുരുഷ — ബഹുവ്രീഹിം ഇത്യാദി സമാസങ്ങൾ — ഏവമാതൊൻ — ഉണ്ടൊൻ — തത്ര — അത്ര — കുത്ര — (അവിടെ മുതലായതു) — തതഃ — അതഃ കുതഃ — (അവിട്ടുന്നു മുതലായതു) — പിന്നെ യാഥാസ്ഥ്യാദികൾ (യതഃ — യാതൊന്നിൽനിന്നു) — സദാ, തദാ — യഥാ, തഥാ — യാവൽ, താവൽ — തുടങ്ങിയുള്ളവ —

പ്രതിസംഖ്യകൾ

§ ൧൨൩. പ്രതിസംജ്ഞകളൊട്ടു നന്നായൊന്നു — സർവ്വനാമങ്ങളാകുന്ന പ്രതിസംഖ്യകളെന്നു — അവയ്ക്കു തന്നെ ചൊല്ലുന്നു —

§ ൧൨൪. ഉം. പ്രത്യയത്തോടുകൂടുന്ന ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞ. അന്ന്

ഭാവാദി — (ഉം· ഏതാനും, ഏതും, എങ്ങും, ഒന്നും, എല്ലാവരും, എ
ന്നാരാനും, എന്തും, എന്തിനും) —

§ ൧൪൪. ഉം എന്നതില്ലാതെ — ആരിലും, എങ്ങിലും, ആരാനും, ഏ
തും (ഉണ്ടു) എന്ന പ്രയോഗത്താൽ ഉം — ആരാകിലും, ഏതാനാകി
ലും, ഏതെങ്കിലും, എങ്ങാനും എന്നവ — മ. ഭാ. എന്നെങ്ങനെ —

§ ൧൪൫. ആരാനും — ഏതാനും — എന്നവറ്റിൽ ഉമ്മ തള്ളിയാലും
ഉണ്ടു — (സുമിത്ര നാരാൻ. കെ. രാ — ആരാനെ — ആരാനോടു — ആരോടാ
ൻ — ഭാ — മ. ആരാന്റെ കുട്ടി — പ. ചൊ — ഏതാനൊരുവൻ — ഏതാനും — കേരാ —
പിന്നെ ഏതാനൊരു ഏടത്തും എന്നു കൂട്ടി ചൊല്ലിച്ചേർക്കുന്നു — ഏതാൻ
എന്നും — ആയിരിക്കുന്ന ആരുവാൻ — പ. ത. — ഏതെങ്ങനെയോ —
ഒരു ഉം —

§ ൧൪൬. ഒരു — എന്നതു സംഖ്യയാകും പ്രതിസംഖ്യയാകും നടക്കുന്നു
അതിൽ സാരം പരമാർത്ഥമായ് ഒർ എന്നു ദീർഘിച്ചുവരും (ഒരൊരു —
ദിം ഗ്രന്ഥങ്ങളാൽ ഒരുവൻ (ഒരുത്തൻ) — ഒരുത്തിയും ഒരുവൾ —
മ. ഭാ — ഒരുമി — കെ. രാ — ഒന്നു — ഒന്റുകൊണ്ടാരാകും — അതിന്റെ
പ്രത്യയം — ഒരു — ഒരുകാൽ എന്ന മദ്ധ്യ — ഒരുക്കാൽ — ഒരിക്കൽ — എ
ന്നസമൂഹവാചിയും — ഒന്നിൽ — എന്ന സംഖ്യാവാചിയും ഉണ്ടു —

§ ൧൪൭. ഒരു എന്നതിനോടു പ്രതിസംഖ്യയോടു ചേർക്കും — ഓരോ
ന്നു — ഒരുത്തൻ — ഒരോരുത്തൻ — ഓരോരുത്തർ — പ്രത്യേകിച്ചു
ള്ളവ ചൊല്ലുന്നു —

§ ൧൪൮. ആവർത്തിച്ചു ചൊല്ലുകയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന — ഒരൊരോ — ഒ
രോ — ഒരൊറ്റ — ഇവ ഒരോരോ പെരുമ്പൊരുൾ ഒന്ന — ഒരു — ഒരു —
ഒരോരുത്തൻ — ഒരോരുത്തർ, ഒരോന്നു (ഒരോരോന്നു — കെ. രാ —
മുഴുവൻ ഒന്നാണെ — കൃ. ഗാ — പിന്നെയും ചേർത്തിട്ടുള്ളതു —
എന്നതു — അതാതു (§ ൧൪൯) —

§ ൧൪൯. സർവ്വനാമങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമുള്ളതു — എല്ലാം, എല്ലാരും —
എല്ലാതിലും — എല്ലാവനും — എല്ലാവരും — എല്ലാരും — കൈ. ചാ —
എന്നവ സംബന്ധിക്കും പദങ്ങളും സകലത്തിൽ എവിടങ്ങളിൽ

മിതാൻ (§ ൧൩൯) ക്രാണ്ടു — അതിന്റെ സംഖ്യ എല്ലാറ്റിലും എന്നർത്ഥ എല്ലാറ്റിലും ഭാഗം എല്ലാലും ഒ. വ്യ എല്ലാവിടവും പ്രകാരത്തോ എല്ലാം. കെ. രാ) എന്നവറ്റും ആകുന്നു — വണ്ണം എല്ലാരെയും പൂർണ്ണം എന്നുള്ളതിന്നെല്ലാം എല്ലാവരും എന്നാകി —

§ ൧൪൦. പിന്നെ ഒക്ക — ആക — എന്നവ — ഉം — എ — എന്ന അവ്യയങ്ങളോടു കൂടി രണ്ടും മുഴുക്കും, ഒക്കവെ — മുഴുവൻ — മുറ്റും മുറ്റും — മുഴുവും എന്നതി — തീരെ — എന്നവയും സർവ്വം സമസ്തം — നി. സകലം — കേവലം — വിശ്വം — ഇത്യാദി സംസ്കൃതപദങ്ങളും ഉണ്ടു —

§ ൧൪൧. ഏകദേശത്തെ കുറിക്കുന്ന ചില ധാതുവിന്റെ പേരെച്ചം തന്നെ — ചില, ചിലവൻ, ചിലതും, ചിലവരും (ആദി) —

§ ൧൪൨. ആധിക്യത്തെ കുറിക്കുന്ന — ഏറ — പെരു — മിക — തീര ഇവകളിൽ ഉളവാകുന്നതു ഏറം പ്രകാരവും പോരം (ഭാരം) ഇതലാം മിക്കവാറും ആകുന്നു —

§ ൧൪൩. അല്പത്തെ ചൊല്ലുവാൻ — കുറയ — കുറെ — കുറെച്ചു — ഒട്ടൊട്ടു — ഇത്തിരി — (അല്പമി) — തെല്ലു, ചെറ്റു — നേരം എന്നവ ഉണ്ടു —

§ ൧൪൪. അന്യതയിൽ പ്രധാനം — മറ്റ — മറ്റുള്ളതു (മറ്റു കാര്യാദി) — ആത്മാശബ്ദത്തിനോടു ചേരുന്ന — വ്യതിരിക്ത പ്രത്യയമറ്റ പ്രധമയായിട്ടും നടക്കുന്ന (ഉപ്പ്രത്യ വെണ്ടിയ) മറ്റവെണ്ടും — മറ്റുള്ള (മറ്റുള്ള. കെ. രാ) മറ്റെയവൻ — മറ്റവൾ — മറ്റതു — മറ്റവ — (മറ്റെ ചെറിയ — വ്യ — ഷ) മറ്റൊരു ത്താൻ (അന്യ) ഒരുത്തന്റെ —

§ ൧൪൫. രണ്ടാമത് ഇതരം — പ്രകാരാന്തരം — വേറു — ആയതിനാൽ ഇതു വേറെ — പിന്നെ നാമവിശേഷണം വേറിട്ട — വേറൊരുത്തൻ — ആയതിന്നിട്ട വേറെ എന്നും തന്നെ —

§ ൧൪൬. അസിമത്വത്തോടുകൂടെ പലരെച്ചു വല്ല പ്രകാരവും, വല്ലതുമേന്തും — വല്ലവൻ — വല്ലതും — വല്ലവൻ — വല്ലതും — വല്ലവർ കണ്ടവർ — കണ്ടതു — ഏതിവ —

§ ൧൪൧. നാനാത്വത്തിന്നു-പല-പ്രല വിധം=നാനാവിധം-പല വിടത്തും, പലെടത്തും, പലർ, പലതു, പലവുരു ൧൪൩-ൽ കണ്ടതു-ഇതിന്നു താഴെ ഉള്ളതു ചില, ചിലെടത്തും, ചിലർ, ചിലതു ചിലവു എന്നതു തന്നെ—

സംഖ്യകൾ

§ ൧൪൨. മലയാളസംഖ്യാനാമങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു—

൧. ഒന്നു - - - - - - - - -	(൩൰) ൩൦. മുപ്പതു
൨. (ര) രണ്ടു	൪൦. നാല്പതു
൩. മൂന്നു	൫൦. ഐമ്പതു
൪. നാലു	൬൦. അറുപതു
൫. അഞ്ചു	൭൦. എഴുപതു
൬. ആറു	൮൦. എണ്പതു (എമ്പതു)
൭. ഏഴു	൯൦. തൊണ്ണൂറു
൮. എട്ടു	(൱) ൧൦൦. നൂറു
൯. ഒമ്പതു	(൱൰) നൂറ്റെട്ടു
(൰) ൧൦. പത്തു	൧൧൦. നൂറ്റിപ്പത്തു
(൰൧) ൧൧. പതിനൊന്നു	(൱൰) നൂറ്റൊരുപത്തു-നൂറ്റിരുപത്തു
(൰൨) ൧൨. പന്തിരണ്ടു	൨൦൦. ഇരുനൂറു
൧൩. പതിമ്മൂന്നു	(൨൱) ഇരുനൂറ്റു-ഇരുനൂറ്റി പത്തൊട്ടു-
(൰൩) പതിമ്മൂന്നു-	
൧൪. പതിനാലു (പ്രതിനാലു)	൩൦൦. മുന്നൂറു-
൧൫. പതിനഞ്ചു	൪൦൦. നാനൂറു-
൧൬. പതിനാറു	൫൦൦. അഞ്ഞൂറു
൧൭. പതിനേഴു	൬൦൦. അറുനൂറു (അറനൂറു എന്നും)
൧൮. പതിനെട്ടു-	൭൦൦. എഴുനൂറു
൧൯. പത്തൊമ്പതു-	൮൦൦. എണ്ണൂറു
(൨൰) ൨൦. ഇരുപതു (ഇരിവതു)	൯൦൦. തൊള്ളായിരം.
(൨൰൧) ൨൧. ഇരുവത്തൊന്നു-	൧൦൦൦ (൲) ആയിരം.

൧൦൦൦൦ പതിനായിരം	൧൦൦൦൦൦ നൂറായിരം
(പത്തായിരം)	(ന്നൂറ്) ലക്ഷം
(ഒരുപതായിരം)	കോടി
൧൧൦൦൦ പതിനൊരായിരം (൧൧)	പതിനൊന്നുകോടി
൬൦൦൦൦ അറുപതിനായിരം	മുപ്പതുകോടി
(അറുപതായിരം)	ആയിരംകോടി
	പത്തുലക്ഷം കോടി (ശങ്കം)

§൪൬. ഇവറ്റിന്റെ യോഗങ്ങൾ

൪൭ ഒരു (§൪൫) ഇ. ഇരു- രണ്ടു- (൨ ആയിരം) പതിറ്റാണ്ടു, പതി റ്റുകൾ- ഇരുവർ- ൩ മൂന്നു- മൂന്നുകാതം, മൂന്നടി, പതിറ്റാണ്ടു, മൂവായിരം- മൂവർ- ൪ നാൽ നാഴിക, നാലടി, നാലുപതി നാലായി- ൫ ഐ, ഐം (ഐയഞ്ചു) അഞ്ചാമ- ഐമ്പത്തു, മൂന്നുരയ്ക്കും- ഐ- ൭ ഐയായിരം- ഐവർ, മുപ്പതു വർ- ൬ അറു (അറുനൂറു), അറുവർ, ദ്വിതീയ, [illegible] ൭ ഏഴു (ഏഴുവർ)- ൮ എൺ, (എണ്ണൂറ), എണ്ണായിരം, എണ്ണ ങ്ങോമിതങ്ങൾ- ൯ തൊള്ളായിരം തൊണ്ണൂറു, (ന- നം- നം- ഇരുമ്പുത്തനം മുൽ [illegible] തൊണ്ണൂറു എന്ന യാത്രവടിവു- ൧൦ പത്തു പതിനായിരമായ പ്രതിസ്ഥാനമന്ന = ദശമുഖ ൻ, ൧൨ പന്തിരണ്ടു- പന്തിരുപതിന്റെപതിൻ, പത്ത്- ഇവത്തെ ദശരൂപങ്ങൾ (അണ്ണാമലൈ) ൧൦൦- നൂറുകണക്കായ്മപോടി അണ- (നൂറ്റുവർ- നൂറവർ) ൧൦൦൦ ആയിരം- കണ്ണായിരം സാവിരം- സംസ്കൃതം- സഹസ്രം- ആയിരത്താണ്ടു- ലക്ഷം കോടി- ഇവ സംസ്കൃതങ്ങൾ-

§൪൮. ഈ സംഖ്യകൾ സംഖ്യകളുടെ ആദ്യംതൊട്ടുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ- ഇന്നാമ്പൊഴിയുന്ന- (൧൦- പതിനൊന്നു- പതിവുള്ളതു- [illegible] ഏഴു നൂറ്റെട്ടു ഒറ്റ്-*

* ആയിരത്തെണ്ണൂറ്റെണ്ണായിരം നൂറു ഉന്നാക്കർ ൧൧- കണ്ണം എണ്ണുന്ന—

—ഇരിപത്തൊരായിരത്തറനൂറു. ത. സ.)

§ ൧൫൭. ഭിന്നസംഖ്യകളെ ചൊല്ലുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു— മൂന്നിന്മേൽ മുപ്പത്തൊമ്പതു (൩൯) സഹസ്രത്തിൽ പുറം അറുനൂറ്റൊമ്പതു (ക. രാ) നാലായിരത്തിൽ പുറം തൊള്ളായിരം— എണ്ണായിരത്തിൽ പരം തൊള്ളായിരത്തെണ്പത്തനാലു (സ. ഭാ) പതിനായിരത്തറുനൂറ്റിന്നത്തരം അറുപത്തനാലു (൬൦൦൬൪) ലക്ഷത്തിൽ പരം നൂറ്റിരുപത്തു (൧൦൦൧൨൦)— മുപ്പത്തിരണ്ടു കോടി (കേ. രാ) ഒമ്പതു കോടിക്കുമേൽ ഐമ്പത്തൊന്നു ലക്ഷം യോജന (ഭാഗ. ൯൫൧൦൦൦൦൦) നൂറു കോടി സഹസ്രത്തിൽ ഏറക്കുറ നാലു ലക്ഷത്തറുപതിനായിരം (൧൧൪൦൦൦൪൬൦൦൦)— പതിനൊരായിരത്തഞ്ഞൂറു കോടിക്കിപ്പുറം (കേ. രാ) നാലു കോടിയിൽ പുറം ... (ക. സ. = ൪൦൦൦൧൪൦൦)—

§ ൧൫൮. ഏറ— പുറം— പരം— മുതലായവ ചേർക്കുന്നതുപോലെ കുറയ എന്നതും നടക്കുന്നു. പ്രത്യേകം കുറയ ൪൦൦ തണ്ടു = നാനൂറു തണ്ടിൽ കുറയ ഇരുപതു തികച്ചു. ത. സ.)

§ ൧൫൯. ഭിന്നങ്ങൾ ഏകാരത്താലെ ചേർത്തു വരുന്നു— മുന്നേക്കാൽ— ഒന്നരയും മുക്കാലും എല്ലാം ഒന്നര— ഏഴര ഇത്യാദികളും സരിയിന്നു പാതിയിൽ ചിലപ്പോൾ നാലിൽ ചിലപ്പോൾ എന്നാകുന്നു—

§ ൧൬൦. ഭിന്നങ്ങൾ— പാതി (പകുതി) അര— അർദ്ധം (½. ൨)— കാൽ പാദാംശം— ചതുരംശം (¼. ൪)— മുക്കാൽ ¾ (൩/൪)— അരക്കാൽ വീസ (അഷ്ടമാംശം) എട്ടിലൊന്നു വീശം— മാകാണി (൧/൧൬) അരവീശം (൧/൩൨) മാ (൧/൨൦)— അരമാ (൧/൪൦) ഇരുമാ (൧/൧൦) നാലുമാ (൧/൫) കാണി (൧/൮൦) അരക്കാണി (൧/൧൬൦) മുന്തിരി (൧/൩൨൦) ഇമ്മി (൧/൨൧൫൦൪൦൦)... (അ. സ.) പിന്നെ ഷഷ്ട്യംശം— പതിനാറാംശം (൧/൧൬)

§ ൧൬൧. ഭിന്നങ്ങൾക്കു വേറെ വിധം— തിയ്യതി കൂടെ അനുഭവത്താൽ തന്നെ— (ഉം— അതിൽ പതിനാറിലൊന്നു (൧/൧൬) ഇരുപതാലൊന്നു (ന. സ.) ഇത്യാദി— പിന്നെ ഒരു വിധം പാതി വീതം കൂടെ അനുഭവം (ഭാഗവതം ഒന്നു. വ്യ. മാ) അഞ്ചിൽ ഇരണ്ടിൽ—

രണ്ടു (ദ്വി) — കൂട്ടമായി നായിൽ ഇരിക്കിയ പത്തു (ഷ്ടം) = ലക്ഷം എന്നും
(പ്രയോ) ത. സ. — ഒട്ടുത്തം കോടിന്നു നാലൊന്നിനെന്നും (വി. ഭാ.) ശ.
വാശ — (വ്യാ. മ.) ഷഷ്ടാംശത്തിന്നു ഒരൊന്നിനെന്നും ചൊല്ലുന്നു (ത.
സ.) രാശ്യഷ്ടമാംശം ഒരൊന്നാൽ രാശിയിൽ ഒട്ടെന്നു — ഇങ്ങ
നെ വൃത്തത്തിൽ ഉരുന്നിന്നുറക്കു ഭാവം എന്നും മററും ചൊല്ലു
ന്നു (ത. സ.) —

§ ൧൭൩. ഹരണസംഖ്യകൾക്കു വിത് — ഒരൊന്ന — ററരണ്ടു — മൂ
മ്മൂന്ന — നന്നാലു — അയ്യഞ്ചു — ററുപ്പത്തു — പാപ്പാതി — ഇത്യാദി — — അ
പ്പോക്കിൽ വിതം എന്നതു ഒക്കാം — ഇരുപത്തവിതം വേണം — ഇക്കവി
തമെന്നിങ്ങിനെ തന്നെ രണ്ടിനെലും പതിനൊന്നുതമ്മൂം ഉ
ണ്ടു. മ. മ. — ഇവ ഒത്തു കഴഞ്ചു തൊട്ടു (മ. മ.) — അതു പോലെ കണ്ടു
എന്നതും (പ്ര) യോഗിപ്പൂ (ഇ) വ കഴഞ്ചിരണ്ടു കണ്ടു കൂട്ടുക — വൈ. ശ.
പിന്നെ കൊണ്ടു എന്നതു (ബ്ര) ത്തെത്തി കൊണ്ടു സമിക്ക — വൈ. ശ.
— കൂട്ടം ഇച്ച എന്ന ഒരു പ്രത്യയം നടപ്പാകുന്നു — (ന്നു) ന്നിച്ചു നെല്ലു —
പതിച്ചു നാഴിയരി — ഇടങ്ങഴിച്ച — മൂഴക്കിച്ചു — അസാരിച്ച എ
ന്നു തുടങ്ങിയുള്ളവ — ൧. ഒരുകാണി തുണെച്ചു വരി — ത. സ. — ഇവ
ഒരൊന്നു ഉഴക്കിച്ചു കൊള്ളു — വൈ. ശ.

§ ൧൭൪. ഗുണനസംഖ്യകൾക്കു വിത — റെരാഴു = ൧൨, മൂവെഴു =
൨൧, മുതലായവ — ഇററു പ്രത്യയവും നടക്കുന്നു — (ട്ട) ൧൨ — പതിററു
രണ്ടു — ൧൫. പതിനെററടി — മുപ്പതിററാണ്ടു — പിന്നെ പന്തിയിൽ വെ
ച്ചിരിക്കിയ പത്തു — ൧൦൦ (മ. ഭാ) ൧൨൦൦ കനികൾ വേണം മൂന്നു
ങ്ങളിൽ അഞ്ചാവും കാലാളം അഞ്ചു മടങ്ങു (മ. ഭാ.) പതിമ്മടങ്ങു
ച്ചു — നാമടങ്ങു (ത. സ.) ഏത്രവൃത്തി — പത്താവൃത്തി (ത. സ.) മുന്നൂ
റുവട്ടം (ര. കാ. രാ)

§ ൧൭൫. പിന്നെ ക്രിയാവിശേഷണങ്ങൾക്കു ഒരിക്കൽ, ഒരു പ്രാ
വശ്യം — പത്തരണ്ടൊരുവട്ടം — മൂവെഴു വട്ടം — ഇരുപതൊരു തട
(മ. ഭാ.) — രണ്ടു മൂന്നുടെ (മ. ഭാ.) നൂറുതരം ഒട്ടും ഒന്നും പ (ട) = ൧൨
നൂററെട്ടുരു — ൧ മാത്രയാം വണ്ണം പത്തുരു (വൈ. ച.)

§൧൭൮. പൂരണസംഖ്യകൾ എങ്ങിനെ എന്നാൽ സ്ഥാനസംഖ്യകൾ ആകും-
ഉം ഒന്ന പെരെച്ചങ്ങളെ ചെർക്കയാൽ ഉണ്ടാകും. ഉദാഹരണം
ആം-ത-സ- ആമത്ത- ഒന്നാമത്തെ- രണ്ടാം- മൂന്നാം- അഞ്ചാ
മതു കിംശ പ്രത്യയങ്ങൾ ചെരും ഒന്നാമൻ- രണ്ടാമൻ- മൂന്നാ
മൻ, മൂന്നാളിൻ, നാലാമൻ- അഞ്ചാമൻ- പത്താമൻ- ഇതിൽ
ഏതെങ്കിലും അധികം ഒടുക്കം- അവൻ- അവൾ എന്ന ചെർക്കുന്നു
പിന്നെ ഒന്നാമൻ, ഒരാമവൾ ഇത്യാദി- നപുംസകസമാസവും
ബിൽ ഒന്നാമത്ത- ഒന്നാമത്തവൻ §൧൭൯- നപുംസകാന്ത
നാമ്നി ആവിശേഷണമായും ഉണ്ട-

§൧൮൦. സംസ്കൃതസംഖ്യകൾ ആവിത്-

ഏകം — — — — — — പ്രഥമം (സ്ത്രീ. പ്രഥമ)
ദ്വി — — — — — — — ദ്വിതീയം .
ത്രി — — — — — — — തൃതീയം .
ചതുർ — — — — — — ചതുർത്ഥം (സ്ത്രീ. ർത്ഥി)
പഞ്ചം — — — — — — പഞ്ചമം .
ഷൾ — — — — — — — ഷഷ്ഠം .
സപ്തം — — — — — — സപ്തമം .
അഷ്ടം — — — — — — — അഷ്ടമം .
നവം — — — — — — — നവമം .
ദശം — — — — — — ദശമം .

ഏകാദശ — ദ്വാദശ — ത്രയോദശൻ-തൃ.ശ - ത്രയോദശ- ചതുർദ്ദശ-
പഞ്ചദശ — ഷോഡശ — വിംശതി — ചതുസ്ത്രിംശ — ശതം — ശത
തമം — സഹസ്രം — അയുതം — ശതസഹസ്രം (ലക്ഷം) നിയുതം-
പ്രയുതം — കോടി —

§൧൮൧. പിന്നെ ആയിരം കോടി = അർബ്ബുദം — ൧൦൦൦ അർബ്ബു
ദം = അബ്ജം — ൧൦൦൦ അബ്ജം = ഖർവ്വം. ഇങ്ങിനെ സ്ഥാനം
വിട്ടു- നിഖർവ്വം — പത്മം — മഹാപത്മം — ശംഖം — ജലധി (സമുദ്രം)-
അന്ത്യം — മദ്ധ്യം — പരാർദ്ധം — എന്നു ൧൮ സ്ഥാനം ഉണ്ട- (ക്രാ-സി)

ണയതിന്റെ സൎവ്വസമ്മതമായ അഭിപ്രായം വന്നില്ല - ഒരൊരുത്തർ വഴി
ക്കായിട്ട് - ഒരു പതിനായിരം കോടി എന്നതിന്നു മഹാ
കോടി ഉണ്ടു - അതുകൾക്കു സ്ഥാനങ്ങൾക്കു ചൊല്ലിയ നാമങ്ങൾ - ശംഖം -
മഹാശംഖം - വൃന്ദം - മഹാവൃന്ദം - കല്പം - മഹാകല്പം - ഖാനം - മഹാഖാ
നം - ലക്ഷം - മഹാലക്ഷം - തെണ്ടു - മഹാതെണ്ടു - സ്മൃതി - മഹാസ്മൃ
തി - ജലം (വെള്ളം) - മഹാജലം (മഹാവെള്ളം) എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടും
ഉണ്ടു (ക്രൊസൊ) — ഉ-ം- അറുനൂറയുതം തെർ - അമ്പതിനായുതം
ബലം (രഘു-മാ) അയുതം നൂറു ആയിരം കോടി അയുതങ്ങളും
(കേ-രാ) ആയിരം പത്മം നൂറു ശംഖങ്ങളും അൎബ്ബുദശതങ്ങൾ
(ശി-മി) ഇവിപതൊന്നു വെള്ളം പട (ശ്ര-ഭാ)

സമാസരൂപം

§ ൧൭൫. നാമവിശേഷണങ്ങൾ അവെക്കു സംസ്കൃതത്തിൽ ഗുണ
വചനങ്ങൾ ഉണ്ടു - അവ മലയാളത്തിൽ എല്ലാക്കാലത്തും ക്രി
യാപദം കൊണ്ടു താൻ സമാസം കൊണ്ടു താൻ നാമങ്ങളെ വി
ശേഷിപ്പിക്കും - ഉ-ം- കറുത്ത കുതിര എങ്കിൽ ക്രിയാപദത്താ
ലും - വെള്ളക്കുതിര എങ്കിൽ സമാസത്താലും നാമവിശേഷ
ണം വന്നതു - സംസ്കൃതം - ത്രാളും ശോഭനം എന്നിവ ഗുണവചന
ങ്ങൾ ഗുണവചനങ്ങൾക്കു അതിശായനം ആകുന്ന തരതമ്യങ്ങളോ
ടു താരതമ്യം വരുന്നതു പോലെ മലയാളപദങ്ങളിൽ
വരാ - പാട്ടിലെ ചിലടങ്ങളിൽ കാണ്മു - ഉ-ം- ഏറ്റവും മഹത്ത
രം മെഴല്യം - പ-ത- - ഏതിന്റെ ഉചിതം ഔഷധം - പ-ത-സ്യ
ദരതരമായ മന്ദിരം - മ-ഭാ - ശ്രീയതമ പ്രേഷ്ഠ - കെ-രാ- ആ
ത്ഭുതങ്ങളും അതിപെരുക്കം മലയാളത്തിൽ ഒട്ടുവെരും
(അതിശ്രേഷ്ഠൻ, കെ-രാ- അതിമാനുഷൻ അതിനല്ലതു ഉ-രാ)

§ ൧൭൬. സമാസരൂപം ചില പദങ്ങളിൽ പ്രഥമകൊടകങ്ങളും
- ഉ-ം- നടുപ്പുത്തി - തീക്കാൽ - - നെടുങ്ങാനാഗം - മുഴക്കാലം, മല
നാട്ടു, താമരക്കിതങ്ങൾ, കരിമ്പയാരപ്പുഴ - - വെള്ളുകുന്നു - വൊ
ണ്ണല - ഉപ്പാർ - നടുത്തിട്ടം - മലാപ്പിലാ, രാക്കൻ പ്രറ്റുമില

ഉദാഹരണങ്ങൾ നൊക്കുക — ചില അകാരാന്തങ്ങൾക്ക് എകാരാന്തവും
സംഭാഷയിൽ — ഉദാ — കുന്നിനിങ്ങൊലത്ത — കുന്നിനിങ്ങപ്പുറം — കുന്നി
നിങ്ങാപ്പുറം — ങ്ങാപ്പുറം — (സൂ൨൨) —
സൂ൨൩. അൻ — അം — അർ — എന്ന പ്രത്യയങ്ങളിൽ അകാരമെല്ലു-
ഉ-ം- സമുദ്രനീർ — കാമകീ — അകത്താർ — മരത്തലം — വട്ടപ്പൊയിലു-
മുപ്പത്തിനായിരപ്പറ — മാരകോൽ — കാട്ടാളപ്പതി (കെ. രാ) — മീ — ൽ —
ലൊപിക്കാത്തവയും ഉണ്ട് (രാ — കൊലം വശ്യഃ കോലസ്വരൂപം —
മരം കയറാം (കെ. ഉ) കുട്ടങ്ങര (കൂട്ടക്കര) — ഇടക്കൈ, മുഴക്കോൽ — കാ
ലന്തുടി — മന്നവൻതിരുക്കോലം — ചെരമാനാട്ട — ഉമ്പർകോൻ — അ
കിട്ടുകുലം — — വിശേഷാൽ സ്വരം പരമാകുമ്പോൾ അകാരത്തി
നസ്ഥിരതയൊരാ — (ചിലങ്ങളുണ്ടു) ഉത്തമൊണ്ടു (സൂ൨൭) പൊ
ലെ — ഷ — ഉറപ്പിനെഴുത്തും (കാലവറ — തിലവറ — പാട്ടയോല, മദ
യാന, മിത്രപഹാത്ത — കെ. രാ) — — അല്ലാഞ്ഞാൽ പ്രത്യയം നില്ക്കും — പ്ര
ണയമെല്ലാ, ശ്രീത്ര മടെപ്പു, രാമനാട്ടം, കാലന്റെ — — അല്ലാഞ്ഞാൽ പ്ര
ത്യയം (സൂ൨൭ പോലെ) മുഴുവൻ ലൊപിച്ചുപോം (വെള്ളിയെഴുന്നു-
പുണ്ണ്യാഹ (കെ. ഉ) ഭയങ്കരാരാധി (കെ. രാ) പട്ടോല — കാളേളാണ്ടു-
ത്തുപ്പാട്ടം) — —
സൂ൨൮. അകാരാന്തങ്ങൾക്കും ഉകാരാന്തങ്ങൾക്കും മറ്റും സമാസത്തിട
ത്തിൽ — അൻ — അം — ഇവ ചേരാവ് — ഉ — മുള്ളേങ്കൊന്ത, തെങ്ങ
ൻകായ്, വടക്കൻ പെരുമാൾ, പൊന്നെഴുത്തൻ മേല, പാലത്തിൻ
മുട്ടെ, വെറൻ പീച്ചാട്ട — — ഉ — മലമൊന്തെ, താളിക്കൊമ്പ, കെഴില
പാല, മലമ്പുളി, മലഞ്ചുളി, മലങ്കര, പുഴക്കര, പനങ്കുല — —
ന) പൂമിന്നാര, ചീനിക്കണ്ണൻ, പൂതൊഴി, (പൂവകെഴി) പൂവന്മൻ,
മിന്നെൽ വാഴ — വിശേഷാൽ മുങ്ങ, മുറങ്ങ, മാങ്ങ, വഴുതിന
ങ്ങ ഇവകൾക്കും ഉടെ പെരുക്കത്തിൽ.
സൂ൨൯ — വെങ്ങാനുസമ്പന്ധം [illegible] ഒഴിഞ്ഞിടത്തൊടെ
ദശമൃഷം തന്നെ (സൂ൩൦)
ഉ — ത — വലുതാകുന്ന [illegible] —

കപികുലത്തരചൻ (അ. രാ.) വടക്കോട്ടന — ആറുവെള്ളം — തുളുനാ
ട്ടുത്തമന്മിലകൾ, വളർത്തുകൊട്ട — (പ. പഴകിയമൎയ്യാദി — ചൊ
ല്ലപ്പെട്ട — ചെങ്കു, വെറ്റില — മീൻ, പിറന്നാൾ, ആണ്ടു, ആ
ട്ടക്കിടി — തഞ്ചു, തച്ചോളി, കരഞ്ഞു, കരക്കരചൻ (ഭാഗ.) — പുര
ൻ — തെക്കിൻകീഴ് (കേ. രാ.) കിഴക്കിൻപുറം (കിഴപുറം) ഉഴുന്നുമ
ണി — വൈ. ശ. ആട്ടുമ്പാൽ — വൈ. ശ. — ഇത്യാദി —

§ ൧൫൩. ഷ പ്രത്യയം കൂടാതെ നടപ്പുള്ള കോലപ്പെരുവഴി — ആകി
രത്താണ്ടെ ആയുസ്സു — നാലുനാളെപ്പാടി — — ആശുവഭൂമിഭിക്ഷയൊ
ട്ടുപെരും പ്രലത്തെപ്പെരുവിരൽ, ഇവിടത്തെ വൃത്താന്തം, കൊടി
ലകത്തെമന്ത്രം — നാലുദേശത്തെ ലൊകർ, വന്ദനത്തെയില.
കൃ. ഗാ. കാരക്കാട്ടുടെ അകത്തെക്കു. വൈ. ശ. — നരികത്തെവി
ട്ടുചാരത്തെ മന്ദിരം, അഞ്ചനത്തെ മഴ, ഒട്ടകത്തെ പണ്ടത്തെപ്പൊ
ലെ, ഒരാണ്ടത്തെ അനുഭവം, ഇപ്പൊഴത്തെ — നടകത്തെപ്പൊടി
നടത്തെപ്രീദം — കൊഴിനെഞ്ഞത്തെച്ചെല്ലു — ഇതിനാൽ വിശ്ലേ
ഭമായൊരു ഡ്യലപ്രത്യയം സപ്തമിയും ഷഷ്ഠിക്കും (ദ്രു. ം. പത്തനാ
ഉത്തെക്കുറിൽ. കെ. രാ. അന്നത്തെയിൽ, അന്നത്തെൽ. ദി
ലാവ്) — ഷഷ്ഠിലാപ്പൊൾ മുഖ്യിയും വരും (അന്നത്തെരാത്രി), ഉച്ച
ക്കത്തെ ഭക്ഷണം, മുൻപത്തെപ്പോലെ —

§ ൧൫൪. ഷഷ്ഠ്യപ്രത്യയം സപ്തമിയൊടും ചെരും (ഇൽ, കൽ, മേൽ)
അഗ്രത്തിങ്കലെ വര. ത. സ. വാലവെള്ളിലെത്താലി. വൈ. ശ. വീ
ട്ടിലെ വന്നു, ഞങ്ങളിലെവ്യാധി, മുമ്പിലെക്കൂട്ടം, കുസുമം തന്നി
ലെമണം. കൃ. ഗാ. —— അവരെത്തൊട്ടുംകൂടെ — ആവിലെത്തെക്കൊ
ള്ളന. —

§ ൧൫൫. സംസ്കൃതസമാസങ്ങളുടെ രീതിയും സംബന്ധാൎത്ഥവും
(ഷഷ്ഠി) മലയാളത്തിൽ വളരെ നടപ്പു കാണുന്നു — അതിന്നുദാ
ഹരണങ്ങളാവിത് — ൧.) സംസ്കൃതപദം പരമായ്ക്കൊണ്ടുള്ള
വനരാദികൾ. ദെ. മാ. ആരണ്യാദികൾ. കൃ. ഗാ. പട്ടൊളിഷ്ട
പ്രാകാദിലാഭം. കി. പ. മന്ത്രാണെയാ. ചാണം — കാണാവ

ശം മഹാഭ്യുദയനം. കെ. ന. — ദ. മലയാളപദം. പരമാൎത്ഥമൊഴികളെ
നെ കാതിരം. മ. ഭഗവിശേഷാൽ ചില സമാരാന്തങ്ങളും തന്നെ ദൃഷ്ട
കൎമ്മാവെള്ളം = രക്തമസ്സകളായ കുന്നവെള്ളം. കെ. രാ. മനൊരാഷ്ട്ര =
മനരാഷ്ട്ര — എങ്കിലും യശസ്സകെട്ട. കെ. രാ. തുടങ്ങിയുള്ളവ

നാമവിശേഷണധാതുക്കൾ

൨൪൦. എല്ലാക്രിയാപദങ്ങളും നാമവിശേഷണങ്ങളായി തീരുന്നുണ്ടെങ്കിലും സമാസരൂപം കൊണ്ടു ചെൎക്കപ്പെട്ടവ മാത്രം ഇവിടെ ചൊല്ലുന്നു — അവറ്റിന്നു ക്രിയാഭാവം മാഞ്ഞു മറഞ്ഞുപൊകിൽ ഉണവചനം പൊലെ നടപ്പുണ്ടു —

൧. നൽ ധാതു — അതിന്നു ഭാവികാലം നല്ലും നല്ലുതു നന്നു
ത്തു — സമാസപ്രയോഗമൊ നല്ലുതു — നൽപൊമകൻ,
നന്മൊഴി ഇത്യാദി —

ചെവ്, ചെം — ചെങ്കൽ, ചെമ്പൊറ്റു, ചെന്തി, ചെന്നായി
ചെമ്പൊൻ — ചെവ്വായി (ചൊവ്വ)

വെൾ, വെൺ — വെണ്ണൽ, വെണ്ണുവൾ നെയ്യി വെണ്ണ
ലാവ്, വെണ്ണറമ്പു, വെണ്മഴു — വെള്ളിയം, വെള്ളുള്ളി —

പൈ (പച്ചു) — പൈപ്പുല്ലു

കരു — കരുനൊച്ചി, കരുങ്കിൽ —

വൽ, വൻ — വങ്കടൽ, വമ്പാറ, വന്തി, വന്നരി, വന്മീശ,
വമ്പാറ, ഭ്രാന്തി, വലിപ്പം. ത. സ.

പെരു — പെരുനാൾ, പെരുവിരൽ, പെരിക്കാൽ —

ചിറു, ചെറു — ചെറുവിരൽ ഭ്രാന്തി — ചെറിപ്പം. ത. സ.

കുറു — കുറുന്തി — കുറുക്കെ. കെ. രാ. കുറുവടി —

നെട്ടു, നെടു — നെട്ടുവാൾ, നെടുവീൎപ്പു —

വെറു — വെറുതിലം

ഇള — ഇളകിൽ, ഇളമാൻ —

മുതു — മുതുകല, മുതുമാൻ

പുതു, പുൻ — പുന്നെൽ, പുഞ്ചിരി — പുതുമഴ — പുതുക്കെട്ട്

പഴ — പഴമൊഴി — പഴങ്കറി —

തൺ — തണ്ടാർ (താർ) തണ്ണീർ (നീര്)

തിൺ — തിണ്ടൽ (ഉ-ശാ)

കടു, കൊടു — കടുവായ് — കൊടുമ്പിടി

അരു — അരുമരുന്നു (മ-ഭാ)

§ ൧൬൬. സമാസത്തിൽ പലതിന്നും വിശേഷാൽ പരം പരമാകുമ്പൊൾ — മ — ദ്വൈവത്വം (§ ൧൬൫) — ഇതു ദ്രാവിഡകാലത്തിലെ രൂപമാകും എന്നതു —

പൈ — പൈങ്കിളി, പൈന്തേൻ, പൈമ്പൊൻ —

കരു — കരിങ്കൽ, കരിമ്പടം

പെരു — പെരിങ്കായം, പെരുന്തല, പെരിമ്പറ

കുറു — കുറുങ്കാടു, കുറുമ്പന

നെടു — നെടുങ്കാലം, നെടുമ്പുര —

നറു — നറുന്തേൻ, നറുമ്പാൽ —

വെറു — വെറുങ്കാൽ, വെറുഞ്ചോറു, വെറുമ്പാട്ടം —

ഇള — ഇളങ്കുറു, ഇളഞ്ചൊക്ക, ഇളന്തല, ഇളമ്പാകം

പഴ — പഴഞ്ചോറു, പഴന്തുണി, പഴമ്പിലാവ്

കടു, കൊടു — കടുമ്പകൽ, കൊടുങ്കാറ്റു

അരു, പരു — പരുമ്പുടവാ, അരുങ്കള്ളൻ അരുഞ്ചൊഴി

(ഭാ-ചാ)

§ ൧൬൭. ചിലതിന്നു സമാസത്തിൽ സ്വരം പരമാകുമ്പൊൾ ഉ വരും (§ ൧൫൯)

പാഴു — പാഴില —

ഇടു, കടു — ഇടൊട്ടം, നെടൂർ — കടെറുമ്പു

ചിറു, വെറു — ചിറ്റാട, ചിറുള്ളി, വെറ്റില —

പുതു, മുതു — പുത്തരി, പുത്തില്ലം, പുത്തൂർ, മുത്തപ്പൻ

§ ൧൬൮. ചിലതിൽ വിശേഷാൽ സ്വരം പരമാകുമ്പൊൾ ആദ്യ സ്വരം ദീർഘിച്ചുകൊള്ളും —

ചൊവ്—ചൊവടി (ശ്ലി)

കാരു— കാരകിൽ, കാരിരിമ്പ—കാക്കടത്ത്, കാർവണ്ടു

പെരു—പേരാറ്, പെരൊരെണി—പെർമഴ. മ. ഭാ.

തിരു—തിരുവുള്ളം. കൃ. ഗാ.

അരു—അരുകിൽ, അരൊരുമ്മത്

§. ൫൬. ശിലതിന്നു—അ—ചുരുക്കത്താൽ പെരെച്ചം ഉണ്ടാകും.

ഉ-ം. നല്ല—ഇളയ—പഴയ—വ്യത്ത—ഉടയ—വ്യാഴ §. ൫൩. അരു

ഭൂതകാലത്തിൽ പൊലെ—ഇയു—ഇന—എന്നും ആകും.

ഉ-ം. പെരിയ, വലിയ, ചെറിയ, കരിയ, തിരിയ, പുതിയ, കൊ

ടിയ, അരിയ, ഇനിയ, (ന്റ. ച.) അറെനിയ—അഴകിയ—ചെ

മ്മിന, ചൊവ്വുള്ള കരിന—

ശെഷം ചിലതിൽനിന്നു പുറ്റ് ക്രിയാപദങ്ങൾ ജനിക്കുന്നു—

ഉ-ം. ചുവക്ക, വെളുക്ക, കറുക്ക, മൂക്ക—

എന്നതിനാൽ ചുവന്ന, വെളുത്ത, കറുത്ത——മുതലായ പെരെച്ചങ്ങ

ൾ നടക്കുന്നു—

§. ൫൭. അൻ—അൾ—തു—എന്നുള്ള പ്രത്യയങ്ങളാൽ നാമങ്ങൾ ഉളവാ

കും—

ഉ-ം. നല്ലവൻ, വൾ, തു—പെരിയവൻ, വൾ, തു—പഴയവൻ, വൾ,

തു—കരിയതു—

നപുംസകത്തിൽ ഭൂതകാലത്തിൽ കിരിയെതുള്ളതു ഉണ്ടു—

ഉ-ം. പ്രഥമയത്തിൽ പുത്തതു—ചെറുതു, വലുതു, നെടുതു, കുറുതു, കടുതു,

അരുതു——ഇങ്ങനെ ഉള്ളതാകി, വഴതാഴ്, വെറുതെ,

വലിയൊന്നു എന്ന നപുംസകവും ഉണ്ടു (ദ്വന്ദ്വ).

§. ൫൮. വെറെ പുരുഷനാമങ്ങളുടെ രൂപം ചുരുക്കി ചൊല്ലുന്നു—

ചെറിയവൻ, ചെറുമൻ, മി(ശ്രീ)—ചെറുക്കൻ, കുറുക്കൻ, മിടുക്കൻ,

കി(ശ്രീ)—നെടുന്ന്, നെടുക്കൻ—വമ്പൻ (കൂമ്പൻ) ഇളയ

മ്പൻ, മി(ശ്രീ) ഇളിയൻ, പെരിയൻ, രാഷാ—നല്ലൻ,

നന്നു, (നല്ല), നൻറു—നല്ലാർ—(ശ്രീ)—ബാ.)

§ ൧൧൨. ഭാവനാമങ്ങൾ — മ — പ്രത്യയം പ്രധാനം — സംസ്കൃതത്തിൽ മ
ഹിമ — ലഘിമ — ഇത്യാദി നാമങ്ങളെ പോലെ

നന്മ, തിന്മ, ചെമ്മ, പെരുമ, പഴമ, പുതുമ, പൊന്മ, തിണ്മ, വെണ്മ —
ചെറുമ, കൊടുമ, ഇളമ, ഒരുമ, (പശുമ) — അരുമ, കിട്ടമ —

മറ്റു പ്രത്യയങ്ങൾ — അ — പൊരുക്ക (പൊറുതി)

ത — ചാച്ച (ഒട്ടു) — വ — ഒരുവ്വ (കൂട്ടം)

വു, പു — ഒരാപ്പു, ധൂമ്രു (നരച്ചു)

പ്പം — വലിപ്പം, കുളിപ്പം, ചെറുപ്പം, ഒരുപ്പം, പെരിപ്പം,
അരിപ്പം, (ഗ്രാ. ൩.) കൂട്ടപ്പം — ഇമ്പം —

ത്തം — പുതുത്തം, പഴുത്തം —

അം — നലം, വല്ലം, തിണ്ണം —

അൻ — പുത്തൻ — അൽ — താരൽ —

§ ൧൧൩. തമിഴിൽ നാമവിശേഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്നെ മദ്ധ്യമപു
രുഷന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചൊല്ലും — നല്ലോൻ, നല്ലി, നല്ലോർ — എന്നിങ്ങ
നെ തന്നെ — അതു മലയാളത്തിൽ ഇല്ലെങ്കിലും — അടിയൻ, അടി
യൻ — അടികൾ — എന്നതു ഉത്തമപുരുഷവാചിയായ്ക്കൂടക്കുന്നു —
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്നതും എല്ലാരും എന്നതും പോലിട്ടുള്ളതുപോലെ

തദ്ധിതനാമങ്ങൾ

§ ൧൧൪. തദ്ധിതനാമങ്ങൾ ആകുന്നതു — ഒരൊരൊ നാമങ്ങളാൽ പുതി
യ നാമങ്ങൾ ഉളവാകുന്നവ തന്നെ — അവ രണ്ടു വിധം പുരുഷനാ
മം — ഭാവനാമം — എന്നിവ —

§ ൧൧൫. പുരുഷനാമങ്ങൾക്കു അൻ (ൻ) — ഇ — ത്തി — (ച്ചി) എന്നവ ഉള്ളതിൻ
പ്രമാണം —

൧, ഇ — ഉള്ളവ — (ത്ത)ൻ — കൂനൻ, (കൂനി), (കൂനിച്ചി)
മല — മലയൻ, മലത്തി — (പ്രാ) പാഴൻ, പാഴി —
കാവു — മാട്ടുകാരൻ, —രി
തൊഴൻ, തൊഴി — തൊണ്ടൻ, തൊണ്ടി —
കുരുടൻ, കുരുടി, കുരുടത്തി — (കുരുടി), (കുരുടച്ചി) —

പുല്ലിംഗ.— പിതൃ, പിള്ളൻ - ഒരുത്ത - ഒരുത്തന്മാർ -
(ക്രൂരം) ക്രൂരർ - അറുമുഖൻ, മുക്കണ്ണൻ -
കുടച്ചെവിയൻ - ചെമ്പിച്ചക്കണ്ണൻ -
തൃത്തിരനാവൻ - തൃത്തിരക്കണ്ണൻ - നാലെഴുത്തുപന്മാർ.
സ്ത്രീലിംഗ — പൂച്ചക്കണ്ണി, ചെമ്പക്കണ്ണിമാർ - വണ്ടാർകുഴലി (-ലിമാർ),
ലാർ), മല്ലവാർകുഴലിമാർ.

൧൪ അതി — ഉള്ളവരെന്നർത്ഥം കാണിക്കുന്നു
കുറവൻ, റത്തി
മാരയാൻ, മാരാൻ, രാത്തി
തിവു - (ദ്വീപു) — തീവൻ, തീയൻ, തീയത്തി.
ആശ്രയം — ആശ്രയൻ, ആശ്രയി
കൊല്ലി — കൊല്ലിക്കാരൻ, കൊല്ലിച്ചി
ചെമ്മാൻ, ചെമ്മിച്ചി, ഓതിയൻ, മണ്ണിയൻ, മണ്ണിച്ചി
പൊട്ടിക്കണ്ണൻ, കണ്ണിച്ചി.

൧൫ അൻ — പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള ശബ്ദപരത്തോടും വരും — മുന്നൂറവൻ, അ
ഞ്ഞൂറവൻ, അറുനൂറവൻ -

൧൬ ബഹുവചനത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന — മുത്തോരൻ — നായകന്മാരെ
നാല്കുന്നു —

൧൭ അവൻ (അൻ) — അവൾ — അവർ (അർ) എന്നവക്കും തമ്മിലെ
ഭേദം —
പിന്നവർ, പൊന്നവർ (പിന്നത്തെ) നേരെയോർ (മറക്കാതെ വേണ്ടുന്നുള്ള
വർ)
ചെമ്പടയോൻ (ചെമ്പടയൻ - ഉടെ)
തേവഴവൻ (തേവഴമ്പട്ടിൽ ഉള്ളവർ)
ഇതിനോടു ചേരുന്ന ചിലതും ഉണ്ടു —
മാരവൻ, തമ്പുരാൻ, മകാവർ (= സേവ)
ചാവേറൻ (ചാവർ) - കാട്ടാളവാൻ - നീലവാൻ (...)
ക്രിയാപേരുകൾ — കുശലപ്പെട്ടത് — ഇരുവർ -

[illegible] - (ക്രൊ. ൭)

§ ൧൧൨. ഇപ്പറഞ്ഞതല്ലാതെ ഗുണങ്ങളും നാമവും സമാസരൂപ
ത്തോടു ചെരും —

൧.) ഒന്നു - ത്ത - എന്നതു (ഗു. ന്യാ)

കാട്ടവർ കാട്ടത്തു വെള്ളത്തെടത്തവൻ (വെള്ളത്തെടൻ) ദൂരത്തോ
ൻ (മ. ഗാ.) ഇരുട്ടടത്തവൻ.

൨.) പിന്നെ - ഏ - എന്നതു (ഗു. ന്യാ)
പിന്നെയൻ, പിന്നെവൻ (ഭ്രാ. ഗാ.) മുന്നെവൻ - മുന്നെത്തു,
പണ്ടെത്തു, മെല്ലെത്തു, നടെത്തു, തെക്കെത്തു, വടക്കെത്തു, കി
ഴക്കെത്തു, പടിഞ്ഞാറെത്തു, കീഴെ വഴിത്തിന്നെവരി ഒക്കൽ
യോണ്ടു അങ്ങെയവർ, അങ്ങെയോർ. എങ്ങെകാൻ എ
ങ്ങെൻ. (കൃ. ഗാ.) കീഴ്ന്നൻ - എങ്ങെൻ (മ. ഭാ.)

൩.) ഒത്ത - നടെത്തു - മുന്നെത്തു - അകലത്തെതു (ത്ര. സ.) -
അകത്തെതു (വൈ. ശ.)

൪.) എത്ത - പിന്നെത്തു (ക്ക. രാ.)

൫.) ഇലെ - കലെ - മുമ്പിലെയവൻ, മുമ്പിലെവ (കേ. സ.) - കീഴ്
ലെത്തു (പ്രാ.) (വൈ. ശ.) മദ്ധ്യത്തിങ്കലെതു. വരെ (ത്ര. സ.)
അഗ്രത്തിങ്കലെവരെ

൬.) ഷഷ്ഠി തദ്ധിതങ്ങൾ - നമ്മുടെതു (ഉടയതു) - അവന്റെതു - ഷ
ഷ്ഠാന്തത്തിന്റെതു (ത്ര. സ.) - രാമന്റെതിങ്കന്നു (ത്ര. സ.) തന്നു
ടയവർ (വൈ. ച.)

§ ൧൧൩. അവൻ, അവൾ, അവർ - എന്നവ ചിലപ്പോഴും ലോപിച്ചിട്ടു
അൻ, അൾ, അർ - എന്ന മാറിവന്നു - അങ്ങളെപ്പോൾ (ഗു. ന്യാ)
ബഹുമാനപ്രധാനവിധാനങ്ങളും നടക്കുന്നു - ൭ - ൦
[illegible]
അടിയാർ, കരിയാർ, നായന്മാർ, ഭഗവാന്മാർ, ദെവിയാർ,
കത്തനാർ (കത്തൻ) [illegible] (ക്രം. സന്തി) -

അതു: സമാസരൂപത്തോടുചെരും (ഗു. ന്യാ)

പിട്ടാൻ, നാട്ടാൻ, (കു.ഭാ.) മന്ത്രിവാമത്താർ (ചൈ) സിംഹത്താ
ൻ (ക.രാ.) മിണ്ടാത്താൻ - നാഗത്താന്മാർ, വണ്ടത്താന്മാർ (കേ.രാ)
സ്ത്രീ.ഏ - പൊന്നിറത്താൾ, അന്നനടയാൾ,
ദന്തിഗ്ഗാമിനിയാൾ, പെണ്ണിനിയാൾ,
പൂഞ്ചായലാൾ, പൈങ്കിളിമൊഴിയാൾ,
ഇന്ദുനേർമുഖിയാൾ, മയ്യക്കണ്ണാൾ,
ചൊല്ക്കണ്ണാൾ, കാറൊത്തകുഴലാൾ.
സ്ത്രീ.ബ - പൂഞ്ചായലാർ, കരിങ്കാർകുഴലാർ.
മൈക്കണ്ണാർ -- പെടമാന്മിഴിമാർ, കളമൊഴിയമാർ
§ ൧൫൭. ഇ - തദ്ധിതാന്തം സ്ത്രീലിംഗം പ്രത്യയം നടക്കും കാൽ - കാമിനിരണ്ടാമ
ത്തെ കണക്കാക്കിയാൽ - നാഴ്ക്കാമി - കരുമിക്കി - തറവാടി - ചിലേടത്ത
ൽ സംസ്കൃതതദ്ധിതപദങ്ങളിലും നാലുവകയ്ക്കു ചങ്ങാതം - ചങ്ങാതി -
(പു.സ്ത്രീ) - തൊഴിയവാസി - പാപം - പാപി - പ്രാവൻ (തു.ഗ.) ന്നയപ്പി
ഴുമ്പോൾ മദംപാതി വിലൊല്ലം (കൃ.ഗാ.) കോപം - കോപി - ഉ
പ്രതാകോപിയായിവാൾ ഒട്ടിവൾ (കേ.രാ.)
മിക്കെല്ലാവാതകിയാകുന്നതു (കേ.രാ.)
§ ൧൫൮. ഇ (പു) - ഇനി സ്ത്രീ എന്നവ സംസ്കൃതത്തിൽ പോലെ - ലോഭം,
ലോഭി, ലോഭിനി, (പു.സ്ത്രീ) അനാലവാസിനി - (സ്ത്രീ) എന്നുമെ
ല്ലാം - അഹങ്കാരി, നി - വൈരൻ, നി -
§ ൧൫൯. വൻ - മൽ - എന്നവയും സംസ്കൃതം ഗുണം - ഗുണവാൻ - (പു.) -
ഗുണവതി - (സ്ത്രീ)
ഗുണവൽ, ഗുണവത്ത (ന)
ധനവാൻ - ഭാഗ്യവാൻ ഇത്യാദി -
ബുദ്ധി - ബുദ്ധിമാൻ - ബുദ്ധിമതി, ബുദ്ധിമത്ത -- ചൈതന്യ
മാൻ (മ.ഭാ.)
ഇവിടെ [illegible] വചനം [illegible] ലിംഗത്തിന്നു വന്നു നടക്കും - ഭാ
[illegible] ശ്രീ [illegible] എന്ന
[illegible]

ഏകവചനമൊ—പരമാത്മാവുവലപലഗുണവത്താകിലത്രെ. (പാ.)

ഷഷ്ഠിവത്തിലെക്കു-(കേ. രാ.) ഷഷ്ഠിവത്തായവണ്ണം

എന്നിങ്ങിനെ-

ശാലി—എന്നതിന്നും അൎത്ഥം തന്നെ ഉണ്ടു (ഗുണശാലി, ബുദ്ധി

ശാലി = ബുദ്ധിവാൻ)

§ ൨൫൫. കാരം (ന) - കാരൻ, കാരി, (പ്ര) - കാരി, കാരത്തി (സ്ത്രീ) - കാ

രർ, കാർ (ബ.) എന്നവ സംസ്കൃതത്തിലും മറ്റും നടക്കു-

ഓങ്കാരം, അഹങ്കാരം (പ്രകൃതി) മുതലായ ശബ്ദവാചികൾ - അഹ

ങ്കാരം (അഹങ്കൃതി)

പിന്നെ പുരുഷകാരം (പുരുഷാരം) - കൊട്ടകാരം, കൊട്ടാരം-

രഥകാരൻ (സ) - വെലക്കാരൻ - (കി - രത്തി - സ്ത്രീ) അതിന്നു സ

മാസവിഭക്തിയും ഉണ്ടു - തറവാട്ടുകാരൻ, നാട്ടുകാരത്തി - സങ്ക

ടക്കാർ, കൊഴിക്കാരൻ, കൊല്ലക്കാർ -

കാരി. (സം. പു.) - ദുഷ്ടകാരി, ദുശ്ശാരി - ശുഭകാരി - ഉപ്രായിപെക്ഷ

രി - ശുഭത്തകാരിസ്ത്രീത്വം -

§ ൨൫൬. ആളം (ന) ആളൻ, ആളി (പ്ര) എന്നവ ആളുക എന്ന ക്രിയാ

പദത്താൽ ഉള്ളവ -

മലയാളം - മലയാളൻ, മലയാളി (സ്ത്രീലിംഗം ഇല്ല)

കാട്ടാളൻ, കമ്മാളർ (കമ്മ കാരാളർ) -

ഇറവാളൻ, കരിമ്പാളൻ, ഇടയാളൻ -

തലയാളി, പടയാളി, വെറാളി - മുതലാളി, ഇരപ്പാളി, ഉരു

ളി, ഉപ്പാളി, വില്ലാളി (വില്ലാൾ. മ. ഭാ.) - പിഴയാളികൾ (കേ.

രാ) മെലാൾ (പ്ര.) ഏകമെലാർ (ബ)

§ ൨൫൭. ഭാവനാമങ്ങൾക്കു — മ - തന്നെ പ്രധാനം (§ ൧൯൪) - അടിമ-

കുടിമ - ആളുമ -

മെൽ, മെന്മ - കൊൻ, (കൊങ്ങ) കൊമ്മ -

തൊഴമ, തൊഴ്മ = തൊഴം

ഠാ — ആദ്യമെന്നെത്ര ആളിയാൽ ഉണ്ടായിപ്പെട്ടത്ര (§ ൨൫൮)

മലയാളൻ (മലയാളി) - കുട്ടാളൻ (കുട്ടാളി) തിറയാൻ - (തിറയാൾ)
കാരാളൻ (കാരാളി) കുറവൻ (കുറത്തി)
പിന്നെ രാജാവു, നായകസ്ഥാനം (ഉ. ഇ) തണ്ടാൻ, മേലാൾ
ക്കും മറിയാൾക്കും (തിരു) -

൩൧ തനം - തമിഴിൽ അധികം നടപ്പു - ഇരപ്പത്തനം - ഇരപ്പാളിത്തനം - കള്ളത്തനം - കഴുവേറിത്തനം, മിടുക്കത്തനം - എന്നിവറ്റ പദങ്ങളിൽ കാണാം - ഒണ്ടാതനം പാട്ടിൽ ഉണ്ടു -

൩൨൦. സംസ്കൃതഭാവനാമങ്ങൾ പലരെന്നു ചൊല്ലുന്നു -

൧, ത്വം - ഗുരുത്വം, ലഘുത്വം, (ലഘുത്തം) പ്രഭുത്വം, ശൂരമാനത്വം, എന്നിങ്ങിനെമാത്രമല്ല - മലയാളനാമങ്ങളിലും ചെറു - ചങ്ങാതിത്വം (ചങ്ങാതിത്തം) ഉണ്ണിത്വം, ഊഴത്വം, പൊണ്ണത്വം, താന്തോന്നിത്വങ്ങൾ [illegible] ഇത്യാദികൾ -

൨, ത - ശൂരത, ക്രൂരത, - എന്നപോലെ മിടുമതു (ക്രു. ദ്രോ) എന്നും ഉണ്ടു - (= മിടുമ, മിടുക്കു -

൩, മാനുഷം, മൈത്ര്യം, സൌന്ദര്യം, ധൈര്യം, ഐശ്വര്യം എന്നിങ്ങിനെ വൃദ്ധി കൂടിയ തദ്ധിതരൂപവും ഉണ്ടു -

ഇതി നാമരൂപം സമാപ്തം (൩൨൧. ൧൩൦)

ക്രിയാരൂപം പ്രകരണം

൩൨൨. മലയാളഭാഷയുടെ ധാതുക്കളിൽ ഉണ്ടായവ രണ്ടും ചെറുക്കരാണ്ടു കൊണ്ടു പ്രകാരം ഒന്നുമില്ല - ധാതുവിന്റെ സ്വരൂപം ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം - ഒരൊന്നു ഉപദാംഗം താൻ രണ്ടു ഹ്രസ്വപദാംഗങ്ങൾ താൻ ഉള്ളതാകുന്നു - ഉം - നൽ - വൈ - പെരു - കടു - ഇത്യാദികൾ ൩൨൩ -

൩൨൪. ദീർഘധാതുക്കൾ ദുർല്ലഭം തന്നെ - മാറു - നാറു - പൂകു - മിതാലായവറ്റിന്റെ ധാതുക്കൾ - മറു - നറു - പുക എന്നവ അത്രെ - കാൺ - ചാ - വെ - എന്നവറ്റിന്നു ഭൂതകാലത്തിൽ ദീർഘം ഇല്ല -

൩൨൫. സ്വരങ്ങളിൽ - ഇ - എ - എന്നവയും - ഉ - ഒ - എന്നവയും ചല

പ്രയോഗം ഒട്ടുക്കം. (ഉം- വെൾ- മിൾ, മിളങ്ങു - പുത, പൊതി, പൊതിയുക
റും. ചില സ്വരവികാരങ്ങളും ഉണ്ടു (ഉ-ഇ- ചിരി, ചുരുളു, ചിരളു - മിന,
ചുര - §൬൩- തിളങ്ങു, തുളങ്ങു, തെളങ്ങു - ചൊവ്, ചിവ്, ചുവ് - ചാട്, ചെട്ട്,
§൧൩൩ - ഒല്ലു, വല്ലു, വല്ക്ക, ഒല്ക)

§൬൩൪. ചില ധാതുക്കളിൽ വ്യഞ്ജനങ്ങളെയും രണ്ടുവിധത്തിൽ ചൊല്ലാം - അതിന്നു ഭേദം വരാ -

ട - ള, ൾ, തട്ടു, തൾ, തിട്ടു - നാട്ടു, നണ്ണു -

റ - ൽ, ൻ, തിൽ, തിറ്റു - ചിൻ, ചിറ - തൊൻ, തൊറ്.

ത - ൻ, - പൂത്തു, പുൻ - മുത്തു, മുൻ -

§൬൩൫. ഇപ്പോൾ ഉള്ള ക്രിയാപദങ്ങൾ മിക്കതും ധാതുക്കൾ അല്ല. ധാതുക്കളാൽ ഉളവാകുന്ന ക്രിയാനാമങ്ങളിൽ നിന്നു ഉളവായതത്രെ അതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആവിതു -

൧., ഇ - അ - ക്രിയാനാമങ്ങളാൽ ഉണ്ടായവ ധാതു പടു - പടി.
(പടിയുക) പട. (പടെക്ക)
" ഇരു - ഇരിക്ക - പൊടു - പൊടി ഇത്യാദി
" പറു - പറക്ക - (പാറു)

൨., വ്യഞ്ജനദ്വിത്വം താൻ ദീർഘസ്വരം താൻ ഉള്ളവ -
പറു - പററു. നറു - നാറു.
ഇൾ - ഇള്ളു. പുക - പൂക.
ഞെടു - ഞെട്ടു. (ഞെടുങ്ങു)
പൊടു - പൊട്ടു പൊരു - പോരു

൩., അനുനാസിക യോഗങ്ങൾ ഉള്ളവ -
പത - പതങ്ങു. (പതിയു) തൊട് - തുടങ്ങു
ഉറി - ഉറിഞ്ചുക -
ചുര - ചുരങ്ങുക. പരങ്ങുക -
മുട് - മുടന്തുക. (മുട്ടു) പൊരു - പൊരുന്നുക -
തൾ - തളമ്പു, തെളമ്പു, തെ - തെമ്പു

൪., അൽ - അൻ - അൾ - ഉൾ - ക - തു - മുതലായ പ്രത്യയങ്ങൾ ഉള്ളവ

വൾ — വളർ. തൊട — തൊടർ, കെട് — കെടർ, കിർ

ചുഴ — ചുഴന്ന (ചൂഴ — ചുഴറ്റു)

വറ — വററു (ഉററു) ഞെറു

ഞര — ഞരുങ്ങു (ഞെരി)

തിര — തിരങ്ങു, പഴങ്ങു, പൊങ്ങു, പൊരുങ്ങു (പൊങ്ങു)

കര — കരുത്ത, ചെരുത്ത, പഴുത്ത

ശേഷം ക്രിയാനാമവും (...) ക്രിയോല്പാദനവും (...) നാമങ്ങൾ —

൧൫൬. ധാതുക്കളിൽ തന്നെ എങ്ങിനെ ആയാലും ക്രിയാപദങ്ങൾ എല്ലാം രൂപം രണ്ടു വിധം ആകുന്നു — ഒന്നിന്ന പ്രകൃതിയോടു കൂടുക കാരിതം തന്നെ ചേർക്കയാൽ ബലക്രിയ എന്നെ പറയിക്കുന്നു. കൊടുക്ക, കേൾക്ക, മറ്റെത് ഉൾക്കകാരം ഇല്ലാതെ വരു പ്രകൃതി താൻ ഉള്ളതാകയാൽ അബലക്രിയ ആകുന്നു. ഉ-ം. ഇരിക്ക, കെട്ടു —

അർത്ഥത്താലും രണ്ടു വിധം ഉണ്ടു — ഒന്നു തൻവിന — അകർമ്മകം (ഇരിക്ക, വരിക) — മറ്റെതു പുറവിന — സകർമ്മകം (അടിക്ക, കൊടുക്ക) — തൻവിനകൾക്കു മിക്കതും അബലങ്ങളും പുറവിനകൾക്കു മിക്കതും ബലക്രിയകളും ആകുന്നു —

ക്രിയാകാലങ്ങൾ

൧൫൭. ക്രിയെക്കുള്ള കാലങ്ങൾ ആവിത് — രണ്ടു ഭാഷികൾ — വർത്തമാനം ഒന്നു — ഭൂതം ഒന്നു — ആകെ മൂന്നു കാലങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന മൂന്നു ലകാരങ്ങൾ തന്നെ — ഭാവിയിൽ മത്രമാത്രം ഉള്ളൊരു കൂട്ടിയുടെ (...) ചേർക്കയാൽ അന്വയിക്കുന്ന ഭാവിക്കു — ഉം — എ — ഉ — രണ്ടാം ഭാവിക്കു — വു — പ്പു — എന്നവയും — വർത്തമാനത്തിന്നു — ഉന്നു എന്നതും — ഭൂതത്തിന്നു — ഇ — ത്തു — ന്തു — എന്നും തന്നെ പ്രത്യയങ്ങൾ ആകുന്നു —

൧൫൮. പണ്ടുള്ള ദ്രാവിഡഭാഷാപ്രത്യയങ്ങൾ കാലഭേദത്താലെ ലോപിച്ചു പോയി — ശേഷം ഉ — ഇ — ഈ ഭാഷകളിൽ ഇന്നും ഇരിക്കയാൽ അവ മലയാളത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അനുമിക്കാം —

അവപുരാണവാചകങ്ങളിലും പാട്ടിലും മററും ശെഷിച്ചുകാണുന്നു-
പ്രഥമപുരുഷന്നു-അൻ-അൾ-അതു-അർ, കൾ, അവ-മ
ധ്യമപുരുഷന്നു-ആയ്-ആൻ(ഈർ)-ഉത്തമപുരുഷന്നു-ഏൻ,
ഏൻ-ആൻ, ആൻ-ഓം എന്നിങ്ങിനെ-

§൯൯. ഒന്നാം ഭാവിയുടെ രൂപം എന്തെന്നാൽ-ഉം പ്രത്യയം ക്രി
യാപ്രവൃത്തിയൊടു ചെൎക്കും-അതു ബലക്രിയകളിൽ എല്ലാം-കും
എന്നാകും (ഉ-ം-കൊടുക്കും, കൊൾ്ക്കും)-അബലക്രിയകളിൽ-ക്കും എ
ന്നും-ഉം എന്നും വരും (ഉ-ം-കെടും, പൊകും)

§൧൦൦. ഭാവിയിൽ-കും വരുന്നുള്ളവ ചുരുക്കം തന്നെ-

൧., ദീൎഘധാതുവുള്ളവ-ആകും, പൊകും, ചാകും, പുകും, നൊ
കും, വെകും, (അവററിന്നും പൊം-ചാം-ഉദാ. കൃ. ഗാ. കൊ
ള്ളിൽ പൂം-നൊമ്പൊൾ-വൈ. ശ. എന്നീ രൂപങ്ങൾ ഉടെ സാധ്യ
വാകുന്നു)--ഏകും-വൈകും-നല്കും-മാക്കും-പിന്നെ ഉൾകും
തെകും, രാകും, മുതലായവററിൽ-വും എന്നും കേൾ്ക്കുന്നു-ഇ
വ ങ്ങുകാ. ഭാവികൾ തന്നെ-

൨., രണ്ടു സ്വരങ്ങളുള്ളവയിൽ ചിലവ-ഇളകും-ഉതകും-പഴകും--
മുട്ടകും, കാഴ്കും, മുഴകും, മെഴുകും, വഴുകും---പെരുകും, ചൊ
രുകും---മിറുകും, മുറുകും, മുറുകും-ഇങ്ങിനെ-കു-ഉറപ്പാ
കുന്ന ക്രിയകൾക്കു ഇളക്കാരികൾ എന്നു പെർ ഇരിക്ക-
മററെവെച്ചുട്ടും-ഉഴും-തൊഴും-പൊരും-പെറും-മുതലായ
വ തന്നെ-

§൧൦൧. രണ്ടാം ഭാവിയുടെ രൂപം ആവിത്

൧., ഉ-ഊ-എന്നുള്ളവ-ഉളുക, ഒരു, ഉണ്ടു (പ്രാചീനം) കൂട്ടു-നല്ലു-
പൊരു-വരു-ചെല്ലു-ഉറു ഗുരു-തെ. സാ-കൂട്ടു-കൊള്ളു, കൊ
ള്ളു-കൃ. ഗാ. മുതലായ അബലങ്ങളിലും--(ആരു-ഭാര-രാ)
കൊൾ്ക്കു (പ്ര. ത.) അടക്ക മുതലായ ബലക്രിയകളിലും തന്നെ

൨., അബലക്രിയകളിൽ പാദംഗം അനിന്നാം പരാഞ്ഞിടങ്ങളി
ൽ-വു-തന്നെ വരും-ആവു-പൊവു-ഇരുവു, കഴിവു

കൊട്ടു, പെയ്തു (പെയ്തു) — ഭൂവ. ക്രി. ഗാ — അന്തനാസികങ്ങളാൽ കണ്ടു, തിന്നു, ചെന്നു, കൊണ്ടു, വെച്ചു (ഇത്യാദികളിൽ) — ഭൂ, കൊട്ടപ്പെട്ടു, കെട്ടപ്പെട്ടു രാ. സ്വ മുതലായവ —

൱൨. ഭാവിയുടെ പുരുഷന്മാരെ ചൊല്ലുന്നു —

പ്ര. ഏ. നല്ലവൻ — മ. ഏ. കൊല്ലുവാ — ഉ. ഏ. പൂണ്ടേൻ. ക്രി. ഗാ.
നല്ലവൻ — എന്നു. ക്രി. ഗാ. ആവൻ — പറവാൻ —
ഏകവചം. കെ. രാ — സ്വരം പരം ആയാൽ വിജയൻ, ചൊല്ലുവൻ
കൊടുപ്പാൻ — ലങ്ങ് — കിടക്കുവൻ
കൊടുപ്പൊൻ — ചൊല്ലുവാനി — കൊടുപ്പേൻ, വെപ്പേൻ
കൊടുപ്പാൾ — ബ. (ഇല്ല) — കിടപ്പൻ, കടിപ്പൻ
ബ. ചൊല്ലർ, ചൊല്ലുവ — തിന്നേൻ, ശിക്ഷിപ്പേൻ
ചൊല്ലോർ, നല്ലവർ — രക്ഷിക്കവൻ. വൈ. ച —
പോകുവർ, ഇരുവർ — ബ — കാണ്മനൊനാം. ക്രി. ഗാ.
രക്ഷിപ്പോർ, പെട്ടു — ഇരിപ്പോം, വസിപ്പൂ
പോർ (കൊഴപ്പെട്ടുപ്പോർ) — പോം, കടുക്കവോം — രാ. ച —

൱൩. വർത്തമാനം ഒന്നാം ഭാവിക്കു കാനു ഉകാരാഗമം — അതിലെ ഉ — കു — ക്കു — എന്നവറ്റൊടു — ഇൻറു, ഇന്നു — ഈ അവ്യയം ചേർക്കയാൽ — ആകിൻറു, പോകിൻറു, വാഴിൻറു, ചെയ്കിന്നു. വൈ. ശ. ഇരിക്കിന്നു — കെ. രാ — കേറിന്നു — രാ. ച. മുതലായവ ഉണ്ടാകി — പിന്നെ മറവിനാൽ ഇല്ലാതെ (൱൩) വർത്തമാനത്തിലെ ഇകാരം ഉകാരമായി പോയതാൽ ഭാവിയുടെ — ഉം — പ്രത്യയം — ഉന്നു — എന്നാകിൽ വർത്തമാനമാകുന്നതെന്നു ചൊല്ലാം — ഉം — ആകുന്നു — ഇളകുന്നു — കൊള്ളുന്നു — ഉഴുന്നു — കെട്ടുകുന്നു — കൊള്ളുന്നു

൱൪. വർത്തമാനത്തിന്റെ പുരുഷന്മാരെ ചുരുക്കി ചൊല്ലുന്നു —

പ്ര. ഏ. പോകുന്നാൻ — മ. ഏ. പോകുന്നാ — ഉ. ഏ. കൊടുക്കുന്നേൻ
ചാകുന്നാൾ — ക്രൊ. വൈ. ച. — ചൊല്ലുന്നേൻ
(സംസ്കൃ. ധാവതി — അന്തി — നാന്തി) — (സംഭവം) — സംവദേ — അസ്മികത്തി
ബ — പോകുന്നാർ — ബ — ചൊല്ലുന്നോം —

൧൬൭. വൎത്തമാനത്തിന്റെ അൎത്ഥം രൂപം തമിഴിൽ ഒഴികെ മലയാള ഭാഷയിൽ ഇല്ലാത്തതു — ഉം. ചെയ്യുന്നതിന്നു — ആകുന്നതിന്നു — നടക്കുന്നതിന്നു — എന്നുള്ള ശബ്ദത്തിന്റെ ഉണ്ട് — ഇതിന്റെ അൎത്ഥം ഭാവിക്കും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ... ആയതാൽ ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു —

൧൬൮. ഭൂതകാലത്തിന്റെ രൂപം ചൊല്ലുമ്പോൾ പുരുഷന്മാരെ പറയുന്നു —

പ്ര. പു. കൊടുത്താൻ	മ. പു. കൊടുത്തായല്ലൊ	ഉ. പു. കൊടുത്തേൻ ഞാൻ, ചൊന്നേൻ
കൊടുത്താൾ, കൊടുത്തിനാൻ	കണ്ടായൊ	ചൊല്ലിയേൻ, തന്നേൻ
ആയാൻ, ആയിനാൻ, പൊക്കിനാൻ, പുക്കനൻ	വന്നായല്ലൊ	പൊയേൻ, തിന്നേൻ
പിറന്തനൻ - രാ. ച.	അറിഞ്ഞായൊ	ഞാൻ അറിവിക്കുന്നേൻ — നാൻ. കെ. രാ.
മൊഴിഞ്ഞനൻ രാ. ച.	അമിഴ്ന്തായല്ലൊ	ഞാൻ കേട്ടിരുന്നേൻ
ബ. ചൊന്നാർ, വന്നാർ	നീ ചെയ്താൻ മ. ഭ.	ബ — നാം വന്നോം
കൊണ്ടാർ		കൊടുത്തോം
കൊടുത്താർ	നീ ചൊന്നാൻ രാ. ച.	ഏറ്റനോം
അന്നവർ	ബ — കൊണ്ടീരൊ	
തിരിന്നനർ മൊഴിന്ന നർ രാ. ച.		

ഭൂതകാലത്തിന്റെ രൂപം

൧൬൯. ഭൂതത്തിന്നു ഒന്നാം വിധി — ഇ — ചെൎക്കുന്നു — അതിന്റെ ശേഷം തകാരവും ചേൎത്തുകൊള്ളും — ഇതിന്നു സംസ്കൃതത്തിൽ ഉദാ — ആകാരാന്തമായ കാരണം ചൊല്ലി ചൊല്ലിയാൻ, ചൊല്ലിനാൻ — ഇവ ... ഇകാരത്തിന്റെ ലോപം ... സൂത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു ... അറിയിക്കുന്നു.

൧൭൦. പ്രകൃതിയുടെ വ്യഞ്ജനത്തിൽ പിന്നെ ഇകാരത്തെ

മുള്ളതെപോലെത്തിയകാൾ-

൧., തട്ടു — തട്ടി — ൨., കാഴ്ചു — കാഴ്ചി ൩., ഒഴുക്കു — ഒഴുക്കി

മിന്നു — മിന്നി — വെട്ടു — വെട്ടി — മിന്നു — മിന്നി

മണ്ടു — മണ്ടി — കുത്തു — കുത്തി — എന്നിലും

മിന്തു — മിന്തി — ഞൊട്ടു — ഞൊട്ടി — ഉൺ — ഉണ്ടു-

നമ്പു — നമ്പി — തുമ്മു — തുമ്മി — തിൻ — തിന്നു-

കലമ്പു — കലമ്പി — തെറ്റു — തെറ്റി — എൻ — എന്നു

— ക്കു — ച്ചു — ഈ രണ്ടു വിധങ്ങളെ ദൃഷ്ടാന്തം കാണ്ക.

൭൨൩. ദീർഘസ്വരത്തിൽ താൻ രണ്ടു പ്രയോഗങ്ങളിൽ താൻ — മ — ഴ — ങ്ങൾ അല്ലാത്ത വ്യഞ്ജനം പരമാകുമ്പോൾ ഇ ഭൂതം എന്ന പ്രമാണം —

൧., കുഴു — കുഴി ൨., അലസു — അലസി ൩., നാണു — നാണി

ഏശു — ഏശി ഉരുമ്പു — ഉരുമ്പി എന്നിലും

കൂടു — കൂടി മുരടു — മുരടി പൂൺ — പൂണ്ടു

ഓതു — ഓതി മരുതു — മരുതി കാൺ — കണ്ടു

മെവു — മെവി മരുവു — മരുവി

ലാവു — ലാവി ചിതറു — ചിതറി

മാറു — മാറി.

൭൨൪. ൧., തുള്ളുക തല്ലുക മുതലായവറ്റിന്നു ള്ളി എന്നറിയത്തക്ക എങ്കിലും കൊൾ-

വിൾ, — കൊണ്ടു, വിണ്ടു-

൨., തള്ളു (വള്ളു) — എന്നതിൽ അല്ലാതെ — ള്ളി എന്ന ഭൂതം ഉണ്ടാകുക

ള്ളി എന്നതും ഉള്ളൊന്നു എന്നും ഉണ്ടു-

൩., ആളു — അരുളു — ഇടങ്ങിയുള്ളവറ്റിൽ — ളി പ്രമാണം — എങ്കിലും

മീളു — നീളു — ചൂളു — വാളു — ഇത്യാദികളിൽ — രണ്ടുമെന്നത്രെ

വാളു — വാളി (വിണ്ടു) വാണ്ടു (കൂടത്രെ)

൪., മാളു — മാളി — മാണ്ടു എന്നല്ലാതെ — നൊട്ടു-

അകലു — മുതലായതിൽ ആകാരമത്രെ —

൬.) ഉരുക-ഉരുകി എന്നൊഴികെ കിളിട്ടുതമ്മിനു നിശ്ചയം പോരാ-അ
നുഭവം പ്രമാണം (ഇതു തെക്കർക്കും വടക്കർക്കും ഉണ്ടു-
വരി എന്നല്ലാതെ വാന്ന എന്നും അർത്ഥഭേദത്തോടെ നടപ്പു-
ചാരി എന്നൊഴികെ ചായ്ന്നു എന്നും പണ്ടെ ചൊല്ലു-നിരി
യം എന്നുമുണ്ടു (ശ്രീ-൭൫)

ശ്ലോ൨൫൭ ഭാവിയിൽ കു-ഉറപ്പാകുന്നതു കാലികൾക്കും ഇളകാലികൾക്കും (ശ്ലോ൭൨)
അവയിലും ഞെരടികളിലും ഉഭയാശ്ര കാരണക്രിയകൾക്കും കർത്താലി
കൾക്കും-ഉകാരഭൂതം പ്രമാണം-ശേഷം ബലക്രിയകളിൽ ഇകാരമ
ത്രെ-

൧.) ആകു —	ആയി (ആകി) —	ആക്കു —	ആക്കി
പോകു —	പോയി	പോക്കു —	പോക്കി
എങ്കിലും	ചത്തു —	നൊന്തു —	വെന്തു
ഉരുകു —	ഉരുകി (കിടാകു-	കിടാക്കി)-	ഉരുക്കു, ക്കി
തേകു —	തേകി	തേക്കു —	തേക്കി
൨.) ഇളകു —	ഇളകി	ഇളക്കു —	ഇളക്കി-
മറുകു —	മറുകി - - -	- - -	- -
൩.) തിങ്ങു —	തിങ്ങി	തിക്കു —	തിക്കി
ഞെരുങ്ങു —	ങ്ങി	ഞെരുക്കു —	ഞെരുക്കി
പിരുങ്ങു —	ങ്ങി	പിരുക്കു —	ക്കി-
പതുങ്ങു —	ങ്ങി	പതുക്കു —	പതുക്കി.
പൊങ്ങു —	ങ്ങി	പൊക്കു —	പൊക്കി
൪.) കാക്കു —	കാത്തു	(ശക്തം കാത്തനാൻ- കേ: രാ:)	
മിനക്കു —	ത്തു	നക്കു —	ത്തി-
താക്കു —	ത്തു-	ഇക്കു, ത്തി-	നൈക്കു, ത്തി-

ശ്ലോ൨൫൮. ഭൂതത്തിന്നു രണ്ടും ഉറി-ഉ-എന്നാകുന്നു-ഉകാരഭൂതം
വിശേഷാൽ ബലക്രിയകൾക്കും പുറവിനകൾക്കും കൊള്ളുന്നു-അതു
വെണ്ണുന്നിടക്കകൾ നാലു സൂത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു പറയുന്നു-
ശ്ലോ൨൫൯. ഉരങ്ങളായിന്നതു ബലക്രിയകളിൽ തന്നെ പ്രമാണം-

൩.) ഒക്കാദികൾ

ഒക്കു— ഒത്തു, ചെത്തു, നെത്തു, പെത്തു

തൊക്കു— തൊത്തു, പൊത്തു

മിക്കു — മിത്തു, (എങ്കിലും മിഞ്ഞു മിഞ്ഞി)

പണിക്കു— (പണിചെയ്തു) പണിതു (എങ്കിലും തൃക്കാൽപണിഞ്ഞു / തൊഴുതു)

൨.) രു-ഴു- എന്നവറ്റൊടു രണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങൾ ഉള്ള ചില ധാതുക്കൾ

പൊരു— പൊരുതു, പെരുതു (പെരുകി)

(എങ്കിലും തരു, വരു— തന്നു വന്നു)

ഉഴു— ഉഴുതു, തൊഴുതു (എങ്കിലും എഴു— എഴു

ന്നു-സൂത്രലംഘിതന്നെ)

§൧൮൪. ബലക്രിയകൾക്കു— ത്ത— തന്നെ വേണ്ടതു—

൧.) ആ-ഊ-ഏ-ഓ— ഈ അന്ത്യങ്ങൾ ഉള്ളവ കാത്തു— പൂത്തു കൂത്തു— ചേ

ത്തു, നൊത്തു— ഒകാത്തു, ഓതാത്തു—

൨.) ർ- ൾ- ഴ്- ഈ അന്ത്യങ്ങൾ ഉള്ളവ—

പാർത്തു— കീർത്തു— ചേർത്തു, ഓർത്തു— വിയർത്തു— കവിർത്തു— മധുരു

മം.ഭാ. (മധുരിച്ചു)— കുളുത്തു, (കുളിർത്തു, കവിഴ്ത്തു— (ഉരുൾ)— ഉരുത്തു

ഉരുൾ— ഉരുൾത്തു— മീഴ്ത്തു—

൩.) ചലക്ഷമത്തിൽ അടങ്ങാത്ത— ഉ— പ്രകൃതികൾ—

പകുത്തു— മെട്ടുത്തു— തണുത്തു— പരുത്തു—

പൊറുത്തു— അലുത്തു— പഴുത്തു—

൪.) നാമങ്ങളാൽ ഉളവായ ചില— അ— പ്രകൃതികൾ—

ഉരക്ക, (ഉരം) ഉരത്തു— മണത്തു, കനത്തു, ബലത്തു (കേ. രാ.) മി

കത്തു— കൃ. ഗാ—

§൧൮൫. താലവ്യാന്ത്യ ബലക്രിയകളിൽ— ത്ത— താലവ്യമാകുമാ

റി— ച്ച— എന്നാകും—

൧.) കിടക്ക, കിടച്ചു മുതലായ— ഇ— പ്രകൃതികൾ

(എങ്കിലും അവതരിത്ത— രാ. ച.— ഇങ്ങിൽ സംസ്കൃതത്തി

രൂപങ്ങളും ഹേതുക്രിയകളും മിക്കതും കൂട്ടുകയാൽ- ഞ്ചു- ഭൂത
വകകളെല്ലാററിലും വിസ്താരമുള്ളതു-

൨., താലവ്യാകാരത്താൽ ഉണ്ടായ- എ- പ്രകൃതികൾ-
പിറ- പിറെക്ക- പിറെച്ചു- ഞയക്ക, -ച്ചു-
ഇവററിലും ഉരെച്ചു എന്നല്ലാതെ ഉരെത്താൻ- കെ. ഉ: ഉരെ
ത്താൾ മ. ഭാ. എന്നതും പാട്ടിലുണ്ടു- പകൎച്ചിക്കുന്നതെന്ന്
തും, മികച്ചു എന്നതൊടുക്കും —— വെക്ക, വെച്ചു, വച്ചു
എന്നൊഴികെ- വൈക, വൈത്തു, വൈവൻ എന്നുള്ളതും
പുരാണഭാഷയിൽ ഉണ്ടു (ദ്രാവി)

൩., ഈ- ഐ- പ്രകൃതികൾ- മിക്ക, മിച്ചു, കൈക്ക, കൈച്ചു-
കച്ചു- കൈക്ക, തയ്ക്ക, തക്ക, തച്ചു-

൪., യ്- പ്രകൃതികൾ- മെയ്ക്ക, മെച്ചു (പ്രാട്ടെഴുത്തിൽ മെയിച്ചു)-
ചായ്ക്ക, ച്ചു- വായ്ക്ക, ച്ചു-

ഈവകെക്കു ദ്വിതീയമത്തിൽ അടങ്ങിയ ചില ക്രിയകൾ സ്വര
ലം ഒഴികൾ ആകുന്നു- (തിക്ക, തി-) പിന്നെ തെയ്യു, തെക്ക, തെച്ചു എന്നും
തെക്കു, തെക്ക, തേയ്ക്ക എന്നും ഇങ്ങിനെ തുല്യങ്ങൾ ആകയാലും വിപ
രീതമുള്ള ധാതുക്കൾ ഉണ്ടു-

ദ്വിതീയം: ടു- റു- എന്നവറെറാടു രണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങൾ ഉള്ള ബലക
ളിലും- ൾ- ൽ- എന്നവറെറാടു ഉള്ള ബലക്രിയകളിലും ത്ത- എന്ന
ട്ടു- ററു- എന്നാകും-

൧., നടു- നട്ടു (നട്ടി)   ൩., അറു- അററു (അററി)
ചുടു- ചുട്ടു   പെറു- പെററു
പെടു- പെട്ടു
തൊടു- തൊട്ടു   ഈറു- ഈററു

൨., കേൾ- കേട്ടു (കേൾക്ക)   ഊറു- ഊററു
കാൾ- കാക്ക- കട്ടു   ൪., വിൽ- വിററു (വിൽക്ക)
എൽ- എററു
തോൽ- തോററു
വാൽ. വക്ക- വററു

നൊൻ (ട്രെ) നൊക്കു — നൊറു

സൂത്രം. ഷിയാകൃതികൾ — ന്നു — തന്നു — എങ്കിലും എഴുന്നിൽക്കും എഴുന്നിക്കു, എഴുന്നിറ്റു —

൫൨. ഭൂതത്തിന്നു മൂന്നാം ഗതി — ന്തു — എന്നാകുന്നു — അതു ഷിശേഷ ത്തകാരങ്ങൾക്കു കൊള്ളുന്നു (൭൦ — സൂത്രലംഘികളായ ഇരുക്ക, ഇരിക്ക — ഇരുന്നു — ന്നു ൫൩ എഴുന്നു ൫൪ ഈ മൂന്നാം ഗതികൾക്കു — ന്തുഭൂതത്തിന്നു ഇകാരഭൂതത്തോടു കൂടക്കൂട ഉ ഭേസൽ ഉണ്ടു. ഇതിന്റെ രൂപങ്ങൾക്കും നാലു സൂത്രങ്ങളെ കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു —

൫൫. ന്തു — ഭേദം വരാതെ ശേഷിച്ചതു രണ്ടു ക്രിയകളിൽ അത്രെ.

വെകു, നൊക — വെന്തു, നൊന്തു ൫൬

പുക — പ്പുക്കു   പുകന്താൻ, പുകന്നാൻ (പാട്ടു)

൫൬. ന്തു — ന്നു എന്നാകുന്നതു (൫൩, ൫൪, ൫൫ ഈ സൂത്രങ്ങളിൽ അടങ്ങാത്ത — പ്രകൃതിയുള്ള പല ക്രിയകളിൽ —

തികക്ക — തികന്നു (തന്തു)	ചുമക്ക — ന്നു
കിടക്ക — കിടന്നു	അളക്ക — ന്നു
പരക്ക — ന്നു	അമ്പരക്ക — ന്നു
പിറക്ക — ന്നു (പിറന്തു. രാ. ച.)	പിശക്ക — ന്നു

൫൭൦. താലവ്യാന്തമുള്ള അമ്പലങ്ങളിൽ — ന്തു — താലവ്യമാകി മാറി — ഞ്ചു, ഞ്ഞു — എന്നാകും

൧.) കനിയു — കനിഞ്ഞു (പണിഞ്ഞു, പണിന്തു - കെ. രാ. ഒളി ന്തു - രാ. ച.)

൨.) മിക്കു — മിഞ്ഞു (മിച്ചു, മിന്തു ൫൬)

൩.) പറയു — പറഞ്ഞു (നിനൈന്തു - രാ. ച.)

൪.) പായു — പാഞ്ഞു, മെഞ്ഞു, തൊഞ്ഞു, ആരാഞ്ഞു (ആരാഞ്ഞു - ശാസ്ത്രം)

൫൭൮. ദീർഘസ്വരത്തോടു താൻ രണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങളോടു താൻ — ര ല ദികാരം ഉള്ള അമ്പലങ്ങൾക്കു — ന്തു ഭൂതം വരുന്ന വിഷയങ്ങളും.

൧.) രു — ന്തു, ന്ന — ചെന്നു, തിന്നു, ചൊൻ എന്നെങ്കിലും ഏവരു,

......................ചൊന്നു (൨൫൦. ഭ) നടന്നു, നടന്നു, പടന്നു,

അണ്ണാന്നു എന്നതു — അണ്ണാന്നു (ഭമ്മിൾ്ക്കുകിലർ അണ്ണാന്നു കൊണ്ടു ഉണ്ണി)

൪൮, ല്യു – ന്ത്, ന്റു, ന്ന – മുല്യ, മുന്ന, നോന്നു, തൊന്നു (൨൫൦. ൪.) പെയ്ക്കുന്ന മന്നു, മുഴന്നു.

ല്ലു – ന്നു – ചെല്ലു ചെന്നു – കൊന്നു (൨൫൦. ൨)

ന്നു – ന്റു, ന്നു – തിന്നു, എന്നു (൨൭൧, ൩.)

൪൯, ള്ളു – ണ്ണു, ണ്ടു – ആളു, ആണ്ടു, തീണ്ടു, മീണ്ടു (൨൫൦. ൩.)

വരണ്ടു, വറണ്ടു, ഇരുണ്ടു

ളു – ണ്ടു – മീണ്ടു, കൊണ്ടു (൨൫൦, ൭.)

ൺ – ണ്ടു – ഉണ്ടു (൨൭൨, ൩. പൂണ്ടു, കണ്ടു. ൨൭൩.)

൫൦, ഴു — ണ്ടു, ന്നു — ഉഴു — ഉണ്ടു (രാ. ച.) ഉണ്ണു, വീണ്ടു (വീ)

ഴന്നു വീണു, ആണു, കെണു, ഉണു

അമിഴു – അമിണ്ണു, കവിണ്ണു, പുകണ്ണു (പുകഴ്ന്നു. മ. ഭാ)

പുകന്നു – മകിണ്ണവൻ. കൈ. ന. മകിണ്ണു. രാ. ച.)

ഉമിണ്ണു (ഉമിഞ്ഞു) ഭാഗ.

൨൮൮. ഭൂതത്തിന്നു നാലാമതു ഒരു കുറിച്ചു രൂപമുള്ളതു – യാത്ര ദിക്കിൽ അനുപ്രയോഗമാകുന്നതത്രെ – പോക്കു, കൊക്കു – വെന്തു, നൊന്തു – കാൺ, ചാ – കണ്ടു, ചത്തു – വന്നു – വന്നു – തന്നു –

൨൮൯. ഭൂതത്തിന്റെ അഞ്ചാമതു ഒരു കുറി – തുടങ്ങുന്നതിന്നു പക്ഷം പ്രയോഗമാകുന്ന [illegible] കാരത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നതത്രെ – ഉക്കു – പുക്കു, പുക്കാർ (പുക്കു) – തക്കു – മിക്കു – തക്ക, മിക്ക, മിക്കുള്ള. കേ. രാ.)

വിനയെച്ചങ്ങൾ

൨൯൫. വിനയെച്ചങ്ങൾ മൂന്നുണ്ടു – അതിൽ ഭൂതകാലത്തിന്നുള്ളതു മുൻവിനയെച്ചം എന്നും. ഭാവിക്കുള്ളതു പിൻവിനയെച്ചം എന്നും ഉണ്ടു. – വർത്തമാനത്തോടു ചേരുന്നതു വിനയെച്ചം എല്ലാതിൽ പാറ്റും (൨൯൬)

൨൯൬. മുൻവിനയെച്ചത്തിന്റെ രൂപം മുഴുവൻ ഭൂതകാലത്തോടു ഒക്കുന്നു – എങ്കിലും ഭൂതക്രിയാക്കുന്ന ഇ – ഉ – എന്നവറ്റിന്നു [illegible] രണ്ടിന്നും ചുരുക്കി പോം – അതു കൊണ്ടു

൧.) മി – എന്നതിന്നു – യ് – വരും (പൊയ്യുട്ടും – ആകെയ്യുണ്ടു)

൨.) അരക്കുകാരം സ്വരം പരമാകിൽ ലൊപിക്കും പൊം

(വന്നെട്ടത്തു)

൩.) സംക്ഷെപങ്ങളും ഉണ്ടു –

പിൻവരുന്ന ക്രിയകളൊടു (ഗാഢിച്ചുകൊള്ളു – ഉ. ചാട്ടു –

ചാകിച്ചുകൂടാ – ചൂടാ, തന്നെവെച്ചു – ണ്ടെച്ചു, കൊണ്ടെതിക.

മ. ഭാ. ൧൧൯.

മുൻവരുന്ന നാമങ്ങളൊടു (അങ്ങെപാട്ടു – ങ്ങൊട്ടു, വഴിയെ

നൊക്കി – വെവെയൊക്കി, കാൽതന്നു – കൈക്കുന്നു ൧൯൬.

§ ൨൩൯. മുൻവിനയെച്ചത്തിന്നു സംസ്കൃതത്തിൽ ക്ത്വാന്തം ല്യബന്തം

എന്നു പെരുകളുണ്ടാകുന്നു – ഉ. കൃത്വാ – വന്ദിച്ചിട്ടു, ദത്വാ, നത്വാ –

ആകൎണ്ണ്യ – കെട്ടിട്ടു, ആഗമ്യ – ഇത്രൂപം മലയാളക്രിയകൾക്കും

വ്യാകരണശാസ്ത്രത്തിൽ ദൃഷ്ടമായി വന്നു കാണുന്നു – പിടിത്വാ –

പാടിത്വാ –

§ ൨൪൦. പിൻവിനയെച്ചം – രണ്ടാം ഭാവികളിലെ – വു – പ്പു – എന്നവയെ

ററെട്ടു – (ആൻ എന്നത് മുതലായി) ആൻ ആകുന്ന പ്രത്യയം ചെൎക്കയാൽ

ഉണ്ടാകുന്നു –

൧.) അബലക്രിയകളിൽ ഇലത്തിൽ ഭെദം ഉണ്ടു – ആകുവാൻ,

ആവാൻ – പൊകുവാൻ – പൊവാൻ – നല്കുവാൻ – പുലാൻ. ശെ. പു.

വെകുവാൻ, വെവാൻ. കെ. രാ. — കുറക്കുവാൻ. വെ. ച.

കുറവാൻ. മ. ഭാ. തിങ്കവാൻ – അറിവാൻ – ചിവാൻ, ചിക്കു

വാൻ – കൊല്ലുവാൻ, കൊലവാൻ, വെലവാൻ – പുകഴുവാൻ,

പുകഴ്വാൻ. കൃ. ഗാ. – കാണുവാൻ, കാണ്മാൻ (കാഴ്മാൻ) ഉണ്മാ

ൻ, തിന്മാൻ – പുണരുവാൻ (പുണ്മതിന്നു)

൨.) വകാരം ഇല്ലാത്ത ലകാരപൊക്കം – വരുവാൻ, വരാൻ – ചാവാ

ൻ. പ. ത. – വണങ്ങാൻ. കൃ. ച.

൩.) ബലക്രിയകളിൽ – ൧൯൯. ആമതിൽ ചൊല്ലിയവ – ആകുവാ

ൻ, തീക്കുവാൻ, ഇളകുവാൻ – ശെഷമുള്ള പഴകിപ്പാൻ,

നടിക്കുവാൻ, മരിക്കാൻ — നില്പാൻ (നില്പാൻ), നടക്കാൻ

കൂപ്പാൻ, കിടപ്പാൻ (കേൾപ്പിക്കുന്നു - ഉ.ദാ.)

൪.) കൂട്ടുവാൻ എന്നതിന്നു കൂട്ടുവാനുള്ളതു കറി എന്നർത്ഥം ആകയാൽ നാമരൂപമാകുന്നു. ഉ-ം. കൂട്ടുവാനെ. പിന്നെ [illegible] = വെറ്റില [illegible]

§ ൨൬൨. സംസ്കൃതത്തിൽ ഉള്ളതു തുമുന്നന്തം തന്നെ — ഉ-ം. കർത്തും ചെയ്വാൻ — യോദ്ധും അടുത്താൻ (ഉ.ദാ.) ശ്രോത്രം — വക്ത്രം — തത്രവന്നു ഉണ്ടത്രാഗ്രഹം [illegible] ഭോക്തുകാമൻ - മ. ഭാ.

പെരെച്ചങ്ങൾ

§ ൨൬൩. വർത്തമാനഭൂതങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകുന്ന പെരെച്ചങ്ങൾക്ക് — അ — എന്ന ചുട്ടെഴുത്തു തന്നെ കുറിക്കുന്നു —

ആകിന്നു ആകുന്നു . . . . . . ആയ ആകിയ ആകിന്ന ആകുന്ന

പോകുന്നു . . . . പോയ

കൊടുക്കുന്നു . . . . കൊടുത്ത

ചെയ്യുന്നു . . . . ചെയ്ത

ഏറുന്നു . . . . ഏറിയ (ഏറിന)

പൂകുന്നു . . . . പൂകിയ, പുക്ക.

§ ൨൬൪. ഭാവിയുടെ പെരെച്ചങ്ങൾക്കു രൂപം അധികവും പ്രയോഗങ്ങളും കാണുന്നു —

൧.) ഒന്നാം ഭാവിരൂപം തന്നെ മതി — ആകും — ആം — കൊടുക്കും — ആകും കാലം — ആമ്പോൾ — പോമ്പോലെ. ദെ. മ. കൊടുക്കുന്നൊരു

൨.) പാട്ടിൽ അതിനോടു ചുട്ടെഴുത്തും കൂടും ചൊൽ പൊങ്ങു [illegible] ആഷാൻ. മ. ഭാ. വിളങ്ങുമന്നാൾ — വിളങ്ങുമദ്ധ്യാഷണൻ [illegible]

൩.) രണ്ടാം ഭാവിരൂപം — ഉം — ഒരു — ആറു എന്നങ്ങനെ രൂപങ്ങളായ നാമങ്ങൾക്കു ഒന്നെ വരും —

ആവൊളം — ആകുവൊളം — ആവൊരുവെല

പൊവൊളം — പൊകുവൊളം —

വരുവൊരും, കാണ്മൊളും, കാണ്മൊറു - ക്രി. ഗാ-

ഇരിക്കവൊരും, ഇരിക്കയൊരും, മറവൊരും, ഒടൊരും-

മരിപ്പൊരും, ഇരിപ്പൊരു നടി-

൪., രണ്ടാം ഭാവിരൂപത്തൊടു ചേർത്തുണ്ടാകുന്നവ പലതും ഉ-

ണ്ട - അവറ്റെ സംക്ഷെപിച്ചിട്ട - വെണ്ട - എന്നു വരാ

൨൩൫. ലിംഗപ്രത്യയങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകുന്ന പുരുഷനാമങ്ങ-

ൾക്കുപമിത-

നടക്കുന്നവൻ, വൾ, തു - വർ, വ

വന്നവൻ, വൾ, തു - വർ, വന്നൊര

വന്നൊൻ, വന്നൊൾ - ചത്തൊർ

പെറ്റൊർ എന്നല്ലാതെ പെറ്റവർ, ഉറ്റൊർ, നല്ലൊർ എ-

ന്നും മറ്റും സംക്ഷെപിച്ചു ചൊല്ലും. ൧൪൧ - ആയതു എന്നല്ലാതെ

ആതു - എന്നും നടക്കും-

൨൩൬. ഭാവിപെരെച്ചത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന പുരുഷനാമങ്ങൾക്കു വള-

രെ നടപ്പില്ല-

൧., വാഴുമവൻ, വാഴ്വവൻ - ഇടുമവൻ, ഇടുവാൻ - ആകുമവ-

ൻ, ആമവൾ. മ. ഭാ - ഉണ്ടാമവർ - കൈ. ന. = ഉണ്ടാകുന്നവർ

൨., താങ്ങുവൊർ, താങ്ങുമർ - മിനങ്ങുവൊർ - ആവൊർ. ക്രി. ഗാ-

ചെല്ലുവോർ - കൊല്ലുവർ. രാ. ച - ചൊല്ലുവൊർ, ചൊല്ലൊർ-

കളവൊർ - പൊരുവൊർ - പുണർവൊൻ - ക്രോണർപവർ

ര. ച. കാണ്മവർ, ഉണ്മൊർ-

൩., വാഴ്വാൻ - അറിവൻ, അരുവൻ - ഇടുവൻ എന്നിങ്ങനെ

പണ്ടുള്ളവ-

൪., ഇരിപ്പവൻ, കെല്പോർ, തിന്നെപ്പവർ, നടപ്പോർ, ഒപ്പ-

വർ-

൨൩൭., ഭാവിനപുംസകം അധികം നടപ്പു

വരുമതു - തൊന്നുമതു.

വെണ്ടുവതു - വെണ്ടതു, ഇടുവതു, വരുവതു

കൃദന്തപ്രത്യയവതു

ചൊല്ലിപ്പതു, കിടപ്പതു, സഹിപ്പതു—

ഇരിപ്പവനിരിപ്പൊ. ൨൩൭

വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നുവിൻ വിനയെച്ചത്തൊടു ചേരുന്നതു

തന്മതുമൊതാകയാൽ പാട്ടിൽ വളരെ നടപ്പുണ്ടാവകിന്നു,

വീഴ്ത്തിന്നു, തിന്മതിന്നു, കൊള്ളിപ്പതിന്നു

൨൩൮. ത്രികാലം നപുംസകത്തിൽ — ഇ — ചുട്ടെഴുത്തും കൊള്ളാം

അറിവിതു — നൊമ്പിതു — വൈ. ശ. കൊല്ലിതു — വന്നിതു — തോന്നിയില്ല.

വൈ. ച.—

൨൩൯. ത്രികാലനപുംസകത്തിൽ — ഉ — ചുട്ടെഴുത്തും കൊള്ളാം. ഉ.

അറിയുന്നതു — കിന്നതു — നടന്നതെ — ചമഞ്ഞതെ — കണ്ടതില്ല

ഭാവിക്കുടങ്ങളുമതു, അതുവരുതരാ. ച. — പിന്നെ സംക്ഷേപിച്ചിട്ടു. ചെ

യ്യവെണ്ടതതഞ്ചുതില്ല (ഭൂകണ്ടു — വരുതു, ചെയ്യതു എന്നപോലെ

൨൪൦. ഉ — ഉള്ള ഭാവിനപുംസകത്തിൽ മാത്രം നടപ്പുണ്ട

ആതു എന്നപോലെ ആവതു, വരുവതു, പറവതു, ത്രാണ്ടുവ

തും ചെയ്തു. ദെ. മ. നൊവതും ചെയ്യും — വൈ. ശ. തരുവതാക — ക്ലെശ

ത്തെ സംക്ഷേപിച്ചിട്ടു — മിണ്ടതും ചെയ്യാതെ" കൃ. ഗാ. എന്നും — പിന്നി

ച്ചിട്ടു — ആകുവിതം ചെയ്തു — കാമ്പുവിതം ചെയ്തു — എന്നും വരും — ഉപ

ദേശിപ്പതു — പൊറുപ്പതിന്നു കൃ. ഗാ.—

൨൪൧. വെറൊരു നപുംസകം ആവിതു — ഒൻ, ഒന്ന് — എന്നുള്ള

തു — അതു ചില ക്രിയകളിൽ മാത്രമെ കാണ്മു — പാരമ്പര്യമാകുമ്പൊ

ഴെ നടപ്പു — ആവൊന്നല്ല (= ആവതല്ല) വെണ്ടവൊന്ന് — ഉള്ളൊ

ന്നല്ല — ഉള്ളൊന്നതു (= ഉള്ളതു) വഴിയൊന്നാക്കി. ത. സ. ഉള്ളൊന്നാകി

ലും ഇല്ലൊന്നാകിലും (വൈ) — നല്കിയൊന്നു മ. ഭാ. ഇരിപ്പൊന്നു.

ത. സ. — ഇങ്ങിനെ ഭാവികാലം — ഭൂതവർത്തമാനങ്ങളുടെ ഉദാഹരണ

ങ്ങൾ (ആയതു — ഉരുവായൊന്നിതതാകും. ഹ. ന. — തിന്മൊന്ന്

ശ. രാ. — ചെയ്യൊന്ന് — കൃ. ഗാ. — ഇണ്ടലൊന്ന് (കൃ. ഗാ.)

ഇതിന്നു ഒരു ബഹുവചനം പൊലെ ഉണ്ടായിതു — ഇരിപ്പൊർ

ലവ. വ്യ- പ്ര- ഇരുന്നൊ ചിലവ. ത. സ. തക്കൊ ചിലകാൎക്കും. ചിലൎ--
എന്നുള്ളതു ചിലൊച്ചാൽ ഒന്ന എന്നതു ദീൎഘസ്വരമുള്ളതു എങ്കിലും
സംഖ്യാവാചിയത്രെ ആകുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടം-

വിധി നടുവിനയെച്ചം മുതലായവ

൧൫൬- വിധിയാകുന്നതു നിയോഗരൂപം (തമിഴിൽ ഏവൽ)- അ
തമദ്ധ്യമപുരുഷനത്രെ പറവും- അതിൽ ഏകവചനത്തിന്നവെ
ഉം പ്രകൃതി തന്നെ മതി- ൧൫൭ അമതിൽ അടങ്ങിയ ചില ക്രിയക
ളിൽ മാത്രം- ക- ക എന്നു ഉപലെക്ഷം - ഉ-ം- പൊ- ഇരു- (ഇരി
കൊട്ടു, കെട്ടു- വാ- താ- പറ- അറി- നില്ലുതൽ (മ.ഭാ.) കൊൾവാ
ൻ) കൊ. കേ. ഉ) - നല്കു- ഇരിക്കു- നൊക്കു- വെക്കു (വെ)

൧൫൮- വിധിബഹുവചനം രണ്ടാം ഭാവിയൊടു- ഇൻ- എന്നത്
ചേൎക്ക- ഇൻ- എന്നതെ ചെൎക്കയാലുണ്ടാം-

വരുവിൻ (പ്രവിൻ)	നൊക്കുവിൻ (൧൫൫)
പൊവിൻ, കൊൾവിൻ	ഇരിപ്പിൻ (ഇരിക്കുവിൻ)
പറവിൻ	കേൾപ്പിൻ
കാൺമിൻ	നില്പിൻ (നില്ക്കിൻ), തിന്മിൻ
ചെയ്വിൻ (ചെയ്യുവിൻ)	൧൫൯- ൯൫)

൧൫൯. സംസ്കൃതവിധികൾ ചിലവ പാട്ടിൽ നടപ്പാകുന്നു- ഉ-ം- ജയ
ജയ- രക്ഷ- ഭവ- പ്രസീദ- ശൃണു- കുരു- ദേഹി, പാഹി, ത്രാഹി,
ബ്രൂഹി--- ബഹുവചനം ഭവത- കുരുത- ദത്ത)

൧൬൦. നടുവിനയെച്ചങ്ങൾക്കു രൂപം ഒന്നാം ഭാവിയിൽ
നിന്നുളവാകുന്നതു-

ഉം എന്നതിന്നു പകരം- അ- ചെൎക്കയാൽ തന്നെ

ആകു--- ആക-
പൊകു--- പൊക-
നൊകു---- നൊക-
പറയു---- പറെക
തരു ---- ഒക്ക (പ്രണ്ടു- ഒരെണ്ണം- എന്നും ഉണ്ടു)

അറിക — ഇടുക (ഭൂതസ്വരങ്ങൾ ഇഷ്ട. ഭൂ. ഗ.)

൨൱൫൰. നടുവിനയെച്ചത്തിൻ പുതിയ രൂപം ആയിത് — സകാരിതികളോടും ബലക്രിയകളോടും കാ - എന്നതു ചേൎക്ക —

(കൊള്ളു) കൊള്ളുക, കൊൾ്ക — കൊടുക്ക, കൊടുക്കുക

(അറിയ) അറികാ, അറിയുക —

(ചെല്ലു) ചെല്ക, ചെല്ലുക —

(പുണര) പുണൎക, പുണരുക —

(വീഴ) വീഴ്ക — വീഴുക

(തരു) തരിക, തരുക — ഉണ്ണുക — ഉണ്ക

കഴുക്കുക, പുല്കുക, പുല്ക — തിന്നുക — തിങ്ക —

൨൱൫൰൧. ഈ പുതിയ വിനയെച്ചം ക്രിയകൊണ്ടുള്ള നിമന്ത്രണവും ആക്കുന്നു — ഞാൻ, നാം, നീ, അവൻ, അവർ കൊൾ്ക, ഞങ്ങൾ, നിങ്ങൾ, അവൾ, അവർ, കൊടുക്കുക — അതല്ലാതിങ്ങൾ അറിക, ഭൂതെനിക്കായ്വന്നു

൨൱൫൰൨. ആട്ടെ രൂപത്തോടു — ട്ടെ — എന്നതു ചേൎത്തിയാൽ ഉത്തമ പ്രഥമപുരുഷന്മാൎക്കുള്ള നിമന്ത്രണവും അനുജ്ഞയും ഉണ്ടാകുന്നു —

ഞാൻ, നാം പോകട്ടെ — അവൻ, അവർ വരട്ടെ —

അസ്തമിക്കട്ടെ — (അസ്തു — സം.)

(ഊരു — ട്ടു — എന്ന ഒരു തമിഴ്ക്രിയയാൽ ഉണ്ടായ്‌ എന്നതൊന്നു — പോകട്ടു — പോകട്ടു എന്നിങ്ങിനെ —

സംഭാവനാദികൾ

൨൱൫൰൩. ഒന്നാമത്ത സംഭാവനാരൂപം മുൻവിനയെച്ചത്തോട് (൨൦൩) — ആൽ — പ്രത്യയം ചേൎക്കയാൽ ഉണ്ടാം —

ആയാൽ (ആകിനാൽ — ആനാൽ)

ചെയ്താൽ — ഇരിക്കയാൽ (ഇരുന്നാൽ)

പുക്കാൽ — - - - - കൊടുത്താൽ

മുൻവിനയെച്ചം താൻ എങ്കിലും ഏകാരം കൂട്ടീട്ടെങ്കിലും

ച്ചും സംഭാവനയുടെ അൎത്ഥസ്ഥിതി ഇതത്രെ-

§ ൨൫൩. അതിനോടു -ഉം- ചേൎത്താൽ സൎവ്വനാമാൎത്ഥത്തിന്

എല്ലാരും, ചിലരും - കൊടുത്താലും-

അത്രയും വിശേഷാൎത്ഥമാക്കും (എങ്കിലും എന്നതു)-

പിന്നെ ഉം ചിലപ്പോൾ ചോദ്യങ്ങളോടു ചേരുന്നു -ഉം എങ്കിലും - ഏതും. ആരും

ചേൎത്താൽ അസംഭാവ്യാൎത്ഥം-

§ ൨൫൪. ഭൂതഭവിഷ്യൽസംഭാവന പൃഛകരോടു ചേൎക്കുമ്പോൾ (൨൫൩)

അകാരത്തോടു ഉണ്ടെങ്കിൽ - പ്രത്യയം ചേൎത്താലും-

ആരെങ്കിൽ, എന്തെങ്കിൽ, വല്ലതിൽ, ചൊല്ലിൽ, ചൊല്ലുകിൽ

ഇല്ലെങ്കിൽ (ഉണ്ടെങ്കിൽ) - കൊടുക്കിൽ - അങ്കിൽ § ൨൫൧

ആയതിനോടു -ഉം- ചേൎത്താൽ അനുവാദകമാകും-

എങ്കിലും, ചൊല്ലിലും, ചെല്ലിലും, കൊടുക്കിലും

§ ൨൫൫. ഇതിന്റെ പഴയ വികാരങ്ങൾ സംഭവിക്കും - പൂൎവ്വസംക്ഷേപത്താൽ തന്നെ-

എറിലെ. മ. ഭാ. (ഏറുകിലെ) - ആയിടാൽ,

കണ്ടിടലാം. കേ. രാ. - ആടുകിൽ, വൈ. ശ.-

മടങ്ങിലും (കൃ. ഗാ.) - ചൊല്ലീടിലും-

പിന്നെ ഭാവി രൂപത്തോട് ഉച്ചാരവരും-

വരുകിൽ - ഇരിക്കുകിൽ ഇരിക്കൂൽ - വൈ. ച.

രക്ഷിക്കുകിൽ - വെ. ച. - ചൊല്ലൂൽ - പ. ചൊ.

കൊടുക്കുകിലും, പുക്കിലും, ഇരിക്കുകിലും. (ല. വാ. സ.)

തിന്നുകിലും - പ. ചൊ. - ചൊല്ലിലും - കെ. രാ.

§ ൨൫൬. പുരാണസംഭാവനാരൂപം തമിഴിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു-

(ആകിൽ) നടക്കിൽ - (ചെയ്കിൽ) എന്നിവ - ആകിനും - ചെയ്കി

നും - അവ സംക്ഷേപിച്ചു - ആനും, ഏനും - എന്നവ ആം-

(ഏനും) - ആരെനും എന്നപോലെ ആരെ ലും

(എങ്കിലും) എന്നും ചൊല്ലുന്നു-

§ ൨൫൭. വിധിസംഭാവന - ആട്ടെ - വരട്ടെ മുതലായവ ചേൎന്നവ

സാധാരണനടപ്പുണ്ടു- ഉ-ം- ചെയ്യുന്നവാറു, ചെയ്തവാറു- എന്നിനാൽ
രണ്ടുരൂപങ്ങൾക്കുമിന്നം-

൧., ഭൂതപെരെച്ചത്താൽ ക്രിയാവാചി നാമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു-

ചെയ്കവാറെ— ചെയ്താറെ

ആയവാറെ— ആയാറെ, ഏന്നാറെ

കഴിഞ്ഞവാറെ— കഴിഞ്ഞാറെ

൨., ഭാവിപെരെച്ചത്താൽ ക്രിയാവാചിയാകുന്നതു-

ആകുമാറു, ആമാറു (ആമ്മാറു)

കാണുമാറു, കാണ്മാറു

വരുമാർ (രാ.ര.) കഴിയുമാറു, കഴിവാറു (രാമം-൩)

ക്രിയാനാമങ്ങൾ

൨൯൬. ക്രിയാനാമങ്ങളിൽ മുമ്പെ ചൊല്ലെണ്ടിയതു ഭാവനാമങ്ങൾ തന്നെ- അതിൽ ഒന്നു നടുവിനയെച്ചത്തിന്റെ രൂപം അത്രെ (൨൫൩)-

ചെയ്ക- (ഭാ) ചെയ്കയാൽ- (സാ) ചെയ്കിൽ-

൨൯൭. മറ്റു കാരകങ്ങളിലും നടുവിനയെച്ചരൂപമാക്കി നടക്കുന്നു അൽ- എന്നതു-

കരൾ— തുമ്പൽ— തെടുകൽ, മിനുക്കൽ, പിന്നെക്കൽ-
വരൽ വിടൽ (അകൽ- ആൽ) ചെയൽ (ചെയൽ) മെയൽ-
(മിക്കൽ)- വലതിനിയമാകലാകാവൽ-

൨൯൮. തൽ- വിശേഷാൽ താലവ്യാന്തരങ്ങൾ -ച്ചൽ- എന്നു പറഞ്ഞ
ഭിച്ചുനടക്കുന്നു—

൧., ഞാൽ (പൈതൽ- കാച്ചൽ, കാതൽ)

൨., കിളെച്ചൽ (കാഴ്ച) കൊഴുചൽ (കുറവു)

മുഴിച്ചൽ, മിഴുൽ (മിഴിയൽ) പാച്ചൽ, മെച്ചൽ, (കുഴൽ (കുഴ
ചൽ)

൩., കുറൽ (കുറുകൽ) പാറൽ, ചാറൽ

൪.) ചുങ്ക്കത്തിൽ നിന്നു ചാപത്തിൻ പ്രകൃതി സ്ഥിരമെന്നപോലെ

§ ൩൬൪. അപ്രത്യയാകാം ധാതുക്കൾ ഹിതം

൧.) ചിത്ത — കുറെച്ച, കിടെച്ച — പാച്ച, കൂറവെ

൨.) ചെൾ, ഇൾ (ഇ) ഞെടൾ (ടു)

൩.) അഴൽ; ഉഴൽ

൪.) ഞെരുൾ, പരുൾ

൫.) കാഴ്ച (ണ്) — വാഴ, പിഴ, പുകഴ.

§ ൩൬൫. രണ്ടാം ഭാവിക്കനെ കുറിക്കുന്ന — ച്ചു — വു —

൧.) പിറച്ചു — മറിച്ചു — കുച്ചു — വെച്ചു — തച്ചു, കെട്ടു, നൊട്ടു, വാൻച്ചു

൨.) അറിവു — ഞെരുവു, ചാവു, നോവു —

ബലക്രിയകളിലെ തന്നു — കാവു

§ ൩൬൬. അം — അവു — അ — എന്നവ വിശേഷാൽ അബലക്രിയക

ളിൽ —

അകാലം, പകാരം, നിലം, ഒക്കും, കളം —

കുറവു, വരവു, ചെലവു, ഇളവു, ഉഴവു —

ത, ഞരാ, (ഞര വു) — (നനി) ഉണാ = ഉണവു

§ ൩൬൭. ൪ വി — എന്നവ ബലാബലക്രിയകൾക്കിടെ ഭേദം ഒഴിച്ചുള്ളവ —

ഉണരി, പിറവി, മറവി, കെട്ടി (കൊള്ളി) വെട്ടി (വെള്ളി) തൊഴി

കാണിവും. ഓല്യം ഒന്നാതിൻ — അം പ്രത്യയംകൂടെ വരുന്ന

ഉറവ (ഉറവു) — ഉണവു (ഉവു) = ഇവ —

§ ൩൬൮. ൫ തി — ബലാബലങ്ങളിലും ഒപ്പോലെ മറതി — കെട്ടി, പക

തി, വിട്ടി, പൊറുതി, വറുതി, തെളി — തെക്കി — ചെന്തി

§ ൩൬൯. ത — ത്ത — പ്രത്യയം ചേർത്ത ഭാവിനാമങ്ങളോടും കൂടെ —

൧.) കോഴ്ച, നെഞ്ച — ചൊല്ലുന്ന — ചെല്ലുന്നക്കുന്ന, വരുന്ന

൨.) ഉണ്ണ, ഊഴ, കുടുങ്ങ (ന്നു)

൩.) കൂച്ച (കൂച്ചത്)

൪.) ചൊന്നട്ടു (ട്ടു) അട്ടു, ചെട്ടു, (ട്ടു ട്ടു)

൫.) മറ്റു (ട്ടു)

൩., പൊക്കം, നൊക്കം, ചാക്കം, § ൧൫൮ (§ ൧൬൧. ൩) എന്നപൊലെ.

§ ൧൬൦. തം - ത്തം - ഋ - കാരങ്ങളൊടും കൂടെ -

൧., നടത്തം പിരിത്തം ഞെളിത്തം

൨., അഴുക്കം, (അഴു) - വെളുപ്പം - വെട്ടം - (വെളു)

൩., ആട്ടം, ഓട്ടം, നെട്ടം, കൂട്ടം, വാട്ടം.

൪., ഏററം, കുററം, തൊററം.

൫., ഇളക്കം (ഇള) - ഉറക്കം, മുഴക്കം, ചുരുക്കം (ചുരു)

§ ൧൬൧. പ്പം - വ്വം - (§ ൧൩൯ എന്നപൊലെ)

അടുപ്പം, കിഴപ്പം, ഒപ്പം - ചെലവം (ചെല്ലു)

§ ൧൬൨. മ - ഗുണനാമങ്ങളിൽ പൊലെ (§ ൧൩൯)

ഒരുമ (ഒരു) ഇരുമ (ഇരു) വളമ്മ - തിന്മ, തൊഴ്മ, വെണ്മ.

§ ൧൬൩. താലവ്യാകാരം അം - അ - ഇ - എന്നവ.

൧., കൊട (കൊടുക്കുക) = കൊടുക്ക - ഇല - പട - പക - വക
വളു - നിര

൨., വെട്ടി (വെട്ടു) - കളി (കളു) - പഴി - (പഴു)

§ ൧൬൪. ധാതുസ്വരത്തിൽ ദീൎഘം (§ ൧൨൫ എന്നപൊലെ)

പാട്ടു, ചാട്ടു, - തീൻ - ഊട്ടു, തീട്ടു - ഊണ്, - ചൂട്ടു - കേട്ടു, ഏറു -
പോർ, കോൾ -

ഇങ്ങിനെ പണ്ടുളവായവ: നാട്ടു (നടു) കൂട്ടു (കൂടു) വീട്ടു (വിടു) ചൂട്ടു (ചുടു) താറു (തറെക്കു).

§ ൧൬൫. ക്രിയാ പ്രകൃതികളും മറ്റും

വെട്ടു, തല്ലു - ചൊൽ, കേൾ (കേൾ) - ഏറി, പിടി, കടി, ചതി,

§ ൧൬൬. മുമ്പെ ഭാവത്തിന്നടുക്കുന്ന ക്രിയാനാമരൂപങ്ങൾ ആയിത് -

൧., അൽ - ഉൾ (ഉൾ) ആക - ന - (ഭേ) മുഴുവൻ, ചുരുങ്ങൽ - § ൧൩൯

൨., അൾ - ചുടൽ, ഉരാക - പിണർ - മുകറു (= മുകം).

൩., ട്ട - ൾ - ചുമട്ടു (ചുമ) തീട്ടു - ചെററു പാട്ടു - മീട്ടു, മുകൾ

൪., നു - കൊള്ളുന്നു, തിന്നു (തിന്നു), തീൻ - വെളിനു.

§ ൧൬൭. സമാസം പൊലെ ഉള്ള ക്രിയാനാമങ്ങൾ -

൧., ആൽ (ഏടം) വെട്ടിൽ (വെട്ടു) - വാതിൽ, വായിൽ - കിടങ്ങിൽ,

ത്ര. കിൽ, ത്രാ. ക്കിൽ

൨. ഏൾ – ഇരുൾ (ഇരവു) പൊരുൾ, അരുൾ.

൩. പടി, വാടു – നടവടി (നടപ്പു) തിരിപ്പടി (തിരിപ്പു) മി-
കവാട്ടു, നെടുവടി –

൪. മാനം, തെമ്മാനം, ചെരുമാനം, തിരുമാനം, കുറമാനം,
പൊടിമാനം, വിലമാനം

൫. തല – നടുതല, വിട്ടുതല, മറുതല,

൬. വാരം (ആരം) മിച്ചവാരം, മിച്ചാരം – പതവാരം (പതാരം)
തങ്ങാരം, – ഉപ്പാരം, ചെമ്പാരം, (ചെമ്പലം)

൭. ആഴ്ച, ആഴ്ചു. (§ ൧൬൭) എന്നവകളല്ലാതെ കർത്താവല്ലാതെ
(§ ൧൬൩) ഉണ്ടാകുന്നതെല്ലാം തരം – ഉ-ം- വരാഴ്ച, വരഴിക – വരവു-
കൊള്ളാഴ്ച – എന്നതിന്നു വടക്കിൽ കൊള്ളാഴ്ത്ത തെക്കിൽ നി-
ല്ക്കുന്നതും – അതിങ്ങിനെ എന്റെ പ്രയോഗം –

§ ൧൬൫. സംസ്കൃതത്തിൽ – തി – അനം – ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ തന്നെ അധി-
കം നടപ്പു – ഉ-ം- ഗമിക്ക, ഗതി, ആഗമനം – അനുസരിക്ക
അനുസരണം – വിസ്തരിക്ക, വിസ്തൃതി

§ ൧൬൬. ക്രിയാപുരുഷനാമങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു – പലതും ഭാവനാമങ്ങ-
ളെപ്പോലെ – അൻ പ്രത്യയം (§ ൧൬൦) ചേർക്കയാൽ ഉണ്ടാകും –

൧. കള്ളൻ, (§ ൧൪൭) വെപ്പൻ – കൊല്ലൻ – തിരിപ്പു, തിരിപ്പൻ –

൨. കരുത്തൻ (§ ൧൪൮) ചാട്ടൻ – വഴിപോക്കൻ, ഒത്താ-
ൾ –

൩. ഭീകരൻ (§ ൧൬൫)

൪. മിടുക്കൻ (§ ൧൬൯) ഇങ്ങനെ – പ്രത്യേകം – ഇകാര പ്രകൃതി
യാൽ – മടിയൻ, ചതിയൻ, മുടിയൻ, മുക്കുപറിയൻ, മു-
ക്കുപാതിയൻ, തലമുറിയൻ (പിരടെ ഉന്മാദ്യൻ) കഴിയ-
ൻ, നെയ്യൂരിയൻ ഇത്യാദികൾ –

§ ൧൬൭. മറ്റു ക്രിയാവാചി പേരെച്ചങ്ങളോടു കൂടും (§ ൧൬൮) –
വാഴുവൻ, മുതവർ (മുതക്കാർ) ഒതെക്കൊൾ –

§ ൧൬൮. ഇ – പ്രത്യയം (§ ൧൫൦) അപേക്ഷിക്കയത്രെ വരെ

നടപ്പു —

ചോറ്റി — കാണികൾ — താലത്താലി, മാറ്റി (മാററിയം) — മണ്ണ ങ്ങി, മരകായ്കറി, ചെമ്പുതകിടി, തൊലിമ്മൂർത്തി, കോട്ടപ്പടി, ചൊ ടലി, നാടൊടി, നായാടി, കുത്തൊടി, മുത്താടി, തൊലി, ചുരി, ശ്വാസനാളി, മുഖതൊമ്പി (ആ-ചാ) ചോതൊമ്പി, ററെ കാമ്പി, കൈത്തൊമ്പി, മുറിക്കൂട്ടി, ഉമ്മമലഞ്ഞി, കാനനപ്പക്ഷിക ൾ, കടവാഴികൾ, അമ്പലം വിഴുങ്ങി — മുടിക്കുടക്കാരികൾ, ചെ-ഉ- ആളിപ്രോഹി — ററാരാതി —

§ ൧൭൪. അൻ — ഇ — ഈ രണ്ടു വക നാമവിശേഷണങ്ങളെ കാണ്മൂ — (ഉ-ം-) നരയൻ കിഴങ്ങു — പരിയൻ ശർക്കര — ചിറിയൻ കല്ലു — പുളി യൻ വാഴ —

(ചെ-) ആനിക്കാരൻ — മടിക്കാരൻ — ചെ-രാ-

§ ൧൭൫. സംസ്കൃതത്തിൽ — തൃ — താ — എന്ന കൃദന്തം നടക്കുന്നു — (കർത്താ, ഭർത്താ, വിധാതാ — ദാതാ — സ്രഷ്ടാ — മൊക്താ)

മറുവിന

§ ൧൭൬. മുൻപറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രകാരം അല്ലാതെ ത്രിവാക്കുകളുടെ അർത്ഥത്തെ ചൊല്ലിക്കൊള്ളുന്ന മറുവിനകളും ഉണ്ടു — അതു സാമാന്യനാമത്തോടത്ത എന്നിങ്ങനെ ദ്രാവിഡഭാഷകൾക്കെല്ലാം പൊതുവായിരിക്കുന്ന —

§ ൧൭൭. അതിന്റെ പ്രയോഗരൂപം ദ്രാവിഡഭാഷകളിൽ ഏതാണ്ടു ഒക്കുന്നു, അവയെ കാററിലെ പിരിച്ചാൽ വരാ, ചെയ്വാ എന്നവ ഉണ്ടു — ഇതു ഭേദിച്ചെണ്ണാം ത്രിവാക്കിന്റെ അധികാരംകൊണ്ടും (ഉ-ം-) വാഴത്തൊ ള്ളിൽ നല്ലതാ, പൊകാ, ചാകാ, ഉണ്ണാ, തിന്നാ, കാണാ, കിട്ടാ, തൊ ന്നാ, — പാട്ടിൽ തൊഴാ, വെട്ടിടാ, മറിച്ചിടാ — അറിയാ, പറയാ, വരാ, തരാ എന്നിങ്ങനെ പലവാരാ, താരാ (കൃ-ഗാ-) എന്നിപ്പോൾ കൂടിവന്ന വയും — ഇല്ലാ, അല്ലാ, വെണ്ടാ എന്നിങ്ങനെ കുറിക്കാവുന്നവയും ഉണ്ടു —

(ഉദാ) —

§ ൧൭൮. ചില ത്രിവാക്കുകൾക്ക് വിപരീതമായ മറുവിന ഇല്ലായ്മയാൽ അതു — (ഉ-ം-) പടതില്ലാ — (ര-രാ-) ഒക്കിയാൽ കൈവരുത്തു, ഒരുപ്പൊ (കൃ-ഗാ) —

കൊടാഞ്ഞിരിഞ്ഞാൽ പൊറാ (അ. രാ.) — നരയാ, ഉരിയാ, പരിക്കേ(ശ
ശാ.) കൊവിരി, (ക. ഭാ.) — ഇരാ, ഉരിയാ, ഇറ ചെയ്യും കൊ. (ശ. ര.)
ഇപ്പൊഴത്തെ വാക്കിൽ — മി. — അതിനെ വെണ്ടതു — പഴയൊരൊപ്പിൽ ഉരി
ക്ക, മിക്കു, ചുടിക്ക, അടിക്ക, പെരിപ്പെട്ടും — നടക്ക എന്നെടുത്ത
ടെയാണെന്നത്തിൽ രൂപം പാർക്കിലും ഇല്ല — കൂടാതെ മേയ്ക്കാത്തിൽ
റാള്ള — (ഹ.) മാക്കാള്ളി കണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിയിൽ ചെരുമാരിയതിരുന്നു (അ.)
ലൊപം വരുന്നതല്ല —

§ ൨൩൬. മറഭാഷിയുടെ പുരുഷന്മാരെ ചൊല്ലുന്നു —

പ്ര. ഒ. പറയാൻ. മ. കെട്ടായല്ലൊ — ഉ. കൊല്ലുമേൻ.

ഉള്ളൊൾ, ഉറങ്ങൊൾ — ചെന്നമെനല്ലൊൻ (കൃ. ഗാ.)

കുടിയാൾ (അ.) — ഒഴിഞ്ഞിരിയെൻ (രാ. ച.)

ബ., അറിയാർ, വിടാർ, തല്ലാർ, (കൃ. ഗാ.)

§ ൨൩൭. ഈ മൂലരൂപത്തിൽ ത്രികാലങ്ങൾ ഉളവായ പ്രകാരം ശേഷം
ദ്രമിഡഭാഷകളിൽ കാണ്മാൻ ഇല്ല — വർത്തമാനം ഭൂതം ഭാവി ഇവറ്റിന്റെ
ത്രിവിധ മറഭാഷികളുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആവിത് —
അപെ — കൂടായിന്ന (ഭാഗ.) പാറായിന്ന, ചൊല്ലായിന്ന. അരുതാ
യിന്ന (മ. ഭാ.) തരായിന്ന (കൃ. ഗാ.) —
ഭൂത — പൊറായുന്ന (ത. സ.) പൊറുക്കായുന്ന (ദ. മ.) — വരിക്കാ
യിന്ന (വ്യ. മാ.)

§ ൨൩൮. മൂലരൂപം പൊരായ്കെന്നുവെച്ചു വേറെ ഭാഷിരൂപങ്ങ
ളും ഉണ്ട് — ഭാവിൽ തിരിക്കുന്ന — (മ.) കൂടാഞ്ഞൊൾ — ത. സ. ഒ
ത്തം കളയാഞ്ഞു. (ത. സ.)

§ ൨൩൯. വർത്തമാനത്തിൽ യകാരം ചെറ്റവരികയാൽ ആരായുന്ന,
ആരാഞ്ഞു എന്നതിന്നു അവണ്ണം ഭൂതം ഉണ്ടാക്കും — വർത്തമാനഭാഷി
കളെക്കാൾ ഭൂതത്തിന്നു ഏറക്കുന്നു —

൧.) വരാഞ്ഞു, വാരാഞ്ഞു (കൃ. ഗാ.) ഉണ്ണാഞ്ഞു, പറയാഞ്ഞു,
അന്യായപ്പെടാഞ്ഞു (കെ. ഇ.)

൨.) കൊടാഞ്ഞു (ഉ. രാ.) പൊറാഞ്ഞു (മ. ഭാ.) കൊള്ളാഞ്ഞു, സ്ഥി

യാഞ്ഞു (... ഉ.) - നടക്കാഞ്ഞു - (കേ. രാ.)

(പ്ര. ഖ. - കൊടാഞ്ഞാൻ - ബ. - കൊടാഞ്ഞാർ (ക്രി. ഗാ.)

പറയാഞ്ഞാൾ   കൊള്ളാഞ്ഞാർ (മ. ഭാ.)

(ക്രി. ഗാ.)   വരാഞ്ഞാർ (ക്രി. ഗാ.)

൧൮൦. ഭൂതത്തിന്റെ മറ്റവിശേഷരൂപങ്ങളാവിത് —

൧.) മുൻവിനയെച്ചം — വരാഞ്ഞു ഇത്യാദി

൨.) ഭൂതപേരെച്ചം — നല്കാഞ്ഞമൂലം (ഉ. രാ.) അറിയിൻപു
അഷ്ടനാമങ്ങൾ - തൊഴാഞ്ഞതും (പ. ത.) കൊടാഞ്ഞതിനെ
ദ്വേഷം (കേ. രാ.) സഹിയാഞ്ഞവർ (മ. ഭാ.)

൩.) ഒന്നാം സംഭാവന - വരാഞ്ഞാൽ (തറൊഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുതന്നെ)
തരികാഞ്ഞാൽ (കേ. ഉ.) - കൊടുക്കാഞ്ഞാൽ (ഉ. രാ.) കല്പി
യാഞ്ഞാൽ (വ്യ. മാ.) - പരിചരിക്കാഞ്ഞാൽ (കേ. രാ.) ഇരി
ക്കാഞ്ഞാൽ -

൪.) ഒന്നാം അനുവാദകം — വരാഞ്ഞാലും ഇരിക്കാഞ്ഞാലും (മ. ഭാ.)

൧൮൧. ഭാഷയുടെ പഴയ പെരെച്ചം മൂലരൂപത്തൊടു ഒക്കും (ഉ. ...
ഉടയചാക്യാർ - നെടാതെപോൻ, കണ്ണെത്തുക്കളും - പ. ഖൊ. - കൊ
ല്ലാക്കല - (മ. ഭാ.) കല്ലില്ലാത്തനം (വൈ. ച.) പററാവിശേഷം -
(വൈ. ച.) കണ്ണുപൊരാഞ്ഞിരിക്ക (കേ. രാ.)

അതിനാൽ [illegible] —

൧.) ദുഷ്ടമായപുരുഷനാമം — മാററാൻ (മാററലൻ - മാററിക്കൂ
ടാത്തവൻ) മരുവാർ - രാ. ച. (മരുവാതവർ, മരുവലർ)

൨.) ഒന്നാം നപുംസകം — അരുതും മറ്റെവിനപോലെ - വരാത്തു,
അടങ്ങാതു, വിടാതു (പ. ഖൊ.) ഇല്ലാതു - അതിനു - അതു - തെ
ന്ന് ഒരു പുതിയ നപുംസകം - ഇല്ലാത്തു - അ. രാ. അല്ലാ
ത്ത (തു) തട്ടാത്തു (ത. സ.)

൩.) മുൻവിനയെച്ചത്തോടും (൧൮൦. ൧.) അധികം സാധാര
ണമായ ഒരു വിനയെച്ചം - മൂലാർത്ഥം അററുപൊയക്രി
യാവിശേഷണം തന്നെ - ഇല്ലാതാക്ക - വരാതിരിക്ക -

അല്ലാത്തവ (പ്ര·മ) ഇളകാരത്തെ കൊ (അ·രാ)

§ ൨൫൧. ഈ അഭാവനസാധാരണഭാവിനെക്കൊണ്ടുള്ള - ഒരു - അവ്യയം ഉള

വനാദിഭാവം ഒരു ക്രിയാമറവിന്റെ ഭാവങ്ങളിലും നടപ്പിലുള്ള —

൧., വരാതെ — ഉഴാതെ (ക·രാ) ചെയ്യാതെ (ചെയ്യാതെ) കണ്ട - ചെ

യ്യാഞ്ഞ് — കിണ്ടാതെ കിണ്ടാതെ — വൈകാതെ എന്നല്ലാ

തെ വൈകിയാതെ എന്നും ഉണ്ട് (മ·ഭാ)

൨., കാരാതെ, ഇല്ലാതെ — തോലാതെ (വാണു) എടാതെ (ക·ഉ)

ഉരാതെ (ക·രാ) ഉഴിയാതെ (മ·ഭാ) — ഉഴിയാതെ — മറയാതെ

— കടാതെ (ര·രാ) — ഉഴൊഴാ — കക്കാതെ, തള്ളാതെ,

എടുക്കാതെ മുതലായവ —

§ ൨൫൨. ഭാവിയുടെ രണ്ടാം പെരെച്ചം ഉണ്ടാവിന്ന — വരാത്ത - കൊടാത്ത —

എന്നല്ലാതെ വരാഞ്ഞ (വരാതെ ഉള്ള) കൊടുക്കാഞ്ഞ ഈ പുതിയതു

ഒന്നു —

അവറ്റിൽ മുഖ്യമായ നാമങ്ങൾ ഉണ്ടാവിന്ന —

ചെയ്യാത്തൊർ (വൈ·ഷ) വരാത്തൻ, നില്ക്കാത്തൻ (കൈ·ന) ഇല്ലാത്തൊ

ർ (കൃ·ഗാ) — അറിയാത്തവർ — ഉണ്ടാകാത്തവർ (ഉണ്ടാത്തവർ വൈ·ശ) — ഇ

പ്പോഴുള്ളടാത്തവൻ നില്ക്കാത്തവർ, അറിക്കാത്തവർ —

§ ൨൫൩. ഒടുവിലത്തെ കൃദന്തം — വരായ്ക, പറയായ്ക — കൊടായ്ക പൊറാ

യ്ക — തോലായ്ക എന്നല്ലാതെ തൊഴിയായ്ക (ഉ·രാ) —

അതിനാൽ ഉണ്ടായ്ത —

൧., വിധിമന്ത്രങ്ങളും — കൊഴപ്പെടായ്ക, ചാകായ്ക, ചൊല്ലാ

യ്ക — മറിയായ്ക (ഉ·രാ) ഒരായ്ക, പെടിയായ്ക (കൃ·ഗാ) മറായ്ക

മറക്കല്ലെ സന്തതിഞ്ഞൊകായ്ക (മ·ഭാ) ഉരിയാടായ്ക (വൈ·ശ)

൨., രണ്ടാം സംഭാവന — വരായ്കിൽ, കടാക്കായ്കിൽ (വൈ·ശ)

കിടായ്കിൽ, ശമിയായ്കിൽ, ഞങ്ങൾ ഉണ്ടാകിൽ രാ·ച·

പഴയ രൂപമാറ്റിന്റെ (ഭവിഷ്യ) പൊലെ സമ്മതിയായ്കിൽ, കൊ

ള്ളാവിൽ (വൈ·)

൩., രണ്ടാം അനുവാദകം — വരായ്കിലും — ഉറയായ്കിലും — (അ·രാ) =

ഉറെക്കാശ്ശിലും-

൨൱൭൧. രണ്ടാം ഭാഷയിൽ തന്നെ (൨൱൬൨) ഉണ്ടായവ-

൧., ക്രിയാവചനം - വരാഞ്ഞിൻ പൊകാഞ്ഞിൻ - ഭയപ്പെടാഞ്ഞിൻ - മ. ഭാ. ശ്രെയെടാഞ്ഞിൻ - തൃ. ഗ. - ഒടാഞ്ഞിൻ - കഴിക്കിടാഞ്ഞിൻ ത്രക. ഉചിതനയാഞ്ഞിൻ. തള്ളാഞ്ഞിൻ, പൊടിയാഞ്ഞിൻ. തൃ. ഗ.

൨., ഭിന്നവിനയെച്ചം ഒഴുക്കാഞ്ഞാൻ, പറയാഞ്ഞാൻ - മ. ഭാ. നീഴാഞ്ഞാൻ. ത്രിഴാഞ്ഞുവാൻ - തൃ. ഗ. അറിയാഞ്ഞാൻ, വരുത്താഞ്ഞാൻ

൩., ഭാഷയുടെ പെരെച്ചവുത്തി - വരാഞ്ഞതിന്നു = വരാഞ്ഞാൻ ഉറക്കാഞ്ഞതിന്നു - അടാഞ്ഞതിന്നു. മ. ഭാ. = അടുക്കാഞ്ഞാൻ കൊടാഞ്ഞിവതിന്നു. രാ. ച. ഇതുപാട്ടിൽ ഭിന്നവിനയെച്ച മാക്കുകുന്നു-

൨൱൭൩. ഇനി ഭാവനാമങ്ങൾ-

൧., വരാഞ്ഞു (ആ ചെയ്യാഞ്ഞയാൽ, മരിയാഞ്ഞു കൊണ്ടുമാണ്ടു

൨., ആകാഞ്ഞു (൨൱൭൪. ൧) ആഞ്ഞാഞ്ഞു-

൩., ഇല്ലാഞ്ഞും (൨൱൮൦)-

൨൱൭൪. സംസ്കൃതത്തിൽ മറവിനുള്ള - പറഞ്ഞതും അവിചാരി പുറപ്പെട്ടുകൊ. രാമനെ തിങ്ങിനെയൊട്ടി ശ്രുതവിചാരിക്കാതെ അനന്തരൂപത്തോടു ചേരും താനും-

ക്രിയോല്പാദനം

൨൱൭൫. ക്രിയാപ്രകൃതികളായി നടക്കുന്ന ധാതുക്കൾ ഏത്രയും ചുരുക്കം തന്നെ - ധാതുക്കളിൽ വെവ്വെറെ പ്രത്യയങ്ങൾ വന്നതിനാൽ ഇപ്പൊഴത്തെ ക്രിയാനാമങ്ങളും അവററിൽ പുത്രക്രിയകളും ഉണ്ടായി (൨൪൩)

൨൱൭൬. ആ പ്രത്യയത്താൽ നാന്നാമ്പവും പുനരാദ്യവും ക്കുന്നു (൧൦൦. ൩) നങ്ങൾ, പലവിധത്തിലും പിന്നെയും പിന്നെയും ചിന്ന കാണുന്നത്രെ - ആകയാൽ ഇങ്ങിനെ സമഭിഹാരക്രിയകൾ തന്നെ - തെരുക്കു, അരിങ്ങെ - ഉറ്റു; ഉരുങ്ങെ - ചാടി, പറങ്ങെ - അതുപൊലെ നടുക്കുന്ന നടുവിനയെച്ചം ചെയ്കയാൽ ചമിഞ്ഞുന്ന, ചെറുങ്ങുന്ന,

ചെറുതെന്നർത്ഥമുള്ള ക്രിയാവിശേഷണങ്ങൾ ഉദാഹരണം

§ ൧൩൦. ദൃഷ്ടാന്തം ഉള്ള വ്യഞ്ജന ക്രിയകൾ ഉദാഹരണങ്ങൾ — വ്യാകരണ

ഗ്രന്ഥത്തിൽ വരുന്നു (വൈ. ശാ) — ചുരുക്കുക, കിറുകിറുക്ക — അനുകരണ

നാമങ്ങൾ ചിലതും — മ. ഭാ — മെല്ലെ മുത്ത്യത്തിൽ മി. നമിന്നനുകരണം —

§ ൧൩൧. അനുകരണക്രിയകൾ നാമങ്ങൾ അത്രെ — അവറ്റെ ചില

ങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു — ശബ്ദാനങ്ങൾ പ്രത്യയം നാമങ്ങളിൽ

ചേരുന്നു — അതിന്നുദാഹരണങ്ങൾ ആവിത് —

൧., ഇ — പ്രയോഗങ്ങളാൽ (നിഘണ്ടു) ഗന്ധിക്ക — കുഴമ്പ് — നിന്ദി

ക്കെടുത്തിക്ക, കല്പിക്ക, ഉപ്പിക്ക, ചെമ്പിച്ചു, മഞ്ഞളിച്ചു, തെ

ളിച്ചു, വമ്പിച്ചു —

൨., അം നാമങ്ങളാൽ (നിഘണ്ടു) തൈര്യ — ഭിക്ക, മധുരിക്ക, മത്ത

ക്ക, ശാന്തിക്ക, പാലിച്ചു — പുകഴിക്ക, കോപിക്ക, കരുവാ

ളിക്ക (ആളും നിഘണ്ടു) — ബലം — ബലിക്ക മുതലായവ തദ്ഭവ

ക്രിയകളും (സംസ്കൃതം. ദുഃഖിക്ക, സുഖിക്ക ഇത്യാദി)

൩., അൻ നാമങ്ങളാൽ (നിഘണ്ടു) മദ്ധ്യാൻ — ഹിക്ക.

൪., അ നാമങ്ങളാൽ (നിഘണ്ടു) മൂർച്ഛ, മിക്ക (കൃ. ശാ) ഒരുമിക്ക, കട

ത്തിക്ക, ഉപമിക്ക, ഈറിക്ക —

൫., ഉ നാമങ്ങളാൽ (നിഘണ്ടു) തുടി — ടിക്ക, ഇരട്ടിക്ക, തൊലിക്ക —

പാലിച്ച വണ്ണം — പിന്നെ അപ്പോൾ കളായതൊലിക്കുക, ചില

ഴിക്കുക — കരിക്കുക, കരിക്ക —

൬., അൽ നാമങ്ങളാൽ (വിവിധ) പുതലിക്ക, പൊടുക്കലിക്ക, മിഴ

ലിക്ക, വഴുക്കലിക്ക, മറുതലിക്ക — ചുക്കലിക്ക, വൃക്ഷ

§ ൧൩൨. അക്രിയകൾ ചില നാമങ്ങളിൽ തന്നെ —

൧., കനം — കനക്കുന്ന ഇത്യാദികൾ (§ ൧൩൪, ൪) മുയപ്പു — ബല

ത്തോടു ചൊട്ടു — കെ. രാ —

൨., ചുമ — ചുമക്ക, തുരക്ക, തിരക്ക (§ ൧൩൫)

ഞെക്ക, ഞെരുക്കമെന്നപോലെ — മറ, മറയുക, മറെക്ക, ചുമ, ചുമെക്ക —
തുരു, തെളിക — ചുര — ചുരയുക, ചുരെക്ക — തെള, തെളെക്ക — പുക, പുക
യുക, പുകെക്ക —

§ ൨൩൮. ഉഭയക്രിയകൾ — കുരു, കുരുക്ക — കുളിർ, കുളിർക്ക — തണി
ക്ക —

§ ൨൩൯. അബലക്രിയയിലെ ഉ പ്രകൃതികൾ (അല്ലൽ — അല്ലും
ചായലാർ. ക്രി. ഗാ — അഴിക്കിയന്നെയ, ചെമ്മിന ട ചെദു)

§ ൨൪൦. ഭൂതക്രിയകൾക്ക അത്ഥമാവിത് — ക്രിയാ പ്രേരണം, ക്രി
യെക്കു സംഗതിവരുത്തുകയെന്നത്രെ — ഭാവത്തിന്റെ രൂപങ്ങളെ
ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു —

ഒന്നാമത്ത സ്വരം ഇട്ടുതന്നെ — ഉ — ം. തങ്ങുക — ആയതിനാൽ
തങ്ങുമാറാക്കെന്നത് മുതലായതുകൾ അപൂർവ്വമാതൃത്തിൽ ഞെ
അത്ഥപ്രയോഗം ഉണ്ടാകുന്നില്ല — മറു — മാറുക, നറു — നാറുക, പു
ക — പൂകുക (§ ൨൩൯. ൩)

§ ൨൪൧. അബലക്രിയയെ ബലക്രിയ ആക്കുന്നു —

൧., ആകാരാദികൾ ഇകാരാദികളും § ൨൩൯ —

ആക്ക, പൊക്ക, ഇരുക്ക, ഇളക്ക (ഭൂതം)

൨., അന്തോപാധികൾ § ൨൩൯ — അടങ്ങ — അടങ്ങു, അടക്ക (ഭൂതം)

൩., പക, കെട്ടു, തൊട്ടു — പകക്ക, കെട്ടുക, തൊട്ടുക (ഭൂ
ഭൂതം) —

൪., വളർ, തിർ, പിഴു — വളർക്ക, തിർക്ക, പിഴുക്ക, (പിഴുതുള്ള ഭൂ. ക്രി-
യായിരിക്കിലും, കിളിച്ചു (വൈ. ശ.)

൫. നന, അണ — നനെക്ക, അണെക്ക (ഭൂതം)

§ ൨൪൨. — ഉ — ഭേദത്തെ ബലാബലക്രിയകളോടു ചേർക്ക —

൧., ഇകാരാദികൾ (§ ൨൩൯) — ഉരുകു, മിടുക്കു — ഉരുക്ക, മിടുക്ക,
ഉരുക്കുക, മിടുക്കു, (തെളിക്ക) —

൨., ദ്വിത്വമില്ലാത്തവ

വരു, വരുരു — വരുത്ത, വരുത്ത —

വീഴ, താഴ, കമിഴ — വീഴ്ത്തു, താഴ്ത്തു, കമിഴ്ത്തു

൩.) ഹ്രസ്വാദ്യംഗങ്ങളുള്ള ക്രിയാധാതുക്കൾ

വെട്ടു — (വെട്ടത്തു) വെട്ടുത്തു

ചെൽ — ചെലുത്തു (ചെല്ലിക്ക)

കൊൾ — കൊളുത്തു (കൊള്ളിക്ക)

ഇരു — ഇരുത്തു

൪.) വാട്, കൂട് — വാട്ടു, കൂട്ടു (ക്ക)

കാണ, ഉൺ — കാട്ടു, ഊട്ടു

വിട, ഉരുൾ — വിട്ടു, ഉരുട്ടു

൫.) ആറു, മാറു — ആററു, മാററു (ക്ക)

തിൻ, (തിൻ) — തീററു

ഞെളു, അകൽ — ഞെററു, അകററു —

൬.) കായു — കാച്ചു — (കായ്ക്ക)

§൧൯൯. പ്പു — പ്പ് എന്ന ക്രിയാനാമങ്ങളെക്കാൾ ഏറ്റം നാമങ്ങളെ

പുണ്ടാക്ക —

൧.) (കാട്ടു) കാക്ക, ഉക്ക, പൂക്ക — കാപ്പിക്ക, ഉപ്പിക്ക, പൂപ്പിക്ക.

ഇങ്ങിനെയൊക്കെ ഉള്ള ക്രിയകളിൽ തന്നെ —

൨.) അറി — അറിവിക്ക, അറിയിക്ക.

ഇട്ടു, ചെയ് — ഇട്ടുവിക്ക, ഇടീക്ക, ചെയ്യിക്ക —

പെറു, തരു — പെറുവിക്ക, തരുവിക്ക.

൩.) ശേഷം അബലക്രിയകൾക്കു ഏറ്റം തന്നെ മതി —

കാൺ — കാണിക്ക, ചൊല്ലിക്ക, വാഴിക്ക —

§൨൦൦. ക്രിയാധാതുക്കൾക്കും രണ്ടു മൂന്നു തരമായിട്ടു ഹേതുക്രിയ

കൾ ഉണ്ടാകും — ഉ-ം-

കാൺ, കാണിക്ക, കാട്ടുക — കാട്ടിക്ക

നടക്ക — നടത്തുക, നടയിക്ക, നടപ്പിക്ക

വരിക — വരുത്തുക, വരുവിക്ക, വരുത്തിക്ക

അടങ്ങു — അടക്കിയും, അടക്കിപ്പിച്ചും, (ഒതുക്കിച്ചും)

കൊ. ൫ — സത്രം ചൊല്ലിപ്പിച്ചാൻ ക. ഭാ. ൫ ചൊല്ലിച്ചു — രാജ്യാധി
പെരുമാക്കൾ ഇരിപ്പിച്ചു പ്രാഞ്ചി പട്ടം കെട്ടിപ്പിക്ക —
§ ൩൫൭. വാഴിക്ക എന്നവാറെ എണ്ണിയ ധിക്കിൽ — അഭിഷേകം ചെയ്തു വാഴ
ന്നിരുത്തുക — തനിക്കിനെ ക്രിയ. ഈ ക്രമം തെററിയ പിലരൂപങ്ങ
ളും കാണുന്നുണ്ടു —
§ ൩൫൮. പലവൈതക്രിയകൾക്കും അർത്ഥം അകർമ്മകം അത്രെ — ഉ-ം നന
ച്ചിപ്പൊക — നൃ. ഭ. മിന്നിച്ചു പൊക്കി പൊട്ടിച്ചുവന്നു — വെളിച്ചു
പൊക്കി — ഞെട്ടിച്ചു (കൃ. ഗാ.) അലറിച്ചിരിക്ക — (ഭാഗ.) തൊഴിച്ചുമുല
ക്കെ. രാ. — കാഞ്ഞിരപ്പുറക, കൊഞ്ഞിച്ചു പറക മുതലായവ — ഇ
വ സമഭിഹാരമുള്ള ക്രിയകളുടെ ഭേദം അത്രെ (§ ൩൫൩ - ൩൫൫)
§ ൩൫൯. സംസ്കൃതക്രിയാരൂപം മലയാളത്തിൽ നന്നെ ദുർല്ലഭമായി നട
ക്കുന്നു — വർത്തമാനം (൨൪൯) ഭൂതം — ക — ഭിന്നരൂപങ്ങൾ (൨൫൦ - ൨൫൨)
ഭൂതം (൨൫൩) വിധിരൂപം — ൨൫൪ മുതലായതു മുന്നം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കു
ന്നു — ഇനി പെരെച്ചങ്ങളോടു ഒത്തുവരുന്ന ചില കൃദന്തങ്ങളെ ചൊ
ല്ലുന്നു —
§ ൩൬൦. ൧.) അൽ — വസൻ (പു.) വസന്തി, വസതി (സ്ത്രീ) വസൽ (ന) =
വസിച്ചിരിക്കുന്ന — ഇങ്ങൽ കുണ്ഡലം (കൃ. ഗാ.) — ഭവിഷ്യത്ത്,
ഭവിഷ്യൽ (ന) = ഭവിപ്പാനുള്ളത് —
൨.) മാന — ആന — കുർവ്വാണൻ (പു.) = കുർവ്വൻ ചെയ്യുന്ന — ശ്രൂ
യമാണൻ = കേൾക്കപ്പെടുന്നവൻ —
൩.) ത — പതിതം (വീണതു) ക്ഷിതം (ചെയ്യപ്പെട്ടതു) ശ്രുതം, സ്ഥി
തം, ഉദിതം, ജാതം, സിദ്ധം ബദ്ധം, പുഷ്ടം, സൃഷ്ടം — ഇ
വ പലവും കർമ്മത്തിൽ അല്ല ഭാവത്തിൽ അത്രെ കൊള്ളി
ക്കാം — ഉ-ം — അഹങ്കൃതരായി — ഭീതരായിരുന്നു — നിദ്രിതരായി —
ല്ലപ്പെൻ — സുഖിതയായി —
൪.) ന — ഭിന്നം (ഭേദിക്കപ്പെട്ടതു) ഛിന്നം, ഖിന്നൻ, ശരണാൻ, — ദ
ത്തം — [illegible]

൩., തവ്യ — അനീയ — യ — കൎത്തവ്യം, കൃത്യം, കാൎയ്യം, (ചെയ്യപ്പെ
ടുവാൻ യോഗ്യം) — വക്തവ്യം, വചനീയം, അവാച്യം — ഗ്രാഹ്യം,
ത്യാജ്യം — അവജ്ഞെയൻ — ഇന്ദ്രൻ, ചന്ദ്രൻ, അവ
ധ്യൻ —

§ ൧൭൨. ശെഷം സംസ്കൃതക്രിയകൾ മലയാളത്തിൽ ചെരുന്നത നാമങ്ങ
ളിൽനിന്നത്രെ — വിലസുക (വിലസനം) മുതലായ ക്രിയകൾ (കാവ്യ
ങ്ങൾ ഗ്രന്ഥം) ഇങ്ങിനെ അല്പം ചിലത് ഒഴിച്ചുള്ള സംസ്കൃതനാമങ്ങ
ളിൽ എല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലൊ (ദൃഷ്ടാന്തം) —

§ ൧൭൩. അവ ഉണ്ടാകുന്ന വഴിയാവിത —

൧., അം നാമങ്ങളാൽ — സന്തൊഷം, ഷിക്ക, ഷിപ്പിക്ക, — ക്രൊധം, ക്രൊധിക്ക, — ശൊചം, ശൊചിക്ക — താമസം, സിക്ക, സിപ്പിക്ക — സംഭവം, വിക്ക — സ്തൊത്രം, സ്തൊത്രിക്ക — ചിലതിൽ ധാതുസ്വരത്തിന്ന വന്ന വൃദ്ധി ലൊപിച്ചും പൊകും — ഉദയം, ഉദിക്ക — ആശ്രയിക്ക, ആശ്രിച്ചു — ഉപനയിക്ക, ഉപനിക്ക — ഭെദിക്ക, ഭെദിച്ചു (ക. രാ.) — വൎദ്ധിക്ക എന്നതല്ലാതെ വൎദ്ധിക്ക എന്നതും വെറെ അനുഭവത്തൊടെ ഉണ്ടു — യൊഗിക്ക, യൊജിക്ക — ഭൊഗിക്ക, ഭുജിക്ക — ആലൊചിക്ക, വിലൊകിക്ക — ശൊകിക്ക, ശൊചിക്ക — എന്നവ രണ്ടും ഉണ്ടു —

൨., ത — കൃദന്തത്താൽ (സമ്മതിക്ക) — സമ്മതിക്ക, ശ്രുതം, സമ്മതി —

൩., ഇ — തി — നാമങ്ങളാൽ (ഭാവം) — സന്ധി, വിധി — സന്ധിക്ക, വിധിക്ക, സൃഷ്ടിക്ക, സൃഷ്ടിക്ക — പ്രവൃത്തിക്ക, നിവൃത്തിക്ക — ആവൎത്തിക്ക — സിദ്ധിക്ക, സാധിക്ക

൪., അനം നാമങ്ങളാൽ — വൎണ്ണനം, വൎണ്ണിക്ക — പരിഹസനം, സിക്ക — വിശ്വസനം വിശ്വസിക്ക — അനുരഞ്ജനം, രഞ്ജിക്ക — സംഭാവനം, സംഭാവിക്ക — സമൎപ്പണം, പ്പിക്ക — വിലപനം, വിലപിക്ക — എങ്കിലും വിലാപം എന്നതിനാൽ വിലാപി

ക്ക, പ്രലാപിക്ക — സഞ്ചരിക്ക, വിചാരിക്ക — അനുസരിക്ക, സം
സാരിക്ക — അനുവദിക്ക, വാദിക്കയൊ തിങ്ങിനെ രണ്ടും നടപ്പു

൭.) ശ്രൊതാക്കന്മാർ കർത്തൃനാമത്താൽ (ഘുഷ) — ഘൊഷ്യ — ഘൊഷിക്ക
(ഘൊഷിക്ക) —

൮.) സ്വൎല്ലംഘിച്ചാൽ — ചൊചെണം, ചൊചെൎത്തിപ്പിട്ടുക — ത്രിഗാ-
ഞതപൊലെ പ്രമാണം, പ്രമാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടും തിട്ടാണം,
തിട്ടിക്ക, അനുമിക്ക, ഉപമിക്ക — വൈചിത്ര്യം, വൈചി
ഷിക്ക —

൯.) സമാസക്രിയകൾ — അലങ്കരിക്ക, സല്ക്കരിക്ക — തിരസ്കാ — നമസ്കാ-
രമിക്ക — കന്നത്തപൊലെ — ഉപമാക്ക; ഉപ്പിവരുത്തുക,
ദാനംചെയ്ക മുതലായ മലയാളസമാസങ്ങൾ ഉണ്ടു —

§൩൦൭. ഈ സംസ്കൃതനാമങ്ങൾ പലതിന്നും അകർമ്മക സകർമ്മകരൂ-
പങ്ങൾ രണ്ടും ഉണ്ടു — (ഉ — ം — കൊതിക്കലിരിച്ചു — ഭൎത്താവിനെ ലിഭിക്കും
ദെ — മാ — ബ്രാഹ്മണരെ ദഹിക്ക — മ — ഭാ — (കൊപിച്ചിക്ക) — തമ്മിൽ കൊ
പിച്ചു, അവനെ കൊപിച്ചു — ജനത്തിന്നു നാശം അനുഭവിക്ക —
ജനം നാശത്തെ അനുഭവിക്ക —

ഊനക്രിയകൾ.

§൩൦൮. ധാതുക്കൾ മിക്കവാറും പൂൎണ്ണക്രിയകൾ ആയ്ക്കൂടക്കൊണ്ടു — ചി
ലതൊ പൊഷം തിരിഞ്ഞും ശൂലക്രിയകൾ തെണ്ടുമാ ബ്ബാ നാമങ്ങൾ
മുതലായവ അതിൽ നിന്നു വന്നു — ചില തൽമുറ്റവിനമാത്രം
നടപ്പുള്ള ഉത്തമവചനങ്ങൾ നടക്കും (ഉ — ം — ഉറ്റധാതുവിൽ ശെ
ഷിച്ച തുമുൻവിനയെച്ചം ഉറ്റു — പെരെച്ചം ഉററ — ഉററവർ —
ഉററാർ — ഭാവനാമം ഉറ്റതൊന്തിവ — ഞൾ, ഞണ്ടറ്റുമുൻ
വിനയെച്ചം — തറ്റു, തററു, തൊറ്റു — പക്ക, പക്കിൽ, പക്കിക്ക — നടുവി
നയെച്ചം മെല്ലാ, മെല്ലെ മെല്ലിച്ച ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ഊനക്രിയ
കൾ അത്രെ —

§൩൧൦. ഊനക്രിയകളുടെ ഒരു കൊമ്പുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതിൽ ചിലവറ്റിന
ക്രിയകൾ തന്നെ — (ഉ — ം) — ധാതുക്കളെ വൎദ്ധിപ്പിച്ചുള്ള നടുവിനയെച്ചം

ശനിത്രയെത്തയും- കുട്ടകത്തെ- ത്രിത്തുവെ, ഒരുത്തരെ- ഒരു വെന്ത- കി
ച്ചില- ഒരുത്താരുടെ കിടഞ്ഞു മ. ഭാ. വൊട്ടു പൊടകരകാ- പരവര
കുത്തനരൊമഞ്ഞെ- കെ- രാ

§൩൮൦. ഇങ്ങിനെയൊരൊ പ്രയോഗം ഒഴിഞ്ഞു വാചകകാണ്ഡത്തിൽ വിവരിച്ചു പൊരുന്നു. ഈ നഞ്ഞർത്ഥകപക്ഷത്തിന്റെ രൂപമെച്ചുരുക്കി പറയുന്നു—

§൩൮൧. ഉണ്മാർത്ഥ- എൻധാതു- വർത്തമാനം ഇല്ല- ഭാവി എന്നും, എന്മെ ഏൻ- ക്രി- ഗാ) ഭൂതം- എന്നു (എന്നാൽ എൻറാൻ- രാ- ച.) എന്നാൽ മുൻവിനയെച്ചം- എന്നു- പിൻവി- എന്മാൻ സംഭാവന എന്നാൽ- ഏം- എങ്കിൽ- ലും- നടുവിനയെച്ചം- എന- അന- എന്ന എന്നിത്യാദി പെ(രു) എന്ന, എന്നുള്ള- എന്നവൻ, വ, ത (ദേ.) എന്നും- എന്ന ത്രമെൻപാത്ത

§൩൮൨. (൧) ഉൾ- ഭാവി ഉണ്ടു, ഉണ്ടു (ഉണ്ടുത്തു) പെരെച്ചം ഉള്ള (ഉള്ളു)- ഉള്ളവൻ, വ, ത- ഉള്ളോൻ (ഗുണ്ടെർട്ട്) ഉള്ളൻ- പ- ഒരുമലയ ഭാഷാന്തരമാക്കുന്നു- ക്രി- ഗാ) ഉള- ന- പൈ- (ത്ര- സ)

ഭാവനാമം— ഉളവു- ഉളർ, ഉളൻ- ഉണ്ട-

§൩൮൩. (൨. ൧) ഇൽ എന്നതൊടു സമമായ ഇൽ- ആകുകകൊണ്ടു താഴെ ഒരിക്കൽ അൽ- ഈ രണ്ടു ധാതുക്കളിൽ മറവിനകളെ ചേർക്കുന്നു-

മൂലരൂപം.	ഇല്ല, ഇല്ല- ഈല- (ഇല്ലൈ ക്രി. ഗാ)	അല്ല, അല്ലാ (അല്ലൈ)
വർത്ത-	ഇല്ലായിന്നു (വ്യാ- മാ= സംസ്കൃ) ഭാവി-	അല്ലാക്കും (പ്രാ. പ്ര)
ഭൂതം-	ഇല്ലാഞ്ഞു (ഇല്ലയാഞ്ഞു- രാ. ച.)	അല്ലാഞ്ഞു-
പെരെച്ചം-	ഇല്ലാ- (ന) ഇല്ലാതു-	അല്ലാ- (പു. പ- അല്ലൻ §)
	ഇല്ലാത- (ഇല്ലയാത) ഇല്ലാത്ത	അല്ലാത, അല്ലാത്ത-
വിനയെച്ചം-	ഇല്ലാതെ (ഇല്ലയാതെ)	അല്ലാതെ
ക്രിയാനാമം-	ഇല്ലാക്ക- ക്ക- ക്കും-	അല്ലാക്ക- ക്ക-
സംഭാവ-	ഇല്ലാഞ്ഞാൽ- ക്കിൽ-	അല്ലാഞ്ഞാൽ- ക്കിൽ (അല്ലായ്കിൽ മ. ഭാ)
പിൻവിന-	ഇല്ലായ്വാൻ-	അല്ലായ്വാൻ-

§൩൮൪. (൩) വെൺ (വെണ്ടു) ധാതു-

വൎത്തമാനം- (വെണുന്നു) വെണ്ടുന്നു (പ-ട്ടിൽ)

ഭൂതം- വെണ്ടി- (വെണ്ടീട്ടു)

ഭവിഷ്യൽ- വെണം (കി-ൎ) വെണം (മൊ-ഴൂവെണം, മെല്ലെ

ണം- മൊരമാണം, വെണം- വെ-ച-)

ഭൂതഭാവി- വെണ്ടു (വെണ്ടുവല്ലൊ)

വിനയെച്ചം- വെണ്ടി- കഴിക്കേണ്ടുവാൻ

പെരെച്ചം- വെണ്ടുന്ന, വെണ്ടുന്ന- വെണ്ടീട്ടു- വെണ്ടും, വെ

ണ്ടുവ, വെണ്ടെ-

നടുവി- വെണ്ട (വെണ്ടപ്പെട്ടവർ, വെണ്ടത്തക്ക)

ക്രിയാനാ- വെണ്ടുക (ഇണ്ടിക്കെണ്ടുകയാൽ- ര-സ)

സംഭാവ- വെണ്ടുകിൽ (അറിയെണ്ടുകിൽ- കൈ-ന)

മറവിന- വെണ്ടാ, വെണ്ട- (വെണ്ടല്ലൊ)

ഭൂതം — വെണ്ടാഞ്ഞു- വെണ്ടാഞ്ഞാൽ-

പെരെ— വെണ്ടാത്ത— വെണ്ടാത്ത

വിനയെ— വെണ്ടാതെ-

ക്രിയാനാ— വെണ്ടായ്ക (വെണ്ടാഴിക- വൈ-ശാ)

ദൃഷ്ട. (ന്യാ)- അരുതു (അല്ലാത-എന്ന അൎത്ഥമായിവരുന്ന

പുംസകം ആക (ആ- ഇയന്നു മലയാളിക്കു മറവിനയെ സാമ്പ്രി

ചത്രങ്ങളും-

വൎത്ത- അരുതാകുന്നു (കൃ-ഗാ)

ഭൂതം — അരുതാഞ്ഞു

പെരെ — അരുതാത, അരുതാത്ത-

വിന — അരുതാതെ-

ക്രിയാനാ— അരുതായ്ക, യ്ക- (അരായ്ക- കാണരായ്ക)

സംഭാവ— അരുതാഞ്ഞാൽ- അരുതായ്കിൽ (അരുതാകിൽ)

ദൃഷ്ടം. വൽ- ഭാവി- വല്ലും — വല്ലൂ-

വൎത്ത— വല്ലുന്നു ഉ- ഭൂ- വല്ലീട്ടു- കൃ-ഗാ)

[illegible]

പെരെ— (വല്ലുവ) വല്ല - വല്ലുവൻ-

(വല്ലും വല്ലാസ്സും ചൊല്ലാരിം-ഉ-) - വല്ലുവൊൻ (ഗ്രന്ഥ)

മറവി— വല്ലാ, ഒല്ലാ, ഒലാ (ഒട്ടം വല്ലാ- ചെ. ശ്ശാല്ലാ)

ഉ-പു- ഏ-വല്ലേൻ (കൊണവല്ലേൻ = കൂടാ)

പ്ര- ബഹു - വല്ലാർ

ഭൂതം— വല്ലാഞ്ഞു (മ-രാ) പൊരെ ചൊല്ലാഞ്ഞു (കൃ-ഗാ)

പെരെ— വല്ലാത്ത, ഒല്ലാത്ത

ക്രിയാനാ— വല്ലായ്മ, ഒല്ലായ്മ-

§൩൭൭. (ഛ) തക്ക— യൊഗ്യത്തിൽ ഭാവിതകം (രാ-ച-) തക്കു (കൃ-ഗാ)

പെരെച്ചം— (ഭൂ) തക്ക (ഭാവി)- തക്കവൻ, വ, ത്

(ഭാ)- തകും— തകൊവാൻ (രാ-ച-)

നടുവി- തക്ക— (ഒക്കത്തക്കവെ)

ഇതപൊലെ ഒക്കയാത്— ഭാ- ഒക്കും (രാ-ച-)

പെരെച്ചം— ഒക്ക, ഒക്കുക- ക്രിയാനാ- ഒകവു- (ഒക്കവെ)

§൩൭൮. (ജ) പൊൽയാത്— ഭാവി പൊലും-

നടുവി— പൊലെ, പൊലവെ-

§൩൭൯. (ഝ) [illegible] മെല്ലാ [illegible]

ൽ ചെല്ലുന്നുണ്ടു— ക്രിയാനാമം മെല്ലാ [illegible]

ഒക്രിയാരൂപം സമാപ്തം [illegible]

അവ്യയരൂപം

§൩൮൦. അവ്യയം എന്നത നാമത്തിന്നും ക്രിയെക്കും [illegible] അവ്യയം മുതലായ മറെറങ്ങും വരാ അപാദം അകയ്- തമിഴിൽ ഇടച്ചൊൽ എന്നും [illegible] എന്നും ചൊല്ലിയവ [illegible] ഭെദം ഒക്കും—

§൩൮൧. മലയാളത്തിൽ അവ്യയങ്ങൾ മിക്കതും ക്രിയയിൽനിന്നു ഉണ്ടായി- രണ്ടാം സ്ഥാനി നാമത്തൊടു ഉണ്ടായവ— മൂന്നാം സ്ഥാനി [illegible]

പുതന്നു—

നാലാമത് അനുകരണശബ്ദങ്ങൾ

൨൩൧. ക്രിയാനാമങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തതിൻ പിന്നെയുള്ളവ തന്നെ (൨൧൨)—ഉ-ം- ആൾ- എന്നതിന്റെ, പൊട്ടന്നു, പെട്ടന്നു- ഇട്ടു (ആക്കിട്ടു)- പൊട്ടു, പട്ടു- ശല്പേട്ടു, വടക്കോട്ടു, പിറകോട്ടു- ഇ ങ്ങനെ സ്ഥലപ്രത്യയത്തിന്നു മുന്നിൽ എങ്ങോട്ടേക്കു, മേല്പോട്ടേക്കു- മ-ഭാ- കീഴ്പോട്ടേക്കുള്ളോ- ഒരുമിച്ചു, ഒന്നിച്ചു, (കൂടി)- ഒഴിഞ്ഞു- ഒഴിച്ചു- പെരുത്തു, പെരുത്തു- മിണ്ടു, മടങ്ങി, തെളിച്ചു, പിരഞ്ഞു- ച്ചു പി- പിറി- കൊണ്ടു, തൊട്ടു, കുറിച്ചു മുതലായവ- മറ്റ വിനയുടെ വിനയെച്ചങ്ങൾ, പലവും- കൂടാതെ, ഇല്ലാതെ, അല്ലാതെ- (അ ന്യാതെ കൂടെ- മ-ഭാ- ദൂരെ ഇന്ത്യാദികൾ-

൨൩൨. രണ്ടാമത്തവകന്നുവിനയെച്ചങ്ങൾ തന്നെ- അതിൽ പല വരിന്നവർ തന്നെ വരും- ചിലതിന്നു- ആ- എന്ന ഒരു സപ്തമി പോലെയും ഉണ്ടു- ഉ-ം- ചുറ്റുചുടനൊക്കി- മ-ഭാ- കുമിര കുമിര- (൨൩൩ ആമതിൽ ചൊല്ലിയവ)- എന, അനെന്നിട്ടന, വട്ടന, മുറ്റ ക്കന, മിക്കന, മുഴന്നെന, വെറുങ്ങന, കുട്ടക്കന, മുതലായവ- കൂട, കൂടെ- പോല, പോലവെ, പോലെ- ചാല, ചാലവും, ചെ ന്നുചെൺ കിനക്ക, ഏറെ, വളരെ, പെരികെ- പാറ, അടയ, ആ ക (മുമ്പാക്കി)- ഒഴികെ- പൊകെ- അറ- കുറയ- ചുഴലവെ- നിരക്ക, നീളെ പരക്കെ, അകല (അകലത്തിൽ) കിയ- വിരയ- (ഇനിയ)- പത്തക്ക- മെല്ലവെ- മെല്ലെ- ആഴ- താഴ- താഴെ താഴത്തിറങ്ങി വ-ചി)- ചാരവെ, ചാരത്ത- അണയ, അണെയത്തിരുന്നു- അരി കെ, അരികവെ (മ-ഭാ- അരികത്ത, അരികിൽ (അരുവിൽ) ഇ ത്തനാമസപ്തമി— — പടപട, തകതക മുതലായ അനുകര ണങ്ങൾ വല്ലതും ന്തുവിനയെച്ചങ്ങൾ എന്ന തൊന്നുന്നു-

൨൩൪. സംഭാവന എന്നു തൊന്നുന്നത- കാൾ (കാൾ ഇൽ, കാളി ൽ) എന്ന തന്നെ- അതു കാട്ടിലും പ്രാക്കിലും എന്നതു പോലെ നടക്കു

ന്നു — ഒന്നിൽ അന്നം, വർണ്ണം, ഗ്രാമ-ദൂരം എന്ന വാക്യം ഉദാ-
ഹരിക്കുന്നു —

§ ൩൫൬. ക്രിയാനാമങ്ങളും അവ്യയങ്ങളായിനടക്കും — ഒഴികെ (ഒഴിയാതെ
മൽ) അടുക്കൽ (അടുക്കെ) ചൊല്ലുകിൽ — മീതെ — മുതൽ — മുറ്റും വി-
ട്ടു (വിട്ടെ) — ഭാവിരൂപം പോലെ [illegible], പൊലും എന്നവ
യും പലപ്രയോഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടു —

§ ൩൫൭. നാമധാതുക്കളായ വിഭക്തിപ്രത്യയം കൂടുന്നവറ്റിൽ — ഒപ്പം, ഒടം,
(അതിനോടൊ) മാത്രം — പാരം — പോലെ (പോലവെ), ശേഷം, [illegible]
രം, ഉടൻ — (ഉടനെ) ഒട്ടുക്കം, നിത്യം — വെക്കം, വെഗം — പിന്നെയും — പ
ലപ്പോഴും, പ്രകാരം, എട്ടു, പഴി — പടി — അവശ്യം, വിശേഷം, — അത്യന്തം,
പ്രത്യക്ഷം — കേവലം — ഭയങ്കരം ഇങ്ങിനെ —

§ ൩൫൮. ഏകാക്ഷരങ്ങളാൽ അവ്യയാർത്ഥം വരുന്നവരും — മീതെ, ഉടെ,
പിന്നെ, പിമ്പെ — മുന്നെ, മുന്നമെ, മുമ്പെ — നേരെ, എതിരെ — ഇടെ,
വെറെ, പാടെ, പുഴുതെ, വെറുതെ, ദൂരമെ, ദൂരവെ, ദൂരെ — കാലമെ
കാലെ (കാലവെ — വെ — ം) കാലത്തു — പണ്ടെ — നടെ — ഇന്നലെ — നാളെ
നന്നെ, ചെമ്മെ — അദ്ദേശത്തെ — അന്നെ —

§ ൩൫൯. സപ്തമികളായുള്ളതും അവ്യയങ്ങളാകും — ദൂരത്തു — അകത്തു
പുറത്തു — കീഴിൽ, മെലിൽ, വെഗത്തിൽ, എളുപ്പത്തിൽ — ഒടുക്കൽ,
വഴിക്കലെ — മുമ്പിലെ — സംസ്കൃതം അത്യന്തം [illegible] —

§ ൩൬൦. തൃതീയകൾ — മുന്നാലെ, മുമ്പിനാൽ, പിന്നാലെ — മെലാൽ —
അന്നൊട്ടു, നലമൊട്ടു —

§ ൩൬൧. ചതുർത്ഥികൾ വിശേഷാൽ കാലവാചികളാകുന്നു — ഉച്ചെ-
ക്കു, പാതിരാക്കു, വരെക്കു, ഒടുക്കത്തെക്കു — അന്നേക്കു, എന്നേക്കും, മെ-
ല്ക്കൂട്ടെൽ —

§ ൩൬൨. നല്ല അവ്യയങ്ങളുണ്ടു — ഉം — ഒ — ഏ — ഈ അർത്ഥങ്ങളി-
ലുള്ളതു — എന്നു, ഇന്നു, ഇന്നെ, ഇന്നാം —

സംസ്കൃതത്തിൽ പുനഃ, പുനർ - അപി, ച, ഏവം - അഥവാ - ഇത്യാ - ഇ
ഹ - സദാ, തദാ (ടീ-൧൯൩) ചൊല്ലിയവ - അന്യഥാ - അനെകധാ - യഥാ
വാൽ, വ്യാഘ്രവൽ, സ്ത്രീവൽ (പിതിയത്താൽ ടീ-൧൯൪)

§ ൨൩൮. സംസ്കൃതത്തിലെ പ്രാദി ഉപസൎഗ്ഗങ്ങൾ ഇല്ലാത മലയാളത്തി
ലും പ്രയോഗം ഉണ്ടു - പ്രതിദിവസം, പ്രത്യഹം - അതിന്നതി
ശയം, അതിയായി, അതിക്കോട്ടുപ്പം - മ. ഭാ. - (§ ൨൩൯) - അവന്നവ
കൊട്ടു - ഉപരി ഉപരിതരം - മ. ഭാ. - ദുഃ, ദുർ, ദുൎന്നടപ്പു മുതലാ
യവ -

§ ൨൩൯. അവ്യയീഭാവങ്ങളാകുന്ന സമാസങ്ങൾ പാട്ടിൽ നടക്കുന്നു - ശ
ക്തിയിന്നംവണ്ണം - ശി. പി. - സക്കോപം, അത്യന്തസസംഭ്രമം കെ. രാ.
- ക്രിയകളെ വിസ്മയമെകൊണ്ടു. വൈ. ശാ. - യഥാക്രമം, യഥാമതി, യ
ഥോചിതം, യഥാവസ്ഥം - പ. ത. - യഥാശാസ്ത്രമായിട്ടു. കെ. രാ. - വി
ധിപൂൎവ്വം - മദ്ധ്യെമാൎഗ്ഗം ഇത്യാദികൾ -

അനുകരണശബ്ദങ്ങൾ

§ ൨൪൦. അനുകരണശബ്ദങ്ങൾ നാനാവിധമായിരിക്കുന്നു - അവററി
ന്റെ രൂപഭെദം ചൊല്ലുവാൻ ഇല്ല - എല്ലാം വിവരിപ്പാൻ സ്ഥലവും
പോരാ - വിശെഷമായവ ചിലതിനെ പറകെ ഉള്ളൂ -

§ ൨൪൧. ഹെ - ഹാ - ഹന്ത, ഹന്തൊ - അന്തൊ, അന്തൊ - അല്ലയൊ, അ
ഹോ - (ആശ്ചൎയ്യസൂചകം - ചാണ - അയ്യെ സഖെ - പ. ത.) ഇവററിന്നും സം
ബോധനാൎത്ഥം മിക്കതും - (അയ്യൊ നന്നനന്നു മടിയാതെ
ചൊല്ലെണം. മ. ഭാ.)

§ ൨൪൨. ദുഃഖാൎത്ഥങ്ങൾ - ശിവശിവ - ഹരഹര - ചിത്രം - കഷ്ടം -
(ചൊല്ലുന്നതിങ്ങ പാപം - കൃ. ഗാ.) ഹന്ത - ഹാ - ആഃ - അമ്മാ, അപ്പാ, അ
ച്ഛാ, (കണ്ടാൽ അച്ഛൻ പ്രധാനം - വ്യ. മാ. അച്ഛാ ചൊന്ന. മ. ഭാ.
ന്നി കിഴക്കിൽ അച്ഛായമ്മ വാശംപതിച്ചു - കെ. രാ. - സന്തോഷത്തിൽ
- ഹാ, ഹീ, എന്നുള്ളവ -

§ ൨൪൩. വെദനക്കുറിപ്പായിത - ഹാ - അയ്യൊ - അക്കയ്യൊ, അയ്യൊ പാ
പം (നൊരു) അയ്യാവാപദേശിച്ചാരം. ചാണ - ഏതെന്നൊരു ശബ്ദം

(ഗ്രാമവാസവാല്യവന്മാരാകലക്ഷ്മണ. കേ. രാ.) ഞങ്ങളും ഛിഛീ — ഒരെ
എന്നുചൊല്ലുന്നോർ, കാൽ എന്നറ്റിനാർ (കൃ. ഗാ.) — അയ്യൊ അയ്യൊ
ഹാ ഹാ പാപം അയ്യൊ ഹാ ഹാ കഷ്ടം — ഹന്ത ഹന്ത ഇതോ ഇങ്ങിനെ (രാ. ഭാ.)
പൊരിൽ വന്നു ഹാ ഹാ താനും ഹീ ഹീ എന്നവൻ താനും (കൃ. ഭാ.) — കഷ്ടം
ഏറ്റം കഷ്ടം — ദുഃഖങ്ങളെ നിന്നൊരു കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു — ഒരു
വൻ. അക്കാലം പറഞ്ഞു തുഞ്ചത്താചാര്യൻ (ശാന്ത.)

൧൩൯. വികാരശബ്ദങ്ങൾ — ഛി, ഛീ, ഛീ — ഹേ, ഹെ — ഹീ എന്നൊക്കയും (ദ്ര. ശാ.)
പിഗന്ധാൽ ഉദയും പിഗന്ധം ബുദ്ധിക്കും പിഗന്ധങ്ങളും (ര. രാ.) — ചെ
പറഞ്ഞിട്ടിനാൽ ഛീ പറഞ്ഞിട്ടിനാൽ (കൃ. ഗാ.)

൧൪൦. സമ്മതക്കുറിപ്പു — ഓം — ഉവ്വ — ഒന്നൊ — തത്ത്വം — സംശയത്തിന്നു — ഉം —
൧൪൧. ഒലിക്കുറിപ്പുകൾ തന്നെ ഒരൊ ശബ്ദങ്ങളെ അനുകരിക്കുന്നു —
ഉം — കു — ടുക്കുടുക്ക, കുക്കുവിളി — കിടെന്നു — ഭാഗ — വിശേഷാൽ
ഒരൊരു കൊടികൾ പലതുമുണ്ടു (൧൩൦) ഝട് — ഝട് എന്നും
കളകള എന്നു മുഴങ്ങി — പട പട എന്നിട്ടു — കിണികിണി ശബ്ദം
(അ. രാ.) — കിലു കില കിലനാദി — അടികൾ ഒന്നൊന്നു മൃദുത്വത്തിന്റെ
ഒക്കും (ശാന്ത.) — ൧൩൦ അമൃതം നോക്കുക —

ഇതി അവ്യയരൂപം സമാപ്തം (ന്യായ — ൧൦൩)

മലയാളഭാഷാവ്യാകരണം

III വാചകകാണ്ഡം

§ ൩൱൫. വാചകം ആകുന്നതു - കൎത്താവ് - ആഖ്യാതം - ഈ രണ്ടിന്റെ ചേൎച്ച - ആഖ്യാതം നാമം എങ്കിലും ക്രിയ എങ്കിലും ആകും - ഉ-ം ഞാൻ വരും - അവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നതിൽ ഞാൻ അവൻ ഈ രണ്ടും കൎത്താക്കൾ - വരും ഭാഗ്യവാൻ എന്നവ ആഖ്യാതങ്ങൾ അത്രെ

§ ൩൱൬. വിശേഷം സ്തോത്രം മുതലായ ഖണ്ഡിതവാക്യങ്ങളിൽ കൎത്താവ് അടിക്കിൽ നില്ക്കിലും ആം - ഉ-ം പട്ടിണി നമ്പിക്കു ശംഖും കുടയും അല്ലാതെ അരുത് ഒർ അൎദ്ധയുദ്ധവും - ഒരുത്തരെ കൊല്ലുവാൻ ഒരുത്തരെ സമ്മതിപ്പിക്കേണ്ടാ ഞങ്ങൾ - ഈ പ്രകാരം ആകുന്നു ഉണ്ടാകിനിക്കുന്നതു - പരാത്തതും വരുത്തും പണ്ടേ ഷം - എത്രയും സമ്മതിക്കേണ്ടും അരുളിച്ചെയ്താവ് (കേ. ഉ) - ചെന്നതു ഒന്നും പ്ലേശി ഷാണി മാൽ മാറുവൻ അടിയേൻ (രാ. ച.) തെളിഞ്ഞു പ്രവൎത്ത അങ്ങു പെരികാവലി എന്നാകിട്ടിരിപ്പൊന്നു ആദിത്യനിം പൊ (അ. സ.)

§ ൩൱൭. ബഹുമാനസമാപ്തിക്കിൽ കൎത്താവെ ബഹുമാനാൎത്ഥമാകിയ ദ്രവത്തിൽ ചൊല്ലിലും ആം - ഉ-ം എന്നരുളിച്ചെയ്തുചെരമാൻ പെരുമാൾ - എന്നു കല്പിച്ചു ശങ്കരാചാൎയ്യർ (കേ. ഉ.) - അവൾ അടിയാത്രാ ചെയ്തു തൊഴുതു യാത്രയും ചൊല്ലി നിന്നിതിപ്പോൾ ഞങ്ങളും കുന്നളാര (മ. ഭാ.)

§ ൩൱൮. കൎത്താവെ ചൊല്ലാത്ത വാചകങ്ങൾ ഉണ്ടു അതിൻ കാരണങ്ങൾ - ഒന്നു അവ്യക്തകൎത്താവ് ഉ-ം - എന്നെ വാറ്റുന്നു - അത്താൽ പലരൊ ചിലരൊ മറ്റെതൊ അല്ലൊ സ്പഷ്ടകൎത്താവു ഉ-ം പൃഥ്വിപാലന്മാരായാൽ സത്യത്തെ രക്ഷിക്കേണം - ഉ-രാ-ത്താൽ അവൻ തന്നെ കണ്ടു പുലി എന്നു വിചാരിച്ചു - അത്താൽ ഒന്നു

ഷി) എന്നു — എന്നെടെ കൊള്ളും എന്നു (മ. ഭാ.) എന്നെന്നു —

൧൩൮. ആഖ്യാനം നാമങ്ങൾക്ക് പൊരുൾ സംബന്ധക്രിയ വേണ്ടാ —
ഉ-ം ഞാനൊ ഇല്ലാത്തവൾ ... — ദേവകളാൽ ...
അൎത്ഥം അനൎത്ഥം — കാമം കാലൻ — വിശ്വം മയാമയം (ഭാ. ച.)
ആരൂഢം ... — ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലാൻ — ...
... ഇങ്ങിനെ വഴിക്കും ഉദാഹരണം —
ഉ-ം സൎവ്വപ്രസിദ്ധം ശബ്ദം (വൈ. ശ = ...) ...
... (ഭാ. രാ.) അത്രം എങ്കിൽ ...
... (ഭാ. ഭാ.) നമസ്കാരം
നമസ്കാരം ... (കൃ. ഗാ.) ... മ
ഹോദരത്തിന്നു ... (വൈ. ശ = ...) — ഉണ്ടു ...
... എന്നാൽ ... അത്രെ ...
... — എന്തു കൊണ്ടു ... (ഭാ. ...) — ...
... — ... (മ. ഭാ.) ...
... — എന്നുള്ളവ ...
... (മ. ഭാ.) ...
... (കൃ. ഗാ.) — — അത്രെ പൊല ... — വ
... ഉ-ം സീതയെ ... അവൻ
... സംബന്ധക്രിയ ...
അത്രെ — അല്ലാ ... ഉ-ം ... (ഭാ
— രാ.)

പൊരുത്തം

൧൩൯. ആഖ്യാനത്തിന്നു കൎത്താവോടു ലിംഗവചനങ്ങളിലും ഐക്യം പൊരുത്തം വേണം — ഉ-ം അവൻ സുന്ദരൻ — അവൾ സുന്ദരി — ... നല്ലത് — അവർ നല്ലവർ.

൧൪൦. എങ്കിലും ആഖ്യാനത്തിന്നു പലപ്പോഴും ... സങ്കീൎണ്ണതകൾ

ഏകവചനം മതി — ഉ-ം ചങ്ങാതി നന്നെങ്കിൽ - കണ്ണാടി വേണ്ടാ
ഭ്ലാരം — ബ്രാഹ്മണൻ വലുതല്ലോ (മ. ഭാ.) പിതാവെക്കാൾ വലുത്
ഒരു ആത്മാവും ഇല്ല (കേ. രാ.) അവൻ പ്രധാനമായിരിക്കെ. ഇശ്വ
രം വാഴ്ത്തിയും പ്രത്യക്ഷമായി (മ. ഭാ.) ദിവാസികൾ പ്രതികൂല
മാക (വ്യ. ശാ.) അവന്റെ ശത്രുക്കളും ഭിക്ഷം ഒരുത്തന്റെ (കേ. രാ.) സാ
മ്യമവൎക്കു മറ്റൊരുത്തരോടു സ്നേഹി ചൈവ അം തുല്യമല്ലോ (മ. ഭാ.) — ചെ
റുതായ ശസ്ത്രങ്ങൾ (ചാണ.) ദുഃഖപ്രദമായുള്ള വഴികൾ (വില്വ)
ഭക്തിവൎദ്ധനമായ സ്തോത്രങ്ങൾ — രൌദ്രമായുള്ള മനസ്സുകളാകി
(കൃ. ഗാ.) ക്രൂരമാം ഗന്ധങ്ങൾ (കൃ.) — ... എന്നതിന്നും ഒരു
പ്രയോഗം താനെ — ഉ-ം അവരെ വിധേയമാക്കി (കേ. രാ.) ദേവി
കളെയും വിധേയമാക്കി (ഭാഗ.) അവരെ നഷ്ടമാക്കുവാൻ (അ. രാ.) =
നഷ്ടമാം നിന്നും തൈരം (പ്ര. ത.)

§ ൨൫൫. സംസ്കൃതത്തെ അനുസരിച്ചുള്ള വിപരീതാദേശ പ്രത്യ
യം പാട്ടിൽ ഉണ്ടു — ഉ-ം അനേകം തൻ വശമെല്ലാം മനുഷ്യർകൾ
(ഉ. രാ.) ലോകങ്ങൾ എന്നവ ഒക്കയും ഒക്കും ബഹുവിധങ്ങളെ
ഭാഗ്യങ്ങൾ (ദേ. മാ.) ഗുണപ്രകാരങ്ങളും ... വാങ്ങൾ (വില്വ)
— അവന്റെ ദളം ഉത്തമം മുക്തി അവര — ഇത്ര കാലം കൊണ്ടു
ചല - ദിനം അനേകം നേരം (കൃ. ഗാ.) - പുണ്യം ആകുന്നു കാണ്മാൻ
(മ. ഭാ.) പ്രജ്ഞകൾ ഗുണങ്ങൾ (ഭാഗ.) സജ്ജനമായ ശത്രുജ്ഞ
കൾ (കേ. രാ.) — ഉഗ്രമായുള്ള വാളു, ക്രൂരമായ മുഖം - (കേ. രാ.)

§ ൨൫൬. ശേഷം പൊരുത്തം ക്രമത്തിന്നു ഒരൊരൊ ഭേദങ്ങൾ ആകാ
ൽ ഭേദം വരുന്നതിവയുള്ളു.

൧., ബഹുവചനത്തിന്നു ഏകവചനാൎത്ഥം ബഹുമാനത്താൽ വ
രും — ദിവാചാൎയ്യർ ചൊന്നാൻ — വന്നാൻ ... - മ. ഭ. — ദാരങ്ങ
ളാകിവരുകെ - അ- അന്ധനായുള്ളൊരു നമ്മെ — ഞങ്ങൾ കൈ
തൊഴുന്നേൻ (കൃ. ഗാ.) പെണ്ണുങ്ങൾ - ഗുരുക്കൾ - പണിക്കർ - തമ്പ്രാ
ക്കൾ -

൨., ഏകവചനത്തോടും ദ്വന്ദ്വാൎത്ഥത്താൽ ബഹുവചനം ചേരും -

ഉത്തമരായുള്ളോരും— വാഴ്ത്തിനാർ കാണിയുള്ളോരും (ക.രാ.) സുന്ദരി
കളാം ചൊന്നാർ— നാരികളും ചിത്തം പരവശമാർ— രണ്ടുവകിഷ
യും സന്നദ്ധരായാർ— സൈന്യം തിരിച്ചുമടങ്ങിനാർ (മ.ഭാ.) ദുഷ്ടരായ
ശത്രുക്കൂട്ടം (ക.രാ.) അക്ഷരൂപങ്ങളെയാകിച്ചതിച്ചുകൂട്ടം (ഭാ.)
അധിപതിമാരുടെ പെരും ഞെവ— ധരിപ്പിതിന്നായുമപ്പുരുഷമാ
ർ (ഭാഗ.) വധിക്കണ്ടും പെരിൽ അയക്കണ്ടതാരെ (ക.രാ.)
സഭാസത്തിൽ ഒരുത്തമൻ (വ്യ.മാ.) ദേവഗന്ധർവ്വസിദ്ധന്മാർ
ഒന്നിലും പ്രതിയോധാവില്ല (ക.രാ.) ... മാതൃത്വമായ
നളൻ (ദ.നാ.) —— ചിലർ സുതൃതിതൊഴിക്കും ഞങ്ങളിൽ ഒന്നായ
ത് ഞാൻ ദശരഥൻ (ക.രാ.) ... അവസ്ഥ ... നെടിട്ടതിൽ
ഒടാതവർ എല്ലാരെയും വിളിത്താൻ (രു.ച.)

൩.) സംഖ്യാവാചികളോടെ ഏകവചനം വരുമെന്നടക്കം— ആകി
രം തികച്ചുള്ളതാൻ കാന്തി (കൃ.ഗാ.) നാലുവേദം— ആറുശാസ്ത്രം— ആറാ
൪— പലഗ്രാമവും— കിളിച്ചു വെച്ചു വരാഹൻ എടുത്തു = ആകിരം—
ഫണാനും ചിലഫെട്ടു (ക.ഉ.)

൪.) വിഭജനവാചകത്തിൽ ഏകവചനം ഉപയോഗിക്കും— ഉ—ം
തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കിട്ടിൽ പെരിക— റരറണ്ടു സപ്പലം നല്കിനാർ (ഭാ.)

൫.) പുല്ലിംഗരൂപത്തോടു സ്ത്രീലിംഗാർത്ഥം ചേരും— ഒരുവെ
ള്ളെട്ടുകാലൻ— പാർവ്വതിവലിയതമ്പുരാൻ— രാജമഹാരാജാവു
(കേ.പ.) തിണക്കാത്താവാകിതികും കൈകയി (ക.രാ.)

൬.) നപുംസകരൂപം സ്ഥാനനാമങ്ങളിൽ പുരുഷവാചിയാ
യും കാണും— ഉ—ം കോലം വാഴക്കോണ്ടു— പുറവഴിയും കോവി
ലെക്കുട്ടി— തിരുമങ്ങലത്തോടു പറഞ്ഞു— ആറു ഗ്രാമത്തെയും പു
റപ്പെട്ടവിച്ചു (കേ.ഉ.) വലിയമെലെഴുത്തു (കേ.പ.)

൭.) നപുംസകം സമ്പുദ്ധിയിലും വരും— വേദവിത്തുകളാകി
യ ഭൂസുരർ (കൃ— ഗാ—) പരമാത്മാവ് സദസത്തും മഹത്തും പ
ലപലഗുണവത്തും ഇതാൻ (ജ്ഞാനപാന) — ധീരൊ രണ്ടായൊരു
രക്ഷണിയുള്ളോർ (ദേ.മാ.)

൭., അന്യുക്തികളുടെ പുരുഷനിൎണ്ണയം —— ൮., ദൃശ്യങ്ങളാ
യിത്തു — മത്താനായ വൃഷഭം (ഭ.കാ.രാ.) — പൃഥ്വിസ്ഥനാം അന്നം (ഇതു) കാ
ളു — അവൻ — അതു —— കാകന്മാർ — അവർ — അവ (പ.ത.) ഗൊക്ക
ൾ വന്നാർ (മ.ഭാ.) മീനൻ വിഴുങ്ങിനാൻ (കൃ.ഗാ.) ദ്വിമരായക്ഷന്മാ
ർ — കാപികൾ എവരും (സി.വി.) കുതിരകൾ ഓടി തുടങ്ങിനാർ —
അന്ധകാരങ്ങൾ കൂടിനാർ ഘോരനാം കാട്ടിൽ ദശിച്ചാൻ ഇതു
— ദെവിക്കു സമൎപ്പിതെയായ സിംഹം (ദെ.മാ.) ശൈലാഗ്രസ്ഥനായ
വിന്ധ്യൻ — വവ്വ തൊത്തവനായ മഹെന്ദ്രത്തിൽ (ഭാ.ക.) ഗ്രഹങ്ങൾ
അവരവർ (ത്രി.പ.) —
൯., അദൃശ്യങ്ങൾ ധൎമ്മവും അധൎമ്മവും എന്നിവർ ഇരുവരും (വൈ.ച.)
പാപങ്ങൾ എന്നൊട്ടൊന്നൊറ്റകൊടിനാർ (കൃ.ഗാ.) ദുഷ്ടനാം കലിയുഗം
(ഇതു) ഗൎഭസ്ഥനായ ജീവൻ — ബുദ്ധി സത്യാദ്യങ്ങളുടെ ദാസരാക്കി
(ഐ.ക.ന.) —— ചിന്തയാകുന്നതു കാഷ്ഠവിനാശിനി (ശി.വി.) വിദ്യാ
താൻ മങ്ങിനാൾ (കൃ.ഗാ.)
§ ൩൭൦. കൎത്താവിന്നു സംശയഭാവത്താൽ ഏകവചനനപുംസ
കരൂപം വരും — ൭ — ം കൊന്നതു ചെട്ടിയല്ല — അത്താൽ കൊന്നതാര
വൻ എന്നാൽ എവരെന്നാൽ എതെന്നാൽ — അട്ടത്തു ഭരതന
ല്ലയൊ (ക.രാ.) പുത്രിപുത്രാദികളിൽ മൂത്തതു —— അതിന്നു സാ
ക്ഷി ഇവരെല്ലാവരും —

൨., നാമാധികാരം

§ ൩൭൧. നാമാധികാരം ക്രിയാധികാരം അവ്യയാധികാരം ഇങ്ങ
നെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ നാമാധികാരത്തിന്നു രണ്ടദ്ധ്യായ
ങ്ങൾ ഉണ്ടു — അതിൽ ഒന്നു — സമാനാധികരണം — എന്നുള്ളതു കൊ
ണ്ടു അനെകാൎത്ഥകങ്ങളെ കൊത്തു ചെൎക്കുന്ന പ്രകാരവും ഒരു
നാമത്തോടു ചെരുന്നന്ന വിശെഷണങ്ങളെ ചെൎക്കുന്ന പ്രകാര
വും ഉപദെശിക്കുന്നു — പിന്നെ വ്യധികരണം എന്നതി
ൽ വിഭക്തികളുടെ അനുഭവത്തെ വിവരിച്ചു ചൊല്ലുന്നു — മൂന്നാമ

തിൽ പ്രകൃതിസംജ്ഞകളുടെ ഉപയോഗം ചൊല്ലി കാട്ടുന്നു

൭. സമാസാധികാരണം

അനെക കൎത്താക്കൾ

൩൧൬. രണ്ടു മൂന്നു കൎത്താക്കളെ ഉം എന്നതുകൊണ്ടു വ്യാകരണം കൊണ്ടു കൊള്ളാം — ഉ-ം അപ്പനും മകനും വന്നു —

൩൧൭. സമാസത്താൽ ബഹുവചനമായി ചൊല്ലാം — ഉ-ം ശിഷ്യന്മാർ, അപ്പനമ്മമാർ, പുണ്യപാപങ്ങൾ — ഉപ്പുവെള്ളത്താൽ ഏകവചനവും കൊള്ളാം — സൂൎയ്യചന്ദ്രന്മാർ പാണ്ഡവന്മാരും (ശ്രീ) മാതാഭഗിനിസഹോദരഭ്രാതാക്കളും

൩൧൮. കൎത്താക്കളെ വെറുതെ കൂട്ടി ഉം ചെൎത്തു കൊണ്ടു സമൎപ്പിക്കാം — ഉ-ം ബ്രാഹ്മണർ ക്ഷത്രിയർ വൈശ്യർ ശൂദ്രർ ഇവരിൽ വെച്ചു സൎവ്വം ചമതമെന്നു അവ (രാമ-ഉ) അതിന്മെൽ അതിൽ ഉള്ള വാക്കുകൾ (ശ്രീ) കിളി ഗംഗാസമുദ്രം ഇവ ചില കാൽ (കേ. രാ.) — ഇങ്ങനെ മുതലായവയും ചൊല്ലാം — ഉ-ം ഇംഗ്ലിഷ് പറിന്ത്രീസ്സ ഒല്ലന്ത പറങ്കി ഇങ്ങിനെ നാലുവകത്തൊപ്പിക്കാർ — ഇതിനെ ജനം കൊള്ളുന്നതാകുന്നു (കേ. രാ.) കൃത്രിമം കുളഭംഗം അനെകം (ശ്രീ)

൩൧൯. എന്നു — ഒക്കയും — എല്ലാം — ആകമുതലായ സംഖ്യാവാചി കൊണ്ടും സമൎപ്പിക്കാം — ഉ-ം തന്നുടെ പിതൃഗുരു ഗൃഹങ്ങളിൽ ഉള്ള ഗൃഹമംഗലങ്ങളും ആശ്വാസങ്ങളും ഭൃത്യന്മാരും (കേ. രാ.) പെരിഞ്ചെല്ലൂർ പയ്യന്നൂർ എന്നിങ്ങനെ ഉണ്ടാകും ഗ്രാമങ്ങൾ (കേ. ഉ.) —— മഹത്തുക്കൾ ഇങ്ങനെ മഹാവ്യാധികൾ ഒക്കയും (കേ. ഉ.) — ശിഷ്യർ മുതലായവർ എന്നിവൎകളും — ഇങ്ങിനെ എല്ലാം ഉള്ള അനുഗ്രഹം —— പുത്രമിത്രകളത്രം എല്ലാവരും — നാട്ടുകാർ കാട്ടുകാർ എന്നിവരും (കേ. രാ.) — ചെമ്പിൽ പാരത്രികം ഐഹികം ഇത്യാദി.

(ശ്രീ) — ഋഗ്വെദം യജുൎവ്വെദം സാമവെദം അഥൎവ്വവെദം ഇക്കനാലു വെദങ്ങളും (കേ. ഉ.) — കാമനും ക്രോധനും ലോഭനും മോഹനും നാലരും (ശ്രീ)

ദ്രവ്യം. ഇവരൊരൊന്നൊട്ടും [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] പ്രകാരവും എന്നിവയൊന്നാൽ [illegible]
[illegible] സംഖ്യയും [illegible]
[illegible]
[illegible] ലാവണ്യവും [illegible]
ദ്രവ്യം. [illegible]
[illegible]
[illegible] സാരവും വിഷം [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ദ്രവ്യം. [illegible]
[illegible]
[illegible]
ദ്രവ്യം. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ശിഷ്ടമ്പായമംഗലങ്ങൾ (ക്രി. ഗാ.) താരതമ്യംനാരിമാർ (ക്രി. ക. രാ—
മ.) ഷ്ടയാകിരം ഉത്സൃഷ്ടമുപ്പത്താറാകിരത്തെയും (ക്രി. ഉ.) സംസ്കാ
രമാദികൎമ്മങ്ങളെ പുണ്യാഹവചനംമുതലായവയെല്ലാം (ജ്ഞ. രാ—
മ.) ഞാനും മറ്റും തൎക്കത്തിലും മററും തൊററു ഇതിഹാസങ്ങൾപു
രാണങ്ങൾ എന്നിവ മററും (കൃ. ഭാ.)

§ ൩൪൪. അതുപൊലെ ശെഷം എന്നതും സമാസത്തിലെയൊന്നാമ
തും — ഉ. സാമശെഷം എന്നാൽ ദാനം ഭെദം ദണ്ഡം ഇവമൂന്നത്രെ

നാമവിശെഷണവിവരം

§ ൩൪൫. നാമവിശെഷണം ഉപരെഴുത്തായി വന്നാലും സമാസത്താ
ൽ വന്നാലും (§ ൩൨൩) വിശെഷ്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കും.

§ ൩൪൬. നാമവിശെഷണത്തിന്നു വിശെഷമായി കൊള്ളുന്ന
ആകുന്ന ആയ ആം എന്ന പെരെച്ചങ്ങൾ തന്നെ — ഉ. ആശ്ച
ൎയ്യമാകുന്ന വാചം — സത്യവാനായ മന്ത്രി — ഉമ്പർ സെനാധിപനാകിയ
ദെവൻ — ഉത്തമമായിട്ടുള്ള രാജ്യം — മുഖ്യനാകുന്ന ഐശ്വൎയ്യമനൻ—
ന്തനാം എന്റെ അഛ്ശൻ — — ഉപമാനത്തിന്നും നാമധെയത്തിന്നും
പ്രത്യേകം ആകുന്ന ആം ഈരണ്ടുപററും (ക്രു. ബുസ്ഥല) മാകുന്നസ
മുദ്രം = യുധൊജ്ജ്വലം — (മ. ഭാ.) — ആധിയാം രുഹ — ഭെദമാം ഉപാകം
(ന്ന)

§ ൩൪൭. എന്ന, എന്നുള്ള — ഈ പെരെച്ചങ്ങൾ വ്യക്തിനാമങ്ങ
ൾക്കു മുഴുവാചകങ്ങൾക്കും കൊള്ളാം — ഉ. സൃഷ്ടിമുഖി എന്നവകളി — നി
ഷ്ഠിവിച്ചിരിക്കെണം എന്നുള്ള ആഗ്രഹം

§ ൩൪൮. അനെകവിശെഷണങ്ങൾ ഉള്ളിടത്തിൽ ഏ, ഒന്നുകിൽ
ഉമ്മ കൊണ്ടു ചെൎത്തു — അക്ഷിപ്പവനും ശിക്ഷിപ്പവനും ആയരാ
ജാ — ഉമ്പരിൽ വന്നും മുമ്പുള്ളതി — ഭട്ടതിരി എന്നും സൊമാതി
രി എന്നും അക്കിത്തിരി എന്നും ഇങ്ങനെ ഉള്ളവ പെരുകൾ (ക്രി. ഉ.)
ഒന്നല്ലാകിൽ മുമ്പെ പെരെച്ചങ്ങളെ വിനയെച്ചങ്ങളാക്കി
മാററു — (ഉ.) സത്യവാനായി ധൎമ്മജ്ഞനായി ദിവ്യയായുള്ള രാ

സ്ഥാറ്–ശൌര്യനാസ്ത്യജ്ഞനായി ഭാഗ്യവാനാകുന്നവൻ–ഖണ്ഡ–ഖാണ്ഡ
ഖണ്ഡങ്ങൾ ഭൂപാലർ. മ. ഭാ)

൨൩൬. ദ്വന്ദ്വസമാസത്തിൽ രണ്ടുവചനങ്ങളും ചേരുന്നു–(ഉ–ഭ
ലപോലെ തമ്മിലുള്ളോരളവില്ലാതവാനരൻ–കേ.രാ–തിണ്ണക്കുള്ള
വലുതായവൻ)—ഇതുവിശേഷാൽ നല്ല (൨൨൯ മുതലായ
വററിൽ പററും–അല്ലോരു കാലത്തുമില്ല–ചെയ്യുന്നല്ല കൌശലം–
കുററമററുള്ളനല്ലബാലൻ–കേ.രാ. തെളിഞ്ഞൊരു വെള്ളം–ക
ർത്തവ്യമല്ലാത്ത വല്ലാത്ത ദിക്കു (ശി.പു)

൨൩൭. നാമവിശേഷണത്തിന്നു രണ്ടാമതുവഴി സമാസം ത
ന്നെ–നാമസമാസത്തിന്നും ധാതുസമാസത്തിന്നും ഉദാഹരണ
ങ്ങളെ ൨൩൩ ൨൦൪ നോക്ക–രണ്ടു മൂന്നു സമാസങ്ങ
ളും ചേർന്നിരിക്കുന്നു–നൽപൊൻകാൽ–പെരിയനായ്ക്കരെ
ചാടി ഒരു വഴി (കേ.രാ.) നരഭുക്കുകളായ രാക്ഷസരുടെ അന്തഃപ്രത്യ
ക്ഷവെള്ളിലാവു (കൃ.ഗാ) മിൻകൊമ്പൽ പുറവടിവ്)—രണ്ടു
വഴികളെയും ചേർത്തു–ഉ–പാരം തെളിഞ്ഞുള്ള വെള്ളക്കര
ക്കർ (അഭി)

൨൩൮. ഒരൊവിഭക്തികളും സമാസത്തിൽ ചേരും–൨
സപ്തമി ൨൨൩. ശാട്ടിലെ പെരുവഴി അമ്പലം (ത്രിപാ) മലഞ്ചെ
രിവിൽ പണ്ടൊലിയിൽ–ഓങ്കാരം കൂടാതെയും–കഴുത്തിക്ക
ലത്തിങ്കൽ ദുഷ്ടരാക്ഷസക്കൂട്ട (കേ.രാ) പഞ്ചവടിയിൽ കു
ടിയിരിക്കുന്നിതു (ഭാ) ൨൨ വയസ്സു പ്രായത്തിൽ പത്താവതി
ഹന്നുമെരാക്കിട്ടുകൾ ഞെട്ടി–സുന്ദരിക്കിൽ ചേരുന്നരാഗക്കാരണ
ൽ (വെ.ച) കലയാനമുന്നിൽ കുഴിയാനകളെ പോലെ തുമ്പി
പുഴു)

൨൩൯. ഷഷ്ഠി കേവലം സമാസവിഭക്തി–വളവിഭക്തിയും ഒക്കും
(൨൨൨ ൨൨൩)

൨൪൦. ക്രിയാപത്രത്തിൽ സമാസങ്ങൾ ദുർല്ലഭം–പ്രാണഭയം–കുന്തി
നാൽ കടക്കാൻ (കേ.രാ)–സാഹിത്യസമാസം ആവനൊടൊപ്പം

ച്ചയാൽ - ദെവകളൊട്ടു പൊരിൽ (മ. ഭാ.) - ഛത്രത്തിൽ: കപികുലത്താ
രചക്രരചൻ (അ. ച.) - പഞ്ചമിസമാസം: രാമങ്കൽനിന്നൊരു
പെടി = നിന്നുളള (അ. രാ.)

§ ൧൧൮ - നാമവിശെഷണത്തെ ക്രിയാവിശെഷണമാക്കി
മാററുകതന്നെ മൂന്നാമത്തവഴി -

൧., എണ്ണക്കുറിപ്പിൽ - ഉ - ം പൊന്നും പണവും കൊടുത്താർ അസം
ഖ്യമാക്കി (ആണ) = അസംഖ്യമായ പൊന്നു - സമിക്കും അസം
ഖ്യമാകിയാ (അരുതടങ്ങിന്ന) - ദ്രവ്യങ്ങൾ അററമില്ലാതവണ്ണം
ക്ലി - നാഗങ്ങൾ അററമില്ലാതൊളം ഉണ്ടിവർസന്തതി - പെരുമ്പട മ
തിക്കരുതാതൊളം (മ. ഭാ.) - അതിന്നു വൈഷമ്യം എണ്ണരുതാതൊ
ളം ഉണ്ടു (ആണ)

൨., മറവിനക്കെച്ചത്തിൽ - അവൻ ഒട്ടാടിനടക്കാതെ ഇല്ലൊരു
പ്രദെശവും - തിന്നൊട് ഒന്നും പറയരുതാതെ ഇല്ല (ദ. മാ) - അതു
ല്ലഗുണം ഉപെക്ഷിക്കരുതാതെ ച്ചംസാം - പത്തുപെർ ഉണ്ടു ഭൂമിയി
ൽ അന്തെ തെറിയാതെ (മ. ഭാ.) - അവന അസാദ്ധ്യമല്ലാതെ ഒന്നും ഇ
ല്ല (ആണ) -

൩., കണ്ടും കെട്ടും കൊള്ളുന്ന പ്രകാരത്തെ ചൊല്ലുമ്പൊൾ - ഉ - ം
വചനം അതികൂടമയൊടും കെട്ടു (ആണ) = അതികുടമകുള്ളു -
നാവനെ ഭംഗിയൊടും കണ്ടു - നാദം പ്രെഷമാണ്ടം കലുങ്ങുമ്പടികെ
ട്ടു (മ. ഭാ.) രാക്ഷസിയുടെ വാക്കു ഘൊരമാകി കെട്ടു (ക. രാ.)

൪., പെർമുതലായ ഗുണങ്ങളെ ചൊല്ലുകയിൽ - ഉ - ം ഒരു ഋഷിതെ
ന്നുഷണ പെരാകി ഉണ്ടായാൻ (മ. ഭാ.) ദാസികൾ ഭിന്നം ആഭര
ണ ഭൂഷിതരാകി നിൽക്കുന്നിതു (ക. രാ.) - നാളെ വെണം അഭി
ഷെകം ഉളമയാകിരാമനു (അ. രാ.)

§ ൧൧൯ - പെരെച്ചത്തെ പുരുഷനാമമാക്കി (പ്രത്യേകം) കർത്താവി
ൻ വിഭക്തിൽ ഞെട്ടുക തന്നെ നാലാമത്തവഴി - ൧., നവും സകം - ഉ - ം
അച്ഛനെക്കാൾ പഴയതു (വൈ. ശാ.) അവഹരിച്ചാർ അർത്ഥം ഉള്ളതെല്ലാം -
പടയാളികളൊഴിക്കിട്ടു (മ. ഭാ.) - മുതൽ ഒയ്യതെത്ര ഉണ്ടു (ആണ)

വൈരംതീൎപ്പാൻശക്തിവെണ്ടുന്നതില്ല (ക.രാ) വെണ്ടുന്നശക്തി
ദക്ഷിണവെണ്ടുന്നതിനെന്തു (ശ്രു.ഗാ) കണ്ണനിൽ ഇങ്ങുണ്ടായതാ
റുമൊ (മ.ഭാ) വൎത്തമാനം കെട്ടതൊട്ടും ബൊധിച്ചില്ല (നള) ദെഹം
എന്നമായുള്ളതനെകമാകി (വി) പ്രസന്നപ്രതിഗ്രഹം കിട്ടിയുമതു
രണ്ടുണ്ടായതുമൊഷിപ്പാൻ (പ്ര.ത) സെനകൾ ശെഷിച്ചതൊക്ക
വെമണ്ടിനാൽ (ശിവ)

൩.) നപുംസകബഹുവചനം—സംഖ്യകൾ ഒന്നുതുടങ്ങിയവതന്നെയും
ഉള്ളവ (അ.സ) ചെലകൾ നല്ലവ വാരി (കൃ.ഗാ) അശ്വങ്ങൾ നല്ലവ
തെരിഞ്ഞു (നള) മാരിനെ രാക്ഷസരങ്ങൾ വരുന്നവ ഗദകൾ കൊണ്ടു തട്ടി
(മ.ഭാ) ബാണങ്ങൾ ഉടക്കിടെന്നുമവയും പൊറുത്തു (രു.ച)

൪.) പുല്ലിംഗബഹുവചനം—ഗുരുശാസ്ത്രികൾ വന്നവരിൽ ഒരുത്ത
ൻ (ക.ഏ) കൊന്നൊന്നൊൻ വീരർ വന്നവർതമ്മെ എല്ലാം (ക.രാ) വെ
ന്നർ നമ്മൊടെതിൎത്തവർ ഞങ്ങൾ ഉള്ളിൽ ഒത്താർ (രു.ച) ചൊഴർ വരു
ന്നവരെ കാക്കെണ്ടിപ്പാൻ (ചാണ)

൫ സൂ—അഞ്ചാമത് വഴി സംസ്കൃതനടപ്പുപൊലെ വെറെയും കൂടാ
തെ സമാനാധികരണംതന്നെ—ഇത പ്രയൊഗിക്കുന്നിടങ്ങൾകു ദൃ
ഷ്ടാ—

൧.) സംബൊധനത്തിൽ—ഉ—ബാലപൈങ്കിളിപ്പെണ്ണെ തത്തെ
ഏശീലത്തെ (ചാണ) വാഴ്ക നീ ഉണ്ണിയുണ്ണിപ്പിരാ (മ.ഭാ) പൊട്ടിയിലകള
ണെ—തമ്പുരാൻ തിരുവടികാത്തരുളുന്നവ (പ്ര.ത)

൨.) നാമധെയങ്ങളെച്ചൊല്ലിക്കിൽ—ഒന്നു സ്ഥലനാമങ്ങൾ—പെരി
ഞ്ചെല്ലൂർ ഗ്രാമം—ഋക്ഷവാൻ ഗിരി—ദണ്ഡകം വനം—കൎമ്മഭൂമി മ
ലയാളം—കൊലംനാട്ടു—കൊലംവാഴ്ച—മലയാളംഭൂമിക്കിങ്കൽ—
—പിന്നെപ്പുരുഷനാമങ്ങൾ—നിങ്ങളെ പുത്രൻ എൻ ഭ്രാതാവു
രാമൻ (ക.രാ) രാമവൎമ്മ എന്നാം കുറമഹാരാജാവ് (അ.ച) എ
ൻ പുത്രൻ ഉദയവൎമ്മൻ—ചെട്ടാടൻ ചെനൻ—വെലൻ അമ്പു—
കൈതനായർ—ജ്യൊത്സ്യൻ പപ്പു പിള്ള—വാനരരാജൻ ബാലി
——ശെഷം ചിലതു—മെടകിരാശി (വൈ)—അഞ്ചരാത്രി—നാളെല്ലാ

സ്ഥാനാന്തരം (കേ. രാ) ൧൫൧ — കളത്തിൽ പൂശു — ത്തുളസിചുറ്റും പൊൺ-
(പ്ര. ചൊ.)

൩. കവികളുടെ വൎണ്ണനത്തിങ്കൽ — ഉ — ഏഴിരൻ ദശാ
സ്യൻ — വീരൻ ദശമുഖൻ (ഉ. രാ) തിങ്ങ്യെൻ ദുൎയ്യോധനൻ —
അവൾക്കേറെ വൻ ഒരു നന്ദനൻ (മ. ഭാ.) മടക്കണ്ണി സീതക്കൊ
(ബ്രഹ്മസ്വം വഹ്നിനെ (പ്ര. ത.) — — — ശ്രീമനാരായണൻ ക്ഷ
ഷഡ്വിനാശനൻ നിഷ്കലൻ നിരുപമൻ കൃഷ്ണനെങ്ങഴുന്നെള്ളി
(മ. ഭാ.) — ഏകനാകിയ രുദ്രനവിനാശി നിഷ്കളൻ ഇരണ്ടെ
നൻ നിൎഗ്ഗുണൻ നിത്യൻ പരൻ സൎവ്വവ്യാപിയായി വിളങ്ങുന്ന
(ബ്ര) പരമാത്മാവ് [illegible] —

൪. പദ്യത്തിൽ വിഭക്തിപ്രത്യയം വന്നപൊലെ — ഉ — ൦
മന്ദിരെ മനോഹരെ (ന. ള.)

൫. പ്രശ്നസംബന്ധങ്ങളിൽ — ഞാൻ ഒരു പുരുഷൻ താൻ ക
ണ്ടിരിക്കവെ (ചാ) ഞാൻ ഒരുത്തൻ ..... [illegible] കാണ്ഡ

സംഖ്യകളാലെ നാമവിശെഷണം

൧൩൪. സംഖ്യാനാമവും അളവുതരങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന നാമവും ഉ
ന്നിലാകിൽ പ്രധാന നാമത്തൊടെ വിഭക്തിപ്രത്യയം ചെൎക്കാതെ
നാമവിശെഷണമാകും

൧. ഏകവചനത്തൊടെ (൧) സംഖ്യ. ആയിരം ഉപദെശം
അഞ്ഞൂറായിരം തേർ (ദെ. മാ.) അമ്പത്തൊരക്ഷൌഹിണി (ന. ള.)
നൂറെഴുപത്തിനാലു ലൊകത്തിലും

൨. ബഹുവചനത്തൊടെ — ഉ ത്തമഗുണനരാകുന്നവരെട്ടുമത്തി
കൾ അനെകമായിരം പുത്രകൾ (കെ. രാ.) അമ്പതു ലക്ഷം പ
ത്രങ്ങളെ (ന. ള.)

൩. തരനാമത്തൊടെ ഏകവചനം — ഒരുതുള്ളിവെള്ളം — ഒരു
പുൽകൊടി — രണ്ടുമുറിതെങ്ങാ — നൂറുപ്രകാരം ചെവിക്കിലെ വ്യാ
ധികളെല്ലാം (വൈ. ശാ.) — ൧൦ ഇടങ്ങഴി നെല്ലു — നാഴി അരി നെല്ലിനെ

ശാപിച്ചു (ക്രു. ഗ) സ്ത്രീവാണ്ടുകാലം പാടിത്തു - (ശി. ബു) - കാലസ്ഥനം കാലം കുരുക്ഷേത്ര - ന്നനാഴികനെരം - ഒട്ടുപലം - ൧൦൦൦ സംവത്സരംകാലം (രെ. മ) പുക്കിനെ ഉദ്ധപണം പിലക്കോ. സാ) - പഷണംകൃമി -
ഗ്രഹറവുപത്രകാതം ഭൂമി - മുക്കാതം വഴിനാട്ട - (രെ. ഉ) - മുറൈട്ടികാതം വഴി (ശ്രീ) ഒഴിഞ്ഞുകൊണ്ടു കാലകാരശ്ശേരി മുട്ട (മ. ഭാ) പര
ന്നരണ്ടുകൂട്ടം വിചാരം (രൈ. ചാ) - പന്തീരണ്ടുവെളുപ്പു കിഴക്കാം -
(രെ. ൧൦)

൫.) ബ്രാഹ്മണരുടെ ബൌദ്ധവ്യാഖ്യാനം - നാലുവെദക്ഷത്രിയന്മാർ നാലു
പരിഷക്കാർ - ഒട്ടുവെദസുരക്കാർ പതിനാർ ഒരെഴുവർ പാഷികളാകുന്നു
കൊയിലനമ്പിമാർ (മ. ഭാ) - അഞ്ചുവഴി ക്ഷത്രിയരെന്നും - ക്ഷത്രിയരും
വാഴുന്നോർ (ക്രു. ഗ) ഇരുനൂറെണ്ണം കാരി കാൽ - ദുഷ്ടന്മാർ കൂട്ടം - മൂന്ന
കൂട്ടം ദൊഷങ്കൾ നായന്മാർ (പ്ര. ത)

൬.) രണ്ടുശൂദ്രവചനത്താൽ പനംകെറിവരും - ൧൦ - ഈരിവർകൾ
റാവുമാർ - നായർ കാഴ്ചക്കാർ - മുപ്പത്തെണ്ണവർ പരദെവതമാർ (രെ. ൩)
ഏണ്ടർ വസുക്കൾ (ക്രു. ഗ)

ദ്വന്ദ്വം. പദ്യത്തിൽ ഒളകൊണ്ടും പെരെഴുത്തുകൊണ്ടും വിസ്തര
അംവരത്തിലെക്കും - ൧൦ - ഒട്ടും ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സുകൾ (രെ. രാ. ഷ) -
ഏണ്ണത്തം ഒട്ടും വയസ്സുചെലവു (ഭാഗ) നാലുത്തം അഞ്ചും അക്കാതം വ
ഴിക്കുളളുത്ഭവമെത്രയാണ് - ൧൦ പെരായസെനാപതികൾ (രെ. രാ) ഒരു
തരമെന്നെണ്ണം പെറ്റിട്ടുന്നവർ എല്ലാം (ക്രു. ഗ) ൧൦ രെഴം പാതം
(ശ. ഷ) ൧൦ ഉണ്ടാകുളള കാൺവ്യാധി (വൈ. ശ) അല്ലെങ്കിൽ ദ്വന്ദ്വം.
പൊലെ - തൊണ്ണൂറൊരുതരം വ്യാധികളിലെത്തു

ദ്വന്ദ്വം. ഏററം നടപ്പുളളതനാമങ്ങളെസമാസത്താലെചുരുക്കിപെട്ടു -
(ദ്ര. പു. ൧൦) - ൧ രാൾ - പന്തിരണ്ടു - പന്തിരുകുലം - നാലുത്തിരടിയാധാ
നം - ഐങ്കുടികമ്മാളർ - ൧൮ രെഴുലക്ക - മൂവടി പ്രദെശത്തെന്ത ഗ്രഹ
ങ്ങപരമ്പെട്ടും പൈമ്പാൽ (ക്രു. ഗ) മുന്നാഴിയെറി - മുന്നാഴി മൊരി
ൽ (വൈ) - പതിന്നാഴിത്തെൻ (ക്ലു. ര) - അഞ്ഞൂറവണ്ടു - അനെകാ
കിരത്താണ്ടു (മ. ഭാ) പത്താനമ്പലമുള്ളോരും എന്നുതുസംഖ്യാ

ലമുള്ളോരും കോടിസംഖ്യകളാകിയ സ്വപ്രജാകിരണത്തോടു (ക.രാ)
൨൩൩. ഒരു നാമത്തെ വിശേഷിപ്പാൻ രണ്ടു സംഖ്യകളുള്ളവ
റ്റ തനതെ വെക്കാം — ൧. — ഒന്നുരണ്ടു (പ്ര.ത.) = ഒരാളോ രണ്ടാളോ രണ്ടുമൂ
ന്നു ദിവസങ്ങൾ (നള.) നാലഞ്ചു നാഴിക — അഞ്ചാറു മാസം (വെ.ച.) — അഞ്ചൈ
മ്പത്തുവട്ടം (ക.രാ.) എഴെട്ടു പത്തു ദിനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു (ശി.ഗ.) — — ആ
റുപോലെ പത്തുനൂറായിരം — പത്തുനൂറായിരം കന്യകമാർ (മ.ഭാ.) —
— ൨. ചിലപ്പോൾ വെറും: ആയിരം എണ്ണൂറും മുന്നൂറും നൂറും എഴുപ
ത്തൊന്നും തലയുള്ള ഉരഗോത്തമൻ (മ.ഭാ.) — — അല്ലെന്നാൽ: എട്ടാ
മത്തോന്നരണ്ടതിൽ (പ്ര.ത.).

൨൩൪. നാമത്തിൽ വിശേഷസംഖ്യയെ ചൊല്ലുന്നതു കൂടെ കൂട്ടാക
ന്നു — ൧. വിശേഷാൽ പ്രതിസംജ്ഞകളോടെ — ൧. ഞാൻ ഒരു
ത്തനെപ്പോരും (ക.രാ.) ഞാൻ ഏകൻ മരിപ്പതു (ഉരാ.) നിങ്ങൾ ശ
തത്തെക്കും കൊല്ലുക — ബുദ്ധി താൻ ഒന്നു തന്നെ സർവ്വവും ഉള്ളതിങ്ങു
(ചാണ.) അതു ഒന്നു ഒഴികെ — ആക്ക രണ്ടു —

൨. — തങ്കളുടെ അർത്ഥത്തോടും മറ്റും — ൧. കണ്ണു രണ്ടും — ലോകങ്ങൾ ഏ
ഴിനാലും — പറഞ്ഞതെല്ലാം (കേ.രാ.) ശിരസ്സു പത്തുള്ളോൻ (ര.—ച.) ആയു
ധങ്ങൾ നാല്പതിനായിരം — ആഴികൾ ഏഴിന്റെ നടുവേ — (കൃ.ഗാ.) പത്നിമാർ
പതിനാറുവർ (ഭാഗ.) — വല്ലഭമാർ പതിനാറായിരത്തെട്ടു പേരെല്ലാവരും —
വസുക്കൾ എട്ടു പേരും (മ.ഭാ.) — — തേർകളെ കോടിയോടും (കേ.രാ.)
ചെന്നവയസ്സാറുപതിനായിരം — യോജനവഴികൾ മൂന്നര — പായസം
എട്ടാലൊന്നു (കേ.രാ.) പഴമുളകു മഞ്ഞൾ അരുറുക്കു (വൈ.) — രാജ്യം തരു
ന്നുപാതിയും — പ്രാണൻ പാതി പോകി — കാലം ഒന്നിന്നു — പണം ഒന്നുക്കു —

൨൩൫. പ്രധാനനാമം സംഖ്യയുടെ മുമ്പിലും തരനാമം പിന്നിലും വ
ല്ക്കുക തന്നെയും ന്യായം — ൧. ഭൂഷണം ഗുരുഭാരം (മ.ഭാ.) കണ്ണാടകം
ഉറക്കാതം വാഴുന്നരായർ (കേ.ഉ.) കുറ്റം ൧൦൦ ദോഷികൾക്കും ൫൦ ദ്രമം
ഭ്രരത്തിന്നു ൩ — വകനിലെ മതിലും ൩ ദോഷികളും — കുറുക്കല്ലുടിലം ൧
ലം — ത്രിപലമുന്നുപലം — കുടുന്നരി പിടി — ശംഖുകൾ ഒരു പണത്തുക്കാം
(വൈ.ശാ.) അമ്മമാർ നലവരും (കേ.രാ.) പുത്രന്മാർ ഒരുപോലെ വീ

ഷ്ഠവാന്മാരാകിലുമഞ്ഞൂറുപെർ ഉണ്ടായി(യാണൊ) പാണ്ഡവന്മാർ ഒരുവിധം
(ഭാ)

§ ൩൧൮. സംഖ്യാവാചികളായശബ്ദങ്ങളൊക്കെയും ൧൦൦൦൦ — ൧൦ — ഇതിനൊന്നും
ഒരു മാതിരി അരക്ഷം — ചണ്ഡവിൻനെടിനാഴികയിൽ (വൈ. ശ.) — —
മൂന്നുനാലും ഒരൊക്കൊല്ലമാം (ഗുരുവിനെ) സ്കന്ദമാട്ടുകിൽ — എണ്ണരണ്ടു — അഞ്ചി
ദിക്കുമാറിയിവനി നിന്ദുമാം (കീർത്തിനടത്തുംസ്ഥിതിയാരെന്നാൽ) (വൈ. ശ.)

§ ൩൧൯. സ്ഥാനസംഖ്യകൾ (§ ൩൧൦) ഉദാഹരണങ്ങൾ — രണ്ടാംവരം —
നാലാംമുറതമ്പുരാൻ — അഞ്ചാമതൊരുവെദം — മൂന്നാമതാം പുരുഷാ
ത്ഥം (ഭാ) ഗാന്ധൎവ്വവിവാഹം അഞ്ചാമത്തെത്രയുംമുഖ്യം (മ. ഭാ.)
രണ്ടാമതാകിയമാസം — നാലാമതാംമാസം (ഭാഗ.)

§ ൩൨൦. ഹരണസംഖ്യകൾ (§ ൩൧൧) ഉദാഹരണങ്ങൾ — ഇവ
ഒരൊന്നു കാലുണ്ടത്തുകിതം പൊടിച്ചു — ചന്ദനം ചുക്കും ഇവ ഒരുപലം
കൊൾ്ക — ഇവ സമം കൊൾ്ക — ഇവ ഒരൊന്നു അറുകഴഞ്ചു കൊൾ്ക
(വൈ. ശ.) — പുത്രരെ ഒരൊന്നിൽ നൂറ്റൊന്നിൽപാതിപ്പത്തായൻ —
(കൃ. ഗാ.) — സംക്രമത്തിന്നുമുമ്പിലും സംക്രമം കഴിഞ്ഞിട്ടും പതിനാറി
ന്നാഴിക — തുലാസംക്രമത്തിന്നു മെല്പുകാരം പതിനഞ്ചുനാഴിക —
(ജ്യൊ.)

പ്രതിസംഖ്യകളാലെ നാമവിശെഷണം

§ ൩൨൧. മെൽപറഞ്ഞ ഉത്തരനാമങ്ങൾ (§ ൩൧൦) സംഖ്യാവാ
ചികളാകിയെ വരെഷ്ഠം കൂടാതെ ചെരുന്നു —

൧.) പ്രധാനനാമം അവസാനിക്കും — മെത്തരം കല്ല — (പ്ര. ത.) — ഒ
ക്കാറെഴുണ്ണും ബഹുവിധം കാമങ്ങൾ — (സഹ.) — യാതൊരുഷ്ണാദിക്കിലെ
യാതൊരുഷ്ണാദികളും (ദെ. മാ.) അവന്റെ വകപണ്ടങ്ങൾ

൨.) പ്രധാനനാമം മുമ്പെല്ലും — ഏറെക്കാൾ ഉണ്ടു സംശയം (കൃ. ഗാ.) കാ
മക്രൊധങ്ങളുമ്മുയവിചികൾപാതരം — വെദാൎത്ഥങ്ങളെ ബഹു
വിധം (മ. ഭാ.) പുഷ്പങ്ങൾ തരംതരം കണ്ടു (കെ. രാ.)

§ ൩൨൨ — സൎവ്വനാമങ്ങൾ (§ ൧൩൫) മുമ്പിലും പിമ്പിലും ചെൎന്നവ

ത്തം — ൨., എല്ലാമരങ്ങളും — സൎവ്വലൊകവും — സകലമനുഷ്യരും — അ
വിലവും വന്നകാൎയ്യങ്ങൾ (ഉ. രാ.) എല്ലാം ഗ്രഹിക്കാം വിശെഷങ്ങ
ൾ (ന്യാ.)

൩., ഇന്നവ എല്ലാം ഒക്കെ ഞങ്ങളുടെ ഭട്ടിക്കാ (വില്വ) വിരഞ്ഞെല്ലാം.
(കൊവ. ചാ.) ഇളകിക്കെല്ലാം (മ. ഭാ.) — മക്കൾക്കു ഒക്കവെ (മ. ഭാ.) അ
സ്ഥികൾ ഒക്കെപ്പാടെ നന്നം (വൈ. ചാ.) ഇവൎകൾക്കും — ഇങ്ങനെ
കാണ്ടിക്കുക (ഭ. കെ.) — വംശം ഒക്ക മുടിപ്പാൻ ഇതാകവെ — ധീര
ന്മാരെയൊക്കെവിട്ടു (രു. ചാ.) ഉള്ളപൊരുളൊക്കെയും കൊണ്ടു (മ. ഭാ.)
ദ്വാദശസംവത്സരം മുഴുവൻ — വൃത്താന്തങ്ങൾ മുഴുവൻ (മ. ഭാ.) — ബ്ര
ഹ്മാണ്ഡം മുഴുവനെ വിഴുങ്ങി — ശത്രുഗണങ്ങളെ നിശ്ശെഷം ഒടുക്കി (ഭാഗ.)
വംശം അശെഷവും (മ. ഭാ.)

ൟ സൎവ്വനാമ പ്രതിസംജ്ഞകളുള്ള അന്യമവാക്യങ്ങളുടെ പ്രയൊഗം
പലതും — ൧., സ്വാമികാൎയ്യം ഏതുമാകട്ടെ — വൃത്താന്തങ്ങൾ എപ്പൊ
ഴിട്ടിതും (ഭ. കെ.) അതൊക്കെപ്പൊലും — ദുരിതങ്ങൾ എപ്പൊഴും (ഭാഗ.) —
— ൨., ഒരൊരുത്തരെവെദ്യന്നം — ഏതും ഒരുത്തനെ വെന്നിടുക (മ. ഭാ.) ഏ
തും അപത്ഥ്യം ഒല്ലാ (വൈ. ശാ.) ഏതുമെ ശങ്കിക്കാതെ (ശൊണ) —
ഒരുവനെ അപ്പൊഴെതും (വൈ. ചാ.) — ഞങ്ങൾക്കാൎക്കും വരാ — ഒരു
ത്തം അന്വെഷിക്കാതെ (കെ. രാ.) — സ്ത്രീ എന്തെങ്കിലും ലാഭം കിട്ടാ
തെ (മ. ഭാ.) ആരുമാവാൻ ഒരുത്തി ബ്രാഹ്മണൻ (പ്ര. ഞാ.) ആരുമാവാ
ൻ എന്നൊരു രക്ഷിതാവുള്ളതില്ല — എതാനും പ്രജകൾ (പ്രം. ത.)
എതാനും പിഴകൾ പിഴച്ചിരിക്കിൽ (കെ. രാ.) എതാനും ഒരു ദുഃഖം ഉണ്ടു
(ദെ. മാ.) — എതാനും ചിലവൎത്തമാനങ്ങൾ (ഭ. കെ.) — അത്രം എതാ
നം — നമ്മൾക്കു രാനം (ചാണ.) എന്നുവാൻ ഒരുത്തനെൻറമുഖം കാണ്മാ
എന്നുവാൻ ഭക്തിയും (ഭാഗ.) അവൎക്കു എന്നുവാൻ ഇങ്ങനെ ഞാന
കം (ശി. ൧-൪.)

ൟ സൎവ്വനാമ ... (൧. ൨ ...) കൾ കൊണ്ടുള്ള വിധങ്ങൾ ഉണ്ടു
— ൨., പ്രതിസംജ്ഞകളിൽ — ൧., ഉപരികാലം — വളരെ ദ്രവ്യ
ങ്ങൾ ഒക്കും പൊന്നു — വിസ്താരം ധനങ്ങളെല്ലാം മുതിൎത്തിങ്ങൾ —

പെരുത്തിപ്പെരുത്ത് ഒക്കുമക്കൾ എല്ലാം (ര. ഭാ.) — ൮., അനെകം ആയിരത്താണ്ടു-
അനെകമനെകം രാജാക്കന്മാർ (കെ. ഉ.) — പിന്നെയിവർ അനെകം ശാ-
സ്ത്രാർ — വൈശ്യവന്മാർ അനെകങ്ങൾ (രാ. ച.) — ൯., മിക്ഷത്രം അറിവുണ്ടാം-
മിക്ഷത്രം തിരുംപാവം (കെ. രാ.) ഒക്കെ മിക്ഷത്രം നക്ഷത്രങ്ങൾ (ഭാഗ.) —
൧൦., (പ്രതിസംജ്ഞ പിന്നെ — (ക്രമാതപാരം — ദുഃഖം ത്രലൊം —
അഹൊരാത്രം മിക്ഷത്രം (ഭാഗ.) പൊല്ലാട്ടം ഉണ്ടു വമിക്ഷത്രം (വ്യ. ശാ.) അ
രക്കർ മിക്ഷത്രം (രാ. ച.) അസ്ത്രശസ്ത്രാദികൾ എല്ലാം മിക്ഷത്രം കൂട്ടിയെ — രത്നാ
ള്ളതാർ അസംഖ്യം ഉണ്ടായി (ദെ. മാ.)

§ സംഖ്യ. നാനാത്വവാചികൾ അവ്യക്തം തന്നെ —
൧., പലവും എന്റിവചനാദികൾ പെരുത്ത (ര. ഭാ.) പലവുള്ള കാക്കി (കൈ. ന.)
ഇവ പല മഹാദൊഷം ഒന്നും ഇല്ല (നള.) മറ്റും പല പലസിത്രം ചെയ്തു
(ര. ഭാ.) — ചില വിശെഷങ്ങൾ — ൨., ഇവ പലവും ഒരു ചെയ്തു (ര. ഭാ.) ചിട്ട
കൾ പലതിലും (കെ. രാ.) വഴി പലതുണ്ടു (നള.) മറവാക്യങ്ങൾ പലവാകി
ലും (കൈ. ന.) — ദിവ്യസ്ത്രീകൾ ഇങ്ങനെ കൾ ഇതിലർ — മന്ത്രികൾ ഇപ്പെരുംപാലും
ചിലർ (ര. ഭാ.) — ൩., വല്ലുസന്ദെഹവും — വല്ലതും ഒരു രാജ്യം (നള.) വല്ലതു
മവർക്കാരു പിപത്തുണ്ടാം (കെ. രാ.) — വല്ലൊരു വഴി കാട്ടി (ഭാഗ.) —
വാഴ്ക്കയാകിലും (പ. ത.)

§ സംഖ്യ. അല്പതാവാചികൾ — ൧., ഒരുത്തകാലം കൊണ്ടു (കെ. രാ.) ചെ
റെടം (വൈ. ച.) അസാരം കഞ്ഞി കുറയദിവസം — ഇരുപതു പരദിനം
(പ. ത.) ഇത്തിരിനെരം (ര. ഭാ.) ഒരരപ്പാൽ (പ്രസംഗപത്രാദാൻപാ.) (ഭാഗ.)
൨., ചിരതൃപ്തി ചെറുതുണ്ടാകി (വ്യ. വ്യവിദ്യ) ചെറിയതു (അ. രാ.) കൈ
വന്ത്യം കാണൊലെശം (കെ. രാ.) — ൩., വൽ ഒട്ടും കുടിച്ചു ശെഷം അല്പമെണ്ണം
അറിഞ്ഞതു ഒട്ടൊട്ടു ചൊല്ലാം (ഭാഗ.) ചെറുന്നാൾ ഒട്ടുപൊരുന്നു (വ്യ. ശാ.)
ഒട്ടുമെ കാലം പൊരാ (ര. ഭാ.) — ൪., കാരണം കുറഞ്ഞൊന്നു പറയാം —
(കെ. ഉ.) ദൊഷം ഇല്ലെടൊ കുറഞ്ഞൊന്നു (കെ. രാ.) — ൫., പരമാഹൻ ചൊ
ല്ലിന്നു മാത്രം കുറയരുതു — അത്രമാത്രം ധനം നെട്ടി (നള.) അത്ര
മാത്രമാകിലും ഭൊജനം തരിക (വി. പു.) ഒരു കാതം നാഴിക വഴി കുറുകു
(പ. ത.) — ഒട്ടി കമാത്രത്താലെ (ഭാഗ.) — കാണ്ഡമാത്രം ഏതുമെ ലാം (ഭ. ഭാ.)

§ സൂത്രം. അന്യത്വവാചികൾ — ൧., മറെറവരെങ്ങും (കൈ. ന.) - മറെറങ്ങ
രം - മററാധാരമില്ല - മററും ഒരുപക്ഷം - (ഭാഗ.) - ചൊല്ലുററും വെണ്ടുന്നതൊ
ക്കെയും (§ സൂത്രം, ന്റ - മററുള്ളവൎക്കും മററുള്ളോരറിയില്ല - മററി
ല്ലടയവർ - (മ. ഭാ.) തന്റെ മററുള്ള പക്ഷികളും (ചാണ.) — — അവക്കും
മററില്ലൊന്നും (പ്ര. ത.) ൽ ഒഴിഞ്ഞോരെയും കണ്ടില്ല മററുഞാൻ (മ. ഭാ.)
൨., ഇതിനെ ഒഴിച്ചിട്ടു വെറെ ഉണ്ടോ വിനോദവും (കൈ. ന.) സംഗങ്ങ
ളന്യങ്ങൾ എല്ലാം ഒഴിഞ്ഞു (ഭാഗ) = അന്യസംഗങ്ങൾ — — ൩., ശെ
ഷം കഥാമൃതം (മ. ഭാ. = കഥാശെഷം) ശെഷം ബ്രാഹ്മണൎക്കും (കൈ. ന.)
— ഇതിൻമെലെടം കഥ എല്ലാം — പാണ്ഡവചരിത്രം മെലെടം (മ. ഭാ.)

§ സൂത്രം. ഒന്നു എന്നുള്ള പ്രകൃതിസംഖ്യയുടെ പ്രയോഗം —
൧., ഒരുത്തൊരുത്തൎക്കും വരാമരണം - (മ. ഭാ.) ഒന്നെനിക്കുള്ളൊരു പുത്രൻ
(ശിവ.) — — ൨., ഇന്നിടെ ബന്ധുത്വം ഒന്നു കൊണ്ടു സമന്തസമ്പത്തുണ്ടാ
ക്കിനാൽ = മാത്രം) — ൩., വിശെഷാൽ മറവിനയൊടെ - കാൎയ്യങ്ങൾ ഒന്നി
ലും വരാ (കൈ. ന.) അതൊന്നും തിന്നാതെ - ചൊല്ലിനവകളിലും ഇല്ല
(ര. ച.) അവർകളുമെ കെട്ടുകില്ലു ഞാൻ പറഞ്ഞവ (മ. ഭാ. = ഒന്നു
ഇവകളിൽ പാട്ടുപെട്ടില്ല (വെ. ച.) മറെറും തങ്ങളെ കുററം ഒന്നിക്ക
ച്ചുമില്ല (മ. ഭാ.) കാരണം എന്തതിന്നുള്ളതൊന്നു (ര. ച.) — — ൪., തൊ
ട്ടുകൾ ഒരൊന്നു കിടന്ന (ര. ച.) ഒരൊമരങ്ങളും (§ ...) കാണ്ക —

§ സൂത്രം. അത്രപ്രത്യേകം ചൊദ്യത്തിൽ ഏകവചനത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കു
ന്നു — ൧. ഏതൊന്നാകട്ടെ - ഏതു ഭവാൻ ഒന്നെങ്ങളിൽ ചൊല്ലേണ്ടു
(മ. ഭാ.) ഏതൊരുമാത്രം — ഏതൊരു കാരണം — ഒരുവൻ ഒരുത്തൻ
ഉത്തമതുല്യരായി (മ. ഭാ.) — — ബഹുവചനങ്ങളിൽ ഒരുത്തനെ
ല്ലാം എന്നു തന്നെ — എന്തെല്ലാം നാമം നരകങ്ങൾ (വില.) എന്തെല്ലാം
ദിക്കിൽ (ന.)

§ സൂത്രം. ഒരു എന്ന അവ്യയവാചിയായി നാമവിശെഷണത്തിൽ ഉള്ളതും.
൧. — ൨., പൊടെ കൂട്ടിട്ടൊരു കൊത്തും — സൎവ്വത്തെ നാകിയൊരു
ശങ്കരാചാൎയ്യർ — എന്നുടെ വൃത്തിയായൊരുത്തനെ (ഉ. ര.) ബൊധ
മില്ലാത്തൊരെന്നെ (ഹ. കീ.) കൃഷ്ണനായുള്ളൊരു ഞാൻ (ചാണ) —

൨൭. സംഖ്യാക്കളൊടുകൂട്ടുക്കുറിയാക്കി—ഉ-ം നാലൊരണ്ടു—സന്യാസികളായൊ
രമ്പത്തെട്ടും (ഭാ. ഗ.) ഒരുനൂറായിരം പത്മക്കൾ തട്ടൊരത്തൊട്ടുനാലരത്തെ (മ. രാ)
——സാപേക്ഷ്യത്തിൽ വെരെഷണങ്ങളുടെ വിധിപ്പും ബഹുവചനമുമ്പിലും കി
രത്ഥമാക്കിവരും—ഉ-ം ഗതിയെരണ്ടരം—ചെരുകൂട്ടരുകയിൽ—ദുഷ്ടയാ
ക്കിരുക്കുന്നൊരവധുവയററിൽ (ര. രാ.)—ഭ്രാതാക്കന്മാർ (വൈ.
ച.) പുറത്തുള്ളൊരു കാരണങ്ങൾ (മ. ഭാ.)—നാഥനായുള്ളൊരു കന്നുകളു
ടെ പാദസെവ ചെയ്യാത്തവർ (ഹ. കീ.)—ഉദ്ദൊഷ്ടാക്കന്റെ

൩൧൯. പദങ്ങൾ മാത്രമല്ല ചിലവാചകങ്ങളും നാമവിശെഷണമാകു
ന്നു.—വിശെഷാൽ മറയ്ക്കുവതന്നെ—ഉ-ം ഒന്നല്ലതുൾ—ഒന്നല്ലാ
തെരൊരു കൊട്ടകൊട്ടപാപങ്ങൾ (ഹ. കീ.) ഒന്നുരണ്ടല്ലല്ലൊ മൂന്നാമതാ
ന്നുടെ നന്ദനന്മാരെ കൊലപ്പെട്ടുത്ത (കൃ. ഗാ.)—ആണുമല്ലപെണ്ണുമല്ലാ
ത്തവൻ (ര. രാ.)—സംഖ്യയില്ലന്നുന്ദതിക്കളും—ചൊരിയുന്നില്ലരണ്ടുബാ
ല്യക്കാർ

൩൨൦. മെൽപറഞ്ഞവ പലതും ക്രിയാവിശെഷണമായും നടക്കും—
ഉ-ം ഒട്ടുതിരിയാതിട്ടുള്ളതന്നാഗമം—ഒട്ടുത്രസംക്ഷെപിക്കാം (മ. ഭാ.) എന്നാ
കിൽ ചെരും ഒട്ടെ (കൃ. ഗാ.)—ഒട്ടുമെ ഏതുമല്ല—ഒട്ടൊന്നറിയാതവൻ തി
ചിക്കിക്കില്ലത്രമെ (ര. രാ.)—ധുവാവെറം (മ. ഭാ.) എരിവരും തല്ലൊം
സഹൊദയന്മാരും (വൈ. ച.)—ചെറ്റുനരച്ചുകൊണ്ടന്നു
ങ്ങൾ വിട്ടുകിൽ—കുറഞ്ഞൊന്നുപാർത്തനന്തരം ഇത്യാദികൾ

നാമവിശെഷണത്തിൽ വിഭക്തിപ്പൊരുത്തം

൩൨൧. നാമത്തിന്ന് എത്രവിശെഷണം സംഭവിച്ചാലും വിഭക്തിപ്ര
ത്യയം ഒരുപദത്തിനെ വരുന്നുള്ളു എന്നു മുമ്പിലെ ഉദാഹരണങ്ങളാ
ൽ അറിയാം—എങ്കിലും സംസ്കൃതത്തിൽ എന്നപൊലെ (൩൨൦. ൫) ചിലയാ
ക്കുകളിലും വിഭക്തിപ്പൊരുത്തം ഉള്ള ഭമാക്കി കാണ്മാറുണ്ടു—

൩൨൨. ഈ പ്രകാരം വരുന്നത് സംഖ്യയായിക്കിട്ടിലും സർവ്വനാമങ്ങളി
ലും തന്നെ—എല്ലാവിഭക്തികൾക്കല്ലതാനും—ദ്വിതീയ ചതുർത്ഥി സപ്തമി
ഈമൂന്നിന്നെത്രവിഭക്തിപ്പൊരുത്തം വരിക്കാണൊള്ളൂ—

൨., ദ്വിതീയ — മാതാവെല്ലാരെയും (ര. ച.) ഇവറ്റെയെല്ലാറ്റെയും —
ഗന്ധങ്ങളെ കൃഷ്ണനെ (ത. സ.) അവരെയെല്ലാരെയും — പെണ്ണുങ്ങ
ളെ രണ്ടുപേരെയും (മ. ഭാ.) അവരരണ്ടാളെയും — രാത്രിസഞ്ചാരിക
ളെങ്ങളെ എല്ലാം (കി. രാ.) — പക്ഷസംബോധന

ശിഷ്യന്മാരിരുവരെയും — മറ്റവനോടിനെയും (ത. സ.) ദുഷ്ടന്മാർ
പലരെയും (പ. ത.) ഉള്ളോർക്കുരെയും (കൃ. ഗാ.) ഞങ്ങളെയും ഒക്കവെ
പലരെ (കി. രാ.) പാടകൽ ഒക്കെ കാട്ടി (ശി. വി.) മുതലായവയും പൊരും

൪., ചതുർത്ഥി — വയസ്സായവർക്കെല്ലാവർക്കും (കൈ. കാ.) മറ്റുള്ളോർക്കെല്ലാ
ർക്കും — (കൃ. ഗാ.) ഞങ്ങളെന്നുള്ളോറ്റിനും (കി. രാ.) ഇങ്ങളുട്ടവർക്കും (കൃ.)
അവർക്കെല്ലാവർക്കും (മ. ഭാ.) രാക്ഷസർക്കൊരുവർക്കും (ഉ. രാ.) പരിഷ്കാരി
നാകെക്കും — ഒക്കെക്കും കാഴ്ചയിന്നും (കി. രാ.) അവർക്കാർക്കുമെ (മ. ഭാ.)
എല്ലാരിലും — മാനുഷർ എല്ലാവർക്കും (വില.) രാക്ഷസർ എല്ലാർക്കും (കി. രാ.)
പട്ടുത്തുകൾ എല്ലാറ്റിന്നും (ത. സ.) ഇവ എല്ലാറ്റിന്നാധാരം (ഭാഗ.) — നാ
രികൾക്കും (കി. രാ.) മറ്റവർക്കിവർക്കും — വൈതങ്ങൾ രണ്ടിന്നും (കൃ. ഗാ.)
മുതലായവയും കാണാം —

൭. സപ്തമി — ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ എല്ലാറ്റിലും (വില.) ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ എ
ല്ലാറ്റിലും (ത. സ.) അവരിൽ എല്ലാരിലും അന്നങ്ങൾ (മ. ഭാ.) പുത്രരിൽ എ
ല്ലാരിലുമന്നങ്ങൾ (ചാണ.) അവരിൽ ഒരുവരിലും അഗ്രജൻ (ഭാഗ.) വിഷ
യങ്ങളിൽ ഒന്നിലും (ഹ. കീ.) കൈകളിമേൽ രണ്ടിലും (പ്ര. ത.) കൈക
ളിൽ രണ്ടിലും (കൃ. ഗാ.) പാദത്തിൽ ഒഴിലും — വർഷങ്ങളിൽ ഒമ്പതിലും
(ഭാഗ.)

എല്ലാകിലും — പത്തിനായിരലോകങ്ങൾ എല്ലാറ്റിലും (ഹ. പ.) അതെല്ലാറ്റി
ലും (മ. ഭാ.) പുരാണങ്ങൾ ഉള്ളവ എല്ലാറ്റിലും നല്ലത് (ഭാഗ.) മുതലായവയും
ഉണ്ടു —

൮. ശേഷം വിഭക്തികളിൽ ചേരുന്ന വരാ — പക്ഷ ഭേദങ്ങളെ
ള്ളുദാഹരണം ഉണ്ടാകും — പ്രയോഗങ്ങളെ കാണ്മാനില്ലും നല്ലത് ഉണ്ടാ
രാ (കി. രാ.) — എത്രശരങ്ങളാൽ എന്തിനു പതഞ്ചാൽ (ര. ച.) — ശേ
ഷിച്ചദുഷ്ടന്മാരെ ഒരുമിച്ചാൽ — പെൺപിറന്നോർ എല്ലാരെ

ടും (പൈ) അഞ്ചിൽ രണ്ടിനൊടും (ഭാഗ) ഇങ്ങനെ സാമിത്ര്യവും — ഭൃത്യന്മാർ രണ്ടിനാലും (ത. സ.) ഇങ്ങനെ പഞ്ചമിയും — കാൎയ്യങ്ങൾ രണ്ടിന്റെയും — ഏവ ഒരു കാല രണ്ടിന്റെ (ത. സ.) ഇങ്ങനെ ഷഷ്ഠിയും ചൻ കാണെണ്ടു —

§ ൧൫൧. ഇത്ര എന്നതിന്നു ചില പ്രയോഗങ്ങളെ ദീൎഘത്താൽ കണ്ടുവല്ലൊ (§ ൧൪൧, ൨) — അധികം നടപ്പുള്ളതൊ — എല്ലാം എന്നതിന്നു മൊഴിയുന്നതത്രെ — ആപത്തു ഒക്ക മുമ്പുനാലു ദിക്കിലും ഒക്ക (ക. ഭാ.) ഇത്ര കാലം ഒക്ക വ്രതമിട്ടു (ത. സ.) പ്രാണികൾ ഒക്കയും (ര. ക. രാ.) എല്ലാവരും ഒക്ക — പൊയവൎക്കു അവ (മ. ഭാ.) പ്രാണികൾ എല്ലാം ഉള്ളിൽ എന്ന പൊലെ (മ. ഭാ.) § ൧൪൧. ൨. ൧൪൪, ൨.

ഇതി സമാനാധികരണം സമാപ്തം (§ ൧൪൨ – ൧൫൨)

൩. വിഭക്ത്യധികരണം

§ ൧൫൩. ഇനി വിഭക്തികളുടെ ഉപയോഗം പറയുന്നു — § ൭൧ — ഇവ ഒരൊന്നു ക്രിയയൊട എങ്കിലും നാമത്തൊട എങ്കിലും ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നതാകയാൽ വിഭക്ത്യധികരണം എന്നു പെർ ഉണ്ടു —

പ്രഥമ.

§ ൧൫൪. പ്രഥമ കൎത്താവ് തന്നെ — മുഖ്യവാചകത്തിന്നും അതി മുഖ്യമായി പൊലെ ആകുന്നു — ശെഷം പദങ്ങൾ എല്ലാം അതിനെ ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നു — അതിന്റെ ഉപയോഗം § ൧൫൫ — ൧൫൯ വരെ കാണ്ക.

§ ൧൫൫. സംബൊധനയായുള്ള പ്രഥമക്കുടെ ഭെദമത്രെ — അത ക്രിയെക്ക മുമ്പിൽ താൻ പിന്നിൽ താൻ വരും — ഉ — ം. കിളിപ്പിള്ളെ വരികം (സി. വി.) പ്രിയെ കഷ്ടമിച്ചൊല്ലും (ര. ക.) മന്ദം കാലങ്ങൾ തെക്ക നെ പൊയാലും (ര. ക. രാ.) അരംഭാരമ്മാരെ പറഞ്ഞിട്ടു വിൻ (ശി. പു.) — § ൧൪൧, ൨.

§ ൧൫൬. പ്രഥമ അവസ്ഥാവിഭക്തിയായും നടക്കുന്നു — അതു സപ്തമിയൊടും ചതുൎത്ഥിയൊടും തുല്യമായുള്ളതു — സ്ഥലം പ്രമാണം കാലം പ്രകാരം ഇവററെ കുറിക്കുന്നതിങ്കൽ പ്രഥമ

മനസ്സിന്നവ്യയം ചെയ്വൊലെന്നടക്കുന്നു (§൧൬൨)

§൨൦൦. സ്ഥലകുറിപ്പുകളെന്നതെന്നാൽ — ൧., മീളെച്ചരങ്ങളുള്ള
തിനെ ചൊല്ലുകിൽ തന്നെ (§൨൬൮, ൫–൭.) ഞാൻ ഭൂചക്രം ഒക്കെ ഭ
രിച്ചു — പാതിടം നീളെ തിരഞ്ഞു നടന്നു ജഗദശേഷവും നിറഞ്ഞിരി
പ്പൊരു ഭഗവാൻ (മ. ഭാ.) ഭുവനങ്ങളിലെങ്ങും നിറഞ്ഞോരു — മന്നിടം
എങ്ങുമെ (കൃ. ഗാ.) മേലെങ്ങും, ശരീരം എല്ലാടവും, സർവ്വാംഗം തെക്ക,
(വൈ. ശ.) കാടും മലയും നടികളും എങ്ങുമെ ഒടി — സേനയെ നാലുദിക്കു
മയച്ചു (കേ. രാ.) എങ്ങും ശയ്യും മണ്ടിനർ (ശ. മാ.) പലദിക്കും സഞ്ചരി
ച്ചു നടന്നു തീർത്ഥങ്ങളിലെക്കൊരു വഴിയേ നോവിയാദി (കൃ. ഗാ.) — —
കൂടവലമുള്ളവർ — രണ്ടുഭാഗവും തിന്നു (മ. ഭാ.) എറിയപ്പെട്ടു ഇരുപു
റവും വീണു (ദി) ഞാൻ മറ്റെപ്പുറം വത്തിക്കേണ്ടില്ല (മ. ഭാ.) ഗിരിക്കു
വടക്കുഭാഗമെ (ഭാ. ഗ.) കിഴക്കും കരുമ്പട്ടും ഉള്ള ലോകർ (കേ. ഉ.)
പെയ്ക്കുളൂർ വാഴുന്ന മന്നവൻ (വൈ.) — സ്വരമാനസപ്പൂപ്പക്ഷികൾ
രൂപം എല്ലാം അഭേദമായി വിളങ്ങുവച്ചിട്ടു (വി. ച.)

൨., മാർഗ്ഗപക്ഷത്തിങ്കൽ — കടലു വഴിക്കും മലവഴിക്കും വരുന്ന ശത്രു
ക്കൾ (കേ. ഉ.) ആകാശമാർഗ്ഗമെ കൊണ്ടുപൊകി (കേ. രാ.) വീരന്മാർ
പൊം വഴി പൊയ്യാൻ (കൃ. ഗാ.) അങ്ങു മുമ്പിന്നും, കടവട്ടത്താൻ, കരയ
ന്നെഞ്ചു (കേ. ചൊ.) അക്കര കടപ്പാൻ അപ്പുറം ചെന്നു, വല്ലേടവും
പാഞ്ഞിടൊണ്ണൊ — കാശിമുതൽ രാമേശ്വരം വരെ സഞ്ചരിച്ചു കന്യാകു
മാരി വക്കുന്നു —

൩., തൊറ്റും a., ബഹുവചനത്തോടെ — രാജ്യങ്ങൾ തൊറുമയച്ചു —
കൈകൾ തൊറും ജ്യേഷ്ഠന്മാരെ വെട്ടു — ശാഖകൾ തൊറും നന്നെ
(മ. ഭാ.) ദിവസങ്ങൾ തൊറും പൊകി — യാനൊ കാലങ്ങൾ തൊറും നടന്ന
വാന്ന (കൃ. ഗാ.) രാത്രികളിൽ തൊറും അപ്പുത്രപൗത്രനാദികൾ (വൈ. ച.)
—— b., ഏകവചനത്തോടെ — അവനവൻ തീരം തൊറും വാഴുന്നവ
കങ്ങൾ തൊട്ടം തൊറും (കൃ. രാ.)

§൨൦൧. പ്രമാണങ്ങൾക്കുള്ള കുറു — ൧., നടന്നു നാലാമെടി (കൃ. ച.) ബ്രാ
ഹ്മണർക്കുള്ള മനിതി (കേ. ഉ.) നാലുനാഴിക വഴി ദൂരം (ദി) ദൃഷ്ടി

ട്ടുമണ്ടി (മ. ഭാ.) പത്താളെയാളെന്നപോട്ടവൻ - ആറുവില്പാട്ടുമെറിഞ്ഞിൻ (കേ. രാ.) ചാൺ വെട്ടിയാൽ മുളം നീളും - ചാൺ പാടം നീങ്ങാതെ (കൃ. ഗാ.) — അരവിരൽ ആഴം മുങ്കിൽ നന്മാ തൈരിലമത്താതുള്ളു (മ. ഭാ.) ഒരു ഒരുവിരൽ താഴെ പലകമേൽ വെള്ളം - ൧൧ ആൾപ്പൊക്കത്തിനുയർന്ന പാദങ്ങളെയുള്ള നനിക്കു മുണ്ടാനയും - പുരനപ്രമാണം - ആഴവും നാഴിക വഴി ഉത്തരവും ആകിട്ടാരചിറ (മ. ഭാ.) — ൨., അവറ്റിൻ സ്ഥാനത്തിങ്കൽ ഒരു സ്ഥാനം കരെറി (അ. സ.) അതിൽ ഒർ ഹെസ്തെടയുവരിഷ (ര. ച.) — ൩., ഒന്നര - കാതമൊന്നുത്തൻ പാത്ര (അ. രാ.) ബെസ്സുരെ ഉക്കാരമുന്നത് - പത്താത്താരമത്ത് (മ. ഭാ.) — നാലഞ്ചു പണ്ടിളക്കു (പ. ത.) പ്പുത്തഞ്ചു പുവെണ്ടികൾ - പൂത്താൻ ഫറെ താൻ പകകൾ (അ. സ.) - തലയുറുകുകൾ (കൃ. ഗാ.) — ൪., അണു മാത്രമ പമാനം (മ. ഭാ.) ചിത്രവക്ത്രം അണുമാത്രം പൊളും അതിക്രമിക്ക (കേ. രാ.) - അതുപ്രസംഗം പൊലുമറിഞ്ഞില്ല - കണ്ടെന്ന പൊലും അറിഞ്ഞില്ലിട്ടവൻ - മെശവും കാട്ടുകള്ളുളന്തരം ഉണ്ടെന്നല്ലിൽ (മ. ഭാ.) —

§ ൪൦൮., കാലക്കുറിപ്പ് ൧., നെടുകാലത്തിന്നു ൧൦൦-രാവും പകലും ഏഴഹൊരാത്രം പൊരുത്തു (ഉ. രാ.) - യുഗം പകൽ ചെയ്ത (കേ. രാ.) പകൽ കഴിക്കുന്നവർ രാത്രി കണ്ടാൽ - ഇരിപ്പത്തു മൂവാണ്ടക്കാലം വാണു (മ. ഭാ.) അനെക കാലങ്ങൾ യാതന ഭുജിക്ക (കേ. രാ.) - ആറുകാലം വാഴുവാനെ കാല്ക്കു (കേ. ഉ.) ൧൦൦൦ യുഗം കണ്ടങ്ങളെന്നുമിച്ചു (കൈ. ന.) - ദ്വാദശിനൊററു (ഹാ. കീ.) - മിട്ടകാരാം മെൽ നാൾ - (മ. ഭാ.) — ൨., ക്ഷണങ്ങൾ കൊണ്ട് കൂട്ടിൽ - കിലപ്പോൾ - പത്താം ദിവസം തന്നൌ ഞെന്നലെ ഞൊണരം വന്നാൻ (കൃ. ഗാ.) ഈനാളു കൾക്കു കൊള്ളുവർ - ഈനന ക്ഷത്രങ്ങൾ കൊള്ളുന്നുള്ളു കൾ (അ. വ.) ചിത്ര പിറന്നവർ (കൃ. ഗാ.) ഞാൻ ഒരിമിഷം വരും (ഉ. രാ.) വൃക്ഷം ഒററ കാഴ്ചു (വ്യാ. മ.) — ൩., കാലപ്രമാണം - ഇന്നു തൊട്ടിങ്ങു മെൽ - അന്നു മുതൽ - കറഞ്ഞൊന്നുചെ (കേ. ഉ.) നാഴികയുമെ (വി. പു.) നാഴികനേരം പൊലും പൊറുവൻ -

÷ ഇരുട്ടിൽ മൂന്നു മാസം മുട്ടിത്തു - നൂറു ദിവസം ഏകുന്നുണ്ടു - അവളുമൊരു സംഗർഭമാകി - ഒരു സംവത്സരം [illegible] അന്തരം ഉണ്ടെന്നല്ലിൽ (മ. ഭാ.) —

കാഴ്ചയുണ്ടാകാതെ-കാണിനേരം പോലും-(ചാണ) ൩൦൮-ഉവ
സംവത്സരശതം സേവിക്ക-(വൈ. ശ.)——ആണ്ടുതോറും- മാസം മാ
സം ചൊല്ലിക്കണ്ടു-വെച്ചുവെച്ചതൊറു-വെച്ചുവെച്ചു ചൊ
ന്നു (മ. ഭാ.)

§ ൫൦൩. പ്രകാരങ്ങളിലും- ൨., ക്രിയാവിശേഷണങ്ങളായ- ഒ
രൊരൊതരം വരും അല്ലൽ- (കെ. ഉ.) പറഞ്ഞപ്രകാരം- ചെന്നവണ്ണം-
-ചെയ്തിടുകെവല്ലഞാതികും ചതി കളന്നുതാനാജ്ഞാതിഭാഷിക്കും
(ഭാഗ.) ചിലരെ പലവഴി താഴ്ത്തുവാൻ (കെ. ന)——൨., സംസ്കൃതത്തി
ലെ അവ്യക്തിഭാവം പോലെ (§ ൩൩൩)- കരയും ഭാവം തിന്നു- മന്ദത
രം ചെന്നു- ആരൊടു സമം ഒക്കും (മ. ഭാ.) ഭക്തിപൂർവ്വകം വിണ്ടലിച്ചു
ക്ഷാദം അപഹരിച്ചു (വില്വ) ഗാഢം പുണർന്നു, പ്രൌഢം പറഞ്ഞു-
(കൃ. ച.) ഗതസന്ദേഹം, ആ ശ്രദ്ധാനന്ദം, ഉന്മദമോദം- യഥാശ
ക്തി- ഭയങ്കരം ത്രസിച്ചു (കെ. രാ) മിന്നെയ ക്രോകാരം കിതിച്ചിക്കും
ഇതു—— ൩., കാരണവാചികൾ- തെല്ലലം (ഉ. രാ) ആയുധത്തകാരണം
നിന്നോ ഒരു ദുഷ്ടൻ കാരണമായി- ഒന്നു ദിനമിത്തം വരും വിപത്തു-
(ചാണ) ക്രൂരിമുഖാന്തരം വെട്ടി (വൈ. ച.)

§ ൫൦൪. ൪., നിശ്ചയവിസ്മയാദി നാമങ്ങൾ ചിലതു വാചകത്തോടെ
സമാനാധികരണത്തിൽ ചെന്നു വരുന്നതു കൂടെ പ്രഥമയുടെ അവ്യ
ക്തിഭാവപ്രയോഗം തന്നെ- ഉ- അവൻ കൊല്ലും നിശ്ചയം- ഭവിച്ചു
വിസ്മയം നിങ്ങൾ- പോക്കിസ്ഥമികളുടെ കാലാണ സത്യം- ചെയ്യാർവി
ശ്വംശയം- അവർ കില്ലില്ല കൊല്ലും (സഹ.) മരിച്ചിട്ടും പൊളിയല്ല
പ്രേമത്താലല്ലൊ നാശം ഫല്ലാ കിം ചെന്നു ഞായം (മ. ഭാ.)- രാജാ
വെപ്പോലെ പ്രജകൾ വന്നു ഞായം (കെ. രാ.) ഫലെന്നെഴുതി ഞായം
(കെ. ഉ.) ഇത്തരം ഫലത്രകാട്ടം ദുഃസ്ഥ കിതൊന്നിഞായം (വില്വ)
നല്ലിനാൽ പട്ടാങ്ങു ചെയ്യുന്നോർ ഫന്നു ഞായം (കൃ. ഗാ.)——പട്ടാ
ൻ കാട്ടം (മ. ഭാ.)

പ്രഥമയൊടു കൂടും ക്രിയാസമാസങ്ങൾ

§ ൫൦൫. ഒരു കൂട്ടം ക്രിയകൾ പ്രഥമയൊടു ചെന്നുവന്നാൽ അതി

അവ്യയശക്തിയൊസപ്തമി മുതലായ വിഭക്തികളുടെ താല്പൎയ്യത്തെ
മാറുവാറുണ്ടു — ഒരു വാക്കെന്നാൽ

§ ൪൦൩. ൫., മുമ്പെ അകൎമ്മക ക്രിയകൾ

പിറക്ക — മനുഷ്യജന്മം പിറക്ക (= ജന്മമായി) — ഇവൻ പിറന്ന
വൾ — പുനൎജ്ജന്മം ഉളളതായി പിറക്ക (പ്ര. ത)

വരിക — ഞങ്ങൾ നരകം കൈവരും (കേ. രാ.) — കൈക്കൽ വാങ്ങി
തം കൈവന്നു (കൃഷ്ണ. ഗാ.) — നിൻ ശ്രീലോകനം സംഗതിവന്നു —
ദൃഷ്ടിക്കു സ്പഷ്ടം ഇഴിവരാ — യോഗം വരെണം സ്വൈരം (ഭാ.) ഉപ
കാലത്തിവന്നു (മ. ഭാ.) അമ്പലം കെട്ടുവന്നു (പ്രാ.) നമുക്കു ഫലം
വരും (മ. ഭാ.) ബലം ധനം ഇവയെല്ലാം ഫലം വരും (ഭാഗ.)

പൊക — ക്ഷേത്രയാത്ര പൊകുന്നേൻ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ (കേ. രാ.) പെരുവഴി
പൊക — യാത്രയും പുറപ്പെട്ടാർ (നള.) പടപുറപ്പെട്ടുവൻ (കേ. രാ.)
പടെക്കു ദേശാന്തരം ഗമിക്ക (മ. ഭാ.)

ഇരിക്ക — അവർ അടിയന്തരം ഇരുന്നു, തപസ്സിരുന്നു (കേ. ഉ.)
കുടിയിരിക്ക (കേ. രാ.) — സുഗ്രീവൻ കൂട്ടുവാഴ്ക (കേ. രാ.) ഇളമയായി

ഉണ്ടു — ഞാൻ ത്രാണം ഉണ്ടു — കൈവശമുളളതു — അവൻ ഭാവമുണ്ടു
(കേ. രാ.) ദൈവം സാക്ഷി ഉണ്ടു (നള.)

ഇല്ല — നാം രണ്ടുപക്ഷം ഇല്ല — ത്രാണം ഇല്ല

കിടക്ക — തടികിടക്കുന്ന രാജ്യം (കേ. രാ.) പടിഞ്ഞിരി.

തികിക — പക്ഷം തികിക (= തികയെ) — പൊൎക്കുതികിഞ്ഞിൽ (ഭ.)
ചക്രം തിരിക (മ. ഭാ.) വട്ടം തി. — കഷ്ടം തി. ഉരുത്തി; — പാൽ ഉണ്ടു
തിരിഞ്ഞു

കൂട്ടുക — പടകൂട്ടുക — അവർ കൂട്ടം കൂടി (മ. ഭാ.) അവളെ വിടകൂ
ടി (പ്ര. ത)

കെട്ടുക — നാണം കെട്ടവൻ — വശം കെട്ടുപോയി (മ. ഭാ.)

അറുക — ഉത്തരം അറവാൻ (ര. ച.) മംഗലം വരറവായി (കൃ. ഗാ.)

ആടുക — തിരാടി — തീൎത്ഥം ആടി — കടലാട്ടം — നായാട്ടം — ഭസ്മം ആടി
(മ. ഭാ.) ഇന്ദ്രനെ കാലശമാടിനാർ — മലകളും അമ്മാനമാടി (കേ. ര.)

കാലുടാട്ടും – പുഴിച്ചൊറാടി (കൃ.ഗാ.)

കളിക്ക – ചൂതുകളിച്ചു – ജലത്തിൽ തോണി കളിച്ചു ഞാൻ (ശി.പു.)

നടക്ക – രാജപ്പെരുമാറ്റം നടന്നു തുടങ്ങി (കേ.ഉ.) പണി നടന്നു, പാട്ടു നടക്ക, കാലുടൻ നടക്കവെ (കെ.രാ.)

പോരുക – ഞാണൊലി പോരും – അതിന്നായി വട്ടം പോന്നിട്ടു (കെ.രാ.)

പൊരുക – ചൂതു പൊരുന്നവൻ – ഇവരൊടു പൊരുവാൻ (മ.ഭാ.) – അവനോടു ചൂതു തോറ്റു (മ.ഭാ.) – ചൂതിങ്കൽ വെല്ലു (കൃ.ഗ.)

പാൎക്ക – പാട്ടുപാൎക്ക – പട്ടിണി പ. അന്യായം പ. – ബ്രഹ്മാവ് ചെവി പാൎക്കുന്നു (മ.ഭാ.)

ഉണരുക – അവൻ ഉറക്കം ഉണൎന്നു – പള്ളിക്കുറുപ്പുണൎന്നു (മ.ഭാ.)

§ ൪൦൧ – പിന്നെ ൨ – സകൎമ്മക ക്രിയകൾ

ചെയ്ക – ഉടമ്പെല്ലാം പൊടിചെയ്കയും (ര.ച.) പൊറുതികേടിനെ ചെയ്കയും ചെയ്ക – ഭൂമിയെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്ക (കേ.ഉ.) – വേദങ്ങളെ അധ്യയനം ചെയ്തു (മ.ഭാ.)

കഴിക്ക – പെണ്ണിനെ വേളി കഴിച്ചു വിവാഹം. ക.(പ്ര.ത.)

വരുത്തുക – ശത്രുക്കളെ പഞ്ചത്വം വരുത്തുവാൻ (പാണ്ടി) ദേവിയെ വശം വരുത്തു (കെ.രാ.) ദുഃഖഭാവം ഭംഗം വ. അരചരെ അറുതി വ. (മ.ഭാ.) ജ്ഞാനത്തെ നാശം വ. (ഭാ.ഗ.) തെറ്റിനെ അഴിവു വ. ദേവാലയങ്ങളെ ഉടച്ചി വ. ജ്ഞാനത്തെ ബോധം വ. തിന്നൊ സമ്മതി വരുത്തി കൂടാ (കെ.ഉ.) ഖേദം വരുത്തുകയില്ല ഞാനാരെയും (മ.ഭാ.)

ചെൎക്ക – അവരെ പഞ്ചത്വം ചെൎത്താൻ (മ.ഭാ.) ദേവകൾക്കു ഭയം ചെൎത്താൻ (ഭാ.ഗ.)

കൂട്ടുക – അവനെ പ്രഹരം കൂട്ടിനാർ (പാണ്ടി) അനേക സംഭാരങ്ങൾ കൂട്ടി (പ.ത.)

വെക്ക – ദ്രവ്യങ്ങൾ ഒരേടത്തു കാഴ്ച വെച്ചു (ഒള്ളാ) അതിനെ തിരുമുൽക്കാഴ്ച വെക്ക (കെ.ഉ.) കാണിക്ക വെച്ചേൻ. ധനം ൧൦൦൦ വട്ടം മേരുവെ വലം വെച്ചേൻ – വീരനെ മൃഗങ്ങൾക്കു ഇരയും വെച്ചു (കെ.രാ.) – ഭൂമിയെ വലത്തു വെച്ചു (കൃ.ഗ.) അതിനെ ജയിച്ചു വെച്ചു – അവരെ

ക്കാവൽ വെച്ചു (മ. ഭാ.) പരദെവതമാരെ കുടിവെച്ചു — നിന്നെ മാല വെക്കും
(ദ. നാ.) ഉത്തരീയം മുണ്ടും വെച്ചു (നള.) — ഇവ കാഷായം വെച്ചു, വെച്ചു
വെച്ചു (വൈ. ശ.) അവനെ കുടിവെച്ചു (കെ. രാ.) അടിമ പണയം
വെക്ക.

ഇടുക — അവനെ മാലയിട്ടു (കെ. നള.) എന്നെ അണിയിച്ചു (അ. രാ.)
ത്തൊലാണയിട്ടു — കുറ കയറിട്ടു.

കൊൾ്ക — നിയൊഗം കുറിക്കൊണ്ടു (നള.) മൊദം ഉൾക്കൊണ്ടു — (ഭാഗ.)
തപൊബലം കൈക്കൊണ്ടു (വില്വ.) അവന്റെ ആജ്ഞനയെ
കൈക്കൊള്ളാതെ (കൃ. ഗാ.) രാജ്യം നിന്നിൽ കൊള്ളെണം — പൊവതിന്നെ
ന്നെവിട കൊൾ്ക (മ. ഭാ.) ക്ഷത്രിയധർമ്മം വിടകൊള്ളുന്നെൻ (സഹ.)

കൊടുക്ക — ഉടൽ കാഴ്ചക്കൊടുക്കെ കൊടുത്തു (ഭാഗ.) ചൊറ്റുപെരിക്കൊടു
ത്തു — ദക്ഷിണ ഗുരുവിന്നു ദ്രവ്യം നല്കി — അശ്വവും ദക്ഷിണയെ
ത്തു (മ. ഭാ.) മൂവടി പ്രദെശം നീർ തരിക — (ഭാഗ.) = മൂവടി തന്നിൽ കൊ
ടുക്ക)

പ്രാപിക്ക — ദെവനെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നെൻ (അ. രാ.) = ഇവന്റെ
ശരണത്തെ പ്ര. (കെ. രാ.) രുദ്രനെ ശരണം ഗമിക്ക (ഭാഗ.)

തൊഴുതു കൈ — കാലിന്നെ തൊഴുതു — മുട്ടറ്റം തൊഴുക — അടികുമ്പിട
(കൃ. ഗാ.) അവരെ കൈ കൂപ്പി വണങ്ങി (മ. ഭാ.) എന്നെവിടെയും തൊഴുതു —
(വില്വ.) അവരെ അഞ്ജലി കൂപ്പി കൊണ്ടു (പ്ര. ത.)

പാൽ ഉറ കൂട്ടി — വിണ്ണിനെ തല കൊണ്ടു — അന്തണരെ ശ്രാദ്ധം കഴി
ച്ചു (കെ. രാ.) സംഘത്തെ യൊഗം തികെച്ചു — എന്നെ ഉണ്ടെച്ചു
ച്ചു (പ്ര. ത.) ഇത്യാദികൾ.

§ 40ാം — അതിന്നു മുഖ്യമായ ചില നാമങ്ങളെയും ചൊല്ലട്ടെ

തുണ — തുണ ചെയ്ക, ചെല്ലുക — ശിഷ്യർക്കു തുണ ഒരു പൊരും ഒരുമയാനെ
വർക്കുണ്ടെന്നുണ്ടു (മ. ഭാ.) അവർ തുണയൊയവർ (കെ. രാ.) — ദ്വൈധാ
രെണ്ടുധാരമുള്ളു — സുരർ സഹായം വന്നാലും (കെ. രാ.)

അടി — കുമ്പിട്ടുക — പണിഞ്ഞു (രാ. ച.) — അ. വണങ്ങി

കൈ — ൧. കൊൾ്ക — വരിക — വിട്ടുക — കർമ്മം ൨. കൊപിക്കാതിരിക്കില്ല (വില്വ.)

നാട്ടകൈവെടിഞ്ഞു (കൃ. ഗാ)- തൊഴുക- വണങ്ങി-

കാൺ— കണ്ണുറങ്ങെൻ (പൈ) കണ്ടെഴിച്ചാൻ- ആക്കണ്ടാത്ത

വാങ്ങി— ഇതുവാങ്ങുവാനില്ല- ആളിയെ വാങ്ങിച്ചാൻ (കൃ. ഗാ)

ചുറ്റം— തിരിക- വട്ടം ചുഴലും കാഴം- തീക്കൊള്ളി വട്ടംചുഴററി (കേ. രാ)

വഴി— പൊക- തെററുക-

യാത്ര— പൊക- പുറപ്പെട്ടുക- അവനെയാത്രയാക്കി (ഉ. രാ) യ.

തൊഴുതു (ശി. പു)

വെർ— വെൎപ്പെടില്ല- ദൊഷങ്ങളെ വെരറുക്ക- വെർമുറിക്ക-

(കൃ. ഗാ)

പട്ടിണി— ചാക്ക- കിടക്ക- കരക (ശിപ)

മാല— ഇടുക- വെക്ക- അവനെ മാലവെച്ചു (ദ. നാ)

കാലം— രാമൻ കാലം ചെയ്വാൻ (കേ. രാ) ഇതിവരും കാലം കഴി
ഞ്ഞാൽ (വ്യ. മാ)

ചെലവു— ദ്രവ്യത്തെ ചെലവഴിക്ക, ചെലവറുക്ക.

കുടി— വെക്ക- ഇരുത്ത ക്ഷ, നിറുത്തുക, ഉള്ളിൽ കുടിപ്പുക്ക (രാ. ച)

ദ്വിതീയ

§ ൪൦൩- ദ്വിതീയ കൎമ്മം തന്നെ- അതു പ്രത്യക്ഷമായ സകൎമ്മക ക്രിയക
ളൊട്ടു ചെരുന്നു- വ്യക്തികളല്ലാത്ത അബുദ്ധികളിലും മറ്റും ദ്വിതീയ
യുടെ രൂപം തന്നെ വെണ്ടാ പ്രഥമാരൂപവും മതി- ഉ-ം ജീവ നെ
ടുക്ക- പ്രാണൻ കളയുന്നു (കെ. രാ) ആളുകളുടെ ചൊര നക്കുവാൻ (ഭാഗ)
ആളുകയച്ചീടിനാൻ (ശി. പു = ആളുകളെ)

§ ൪൦൪- ദ്വിതീയ ചെരുന്ന സകൎമ്മക ക്രിയകൾ പലതിനെ പറയുന്നു-
അവരെ സഹായിച്ചു അവരൊടു- അവൻ എന്നും ചൊല്ലി തെറ്റു-
ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല (മ. ഭാ- സപ്തമിയും സാധു)- പറഞ്ഞ
അസൂയപ്പെട്ടു (ചതുൎത്ഥിയും സാധു)- എല്ലാം ക്ഷമിക്ക- എല്ലാം കൊണ്ടും
ക്ഷമ.— — ഇതിന്നൊക്കയും ക്ഷമിക്ക. (കെ. രാ)— ഭാൎയ്യമാരെ ത്യജി
ച്ചു പൊണ്ടെ- പലതിനെ കട്ടിൽ വിടിച്ചു (കൃ. ഗാ) ബലത്തിനാൽ

തുപ്പിച്ചു. (മ. ഭാ.) — ബാലിയെ വെട്ടിച്ചു — അസത്യവാദിയെ ഭൂകമ്പെട്ടും
പ്രബോധിക്കും § ൧൨൫ ഭക്തരെ പ്രതിക്രമിപ്പാൻ (ഭാഗ.) അവനെ കൊണ്ടു
ത്ത (= സാഹിത്യം)

§ ൧൨൬. സമാസക്രിയകൾ ഇവറ്റിന്നു രണ്ടു പക്ഷം ഉണ്ടു — അവരെ അനാ
നാവിധം വരുത്തി (§ ൧൨൦ എന്നല്ലാതെ കല്പിച്ചതിന്നു) ഹിതം വരുത്തു
(കേ. ഉ.) — അവനെ കൊല ചെയ്തു — ദൈവകിരാതൻ കാല് പെട്ടതിനാക്കി (കൃ.
ഗ.) അവനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു എന്നല്ലാതെ — അഭിഷേകം ചെയ്തു
ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെയ്തു (ഉ. രാ.) അവന്തൻ അഭിഷേകം ചെയ്തു — (മ. ഭാ.) കി
ന്നടെ രക്ഷ ചെയ്തു (സു) രാമന്നനുഗ്രഹം ചെയ്തു (കേ. രാ.) ഇങ്ങനെ
ചതുർത്ഥി ഷഷ്ഠികളും നടക്കും

§ ൧൨൭. അകർമ്മക ക്രിയകൾ ഇവ സാഹിത്യവും സപ്തമിയും വേണ്ടുന്ന
ദിക്കിൽ കർമ്മത്തെയും പ്രാപിക്കുന്നു —

a., ഗമനാദികൾ പലതും — ഉ — a., അവനെ ചെന്നു — ചെന്നണഞ്ഞു
(കൃ. ഗ.) തന്നെ അടുത്തു — എന്നെ അനുസരിക്ക — തന്നെ പിരിഞ്ഞു —
(§ ൧൧൨) ഭൂപനെ വേർപിരിയാതെ (വെ. ച.) ഇവരെക്കാളും അകന്നു
(കേ. രാ.) — എന്നിങ്ങിനെ സാഹിത്യപക്ഷത്തിൽ — b., പുഴ കടന്നു —
ദുർഗ്ഗതി കടക്കും (വെ. ച.) വിമാനം, കപ്പൽ, അശ്വം കേറി — ഗജത്തിൻ
കഴുത്തേറി (മ. ഭാ.) — അവിടം പുക്കു — (ഉ. രാ.) സ്വർഗ്ഗം പുക്ക — നഗരം പു
ക്ക (മ. ഭാ.) — ഭവനം പൂകി, ഗ്രഹം പ്രവേശിച്ചു (കേ. രാ.) — ഇങ്ങനെ
ഭൂപനെ പ്രാപിച്ചു — (ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ) തന്നെ പ്രാപിപ്പിക്കും — (നള) — നാ
കത്തെ ഗമിച്ചു (കേ. രാ.) — മോക്ഷത്തെ സാധിക്ക (വില്വ.) — ഇങ്ങനെ സ
പ്തമിപക്ഷത്തിൽ

c., കർമ്മത്തിന്ന ക്രിയയുടെ അർത്ഥം തന്നെ അർത്ഥാംശം ആയി വരുന്ന ക്രി
യകൾ — ഉ — ം ജാതിസ്വഭാവമാം ശപ്തതെ അശരണ്ണിച്ചാർ (കേ. രാ.) മഹാ
ദുഃഖം ദുഃഖിച്ചു (ഭാഗ.) — — അങ്ങനെ വങ്ങ്നത്തെ പിരിഞ്ഞു (മ. ഭാ.) കാമ
ത്തിന്നാലും — ചാതുരുത്തമസേക്കും (പ്ര. ച.) അപ്പം പഴക്കും മനോ ആ —

§ ൧൨൮. തൊഴാദികൾ ഇവറ്റ (§ ൧൨൦) അകർമ്മകവും സകർമ്മകവും ആ
കുന്നു — ഭഗവാന്റെ പാദം (കുപ്പി (വില്വ.) പാനമാനെ തൊഴുന്നെന്നു

വിണ്ണൊളം (കെ. രാ.) — കൈകൾ കൂപ്പി — ദെവനെ കൂപ്പി നിന്നിതെവ
ണങ്ങുന്നെൻ (പ്ര. ത.) കാക്കൽ വ. നിലത്തുവ. (കൃ. ഗാ.) വിപ്രക്കു വണ
ങ്ങിനാൻ (കെ. രാ.)

§ ൨൪൫. ദ്വികർമ്മകങ്ങൾ ചിലതുണ്ടു — മൂന്നുവകകളിൽ ചൊല്ലാദികൾ ത
ന്നെ — ൧., പിതാവ് എന്നവരുഷസ്സാക്കു ചൊല്ലും (കെ. രാ.) ഭ്രാ
തൃണ്ടിവകൾ എന്നു ചൊല്ലുവൊർ എങ്ങളെ — ഇപ്പൊ ഞങ്ങളെ വധം എ
ന്നെ പറയുന്നൊർ (കൃ. ഗാ.) എന്നെ ചില ദുഷ്ടജനങ്ങൾ ചൊന്നാൻ.
(മ. ഭാ.) ഭാഷ്യയെക്കുറ്റമില്ലാതെ പറക ഇല്ല (ശീലാവതി) എന്നൊൻ
വെ പറഞ്ഞു (ഭാഗ) എന്നിങ്ങിനെ പുരുഷവിധികളും വരും — ൨.
അഭിമതങ്ങളെ വസിഷ്ഠനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു — നിന്നെ ഞാൻ വരങ്ങ
ൾ (കെ. രാ.) ശാപമൊക്ഷത്തെ അവനെ പെക്ഷിച്ചു — നളനെ പ്രാ
ർത്ഥിച്ചു — നളനെ നല്കുവാൻ. (മ. ഭാ.) ൩., ആയുധം എന്നെ ഉപ
ദെശിച്ചു പ്രാണാ = എന്നൊട്ടു ൨൫൦ എന്നതു (§ ൨൫൧.) ന —
അതുപൊലെ രാജ്യം എന്നെ തന്നെ എല്പിച്ചാൻ (ചാണ.) മൽപ്രിയത്തെ
ചെയ്യു (മ. ഭാ.) — ൧൦൦൦ ശരം എയ്താൽ പിതാവിന്നു ഞങ്ങളു
തന്നെ കൊടുത്തീടുവാൻ (ഉ. രാ.)

§ ൨൪൬. ഇങ്ങനെ ഹെതുക്രിയകൾ (§ ൨൨൦) പ്രത്യേകം ദ്വികർമ്മക
ങ്ങൾ തന്നെ — ൧., അറിയിക്കാദികൾ (വി ശെഷം എന്നെ അറിയി
ക്ക = എന്നൊട്ടു എന്നതു — വസ്തുത അവനെ ഉണർത്തിച്ചു — വൃത്താന്തം
മഹിഷിയെ കേൾപ്പിച്ചു — (കെ. രാ.) മന്ത്രം അവനെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു (ഭാഗ.)
അസ്ത്രാദികളെ പുത്രനെ അഭ്യസിപ്പിച്ചു (ചാണ.) സൂതനെ വെദം പ
ഠിപ്പിച്ചു (മ. ഭാ.) അങ്ങിനെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു (പ്ര. ത.) — ൨., ഗമിപ്പിക്കാദി
കൾ — ഭൂവനം നാകം ഗമിപ്പിച്ചു — (കെ. രാ.) അവനെ യമലൊകം പൂ
കിച്ചു — അസുരനെ നരകത്തെ ചെല്പാൻ (മ. ഭാ.) ഈ പട്ടണം പ്രവെശി
പ്പിച്ചു (പ. ത.) — ൩., ശെഷിച്ചവ — ശസ്ത്രത്തെ പൊന്നണിയിക്കുന്ന
തിവസ്ത്രം ഞാൻ ചെയ്താൽ തത്തം (കെ. ഉ.) ബാലനെ താലി വൈഷം ച
മക്കിച്ചു (ശി. പു.) — കമരുടീടുന്ന ചിലരെ എന്റെ (കൃ. ഗാ.) ചെയ്യതെല്ലാം അ
വനെ അനുഭവിപ്പിക്കും (കെ. രാ.) സുരന്മാരെ ദുഃഖങ്ങളെ ഭുജിപ്പിച്ചു

ച്ചു (മ. ഭാ.) ഇതിന്നു സ്നേഹിതനെ ഏല്പിച്ചു — അവനെ തുലാഭാരം ചെ
യ്യിപ്പിച്ചു (പ്രെ. താ.)

§ ൫൬൩. ദ്വികർമ്മകങ്ങളോടെ ഇതികർത്താവാകുന്ന കൊണ്ടു എന്നതും
നടക്കും — ൧ — ം ഇവ ഒട്ടകങ്ങളെ കൊണ്ടു വഹിപ്പിച്ചു (നള) അവനെ
ക്കൊണ്ടു യാഗത്തെ ചെയ്യിച്ചു — സ്വഭൃത്യരെ കൊണ്ടു പ്രവൃത്തിപ്പിച്ചു
(കേ. രാ.) അവനെ കൊണ്ടു ഒക്കയും സമ്മതിപ്പിച്ചാൻ — പാമ്പിനെ കൊ
ണ്ടു കടിപ്പിച്ചു (മ. ഭാ.) ബ്രാഹ്മണിയെ കൊണ്ടു പാടിക്കുന്നതും (കേ. ഉ.)
അവരെ കൊണ്ടു കണ്ടെടുപ്പിച്ചു (... ഭാ.)

§ ൫൬൪. ഇതിന്നു മുൻ എന്നതുപ്പോലും — തീച്ചെന്നടുപ്പിച്ചു ഭൃത്യ
ന്മാരാൽ (ഉ. രാ.) അവനെ പാമ്പിനാൽ കടിപ്പെടുത്തു (മ. ഭാ.) — സം
സ്കൃതപ്രയോഗമാക്കു അവനെ അഗ്ന്യനന്ദിപ്പിച്ചു — നക്രേണ
കാല്ക്കു കടിപ്പിച്ചു (പ്രാ. വാ.)

§ ൫൬൫. ക്രിയകളൊടല്ലാതെ പ്രിയാപ്രിയനാമങ്ങളൊടും ഷഷ്ഠിക്കുള്ള
ചേരും — ൧ — ം ഭക്തന്മാരില്ലദേവന്മാരെ (ഭക്തി മാ.) — ഇഷ്ടം ഇല്ലെന്നതും എ
തിർക്കുന്നവരെയും (അ. നാ.) ക്രമാരന്നൊളം പ്രിയം ഏറുന്നുള്ളിൽ അ
വരെയും ഇല്ല (അ. രാ.) ആരെയും മാനം ഉണ്ടാകയില്ല (സഹ.) ഭൃത്യന്മാ
രവിശ്വാസം ഉണ്ടാകയില്ല (നള) ദേവകളെ സ്നേഹം ഒട്ടുമില്ല — ദേ
വവൈരികളുടെ ദ്വേഷം ഇല്ല — നമ്മെക്കുറിച്ചേതോർ (മ. ഭാ.) ജനങ്ങ
ൾക്കു സന്തതന്നൊളം ക്രൂരന്മാരെയും ഉണ്ടാകയില്ല (കേ. രാ.) തപസ്സിനെ കാം
ക്ഷയുള്ളോരമ — തന്നെ സ്നേഹം വ്യാസനവാരം (ഭാഗ.) — നമ്മുടെ ദ്വേ
ഷമെ ഉണ്ടാകയും വീരർ — സജ്ജനത്തിന്നു നിന്ദയില്ലായ്കയും എന
തരകും (മ. ഭാ.) ഉൾത്താരിൽ ഉണ്ടെടവനുപകാരം നമ്മെ എല്ലാം (ഭാഗ.)
നാണമില്ലാരെയും (കൃ. ച.) രാമചന്ദ്രന്നെ ഉള്ളിൽ (അ. രാ.) ആരെയും
പേടിക്കുടാതെ — ആരെയും ഭേദം കൂടാതെ ആസ്ഥ (പ്രെ. താ.) — സപ്തമി
യ. § ൫൦൦ കാണ്ക —

§ ൫൬൬. ഈ വിഷയാർത്ഥം വരുത്തുവാൻ കുറിച്ചു എന്നതും നടക്കും —
ആരെ കുറിച്ചു പ്രീതി (കേ. മാ.) ദുഷ്ടനത്തെ കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസം (അ.
രാ.) എന്നെ കുറിച്ചു പൊറുത്തു കൊള്ളേണം — ഖിന്നെ ഞെക്കുറിച്ചു സന്തു

ഷ്ഠൻ (മ. ഭാ.) എന്നെ കുറിച്ചുള്ള ഗ്രഹം ചെയ്തു — (നള) — ഭീമസേനനെ കു
റിച്ചുള്ള വൈരം (മ. ഭാ.) ഒരുത്തരെ കുറിച്ചും മാനമില്ല അസൂയയും ഇല്ല
(കേ. രാ.) നിന്നെ കുറിച്ചില്ല ശങ്ക (നള) — കാകുത്സ്ഥന്റെ ഐശ്വര്യത്തെ കുറിച്ചു
ള്ള രാഗം (പ്ര. ത.) അവരെ കുറിച്ചു വിചാരം ചെയ്തു (ചാണ) — ദൈവത്തെ
കുറിച്ചു തപസ്സു തുടങ്ങി (ഉ. രാ.) ശങ്കരനെ തന്നെ തപസ്സു ചെയ്തു — ഇങ്ങി
ങ്ങിനെ വെറും ദ്വിതീയയും.

§ ൪൮൦. പ്രതി മുതലായതിന്നും ഈ താല്പര്യം ഉണ്ടു —
ഉ. ൧ അതു ശ്രമം പ്രതി പൊയാൻ = അതിനെ കുറിച്ചു — ദൈവം
മാം പ്രതി — അശ്വം പ്രതി വാദം ഉണ്ടാകി തമ്മിൽ (മ. ഭാ.) — ൨.
പ്രാണികൾ വിഷയമുള്ളതു കനാ (മ. ഭാ.) സ്ത്രീകൾ വിഷയമാ
കിലും പക്ഷെക്കില്ല (പ്ര. പ.) നാരായണൻ വിഷയം പ്രതി ചൊല്ലി —
(ഭാഗ.) സ്ത്രീ എന്നെ തൊട്ടു ഇന്നും അന്നു പുലമ്പേണം (കൃ. ഗാ)

തൃതീയ — ആൽ

§ ൪൮൧. തൃതീയക്കു ചൊന്നത് കരണം തന്നെ — ആത്മപദ്യയിനെ കൊട്ടുചെ
ന്നിട്ടു കർമ്മത്തിൽ ക്രിയ എന്നുള്ള അധികരണം സംഭവിക്കുന്നതിൽ
കർത്താവാകും വരും — ഉ. പരശുരാമനാൽ പടെക്കപ്പെട്ട ഭൂമി എ
ന്നതിൽ രാമൻ തന്നെ കർത്താവ് — അവൻ പടെച്ച ഭൂമികൾക്കും തന്നെ —
ഈ പ്രയോഗം സംസ്കൃതത്തിൽ എറെ നടപ്പെട്ടതെങ്കിലും മലയാളത്തിൽ
ദുല്ലഭമത്രെ — ഉ. നന്ദിയാൽ ശൊധിത ദെശം — പാമ്പിനാൽ ക്ലിഷ്ടം
വിരൽ (മ. ഭാ.) ദിവ്യന്മാരാൽ വൈകുണ്ഠൻ — ഏവരാലും അവധ്യൻ (കേര)
§ ൪൮൨. കഴിവിനെ ചൊല്ലുന്ന ക്രിയകളൊടു തൃതീയതാൻ ചതുൎത്ഥിതാ
ൻ ചെരും. ഉ. മനുഷ്യരാൽ ശക്യമല്ല ജയിപ്പാൻ (കേ. രാ.) ഞങ്ങ
ളാൽ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതു (കേ. ഉ.) അവരാൽ കൎത്തവ്യം എന്തു — എ
ന്നാൽ കഴിയാ അതു — ദൊരാ ഏകയാൽ അരുതാത്ത കാൎയ്യം (വില്വ) — വാ
നിൽ ഉഴലാതെ ഞങ്ങളാൽ ഉള്ളു — നമ്മാൽ എടുക്കാവതല്ല (ഭാഗ.) ആ
രാലും അറിഞ്ഞു കൂടായ്കയാൽ (മ. ഭാ.) എന്നാൽ അറികയാൽ (അദ്ധ്യാ)
എവരാലും അറിയാതവണ്ണം (അ. രാ.) —

§ ൨൨൩. കാരണം-ഫലം ഇന്നതിന്റെ പ്രയോഗങ്ങളും ഇന്ന കൎമ്മങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചും
ചെരും - ഉ-ം അവരാൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു (പ. ത.) ഇവരാൽ ഉണ്ടായ സൎവ്വ നാ
ശത്തിൽ - കൊന്നാർ ഫലമുണ്ടെന്നു തോന്നിയാൽ (കെ. ര.) - രാഘവനാൽ ഇവൻ
മുടിയുന്നു (ര. ച.) ആരാലും ഒഴിക്കപ്പെടാത (ഭാഗ.) അന്യരാൽ മൃത്യു വരാ
തെ - അങ്ങുന്നാലുള്ള ഉത്തരാവിവാഹം (മ. ഭ.) ഇതിനാലുള്ള ഉ-
(വൈ. ശ.) അവൻ കാൎയ്യാൽ ഫലമുണ്ടു പൊരുൾ (പ. ത.) വിഷാദെനനിം
ഫലം (നള.)

§ ൨൨൪. സകൎമ്മകങ്ങളോടെ കൊണ്ടെന്നത് അധികം നടപ്പില്ല.
ആൽ എന്നതും കാരണമാക്കി നടക്കുന്നു - ഉ-ം വാക്കാലെ വെട്ടി (ഭാഗ.) ക
ത്തിൽ കൈനാവിനാൽ നക്കി (കെ. ര.) വെദം തീൎത്ഥയാത്രകളാൽ (വൈ. ശ.)
ഭോജ്യങ്ങളാൽ തൃപ്തനാക്കി (മ. ഭ.) ചൊല്ലേണം കൊടുഭാഷയാലെ-
തിരിഴലെണ്ണ ഉരുക്കി ഉരുക്കു (കെ. ര.) - വിശേഷിച്ചു കൈകൊണ്ട് -
ചൊല്ലാൽ എന്നതെല്ലാം - ഉ-ം അവന്റെ കൈകൊണ്ട് തീൎത്ത -
ഞാൻ ഒന്ന് ചൊല്ലിനാൽ ചെയ്തു - ഇന്നതിന്റെ ചൊല്ലാലെ ചൊന്നി (കൃ. ഗ.)
വിധിവിധിയാൽ ചെയ്തു - അവനവനാലുള്ളതാൽ ഫലമില്ല (മ. ഭ.) ...
കാരണവരാൽ കല്പിച്ച കല്പന (കെ. ഉ.) മുനിമാരാൽ പഠിപ്പിച്ചുവരാൻ
ചൊല്ലിനാൾ (ഭാഗ.) - § ൨൫൯ നോക്കുക

§ ൨൨൫. ഒരുൽ (ആൎക്കാൽ) എന്നതിന്ന ഉരിയ എന്നതും ഉണ്ടു - ഉ-ം
തല്ക്കൂറ്റാൽ ഒന്നുറുത്ത (കെ. ര.) എന്നതിൽ പത്തു തലാകും ഇനിയെ
ന്നതാല്പക്ഷം പോന്നു - അതു കൊണ്ടു (പ.) വിരോധാൎത്ഥവും കൊള്ളുന്നു -
(§ ൨൨൯) - കാലത്താൽ = കാലം തോറും - ആവലാൽ കുന്നവരിച്ചു (മ. ഭ.)
ത്ര്യഹസ്യത്താൽ ഒരൊ ഒപ്പി (കെ. ഉ.) അലയാൽ ഒരു തിരിയങ്ങൾ
(ശ. മ.) നാളാൽ ഒരുത്തൻ (നള.) ഒരു നാളാൽ പാതി പക്ഷം (കൃ. ഗ.) അഞ്ചാ
നാൽ ദൂരം കഴിഞ്ഞു കൂടി ക. (വൈ. ശ.) ഇവനൊൽ വിദ്യാം കൂടി വന്ന (കെ.
ര.) (൧,) തുണ്ടു കൂടക്കുന്നതു - എന്റെ പാപങ്ങൾ ദൂരെ - (നള.)

§ ൨൨൬. പിന്നെ പ്രയോഗം ആറെത്തും കൂടി ക്കണം - ഉ-ം - ആനയാൽ കാണ
ൽ മുതൽ (കെ. ഉ. = കൊല്ലു) - പറഞ്ഞ മാൎഗ്ഗത്താൽ നടന്ന പൊക്കി
(കെ. ര. = ഉരുളെ) നാവാൽ ചൊല്ലേൽ - ഇങ്ങനെയുള്ളൊൽ സമൻ (ഭാഗ.)

ൻ വസ്തുമനസ്സാലും ഉടലാലും പിഴക്കില്ല (ര.ച.) — ൨, വെണ്ടിയകാല
ത്തൊളം കുറിക്കുന്നു — ഒമ്പതിനായിരത്താണ്ടിനാൽ തന്തല ഒമ്പതു
ഖൊമിച്ചു (ഉ.രാ.) നിമിഷമാത്രത്തിനാൽ കായന്ത്രകായിച്ചു (കെ.രാ.)
— ൩, സാഹിത്യത്തൊടും ഒക്കും — പെതിനുഴയാൽ ഐക്കവർക്കും അ
ക്കരെക്കും — ഖെദിയരാൽ വെദം കൊണ്ടു ഇടഞ്ഞു (കെ.ഉ.)

§ ൪൨൫ — ൪, ഒട്ടുക്കും ഇതുവണ്ണം പ്രകാരം എന്ന അവ്യയശക്തിയുള്ള
തു (§ ൩൨൩) — ഒട്ടുപിന്നാലെ എന്നു — മുമ്പിനാൽ വെണ്ടുന്നത് (അ.രാ.)
നാമങ്ങൾ ഒക്കെക്കും ക്രമത്തിനാൽ (കെ.രാ.) സമുദ്രന ചൊല്ലുകിൻ
(പ്ര.മ.) ഇവറുകൾ കൊത്തിക്കയാൽ തരിച്ചു = കരിച്ചു കടന്നു

§ ൪൨൬ — ശെഷം കാരണക്കുറികൾ ആയവ § ൪൦൩.൩. കാണ്ക
൧., നിമിത്തം — ഉ — മൊഹം നിമിത്തം ഉണ്ടാകി — എൻ നിമിത്തം —
അതിന്നു ഷഷ്ഠീഭാവവും ഉണ്ടു — എന്നുടെ സർവ്വനാശം നിമിത്ത
മല്ലി വന്നു — അഭിഷെകം നിമിത്തമാകി സംഭാരം (കെ.രാ.) —
൨, മൂലം (§ ൩൭൫ കാണ്ക) ഒക്കയും നശിക്കും നീതാമൂലം (കെ.രാ.)
നിന്മൂലം ഇവ യതുവെ ആം (പ്ര.ഞ.) കൊപമില്ലാത്തമൂലം — എന്മൂലം വന്നു
(കൃ.ഗാ.) = ഷഷ്ഠീഭാവം — വിഷയാർത്ഥവും ഉണ്ടു — ഉ — ഭിക്ഷുക്കളു
ടമൂലമാകിയൊന്നാൽ (കൃ.ഗാ.) — ൩, ഹെതു — എന്നുടെ ഹെതുവാകിട്ടു
ഉള്ള കൊപം (കെ.രാ.) എതൊരു സങ്കടം ഹെതുവന്തരെ (കെ.ഉ.)
൪., ഹെതുസംഗതിയാകി — ചെയ്ക കാരണമാകി (മ.ഭാ.) ൫, അവ
ൻ വഴിയായിട്ടു കിട്ടി — ൬, സന്തൊഷപ്പെട്ടു പലരും (പ്ര.ത.) —
൭, ഷഷ്ഠിയും കാരണപ്പൊരുളുള്ളതു — അതിനു വിഷാദിച്ചു
(കെ.ര.) — § ൪൬൦ കാണ്ക.

വിനയെച്ചങ്ങളാലെ തൃതീയ (കൊണ്ടു)

§ ൪൨൭. കാരണകാരണൊടിത്തൊലുമ്പൊലൊ. മുൻവിനയെച്ചത്തി
ന്നും ഉണ്ടു — ഉ — വല്ലതചെയ്തും വധിക്ക (ചാണ = വല്ലതിനാലും) — എ
ന്നറിഞ്ഞു സന്തൊഷിച്ചു = എന്നതിനാൽ — കെട്ടു ഭയപ്പെട്ടു തിരിച്ചു
കിക്കുന്നു — ഇന്ത്യതിരിച്ചു വന്നിതു (കൃ.ഗാ.) എന്നെ മാനിച്ചുയാക്കും

(മ. ഭാ= ഹന്നിമിത്തം)— പ്രത്യെകം പറയുന്നവ കാണ്ക— ഇട്ടുമുതലായവ—
എന്നതുകൾ ഉണ്ടാകയില്ലെന്നുള്ളു (ക്രി. ശ.) കൈക്കൊട്ടുന്നു— ഇത്യാദികൾ
§ ൪൩൨. ചൊല്ലി എന്നതു ൧, തന്റെ അന്യസ്ഥിതിയെ അറിയിക്കാത്ത രണ്ടു
ദ്വിപ്രയോഗങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു— ഉ— ഒട്ടുശം— അന്യചൊല്ലി ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകാ
ക്കു (മ. ഭാ.) ഹിതായിനെ ചൊല്ലി തപിക്ക— ഒന്നെ ചൊല്ലി കാമിക്ക
ണം— കുറിച്ചു § ൪൩൩— ൨, ഇതുകളെ ചൊല്ലി ആരിൽ ചെയ്യുന്ന ഫലം.
(അ. രാ)— ഭരതനെ ചൊല്ലി ഭയം ഉണ്ടാകുന്നു— അസ്ഥിരമെന്നതൊഴി
ഞ്ഞവ ചൊല്ലിക്കും നാട്ടിൽ കൊല്ലും (കേ. രാ= ഇവന്റെ നിമിത്തം വെണ്ടി)—
അമാത്യനെ ചൊല്ലി ഉപേക്ഷിക്കയാണ്— ൩, ആരുടെ
യും ഹെതുവിനെയും അറിയിക്കും— കലഹം ഉണ്ടാകുന്നു. വല്ലതും ചൊ
ല്ലിയാണ് നാട്ടു ചൊല്ലി പിണക്കം ഉണ്ടു— അടിയനെ ചൊല്ലി ഇങ്ങിനെ
ല്ലാറ്റിന്നും അവകാശം വന്നു. (കേ. രാ.)
§ ൪൩൪. കൊണ്ടു എന്നതു ൧, ദ്വിതീയക്കു ഒട്ടു ചേരുന്നു— § ൪൩൫
കാണ്ക— ൨, സകർമ്മകങ്ങളുടെ കരണമാകയിനെ വരുത്തും— ഉ—
കാൽ കൊണ്ടു നടക്ക— ആയുധം കൊണ്ടു വധിച്ചു (കേ. രാ.) പറകൾ
കൊണ്ടെറിഞ്ഞു (ക്രി. ഗ.) അമ്പു കൊണ്ടെയ്തു (കെ. രാ.) ശസ്ത്രം കൊ
ണ്ടു കാലദേശത്തിങ്കൽ എറിഞ്ഞു (ഭാഗ.)
§ ൪൩൬— അതുമില്ലാതെ ഏകദേശം നിരത്ഥമായി വരും— ൧,
അകർമ്മകങ്ങളുടെ ഹെതുക്രിയകളോടെ— വെദം കൊണ്ടു മൂഴ്കി
നിപ്രന്മാർ (കേ. രാ)— ഹങ്ങളെ കൊണ്ടിനിക്കെഴികെ കൊള്ളാ (ക്രി. ഗ.)—
വെതലെ ഉണ്ടല്ലൊ ഇതിൽ വൈതല്ല കെഴുമാറാകുക— ൨, ദ്വിതീ
യയെ പൊലെ— കൊടി കൊണ്ടുള്ള— നാളു പൊഴി കൊണ്ടൊഴിഞ്ഞു
(മ. ഭാ.) മത്സ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു (ക്രി. ഗ.) ദുഃഖങ്ങളെ കൊ
ണ്ടു ദുഃഖിക്ക. (പ. ത.) പരദ്ധാഷം കൊണ്ടു വധിച്ചു (കേ. രാ.) ആനന്ദം കൊ
ണ്ടു തഴെച്ചു (മ. ഭാ.) അമരർ പൊഴിഞ്ഞ നൽ പൂവു കൊണ്ടു ഏകി കൊ
ണ്ടു തണ്ടിച്ചു ശകലങ്ങൾ (അ. ചാ.)= മലയാളം കൊണ്ടു പ്രബന്ധമാക്കി (കെ. ഉ)
— ൩, ദ്വിതീയയെ പൊലെ— മലയാളം എന്നും കാതം കൊണ്ടു എന്നാ
ട്ടു (കേ. ഉ.)— ൪, നിരർത്ഥമായി കാരണമാക്കി നാൽ— കാഷ്ഠം

ചെപ്പു കൊണ്ടിതവരാൻ ബന്ധം (ശി. പു.) — ശിക്ഷിതകുലത്രക്കു
ടും ക്കാശ്രുതിനാൽ (ഭാഗ.) — ഇങ്ങനെ ത്രിയാമാത്രങ്ങൾക്കളെ ഷെട്ടിക്കയാൽ
കാരണത്തെ ചെയ്യുന്നു സാധകം — ഭി.) അതിനു പുണ്ണ് നിറവു കൂടിയിട്ടു —
— §൧൩൫. ഭി.) കാണ്ക —

§൧൩൬. കാരണം ഫലം എന്ന പൊരുളുള്ള അകാർത്ഥകങ്ങളെച്ചും §൧൩൫ —
പൊലെ — ഉ — ം അമ്പു കൊണ്ടു മരിച്ചു — മൊഹിതരെക്കൊണ്ടു ചൊ
ട്ടു കൊള്ളേണം — ദൈവത്വം കൊണ്ടു കാമൻ മരിച്ചില്ല — പാപങ്ങൾ വ
ന്നവാസത്തിനെക്കൊണ്ടു പൊക്കി — ക്ഷത്രനമ്മെക്കൊണ്ടു പകാരം (കെ.
രാ.) യില്ലുകൊണ്ടാമനം — പക്ഷാന്തരത്തെക്കൊണ്ടു (മ. ഭാ.) അന്നത്തെ
ക്കൊണ്ടു പൊയാൻ (ഭാഗ.) ഈ കാര്യം കൊണ്ടു ദാരിദ്ര്യം തീരും (നള)
മ്മടുണ്ടാക്കിയതൊന്നെക്കൊണ്ടു (കൃ. ഗ.)

§൧൩൭. — പട്ടിണയെക്കാട്ടും (§൧൩൪) ഇതൊട്ടുമ്പുഭമാക്കിയേതും — ഉ — ം
ദുരാഗ്രഹം കൊണ്ടു ബന്ധൻ (നള) ഒന്നിനെക്കൊണ്ടു സിദ്ധമാകുമ്മുകി
ൽ (കൃ. ഗ.) പൈദാഹങ്ങൾ കൊണ്ടു മുഷ്ടിതൻ (നള)

§൧൩൮. ഇറക — മുട്ടുക — അടക്കുക — മറക — എന്ന ക്രിയകൾക്കും അടുത്ത
പുറവിനകൾക്കും പട്ടിനകൾക്കും ഉപ്രകാരത്തിൽ ആധികാരണം
ഉണ്ടു — — ഉ — ം കൊണ്ടു — പൊടികളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞാകാശം — കൊ
പനിറഞ്ഞമിത്രം — ഇരുൾ കൊണ്ടു വൃതനാകിന്നൃശ്യൻ (മ. കാ. രാ.) സ്വ
ർണ്ണം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു ഗേഹം — താൻ പൊടികൊണ്ടു മൂട്ടക (കൃ. ഗ.) — ദേ
വിയെ ശരങ്ങൾ കൊണ്ടു മൂടി (ദെ. മാ.) — ലജ്ജാകാൽകൊണ്ടു ദേഹം മൂട്ടു — നാട്ടും കാ
ട്ടും പൊടികൊണ്ടു മൂടി (ശി. പു.) — മഴകൊണ്ടു അതിന്റെ തുടിപ്പോക
വിശ്വം തന്റെ കീർത്തി കൊണ്ടു പരത്തുക — — ഉ.) ഇൽ — പക്ഷികളാൽ
നിറഞ്ഞ കാനനം — ഫലത്തിനാൽ നിറഞ്ഞു പൊഴിഞ്ഞ മാവു — വീരന്മാ
ർ ലക്ഷം — ഇരുട്ടിനാൽ രാത്രി — (മ. കാ. രാ.) — തെക്കും വടക്കും കൊട്ടാരങ്ങ
ങ്ങളാൽ — സൈന്യങ്ങളാൽ ദ്വാരം പൂർണ്ണമാക്കി (നള) = സ്ഥാവരജംഗ
ങ്ങളാൽ മൂടിക്കിടന്നു ഭൂമി (ഭാഗ.) — പക്ഷികളങ്ങളാൽ മൂടി — പുഷ്പങ്ങ
ളാൽ അങ്ങിങ്ങു വിളങ്ങുന്ന വൃക്ഷം (കൃ. ഗ.) — — ന്നു സമ്പത്തി — പൂരിച്ചു വാദ്യ
ഘോഷം നഗരാകാശം (മ. ഭാ.) ഉള്ളത്തിൽ സന്തോഷം പൂരിച്ചാൻ —

പാടിചെവിക്കിൽ നെയ്യുനിറെക്കുന്നു — ഭൂമിയും പെട്ടകത്തിൽ (ക്രി. ഗാ.) — പതി
ൽ ഞരിട്ട നടച്ചെറം — ഞങ്ങൾ നിറഞ്ഞു ഭക്തി (ശി. പു.) മന്നവന്മാർ മതിരെ
പുറവും നിറഞ്ഞു (ന) കണ്ണിൽ ജലം നിറയ — ചെളിയിൽ കണ്ണു — (ബ്രാ) ണം
ദേശത്തിൽ — ആശീർവ്വദിച്ചു മനസ്സിൽ മംഗലം നിറെച്ചു (കേ. രാ.) ——
൪., അവസ്ഥാവിഭക്തി — § ൪൦൦. ൧., അവർ അരമന എല്ലാം നിറഞ്ഞി
രിക്കുന്നു — വനം ചോലയും പുഷ്പങ്ങളും എല്ലാം നിറഞ്ഞ (കേ. രാ.) വെള്ള
വും ചേറും ആകിലും നിറച്ചു (ഭാ.) സൌരഭ്യം ആശു പരക്കുന്നു —
— ൨., തൃതീയയും സപ്തമിയും — ഇവ രണ്ടും എതിരായി കാണ്ടുവരികിൽ
എന്നും നിറഞ്ഞിത്ര — പുരത്തിൽ കരച്ചലെ കൊണ്ടു പൊരുത്ത (കേ. രാ.)
ഞണ്ടൽ കൊണ്ടു ഉളത്തിൽ മുട്ടുക — (ക്രി. ഗ.) ചെതസി ഭക്ത്യാ നിറഞ്ഞുവ
പൂഞ്ഞു (ഭാ. ഗ.)
§ ൪൩൪. ആത്മാനമാത്മനാ കാണുന്നു (§ ൪൩൧. ൧) — ഉ. ചൊല്ലു
കൊണ്ടു നല്ല നല്ല (ക്രി. ഗ.) ബലം കൊണ്ടു ഒപ്പം ഇല്ല (രാ. ച.) വയസ്സു കൊ
ണ്ടു ഇന്നതു ഉള്ളൂ — മനസ്സു കൊണ്ടു രാഘവനെ പ്രാപിച്ചു — ബലം കൊ
ണ്ടും വയസ്സു വിദ്യകൾ കൊണ്ടിട്ടും ഇളയവനാം (കേ. രാ.) — താനും
താനും ഒക്കും ഉരുത്വം കൊണ്ടു (കേ. രാ.) — ഭാഗ്യവത്തുല്യൻ എല്ലാം കൊ
ണ്ടും — ചൊറ്റുകൾക്കുള്ളിലും നമുക്ക് വരാരും എല്ലാം കൊണ്ടും (ക്രു. ഭാ.) വല്ലി ല്ല
ഒന്നു കൊണ്ടും — ചൊല്ലുന്നതൊന്നു കൊണ്ടും (ക്രി. ഗ.) — ഈത്തത്വം
ചതുർത്ഥിയും വരും — പൊരിഞ്ഞിവക്കൊക്കും (രാ. ച.) § ൪൩൫ —
പിന്നെ ഇങ്ങു പൊക്കിൽ നിന്നു ഉണ്ടെന്നു അവൻ (ക്രി. ഗ.)
§ ൪൩൬. ക്രിയാ വൃത്തിക്കു വെണ്ടിയ കാലത്തെ കുറിക്കുന്നു (§ ൪൩൧)
— പത്തു ദിനം കൊണ്ടു — നാലഞ്ചു വാസരം കൊണ്ടു കല്പിച്ചു (ത്ര)
മൂന്നാം യാമത്തിൽ കാൽ ഞൊടിയും കൊണ്ടു കാണ്ടോൻ (വില്വാ.) മൂ ക്കാലും
നല്ല ഭിക്ഷയും കൊണ്ടു രാക്ഷസരൊടു ഒക്കില (കേ. രാ.) ഒരു മാസം
കൊണ്ടു ഒട്ടു ഞങ്ങൾ വാരരാജ്യം — പകൽ കൊണ്ടു ഒടുക്കി — അ
രനാഴിക കൊണ്ടു പുക്കു — അല്പകാലം കൊണ്ടു തീരും (ക്രു. ഭാ.) — അല്പ
കാലാന്തരാൽ — (ദെ. മാ.) — നിമിഷം കൊണ്ടു സല്ക്കരിച്ചു (സേ. മ.)
മുഹൂർത്തം കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടാൻ (ഉ. രാ.) —— പ്രത്യുത്തരം

ലെക്കൂട്ടി എന്നത്രെ നടക്കും — ഉ — ം മൂന്നു വത്സരം കൂടി പെററിതുശക്കുന്ത
ല (മ. ഭാ) — പലനാൾ കൂടി കാണെന്നിപ്പോൾ (പ്ര. ത)
§ ൫൩. വിഷയാഭിപ്രായങ്ങളും കൊണ്ടെന്നതിനാൽ വരും —
ഉ — ം കണ്ണനെക്കൊണ്ടുള്ള വാഞ്ഛ (കൃ. ഗാ) ഒരു കാൎയ്യം കൊണ്ടു പ
റഞ്ഞു — എന്നെക്കൊണ്ടു പാടി — തിരിച്ചു (കേ. രാ) — എന്നെക്കൊണ്ടു
ഒരു കുററം ചൊല്ലുവാൻ — നാരിയെ കൊണ്ടു പിണക്കം ഉണ്ടാകായ്കാ
ൻ (മ. ഭാ = ചൊല്ലി § ൫൪. ൭. ൫ — നിലം കൊണ്ടു വ്യവഹാരം — ധനം
കൊണ്ടു വിശക്കു കാൾ (വൈ. ച) —— നീചനെ കൊണ്ടു ചെറുതി
ല്ല (മ. ഭാ = കുറിച്ചു ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടിതി വേണ്ടതു ചെയ്യാലും (കൃ. ഗാ)
§ ൫൫ — അതിന്നു വെറെ തിന ചൊല്ലുന്നുള്ളും വററും — ൭. തൊട്ടു (§ ൫൦. ൯.
൬) — അവർ തൊട്ടു പിശകി (വ്യ. മാ) കാരണം തൊട്ടു വൈരം ഭവിച്ചാ
ൽ (പ്ര. ത) ഞങ്ങളെ തൊട്ടുള്ള രോഗം (വൈ. ശാ) —— സങ്കടം ഇതു തൊട്ടു പി
ന്നെ ഞങ്ങൾക്കും — ചെയ്ക കാൎയ്യം തൊട്ടു ചിറൊല്ലാ (കൃ. ഗാ) —— ഗുണവാനെ
പററി കാൎയ്യം ഇല്ല — എന്നെ പററി പറഞ്ഞു —— ദേവ വിപ്രനെക്കുറിച്ചു
പ്രലാപങ്ങൾ ചെയ്തു — (പ്ര. ത) § ൫൬. കുറിച്ചു —— ൭. ബ്രഹ്മചാരിയെ
പ്രസംഗിച്ചു കൊട്ടു (ദേ. ഗാ)

സാഹിത്യം

§ ൫൭. ഒടു — ഓടു എന്ന സഹാൎത്ഥത്തിന്നു പ്രമാണം — അതിൽ ഒന്നാ
മതു പാട്ടിൽ നടക്കുള്ളു (വിരവിനൊടു നരപതി കാൾ. നള) — സങ്കീ
ൎത്തിക്കുടെ അൎത്ഥവും ഉണ്ടു — അരക്കൊടിയൊടു പാറി. മ. ഭാ)
§ ൫൮. ഓടു സാമീപ്യവാചി തന്നെ — ഉ — ം വാനൊടു മുട്ടും — കുന്തംനെ
ഞ്ഞൊടിട ചെട്ടു (ര. ച) — വഴിയൊടു മുട്ടല്ല — കണ്ണോടു കൊള്ളുന്നതു പുഴിക്കെ
അതുകണ്ടി (പ്ര. ചൊ) പിളരെക്കൊടു പാറുക — തിന്നൊടെത്തുകയില്ല — ചാടി
നമ്മോടടുക്കുന്നിതിന്നു (മ. ഭാ) ഗജങ്ങളൊടട്ടു താൻ (പ്ര. ത) വായൊടടുപ്പി
ച്ചു — കൂരിരുളെ രഥത്തോടു കെട്ടി (കേ. ര = തേരിൽ പൂട്ടി) — ആണൊ
ടു ചാരി — തണ്ണൊടു ചേൎന്നു — ഫലം അവനൊടു പററുക (വില.) — മെയ്യോടു
മെയ്യും ഉരുമ്മും — മെയ്യൊടണച്ചു (ഭാഗ = മാറിൽ അണച്ചു) —— നീച

ഒരൊടിമുഖനാകിയൊണൊ കറഞ്ഞൊരുദ്ധരം മുതി കളെച്ചു (ക. രാ.) പ്രശ
ത്തിയൊടുമി — ശുഭത്തൊടു അനാവെസിക്കം സമ്പത്ത — ഞായ
നൊടനുഗമിക്കുക (കം. രം.) = യിതിയൊ

§ ൪൪൦. പക്ഷത്തൊടും കിനിക്കുന്നു — പഴത്തൊടു മുതലായി വസ്തു
ക്കൾ ഞാനമൊടൊന്ന് (വ്യ. മാ.) — കാലം തുടങ്ങിയവെന്നാടെ ഇടകിൽ (ക.
ഉ.) — ദക്ഷിണ സമുദ്രാഗ്രത്തിങ്കൽ പൂർവ്വസമുദ്രാഗ്രത്തൊടു കൂടി
ക്കും കല്പിച്ചു (ത. സ.) — ഉദയത്തിനൊടു രണ്ടു സാമിത്ര്യങ്ങളും ചെരും
റൊശക്കൊണൊട്ടിൽ [illegible] ത്തിക്കൊണൊടിടയ്ക്കുള്ള കാലും — ഇഷ്ടപ്രപ
ദൎശത്തൊടിടെ ക്കു (ത. സ.) — ചുണ്ടെത്തിയൊടു പെരുവിരലൊടു നടുവ
ിൽ — മുലയൊടു മുലക്കിടക്കിൽ നെഞ്ചു (വൈ. ശാ.) മുടിയൊടടി കളൊടി
ടകിൽ (അ. ച.) മുടിയൊടടിയിട മുഴുവൻ — അടിമുടിയൊടിടകിൽ —
വാണു — തിരുമലരടിയൊടു തിരുമുടിയൊടിടയിൽ തിരുവുടൽ (കൃ. ഗീ.)

§ ൪൪൧. ചൊല്ലാദികളിൽ പുരുഷസാമീപ്യം ചൊല്ലുന്നതു (§ ൪൦൫)
— ഉ — ഞാനുള്ളും അവനൊടു തന്നൊടു ചൊല്ലുവാൻ അവർ പറഞ്ഞെച്ചു
(നള.) അവനൊടുത്തരം ചൊല്ലി (കൃ. ഗീ.) തന്നൊടു പറഞ്ഞു തരും (ഭാ.
മാ.) — അവരൊടു കഥ ചൊദിച്ചിതു (§ ൪൪൯) ശ്രീപതിയൊടു കെട്ടു
ച്ചു — ഭവാനൊടു ഗ്രഹിപ്പിച്ചു (നള.) പുത്രനൊടു പറഞ്ഞിച്ചു — താതനൊട
ഭ്യൎച്ചിച്ചു കൊണ്ടു (കെ. രാ.) അവനൊടു പലവും ഉപദേശിച്ചു വാണൊ — അ
വനൊടിതിൻ മൂലം ബൊധം വരുത്തുവാൻ (പ്ര. ത.) അവനൊടു [illegible]
ശിച്ചു (ഉ. രാ.) ചൊന്നൊട്ടും വെദം [illegible] (പ്ര. ചൊ.) ഇതിനു [illegible]
ടക്കുന്നു — ഞങ്ങളൊടരുൾചെയ്ക — മമ കെല്പ് [illegible] (ഭാ. [illegible])
പറഞ്ഞു (കെ. രാ.) — ചില [illegible] അവനെ നൊന്തിരച്ചെന്നു ([illegible])

§ ൪൪൨. ഇരക്കുന്നതിന്നും വാങ്ങുന്നതിന്നും [illegible] സാമീ
പ്യം നല്ലു — ഉ — [illegible] ചൊദിച്ചു — അതിച്ചു — [illegible] ബലിയൊ
ടിരന്നു (രാ. ച.) § ൪൫൨ — [illegible] യൊടു വില്ലു വാങ്ങി ([illegible])
[illegible] യൊടാശിസ്സു [illegible] ഗ്രഹിച്ചു (മ. ഭാ.) അഛനൊടു വരം കൊണ്ടു (കെ. രാ.)
അന്നൊടു വെടിച്ചു — ഞങ്ങളൊടെ താനും ഗ്രഹിച്ചു — രാമനൊടു [illegible]
[illegible] കൊണ്ടു (അ. രാ.) — പ്രശ്നങ്ങളൊടന്യം [illegible] ([illegible]) [illegible]

ട്ടനാട്ടുപിരിച്ചുടക്കി (കെ. ഉ) ലുബ്ധനൊടൎത്ഥം ഒക്കെ കാലമിക്കയാൽ (പ്ര.
ത.) — ശാസ്ത്രം അവനൊടു പഠിച്ചു (മ. ഭ)

§൪൪൩. ഒരുവങ്കൽ ഗുണദൊഷങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതിനും ഈ വിഭക്തി
ക്കൊള്ളാം — ഉ — അന്തണനൊടു ചെയ്തൊരപരാധം (ഭാഗ.) ഞങ്ങളൊടു ഒരു
ദൊഷം ചെയ്തു — ജ്ഞാനത്തൊടു വിപ്രിയം ചെയ്തു (നള) ജ്ഞാനിയൊടവ
മതി ചെയ്യാതെ (കെ. രാ) ചാപല്യം എന്നൊടു കാട്ടുന്നു (ശി. പു.) എന്തു
ഇന്നൊടു പിഴച്ചു (മ. ഭാ.) — എല്ലാരൊടും കയ്യേറിഞ്ഞു — ഞങ്ങളൊ
ടങ്ങനെ ചെയ്താലും (കൃ. ഗ.) — ഞങ്ങളെ ചതിച്ചു: ചാരി
ച്ചുന വിപ്രിയം ചെയ്തു (കെ. രാ) സൽകൃതിക്കും പിതാവ് പുത്രരിൽ വല
ത്രം ചെയ്തിട്ടും (കെ. രാ)

§൪൪൪. ഇങ്ങു കയ്യാൽ വിഷയാൎത്ഥവും ചുരുക്കമാകുന്നു — അടിയനൊ
ടു പ്രസാദിക്ക (കെ. ഉ = എങ്കൽ), കനിവുള്ളവരടിയങ്ങളൊടു രൊഷം
(ഭാഗ.) എന്നൊടു കൊപം ഉണ്ടാം (മ. ഭാ.) എന്നൊടു കാരുണ്യമി
ല്ല — തിന്നൊടാശ കൂട്ടുക (കെ. രാ) വൈരം എന്നൊടുണ്ടു — നിന്നൊടു പ്ര
ണയം (കൃ. ഗ.) രാജ്ഞാവൊടില്ല സംശയം എത്രം (ചാണ) എനിക്കി
ന്നൊടു ഒരു ശങ്കയും ഇല്ല (കെ. രാ)

§൪൪൫. വിരൊധക്രിയാദികളിൽ സാഹിത്യം വെണ്ടു — പ്രീതികളും വ
ല്ലഭമായിരിക്കും — അരക്കരെല്ലാരുമായർ (ര. ച. തിരുവാലം നമ്മെ
പൊരുതു (കൃ. ഗ.) — അവനൊടു പൊർ പൊരുവാൻ (കൃ. ഗ.) രാജ്ഞാ
വൊടു മറുത്തു — നമ്മൊടു ക്രുദ്ധിക്കൊല്ല (നള) നമ്മൊടു പകച്ചിരിക്കാ
ർ (ര. ച.) എന്നൊടു വെറുപ്പവർ — പലരൊടും എതിരില്ലാൻ (മ. ഭാ.)
എന്നൊടു എതിർവരികിൽ (വൈ.) ഭ്രസുരരൊടു ദ്വെഷിച്ചു (ര.
ച.) രാമനൊടു പ്രതിയൊധാവില്ല — അവനൊടു വൈരം ഉൾക്കൊ
(കെ. രാ) അവനൊടണഞ്ഞെതിർത്തുവാൻ (കൃ. ഗ.) അവനൊടു ചെന്നു
ല്ലു — പടക്കൂട്ടുക — ഞങ്ങൾ ദൈവങ്ങളൊടു ഇടഞ്ഞു കൂടില്ല — അവനൊടു തൃ
ത്തൊറ്റു പൊകാൻ (മ. ഭാ.) നെരിട്ടിരിക്കുമൊടു കൂടുന്നതില്ലാൻ —
(കൃഷ്ണ) രാമൻ നമ്മൊടു എതിൎക്കാൻ (ര. ച.)

§൪൪൬. വെർപാട്ടും ക്രിയ സാഹിത്യത്തിന്റെ അൎത്ഥം — രാഘവ

നൊട്ടവിശെഷം (അ.രാ.) രത്തിനൊട്ടവെറുത്തു—ബന്ധനത്തൊടു വെർവിട്ടു
ത്തു—പാമ്പൊട്ടവെറാക്കത്താൽ—നിനൊട്ടവെറായമിൻ—തെരൊട്ടും വി
രതക്കൊട്ടും വെറാക്കുന്നു (കൃ.ഗ.) നിന്നൊട്ടവിനിഞ്ഞാൻ (മ.ഭാ.) പാ
പങ്ങളൊട്ടവെറുപെട്ടെൻ (വില്വ) ക്കുന്നെടൊട്ടലന്നൊടു വെറുപ
ത്തു—ഇടനുകിരൊട്ടുവെപ്പെട്ടുള്ളു (ര.ച.)—അക്കലുമെന്നൊട്ടു ചാരു
ത്തങ്ങളൊടു—വിനൊക്കിക്കു (§ ൫൫൦—ഹ) വാനരൻ കൂട്ടം പിരി
ഞ്ഞുപൊകി (പ്ര.ത.) നിന്നെ വെടിഞ്ഞു പൊകാ (കെ.കെ.രാ.)——ചതുർത്ഥിയും: ന
നകിവെറായി (മ.ഭാ.)——പഞ്ചമിക്കു: ക്രൂരരെക്കിന്നു വെറാകി
ട്ടു (മ.ഭാ.)

§ ൫൫൩—തുല്യതക്കു സാഹിത്യവും ചതുർത്ഥിയും § ൫൫൪ പ്രമാണം—ചെ
ന്നൊടൊക്കെത്താർ (കെ.കെ.) നിന്നൊടൊക്കുവർ ആർ (ര.ച.) നമ്മൊടു തുല്യ
ൻ (നള) നിന്നൊടൊന്നിച്ചും ഭാനൊ (കെ.രാ.) ആരൊടൊക്കെർ പൊരു
ത്തം ആവ (കൃ.ച.)——തമ്മിൽ തങ്ങളിൽ ഒട്ടുമൊക്കും വിരെച്ചു (ഭാഗ.—)
ലക്കങ്ങളൊടു ഒക്കു)

§ ൫൫൬—ഇത്തരം അല്ലാതെ എണ്ണം (§ ൫൬൧—ർ) അവ്യയശക്തിയുള്ള
ത്തു—വായുവെഗത്തൊടൊട്ടുള്ളത്—അവനൊടു അരുമയൊട്ടുപൊരുതു—അരു
മയരൊടതിസുഖമൊടു അഴകിനൊട്ടുമെവിനാർ (മ.ഭാ.) മൊദെനയൊ
ട്ടിട്ട (നള) ചെരാക്കന വനം പൂക്കാൻ (ദ.മ.) താപസൻ ആസ്യവാഴും (മ.ഭാ.)
ബന്ധുരമൊട്ടുവാണു (പ്ര.ത.) നല്ലമൊട്ടുമൊന്നായമക്കനൊട്ടു—പ്രാണെ ദ
യയൊട്ടുണ്ടുന്നു—കാററുപൂമണത്തൊടു വീശുന്നു (കെ.കെ.)—ആശയാ
സമൊട്ടു ഒക്കകൊണ്ടു (വ.ച.)—തുഷ്ടിയൊട്ടും ദുഃഖഭാവത്തൊടും ഇ
ടുന്നു (ഭാഗ.)——കണ്ണിൽ തത്തൊടിനിക്കു (നള) പ്രാണനൊടിനിക്ക
(കെ.രാ.) ഞാനെന്റെ ജീവനൊട്ടുകാവെ——ഒടെപൊറെന്നൊടിസ്സും—ശങ്കയൊ
ടെ വാഴിച്ചു (ദ.മ.) അല്ലലൊടെ പറഞ്ഞു (നള) ചൊന്നു ചൊല്ലിനൊ
ടെ (കൃ.ഗ.) നെരൊടെ ചൊല്ലുവിൻ (വെ.ച.)

§ ൫൫൭. ർ. ആശ്രിത അർത്ഥം മറെറിലവാക്കുകളിലും ഉണ്ടു—ഉ—ം
കടലൊട്ടു പൊകാർ (പൈ=വഴിയാക്കി)—പകലൊട്ടു നിരിച്ചുപൊകി—ചെ
ന്നാൽ വിരിക്കപ്പെട്ടു—ഞാൻ നിന്നൊട്ടുവന്നുപൊയി (കെ.രാ.)

§ ൪൪൬. സാമീപ്യമല്ലാതെ ഐകമത്യവും സഹയോഗവും കുറിക്കുന്ന
ചില പദങ്ങളെ കൂട്ടുന്നു. ൧. കൂട കൂടെ എന്നത് — അവരെ നാ
ട്ടിൽ കൂടപോന്നു — രാമിയാലും വിശ്വാമിത്രന്റെ കൂട (കെ. രാ.) പിള്ളരെ കൂ
ട്ടിച്ചാൽ (പ. ചൊ.) വണിമാരെ കൂടെ മൂരിച്ചു (ചി. പ.) നമ്മെക്കൂടെ സ്വാതം
ത്രിക്ക (മ. ഭാ.) —

൨. കൂടി — സുഖത്തോടും കൂടി ചൊല്ലിച്ചു (വില്വാ.)

൩. ഒരുമിച്ചു — ശത്രുക്കളോട് ഒരുമിച്ചു സൈന്യത്തോടെ വാണ —
(ന്യാ) [illegible] ഒരുമിച്ചുതന്നെ പൊരുന്നു (പ. ത.) —

൪. ഒന്നിച്ചു — നിന്നോട് ഒന്നിച്ചു വസിക്കും (ന്യാ) ഭാര്യയോട് ഒന്നിച്ചുമെയ്യും
(വ. ച.) —— ൫. ഒക്ക, ഒത്ത — മക്കളോട് ഒക്കപ്പോയി (ചി. പ.) — ദ്വീപി
കളോട് ഒത്തതിൽ കാരെടി (മന്ത്ര) ജനങ്ങളോടു ഒത്തു തിരഞ്ഞു (കെ. രാ.)
—— ൬. ഒപ്പം പെട്ടു വാക്കാകിൽ ഒപ്പരം — അങ്ങളോട് ഒപ്പം ഇരുന്നാലും (ശാ)
—— ൭. കലർന്നു — വൈരമാരോട്ടു കലർന്നു ഘോരസൈന്യമായിട്ടു ചെന്നു
(കൃ. ഗ.) —— ൮. ഏറ്റു — പടയോടെ ഏറ്റു വന്നു (കെ. രാ.) വേടരോടെ വസി
ച്ചു — പുരുഷന്മാരോടു ഏറ്റു ചിരിച്ചു വാണു (ന്യാ) പുത്തൻ പടയോടെ (മ. ഭാ.) മന്ത്രി
കന്നവരോടെ നടക്ക (പ. ത.)

§ ൪൪൭. ഒട്ടു എന്നതിനു പകരം ചില വിനയെച്ചങ്ങളും പ്രയോഗിക്കാം —
൧. ഉം ആക്കി — വാളുമായുട്ടത്ത (ശാ) — ഭഴകുമായിരുന്നു (മ. ഭാ.) — ശ
സ്ത്രമായി മണ്ടും (കൃ. ച.) മാമരവുമായുള്ള കൈ — വന്നാർ വിമാനങ്ങളു
മായി മെ (രാ. ച.) — മക്കളെ പൊതാരയും പാലുമായി കുടിക്ക (വെ. ച.)
— നൂതമായിട്ടു ശ്രയം (വെ. ച.) കൌരവരും പാണ്ഡവരുമായി വൈരം
ഉണ്ടായി — അവരുമായിട്ടെങ്ങൾ ചില കാലം ചെന്നു കൂട്ടു — സൈന്യമാ
യി ചെന്നു (കൃ. ഗ.) ഭക്തരുമായിട്ടു കണ്ടു (ന്യാ) —— ഭൂവരുമായി വല്ലഭശാ
ലകെട്ടി വസിച്ചു (ഉ. രാ.) അതാൽ താൻ ഇരുവരൊട്ടു കൂട ശാകമ്പ
വശം — കാഴ്ചയുമായിട്ടു പാർത്തുടങ്ങി (കൃ. ഗ.) എന്നതിന്നു ചിത്രഭാ
വം ——

൨. കൂടി — ചെന്നു — ഒന്നിച്ചു — ശ്ലോക — ഉം അവൻ ഉണ്ടാ ചെന്നിട്ട
നു (പ. ത.) — വിപ്രരും താനും കൂടി അത്താഴം ഉണ്ടു (മ. ഭാ.) — വാനരർ മൂല

ക്കും ഒക്കെ വെക്കേണ്ടു — ക്രൊഷ്ടുമാരവെഷാന്തനാംവസിക്ക (ക്രി.റ)

൯.൧ എന്റെ — ഉണ്ടാക്കേണ്ടു — കാലന്ന — ഇയന്നു — ഉറവു — ആന്നു ഇവറ്റിന്ന

വ്യക്തിഭാവം (§൪൪൩) ദാസ്യഭാവം വരുന്നു, ദാസ്യഭാവേന (കൃ.ഭാ.) — ഷിദ്ര

മംകൊണ്ടു (അ.രാ.) മൊഴികൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടു മഹാസംപൂർണ്ണവഷട്ട (വിലാ) —

(രവെഷ്ടു) കഥാന്ന ചൊല്ലി — മനസ്സിന്ന വരിക (മ.ഭാ.) കീഴുറവു — സന്തോ

ഷം വന്നു പറഞ്ഞു (ഭാഗ)

ചത്വരം

§൪൯൦. ചത്വരത്തിന്റെ മൂലാർത്ഥം ഒരു സ്ഥലത്തിന്നനെരെ ചെല്ലുകഞങ്ങ്രെ —

ഉ — ൧. കടല്ലും പടിഞ്ഞാറെട്ടു — ഒരാൾ കൊല്ലുന്നു — [illegible] രാജ്ഞ

ധർമ്മിക്കുന്നതിന്ന (ഭാഗ.) യമപുരത്തിന്നടുത്ത — കാലനുവർക്ക കര (രാമ.) ആ കാ

ശത്തിന്നെഴുന്നള്ളി (കെ.രാ.) — കരിക്കവെച്ചാൽ മതിയല്ലൊ. ചൊല്ലി — വരി

ക. തുടങ്ങു (പ്ര — ചൊ.) താലെക്കു തലകൊണ്ടു കൈ.ന.ഭാ.) കയ്യിൽ [illegible] —

തലെക്കും മെല്ലെ തെക്ക — മൂത്തിരിക്കാരനിട്ടു (മ.മ.) — ചാക്കിന്ന വിട്ടുപോയി

കാല്ക്കൽ വീഴിച്ചു — വാൾ ഒരെക്കു ചെന്നെ കൂട്ടുക — പാശം കഴുത്തിന്നു കെ

ട്ടി (കെ.രാ.) കൈക്കു പിടിച്ചാകെല്ലാം — വെള്ളത്തെ കരെക്ക കയറി (പ.ത.)

— കുതികൊണ്ടു — കരെക്കണെക്കും — പുഴിക്കുന്നു, തീക്കുന്നു (ര.ഭ.) ഇവറ്റു

തലായവരിൽ സാഹിത്യവും സാധു (§൪൯൧)

§൪൯൧. ഭിന്നപദങ്ങളെക്കൊ ചൊല്ലുന്ന നാമങ്ങളൊട്ടു ചത്വരത്തിന്ന ചെരുന്നത്ര —

ഉ — ൧ നടുക്ക പടിഞ്ഞാറെ — പമ്പെക്കനെരെ കിഴക്കൊക്കുറം — ഒരുഅടവെ

ലത്തും ഒപ്പുമെരെ അന്തഗിരിക്കു കിഴക്കായി (കെ.രാ.) ഇളകുന്നങ്ങളെ

വന്നു — ഉരുക്കം — ഇടെ — മീതെ — മുമ്പെ — പിന്നെ — നെരെ മുതലായവ §൫൦൦ ൨

കാണ്ക — പുല്ലു ഞങ്ങളിടെ സഭ്രപിച്ചു (പ.ത.) മെല്ലെ മെൽ — ചൊല്ലിനാൽ

§൪൯൨. രാമത്തിന്ന കൊള്ളിക്കുമ്പോൾ — ൧. ക്ഷണനേരം കടിക്കും — ഉദ

യക്ക — ഒരിക്കൽ — ഒരുമുതൽ — തീർവെണ്ടും പതിനഞ്ചു (വൈ.ശ.) ഭോ

ഗ്യം ഒക്കെ പൊൾ — അവധിക്കവന്നു — പൊറുക്ക പാട്ടി (വ.ത.) — രാജ്യവസ്ഥ

കാലം (§൪൯൩) നാഴികെക്ക ൧൦൦൦ ശതാംശം വാഴ്ചു (സ.സാ.) — ൧൪ സം

വത്സരത്തെന്ന ക്ഷ(ട) സീതെക്കു തുടർന്നു പട്ടകാൾ (കെ.ര. — ഭ്ര(ാ) §൪൮൫)

——ശുക്തിരത്താണ്ടെ ക്കുറിവു മൊറാല്ല (മ.ഭാ.) — ൨. രണ്ടു നേരങ്ങളിലുള്ള
രം — വിവാഹം കഴിഞ്ഞതിന്നു ഇരുപത്തൊന്നു ൧ വർഷം ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം (ഭാഗ) ഒമ്പതാമത്തെ
രവധിക്കു വത്സരം. ഇരിക്കും ഒന്നിരിക്കുന്ന (കേ.രാ.) ഇരിപ്പും രണ്ടുവ
ബ (രാ.ച.)

§ ൫൦൩ — സന്ധ്യകൾക്കു എന്നത്ര കാലചതുഷ്ടത്തിൽ തന്നെ — ആദ്യമൊഴികെ — ൧൫ ദിവസ
ക്കും ഭേദിപ്പൂ രാത്രി ഉള്ളതെന്നും (ഭാ.രാ.) സൂര്യനര ൧൦൦൦ നാഴികക്കില്ല — ഇ
രിക്കാം. ഗുണനാളുകൾക്കു (മ.ഭാ.) അത്ര നാളുകൾക്കും അഭ്യസിച്ചിരിക്കുന്ന (കെ.രാ)
ഒത്ത നാളുകൾക്കുള്ളത് (ഉ.രാ.) എല്ലാ നാളുകൾക്കും നല്ല (ഭാഗ.) — മറ്റൊന്നുകൾക്കു
സംഭവിക്കാ (വേ.ത.)

§ ൫൭൪ — ആത്രേയക്കാരൊടു (§ ൫൩൩) അത്ര പ്രമാണമെന്നും കൂടിക്കുന്നു
ഉംചതുരനായാൻ മന്ത്രങ്ങളും — ആദിശാസ്ത്രത്തിന്നു അവന്നു നേരമില്ല —
ഗദെക്കായിക്കാൻ — അന്ത്യങ്ങളും മുമ്പൻ, എല്ലാറ്റിനും ദക്ഷൻ (മ.ഭാ.) വി
ക്രമത്തിന്നിണക്കാതിരില്ല (കേ.രാ.) — ഇങ്ങനെ നല്ലവിന്നും ഗന്ധത്ത
ത്തിന്നും പൊരുളും — അതിന്നു മാത്രം കുറയും — അത്രക്കു — നെയ്യും ഇരട്ടി
പാലും വിഷ്ണു (വൈ.ശ.) പഴിക്കുമണ്ടുള്ള ഉന്നങ്ങൾ — (കേ.രാ.) —— ആറി
ന്നും സൃഷ്ടി (വ്യാ.മ.) = വലിശ തള്ളിക്കൊണ്ടു വിധംശൻ. (ബ്ര.) ഏറാവിന്നു മുഖ്യ
ത്തെഴാമൻ ദശരഥൻ (കേ.രാ.) ഇങ്ങനെ സന്ധിക്രമത്തിൽ

§ ൫൭൭. തുല്യതക്കും ഒന്നുപോലും (§ ൫൫൭) — തിന്നൽ പിന്നെ തിന്നു തുല്യം —
— അവന്നു ഒത്തിരില്ലാത്തവനും (ഭാഗ) അവരോട്ടാത്തവനായി — ഇടിക്കു
നേർ — തിണക്കു സമൻ (മ.ഭാ.) പുഷ്പത്തിന്നു ഉപമിക്ക (വൈ.ച.) നീതി
ത്തക്കു നേരൊത്തവർ (കേ.രാ.) — ൨. പിന്നെ അന്യത — ദേവാംശിനെക്ക്
അന്യമാക്കി (ത.ചാ.) അതിന്നു മറെറപ്പുറം പാർക്ക (മ.ഭാ.) — പരിഭവിക്കും
സാമ്യ (§ ൫൬൧ — ൫൬൨) —— ൨. ആചാരത്തോടും. § ൫൬൩

§ ൫൬൭ — അഭിപ്രായഭാവങ്ങളുടെ ചതുരത്തിൽ പ്രമാണം — ഉ — ൧൦. പടക്കു
ഭാവിച്ചു — പടക്കു ഒരുമ്പെട്ടു — വഴിക്കൂട്ടി — പൊരുതു സന്നദ്ധൻ (കൃ.ഗാ.) അ
ടിന്നു ത്സാഹി — വെള്ളത്തിന്നു പൊതി — ദൂതിന്നു തരിഞ്ഞു, തുടങ്ങിനൂ
യഹൂദിന്നാരംഭിച്ചു (ഭാഗ) നാട്ടിന്നു തല്പരൻ — ഭിക്ഷക്കു തെണ്ടി
നടന്നു (കെ.പ.) വൃത്തമലരെ തെണ്ടി (കൃ.ഗാ.) — ദൃഷ്ടിന്നുവനം പുക്ക (മ.ഭാ)

വെട്ടിക്കൊയൊഴലും (ര.രാ) — വെള്ളകൊണ്ടു നിറഞ്ഞുനടക്കു (ഭാ.ഗ) ഇൎയ്യൊ
ധിക്കുവന്നു, (പ്ര.ത) ഒരുവസ്തുവിന്നുനി (മ.ഭാ) — ൬൭ നെയ്തിക്കുമെലെതൊഴു
(ശ്രീ.ഭാ) രാജ്യമെസെവെക്കുമൊഹം = സമ്പത്തിവൃദ്ധിക്കുകാമിച്ചു (പ്ര.ത) —
— ൬൮ കാൎയ്യത്തിന്നു മുഴുതെക്കാൎയ്യസിദ്ധിക്കു (പ്ര.ശൊ) = കാൎയ്യത്തിനാൎത്തനാ
ട്ടിലെവൃത്തിക്കിറങ്ങിചെന്നു (പ്ര.ത) സ്ത്രീവരനെസ്വകുലസൂത്രം ചൊല്ലു (മ.ഭാ)
നെല്ലുചൊല്ലുവിന്നു നീകൊടുത്തു — ൬൯ ധ്രുവത്തിനെക്കുറിച്ചുവരുത്ത (കി.ന)
— ൭൦ ധാതത്തിന്നുക്ഷമനൊരുത്തു — ഭൂമിന്നു ദ്വിതീയത്തു — ൭൧ ഒരിന്നും ചെടിമെ
ക്കാണ്ടൊ (പ്ര.ത) ഒഴുകുവെടിക്കുന്നവൎക്കു — ഗുരുത്തിന്നുഅഞ്ചിനൊ (ര.രാ) ദ്ദ്വ
ഷിക്കുന്നതിന്നുഭയമുള്ളു (വൈ.ശാ) (§ ൫൧൦)

§ ൫൧൧. യൊഗ്യതയും ആവശ്യതയും — ൧ം അതിന്നുള്ള — ൧ നെഞ്ചത്തൊ
ത്തുചെന്നു (കെ.രാ) ഇതിന്നുഹിതം, യൊഗ്യം ഉത്തമം — ഒല്ലാവതിക്കും
നു — കല്ലിന്നുചൊടിക്കുമരുന്നു (വൈ.ശാ) — അവനവററി — അതിന്നു
തക്കം (പ്ര.ത) — കല്പിച്ചുവിധിപ്പതു (കെ.രാ) ഗൊത്രത്തിന്നുതക്കവണ്ണം
(ശി.പു) അവററിന്നുപ്രായശ്ചിത്തം ചൊല്ക — കാലത്തിന്റെവരവിന്നു
പിഴുതു (വൈ.ശാ) — ൨ ചെയ്യുകവെണം — ദുഃഖവിചാരിപ്പാൻ യൊഗ്യത്വം (പ്ര.ത)
അരക്കനെക്കൊല്ലുവാൻപ്രവൃത്തിക്കുകാമിച്ചു (ശി.പു) — ൩ ചെയ്യെണ്ടു
ചെയ്യാവുന്നതു — ചെയ്യം — ചെയ്യത്തക്കതു — അവരെന്തുചെയ്യുന്നവരൊല്ലും
(പ്ര.ത) മൊക്ഷത്തിന്നുള്ളതല്ല (വി.ചാ) അതിന്നുപാരംഭണ്ഡം = വൈ
ഷമ്യം — ബ്രാഹ്മണൎക്കുഅസാദ്ധ്യം (മ.ഭ) = ത്രിദിവപരമാത്മാവ്
വന്നതെന്തെകൻ (വി.ചാ) സങ്കടങ്ങൾക്കു പരിഹാസ്യനായി (പ്ര.ത) —

§ ൫൧൨. ഉടമയും അധികാരവും — ൧ = ൧൩ ൧ ചെറിയവർ — നായ്ക്കൊടുത്തി
ല്ലു (മ.ഭ) — മൃഗങ്ങൾക്കു രാജാവ് സിംഹം — അവന്നുത്തരൻ ഞാൻ (ഭ.മാ)
ഞങ്ങളെനെപ്പിൽ ഒക്കൊട്ടെ അവരും — അവനല്ലാതിച്ചു — സാധിച്ചു = കിട്ടി —
അറിഞ്ഞു — കീൎത്തിഭുവനവുമതു (വൈ.ശാ) — അവനവിട്ടുപൊന്നു — മറ
ന്നു — നൃപന്മാൎക്കുവിസ്തൃതമാക്കി (ന്യൊ) — ൨ അവനു കൊടുത്തു, ചെറിയത
ന്നു — മക്കൾക്കുദ്രവ്യം സമ്പാദിക്ക — അതിന്നുദൈവകാൎയ്യം അനുഗ്രഹിക്ക (കെ.രാ)
ധാത്രിക്കുംവദിക്ക (ന്യൊ) — ചൊല്ലുവിക്കിക്കാവിക്കു ൧ അതിനൊട്ടെ
ദും — അരചനറിക്കിക്ക (ര.ശ) ചെറിയവർമാത്രം ഉപദെശിച്ചു (ന്യൊ) അ—

ന ആകെ ഒഴിച്ചു (കെ. രാ) പുത്രൻ അന്ത്രാദിശി കഴിച്ചു പരിപ്പിച്ചാൻ (രാ.ച)
കുമാരന്മാരിൽ എയ്യെയുമിപ്പിച്ചു — അവന്റെ ഭ്രസിപ്പിച്ചു (പ. ത) ചൊല്ലു
ബോധിപ്പിക്കും (മ. ഭാ) — അരക്ഷണത്തിലമ്മുഖന്നതല്ലോർ (രാ. ച)
§ ൫൫൦ കാലം — സ്വനാട്ടിന് അഭിഷേകം ചെയ്തു (മ. ഭ. കെ. രാ) സപ്ത
മിപോലെ § ൫൩൭

§ ൫൫൧ — ഷത്തിൽ പലപ്പോഴും ഷഷ്ടിയോടു ഒക്കും — ൧ — ൦ — ഇവറ്റിന്നവൊ
ശുക. (കാ. സ) = ഇവറ്റിൻ അർത്ഥം ഷഷ്ഠിത്ത് — പാതിരന്നപൻ പരിക്കിൽ
(മ. ഭാ) വെടക്കുടിപത്നി ഗ്രഹൻ (കെ. രാ) അവർക്കു വെർകൊട്ടരുപ്പണ
ഞങ്ങൾക്കു ആറവൊന്നുകണ്ടത് — മറ്റുള്ളഞങ്ങൾക്കു ആറനെയും (മ. ഭാ)
മലമക്കൾ സൂര്യൻ — വെടങ്ങുനാഴികനും കാതലാകി (കൃ. ഗാ) — സങ്കടം തെളിക്കു
കിക്കു — (അ. രാ) പുത്രനശോകമകറ്റി — ഉറക്കം ഉണർന്നപൊഴുതും അവിന്നു
(മ. ഭാ) ഭൃപതിക്കു പെറ്റിമകൻ (കൃ) ലോകർക്കു പൊല്ലുതെല്ലുമില്ലാതുട
ങ്ങി — ഒഴുക്കി കണ്ണുനീർ കരിരക്കെല്ലാം (കൃ. ഗാ) — ഭരതനകൊള്ളും അ
ഭിഷെകത്തിന്നു (കെ. രാ)

§ ൫൫൨ — ഷത്തിൽ ഷഷ്ഠരം വരുന്നതിനെയും അറികിക്ക — ശവിച്ചതിന്
അതെടുത്തു ശവിച്ചു (മ. ഭാ) ഒത്തിന്നൊന്നാകി പറഞ്ഞു പലതരം (രാ. ച)
അഞ്ഞാഴിനെല്ലിന്നു ഇരുനാഴി അരി (അ. സ) മാസപ്പടിക്കരിപ്പുറ
കൂലിക്കപതിപ്പട്ടത് — ന്യ. ഗ്രാഹമതുടെ അവസ്ഥാപ്രയോഗ
അട്ടും തുല്യത ഉണ്ട് (സ്ത്ര) തുറ്റലക്ഷത്തിന്നു ഒരുകൊടി — മറക്കു
നാലുണ്ടു കരിരക്കെല്ലുപ്പു (മ. ഭാ) = കരിരക്കു ഒന്നി — ഷട്ടാമതി
ന്നൊരു കാലം ചൊല്ല (വൈ. ച) മൂന്നാമതിന്നയത്തിയകാൽ ഭാഗം അവധി
സങ്കിതന്നത്തിന്നാകിവരും (പ. ത)

§ ൫൫൩. ഷിന്നെ കാരണം ഷക്ഷദേശം ഷക്കരത്തോടു ഒക്കും — അതി
ന്നിനെ കൊല്ലും (ചെ) വീരർമതിക്കുന്നതിന്ന ശോകിചൊല്ലു
(മ. ഭാ) ചെല്ലും ഒഴുകുന്നതിന്ന ചെരിപ്പിക്ക (പ. ചെ) ആസംഗതി
ക്ക കഴിഞ്ഞു — പടെച്ചവൻെറ കല്പനെക്കു (തി) = ആൽ — ചെദമിച്ചതി
ന്നതിന്നു ഭാഗധനം തിന്നയാതം ചെയ്തു (വൈ. ച) അതിന്നുതില്ലാക്കി
ൽ പറ്റുന്ന (വൈ. ശാ) കായതിന് ഷതിന് ഷിശക്കുന്ന (കെ. രാ)

പെരുമ്പുളി തിന്നും അറിയരുതാതാകിൽ (രാ. ച.) — സംഭാവനക്കുടെ
ചേരും — വാരിധിശേഷം ഒന്നു വരികിൽ ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം — രണ്ടിനു
ബുധൻ — മൂന്നിനു ബൃഹസ്പതി. പ = മൂന്നു വരികിൽ)

§ ൨൭൨. ഒരു വാചകത്തിൽ രണ്ടു ചതുൎത്ഥികൾ പലവിധത്തിലും കൂട്ടം-
ഉണ്ടെന്നൊക്കൊള്ളും എളിയ — അങ്ങോ മാഗ്രഹിപ്പവൎക്കു ശ്രേയസ്സാ
ക്കുളളതിന്നു തടുക്കൾ ഉണ്ടാം (പ്ര. ത.) — അതിന്നു ഭാവം ഇല്ലെന്തി
ക്കു — ശില്പശാസ്ത്രത്തിന്നവനൊത്തവൻ ഇല്ല (ഭാഗ) — സങ്കടം ഒന്നി
നും ഇല്ലൊരുവൎക്കുമെ — പാടവം പാരം പാൎത്തിന്നതിനെക്കു — ഭൃത്യാദി
കൾക്കൊരുത്തിക്കെക്കൊടുക്ക — കൎമ്മത്തിന്നുദ്യോഗം ചെയ്കെക്കു (മ. ഭാ.) — ഇ
തിന്നുതവിക്കന്നെന്തിനു — ഭക്ഷണത്തിന്നെനിക്കും ഒട്ടി — ഒന്നിനും
അതിന്നവാദം — മൂലാദികൾക്കു മനസ്സിനെക്കു ഉള്ളത് (കേ. രാ) — തി
ന്തിരുവടിക്കു ഒട്ടുമെകിത്തിക്കു പൊരാ (ഉ. രാ) ദശത്തിന്നൊക്കൊ ഇ
ണവൎക്കു (വില്വ.) — ഇത്തരം വചനം ന്യൂനിന്നന്ത്യമാം പ്രയോഗിതം (ഭാഗ)
സ്ഥാനത്തിന്നുവിരോധിക്കുവാസനങ്ങൾ (പ്ര. ത.) ഇവ പ്രവൃത്തിക്കു എത്ര ശുഭം ആ
തിക്കു (ദേ. മ)

§ ൨൭൩. സംസ്കൃതചതുൎത്ഥിക്കു അഭിപ്രായസമ്പ്രദാനശക്തികൾ മുഖ്യമാക
കൊണ്ടു അതിന്നു ഭാഷാന്തരത്തിൽ കൂടക്കൂടെ മലയാളചതുൎത്ഥിയൊരാ
തെ വരും — അതിന്നുമുന്നുടെ തവരുന്ന പ്രയോഗങ്ങൾ ഉദിതു —
— ൧.) ഹിതാ — ഹിതസ്സൊല്ലുന്നതാനെന്നമഃ വേദമായവനെ നമഃ (കൃ. ഗ.)
— — ൨.) സ്വസ്തി — അല്പായുഷ്കർ — പൊകാകിച്ചെന്നു (രാ. ച.) രാവണ
ൻ ചൊറുണ്ടതിന്നാകിമതിക്കു (കേ. ഉ.) ഇ അതിനാകിക്കൊഴിയുമെ
(മ. ഭാ.) — — സ്വാഹാ — ഭവാനാകേണ്ടേനല്ലി (മ. ഭാ) ഉണ്ടാക്കാകി
ക്കൊണ്ടു പ്രയതം ചെയ്തു (നള) ഇന്തിരുവടിക്കാകേണ്ടേനമാമി-
(ഭാഗ) — — തെങ്കിൽ പ്രത്യേകം നാസ്തികളത് — മാംസത്തിന്നായും വി
നോദത്തിന്നാകിട്ടും കൊല്ലും — മനമാകിട്ടു അത്രിയം ഭാവിക്കുക (കേ. രാ)
— — സ്വമേറു — തപസ്സിന്നായ്പെട്ടന്നെതിരെ (കേ. ഉ.) — — ൩.) കലിയുഗ-
ചൊല്ലി — കലിയെക്കുറിച്ചു — ഇത്തരം തന്നെ ചൊല്ലി വെലകൾ ചെയ്തു
(മ. ഭാ.) — — ൪.) ഫെന്ത്ര കാമമാകിത്തപസ്സുചെയ്തു (വില്വ) — തൊന്നു

ളുകാംക്ഷയായി വരുമാറുന്നു (ഭാഗ)—അതിൻ്റെ ഒരുട്ടവന്നു—റിമിത്താ
ദികളും (§ ൪൬൩)——ദ്വ., അർത്ഥം—അശനാർത്ഥം (ഭാര)—അദിഷെ
ക്ഷാർത്ഥമാം വേദാർത്ഥങ്ങൾ (കെ. രാ) ലോകോപകാരാർത്ഥമായി (മ. ഭാ)
രാമകാംക്ഷാർത്ഥം ഇനൊന്നു (അ. രാ) വിവാഹം ചെയ്തു അന്ധാർത്ഥമായി-
ക്കിയ രക്ഷാർത്ഥമായി (വെ. ച)——൩., വേണ്ടി—ഗുരുക്കൾക്കു വേണ്ടി
ഗുരുക്കളെ സേവിച്ചു (പ. ചൊ)—അവനു വേണ്ടി മരിക്ക—മിത്രത്തെ
ചൊല്ലി (മ. മിത്രകാര്യത്താൽ (മ.)—ഭൂതനായിടെണം എങ്ങൾക്കു വേണ്ടീട്ടു
(ഭാഗ)—ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇത്ര കാര്യം വരുത്തി (കെ. രാ)——പിന്നെ വെ
ണ്ടി എന്നതിനാൽ ഒരുത്തൻ്റെ സ്ഥാനത്തിൽ എന്നും അർത്ഥം വരും—ഉ—ഭര
ക്കു വേണ്ടി ജീവിക്ക—താതനു വേണ്ടി മരിക്കിൽ—രഘുവരിനു
വേണ്ടി വനവാസം കഴിക്ക (കെ. രാ)

പഞ്ചമി

§ ൪൬൪. പഞ്ചമിയാകുന്ന അപാദാനം മലയാളത്തിൽ ഇല്ല—വിനയെ
ച്ചത്താലത്രെ വരും—സംസ്കൃതത്തിലെ ഉദാഹരണങ്ങളെ ചൊല്ലാം—
—൧., ഉദയാൽ പൂർവ്വവും അസ്തമാനാൽ പരവും—സക്രമാൽ പരം പത്തു
പത്തു നാഴിക (ജ്യോ. പാ) ചെന്നവാസരാൽ മൂന്നാം നാൾ (മ. ഭാ)—സ്നാനാ
ദനന്തരം (അ. രാ)——൨., മോഹാദന്യമായി (ജ്ഞാ. പാ) ത്വദന്യമായൊരു
ന്നില്ല (കെ. രാ)——൩., ബുദ്ധിഭ്രമാൽ ബുധജനം കഥിക്ക—സാഹസാ
ൽ ചെയ്തു പോയി (ഉ. രാ) ചൊന്നാൻ പരിഹാസാൽ (ഭാഗ)—ദേവയാര
ണ്യാബലാൽ (പ. ത)—പൂർവ്വവൈരത്തെ ഓർക്കുന്ന അസ്യ രാവണ
മികൾ പക്ഷത്തു ഉണ്ടു (വൈരാൽ—ശാപബലാൽ—അനുഗ്രഹാൽ—ക്ലേ
വശാൽ—ദൈന്യാർ ചെയ്തു ചൊടാക്കയാൽ (മ. ഭാ)

§ ൪൬൫. പഞ്ചമിക്കു ചെന്തമിഴിൽ ഇൻ എന്നൊരു ഉണ്ടു—അതു മല
യാളത്തിൽ പക്ഷെ കൂടും ചുരുക്കം—പുലി കിനായി ഒളവും (സ്കാ) ചെയ്തി
ങ്ങുക (മ. ഭാ)——പിലത്തെപ്പോൾ സസ്നേഹിതനെ മകൾ—ആ സംഗതി
ൽ വേറൊരു സംഗം (ഉദി) ഏകാരവും ചേരും—സന്തോഷിത്ത
ന്യമായിൽ ചിന്തസന്തന്യമായിൽ (കൈ. ന)—അവസ്ഥാ

വിട്ടിരിക്കും—ഭയം പൂണ്ടിരിക്കുന്നോൻ (കെ. രാ.)
§൪൩൩. ഇരുന്ന മുതലായ ചിന്ന ക്രിയകളെ പറയുന്നു.— ൧., എങ്ങിരു
ന്നിഹ വന്നു (വൈ. ച.) പരരാഷ്ട്രങ്ങളിലിരുന്നവന്നു (കെ. രാ.)—ഇരുന്നു കൊ
ട്ടുന്നതിനു ഒന്നു ഭാഗത്തു—— ൨., അവനെ വിട്ടീട്ടു—സ്വപ്നം കണ്ടിട്ടുണർന്നവരെ
ന്നപോലെ—ഭേദപ്പെട്ടു നിന്നുപിൻ (കൈ. ന.) അവൾ പെറ്റുണ്ടാക്കു
വോർ (മ. ഭാ.)
§൪൩൪. സ്ഥലകാലങ്ങളിലുള്ള കാൽ ൧., തൊട്ടു തുടങ്ങി മുതലായവ—കാ
രണം കൂടാതെ തോട്ടിരിക്കുന്നോൻ (കെ. രാ.) ആനനം തൊട്ടിട്ടുള്ളവും—അ
ടിമലർ തൊട്ടു മുടിയോളവും (= ഒട്ടു)—ചൊല്ലുന്നതു തൊട്ടുള്ളതൊക്കെ
(കൃ. ഗ.)—പ്രസവിക്കുന്നതു തൊട്ടു ഭരതൻ തന്നെ ഭാഗം (മ. ഭാ.)——ഇ
ന്നു തുടങ്ങി സഹിക്കേണം—അന്നു തുടങ്ങി ഇന്നോളവും തുടങ്ങീട്ടു (മ. ഭാ.)
കൌമാരവയസ്സിൽ തുടങ്ങി (പ. ത.)—അസ്തമിച്ചതു തുടങ്ങി ഉദിക്കുവോള
വും (വൈ. ശ.)—൨., അതു പോലെ മുതൽ, ആദി—എന്നിവയും ഉള്ളി
ടം—കഴിഞ്ഞു ൧൦ മാസം അഞ്ചു കഴിഞ്ഞതു മുതൽ (യാണ)—വട
ക്കോട്ടു ഭിന്നാക്കിട്ടും അവരിൽ വെരുംഭയമില്ല (ഭാഗ.)——രണ്ടാമതാ
കിയ മാസം മുതൽ തൊട്ടു (ഭാഗ.)
§൪൩൫. ഇപ്പോൾ (പ്രത്യേകം ആകിനടക്കുന്നതിന്നു) എന്നുള്ള ചിന്ന ക്രിയ
ഷ്ടം—൧., [illegible] ത്തിലപ്പോൾ സ്വത്തിയുടെ അത്തൊട്ടും കാണും—ഉ—
[illegible] ൽ മേൽ നിന്നു ഇത്തം കഴിച്ചു—ഉച്ചത്തിൽ നിന്നു (മ. ഭാ.)
യാഗത്തിൽ നിന്നു [illegible] പാകത്തോടെ—ഇച്ഛയിൽ നിന്നുള്ള വത്സലം
(കൃ. ഗ.) കോയിൽ കാൽ നിന്നു വിഷാദിക്ക—കാൽ പിള്ളാട്ടിൽ നിന്നു മുതലായ
സ്ഥാനനാമങ്ങളിൽ—൨., പക്ഷിയുടെ അത്ത മായാൽ [illegible] യാഗവും ഉ
റപ്പാട്ടും കഴിച്ചില്ല—ഗ്രഹങ്ങൾ മാനസത്തിൽ നിന്നു [illegible] (കെ. രാ.)
[illegible] (പ. ത.) [illegible] വഴിയിൽ നിന്നു [illegible]
[illegible] (കെ. രാ.) ഉദരത്തിൽ നിന്നു [illegible] കാൽ നിന്നു [illegible]
[illegible] (ശി. പു.) കടലിൽ നിന്നു കരയേറി (കൃ. ഗ.) [illegible]
കന്നു (മ. ഭാ.) അവനെ നാട്ടിന്നു [illegible] മൂഢതയിൽ നിന്നു അവ
[illegible] (പ്രാ [illegible]) [illegible] കളിലും നിന്നു വരുന്ന—

(ശി. വ്യ.) പത്തിരിക്കുന്നും (അ. രാ.) — മലകളിന്നും കടലിൽ നിന്നും (ഭ.
ഉ.) — കാട്ടിലും നാട്ടിലും നിന്നവന്നുള്ള (ക. രാ.) വഹനിങ്ങനെ രണ്ടു പഞ്ച
മികളുടെ സംയോഗം

§ ൧൫൩ — ഇൽ — കൽ — എന്നവറ്റോടു മാത്രമല്ല നിന്നു എന്നതിനോടും
— ൧., പിരങ്കൽ നിന്നു [illegible] — ആസനത്തിന്മെൽ നിന്നിറങ്ങി [illegible]
വിമാനത്തിന്മെൽ നിന്നു താഴത്തിറങ്ങി [illegible] മെൽ നിന്നു —
(കൃ. ഗാ.) — [illegible] ഇതു നിന്നു [illegible] (പ്ര. താ.) — [illegible]
൦ നിന്നു വന്നു (ശി. വ്യ.) — മറ്റുള്ളിടങ്ങളിൽ [illegible] നോട്ടി [illegible]
(ഭാ. ഗ.) — [illegible] (ദെ. മ.) — ൧., സഭാതൻ നിന്നു [illegible]
(കൃ. ഗാ.) [illegible] പുറത്തു നിന്നു (ക. രാ.) — ൫., [illegible] നിന്നു വന്നു (കൃ. ഗാ.)
പഴിഞ്ഞൊടു നിന്നും [illegible] നിന്നും [illegible] (കെ. ഉ.) പക്ഷിമാർ [illegible]
[illegible] നിന്നും ഇറങ്ങി (ക. രാ.) ഇക്കര നിന്നു [illegible] (പ്ര. ഖ.) —
— ൩., സംസ്കൃത പഞ്ചമി സന്ധികളൊടെ — വൃക്ഷാഗ്രാൽ നിന്നു
[illegible] (ഉ. രാ.) — [illegible] നിന്നു — സമുദ്രാന്തരെ നിന്നു കരെറി (ഭാ. ഗ.)

§ ൧൫൪ — ദൂരതയുടെ [illegible] — മരത്തിൽ നിന്നര ക്കാതം ദൂരവെ (വ്യ. മ.)
[illegible] മണ്ഡലത്തിങ്കൽ നിന്നു ലക്ഷം യൊജന മെലെ [illegible]
[illegible] (ഭാ. ഗ.) ഇവിടുന്നു [illegible] യൊജന [illegible] ഒരു [illegible] ഉണ്ടു (ക. രാ.)
[illegible] നിന്നു [illegible] (വെ. ച.) — [illegible]
[illegible] — [illegible] (ത. സ.)
[illegible] നിന്നു സപ്തമിയും § ൧൫൫ — ചതുർത്ഥിയും § ൧൫൬ [illegible]

§ ൧൫൭ — ഭയത്തിന്നു സംസ്കൃതത്തിൽ പഞ്ചമി പ്രധാനം — [illegible]
[illegible] ഭയം — മദ്ധ്യ [illegible] മരണത്തിങ്കൽ നിന്നു ഭയം — ഉത്തമ [illegible]
[illegible] മാനത്തിൽ നിന്നു (മ. ഭാ.) — [illegible] കൽ നിന്നു [illegible] (ക. രാ.)
[illegible] ത്തിൽ നിന്നു ഭയപ്പെട്ടു (ദെ. മ.) — [illegible] (§ ൧൫൮) [illegible] (§ ൧൫൯)
[illegible] (§ ൧൬൦) [illegible] (§ ൧൬൧) സപ്തമി (§ ൧൬൨) എന്നവയും കൊ
ള്ളാം —

§ ൧൫൮ — നാമവിത്തും [illegible] — ൧., [illegible] പാട്ടിൽ —
(§ ൧൫൫) [illegible] നിന്നു [illegible]

ട്ടത്രെ (മ. ഭാ.) — ൨., പ്രതിഗ്രഹണത്തിൽ (§൫൫൭) അവരൊന്നു ഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടതു — അവരിൽ നിന്നു വാങ്ങിച്ചു (കേ. രാ.) — അങ്ങവനോടു ഇരവെടുത്തു — വരിൽ നിന്നു ഏതൊരു ദ്രവ്യം വാങ്ങിക്കൊള്ളു (മ. ഭാ.) — ഒരാൾ നിന്ന് എടുത്തു — വീരരിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാമോ — ഞാനൊട്ടു വാങ്ങാതെ കണ്ടു (കെ. രാ.)

§൫൧൩. സ്ഥാനത്തിന്നും ഉല്പത്തിക്കും പഞ്ചമി സാധുവെങ്കിലും സപ്തമി അധികം നടപ്പു — ൧., പാദതലത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകിയ ശൂദ്രന്മാരും (കെ. രാ.) വിരിഞ്ചന്റെ വക്ത്രത്തിൽ നിന്നുണ്ടായി (മ. ഭാ.) — ൨., ബാഹുക്കളിൽ ഉണ്ടായി ക്ഷത്രിയന്മാർ — ഊരുക്കളിൽ നിന്നു വൈശ്യന്മാരുണ്ടായിച്ചു — അവൾ വയറ്റിൽ ജനിച്ചു (കെ. രാ.) വംശത്തിൽ പിറന്നു — ക്ഷേത്രത്തിൽ സന്തതി ഉണ്ടായി (മ. ഭാ.) — പുത്രരെ ഒരൊന്നിൽ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു — പുത്രപ്പത്തവൻ — ഉത്തമ കുലത്തിൽ ഉളെച്ചു (കൃ. ഗാ.) — ഗർഭത്തിൽ മകനുണ്ടാം (പ. ത.) — നിങ്കൽ പിറക്കുന്നു (വി. ച.) — അണ്ഡത്തിൽ സൂത = അതിൽ നിന്നു പിറന്നവൻ — ൩., സംഭോഗനത്തിങ്കൽ ഭക്തിക്കും ഹാനം — വിക്രിയകളിൽ ലാഭം ഉണ്ടാകാ (നള) ത്വത്സ്വരൻ പ്രമത്തരിൽ — വൈദ്യൻ വ്യാധിതരിലും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുന്നു (മ. ഭാ.)

§൫൧൪. പഞ്ചമിയുടെ അംശങ്ങൾ മിലത്തു പൊരുൾ എന്നതിന്നു ഉണ്ടു — ൧., ഒൻ പൊരുൾ മുറെച്ചു ഞാനിപ്പിരിയാതെ — ഞാനെന്തൻ പൊരുളല്ലുള്ള പരാധം — ബ്രാഹ്മണൻ പൊരുളുള്ളൊരു ഹിതം (പ്ര. സി.) — ൨., അവരിൽ നിന്നു ഇനൊട്ടും ഒക്കും — മൃത്യുവിൻ പൊരുൾ അകലെട്ടും ഒവനും (മ. ഭ.) — ൩., അവൻ പൊരുൾ നല്ല ജ്ഞാനി — ധാതാവിൻ പൊരുൾ നിന്നുണ്ടാകി വ്യാസൻ പൊരുൾ നിന്നു ശുകനുളളൊരു ജ്ഞാനം പ്രാപ്തി (മ. ഭാ.) = ൫൧൨ — ൪., ചാക്കൻ പൊരുൾ നിന്നു കെട്ടു (പ്ര. സി.) ചാരന്മാർ പൊരുൾ നിന്നു ഗ്രഹിച്ചാൻ ജ്ഞാനി = ൫൪൫ — ക്കളർ പൊരുൾ നിന്നു രക്ഷിക്കുന്നു (വ്യ. മാ.) = ൫൬൨ — ദിക്കി ശലവൻ പൊരുൾ നിന്നുണ്ടാം സ്വരം (അ. ര.) = ൫൫൦.

താരതമ്യവാചകങ്ങൾ

§൫൧൫. താരതമ്യത്തിന് സംസ്കൃതത്തിൽ പഞ്ചമിക്കുള്ള ൭ — ൭ മരണാൽ

പൎവ്വതങ്ങൾ പ്രശംസ (മ. ഭാ) - മലയാളത്തിൽ അതിനാൽ സൎവ്വപ്രധാ
നം - എ.) അതിൽ വലുതായ - കാഴ്ചകളിൽ ചിറന്ന ദ്രവ്യം (കേ. ഉ.)
പണ്ടെതിൽ തഴച്ചിരുന്നൈശ്വൎയ്യം (കൈ. ച) മൂന്നതിൽ ചിറന്ന ധൎമ്മം (ഭാഗ)
അവെക്കിൽ കിഴിഞ്ഞ ഒന്നു (കൃ. ഗാ.) അതിനാൽ ഏറിയ തൃപ്തി (പ്ര. ചൊ) അധ
മരിലധമൻ - ഗുഹാത്തിലിരിക്കരിൽ മരിക്കനല്ല (മ. ഭാ.) —— വ്യ.) അതിൽ
ശതഗുണം നന്ന (ശി. പു.) അതിൽ ഇരട്ടി ദ്രവ്യം (ഹ്രാ. ശ) കൃഷ്ണനിൽ മൂന്ന
മാസം മൂത്തതു ബലഭദ്രർ (മ. ഭാ.) അതിൽ ശതാംശം ഇല്ലപ്പാം ഇല്ലാത
ണ് (പ. ത.) രാശിയിൽ ഇരട്ടിയാകിയ തേജസ്സ് (ത. സ.) —— വ്യ.) ഹരിയെക്കാളും പ്രിയ
ഭ്രമിയോയല്ലാ (ക. ര.) പാലറിലും ഇത്ഥം അല്ല (ഭാഗ)

§ ൫൧൭. മെൽ - മീതെ - കീഴ് - എന്നവറ്റാൽ രണ്ടാമത്താരതമ്യവാചകം -
- എ.) ആണ്ടിൽ ഇളതായ (കൃ. ഗാ.) - വ്യ.) ശാസ്ത്രസാധനം ഇതിൽ മീതെ മററൊ
ന്നും ഇല്ല - ആകാശത്തെക്കാൾ അതിൽ മീതെ നല്ലതില്ലെന്നും (മ. ഭാ.)
സേവകയിൽ മീതെ ഉത്തമമില്ല (ഭാഗ) —— വ്യ.) ബ്രാഹ്മണബലത്തിനു കീഴ
ല്ലോ മറെറല്ലാം (ക. ര.)

§ ൫൧൮. ക്രിയയിൽ കാൾ (കാൾ, കയിൽ, കളിൽ) കാട്ടിലും - കാട്ടിൽ - കാ
ണെ - എന്നവ മൂന്നാമത്താരതമ്യവാചകം - എ.) ഇതിനെക്കാൾ ദുഃഖം ഇ
തിനില്ല (ക. ര.) നമ്മെക്കാൾ പ്രഭുപ്രഭ (പ. ത.) കാററിനെക്കാൾ വേഗമേറും ഗോണ്ടു
അതിനെക്കാൾ വന്നവൊ കന്നതരെന്നിങ്ങനെ (മ. ഭാ.) ഇന്ദ്രാദികളെക്കാൾ
മനോഹരൻ (നള) —— വ്യ.) അവനെക്കാളും മഹാദുഃഖം പ്രാപിക്ക - തീയി
നെക്കാളും പ്രതാപവാൻ (നള) - അവനിൽ ഏറെ കായവാത്സല്യം ഒരിക്കൽ
ക്കാളും (പ. ത) മൂക്തിയെക്കാളും മുഖ്യമായ തൃഭക്തി (വില്വ) വായുവി
നെക്കാളും ബലം ഏറും - ശികാഷാരക്ഷമുനിയെക്കാളും നടക്കണം
(വെ. ച.) —— വ്യ.) മുനിയെക്കാൾ ശക്തൻ (കെ. ര.) - ബലം ഭയാ
നൊടും ശിഷ്ടിനെക്കാളിൽ (ഭാര) —— പ.) ദാസഭാവത്തെക്കാട്ടിൽ
നല്ലതു മൂക്കി (സുഭ) ഭൃത്യന്റെ നാശം വരുന്നതെക്കാട്ടിലും സ്വാമിനാശം ഗു
ണം (പ. ത.) —— ഉ.) വാഴ്പുനടക്കയിൽ ഉന്നിക്കാണെ അധികാമാകി
ട്ടു പടനടത്തി - നിന്നെക്കാണെ പഴമതല്ല (ര) - ഇങ്ങനെയൊന്ന
കല്പ്രയോഗം —— ന.) അന്നുണ്ടാകുന്ന ഗുണത്താൽ ഏറ്റെന്നോ സുഖമല്ലൊ

(മ. ഭാ.)

§൪൭൮. ഇതിൽ തലായവരെറാട്ടും ഒരൊരുത്തവ്യയങ്ങളുമെരും — ൧. അ
വരിൽ വരം ബലം ഇല്ലാത്തു. (പ്ര. ൯.) അലങ്കാരത്തിൽ സ്വരം. ൨. ഭേദ —
— ൩. വരങ്ങളിൽ പെറ്റം. ധനങ്ങളും (സൂ.) മുന്നെതിൽ ഒറ്റം. ഞെളി
ഞ്ഞു — വണ്ടെതിൽ പെറ്റവും ഉണ്ടതൽ പൂണ്ടു (ക്രി. ഗാ.) സ്ത്രീ തന്നെക്കാ
ട്ടിൽ പെറ്റം. പ്രിയം (സൂ.) — ൪. അഞ്ചുനാഴികക്കിൽ പെറ ഇരിക്കല്ല
(വൈ. ശ.) മെഘത്തിൻ്റെ മെന്നെക്കാട്ടിൽ ബലം പെറ്റുണ്ടു (പ്ര. ൯.) —
൫. ഉളള ജനങ്ങളിൽ ഏത്രയും ബഹു ഭൊക്താവ് ഭീമൻ (മ. ഭാ.) — ൬.
അതിൽ അതിപ്രിയൻ അറിയരാമൻ (കെ. രാ.) ദണ്ഡിയെക്കാളും
അതിദീനമാകി (കൃ. ഗാ.) ഉത്തമരിൽ അത്യുത്തമൻ (ഭാഗ.) അ
തു = §൫൦൬ —

§൪൭൯. സംസ്കൃതാതിശായനത്തിൻ്റെ ഉദാഹരണങ്ങളും §൫൦൬ കാ
ണ്ക — ൧. പ്രാണനെക്കാൾ പ്രിയതമമാം (കൈ. ന.) വൃക്ഷം ഏത്രയും
മഹത്തരം (പ്ര. ൯.) — ൨. അവറ്റിൽ ശ്രേഷ്ഠം ധ്യാനം ജ്ഞാനമത്രെ ജപം (പ്ര.
പ.) — ൩. ഇവരിൽ വെള്ളുത്തമമായതു ഏതു (ഹ. വ.) പുരുഷന്മാ
രിൽ വെച്ചുത്തമൻ അവൻ തന്നെ (ഭാഗ.)

§൪൮൦. താരതമ്യം ൧. ചതുർത്ഥിയാലും വരും — അശസ്തുക്കൾക്കെല്ലാം അ
ശസ്തിതായുതം — പരദൈവങ്ങൾക്കും പരദൈവം അന്നെ — ഉത്തമർക്കുത്തമൻ
ഭവാൻ — സകലഭൂതങ്ങൾക്കും അവൻ ഭൂതപരൻ (കെ. രാ.) നിവസിച്ചുള്ളതെ
ല്ലാറ്റിനും നല്ലതിനെന്നു (ഭാഗ.) ൨. തൃതീയയാലും — വിഭാഗാർത്ഥം കൊ
ണ്ടെത്രെ (§൪൯൮) ക്കാൾ കാഴ്ചയും അവരാൽ ഒന്നെക്കുറു (മ. ഭ. =
അവരിൽ)

ഷഷ്ഠി

§൪൮൧. ഷഷ്ഠിവിഭക്തികളിൽ ക്രിയാതല്ലു സമാസരൂപമത്രെ ഷ
ണ്ണുരു പ്രകാരത്തിൽ വരയാം. (ഉ—) എല്ലാ കണ്ണിൻ്റെ വ്യാധികളും
(വൈ. ശ. = കൺവ്യാധികൾ എല്ലാം) — ഇങ്ങനെ ആവാൻ കാരണം —
ഉത്തമമലയാളത്തിൽ ഷഷ്ഠി ഒരു വിശേഷ്യപദത്തെക്കും എത്രയും ചേർക്കിലും

ല്ലുന്നതല്ല — അപ്രകാരം വെണ്ടിവന്നാൽ ഷഷ്ഠിയെ ചെൎക്ക (§ ൨൫൭)
സംസ്കൃതപ്രയൊഗങ്ങളിൽ ഇല്ലതപറയാം — മമ കൊണ്ടു ഒക്കണം (മ. ഭാ.) = എ
നിക്കു ഭാൎയ്യമല്ലൊ താവൎന്നൊ സതീനാം അതിപ്രിയം (വെ. ചാ.) വല്ലഭി
നാം ഭൎത്താവില്ല (കൃ. ഗാ.) ഒന്നുമെ മമ വെണ്ടാ (വെ. ചാ.) ഒക്കുന്നുവ
(ചൊന്നതവ യൌവരാജ്യം തരുന്നു (ര. കാ. രാ.) = നിണക്കു)
§ ൨൫൮. ഈ സംസ്കൃതപ്രയോഗം മലയാഴ്മയിലും അനുഭവിച്ചുതുട
ങ്ങിയ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇല്ലതന്നെ —
— ൧, തെളിവു ഭഗവാന്റെ ഉള്ള കന്നു (മ. ഭ.) — ഭഗവാന്റെ താൻ കന്നുക എന്ന
ൎത്ഥസാധ്യം — മനുഷ്യന്റെ ഇടം തന്നിലെ വാസം (നള =) മനുഷ്യനും — രാ
ജ്യം നമ്മുടെ ആകുന്നു (കെ. രാ) — ദെഹം ഇതിന്റെ എന്നും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ എ
ന്റെ എന്നും — എന്റെ അല്ലത്രെ (ഭാ) — ൨, ഇതിനെക്കാൾ എന്റെ ആ
നമ്മുടെ ത്രയം എന്നു മുതലായ പ്രധാനപ്രയോഗം അധികം നല്ലതത്രെ —
കൂട്ടും മാനസത്തിന്റെ അല്ലയൊ വൃത്തി (കൈ. ന.) ദൈത്യരുടെ ഉടയത്-
ങ്ങളുടയതിവയൊക്ക (മ. ഭാ.) — ഉടയതെന്നതിനൊടു മിളിക്കയൊ ഒരു
ന്നതല്ലൊ പ്രയൊഗിപ്പൊൾ ഇരുപതാമതിന്റെ കാരണങ്ങളുടെ ഉടയൊൻ
(ര. ച.) ആൎക്കൊന്നുടെ ഉടയതു (ഭാഗ.) — ചതുൎത്ഥി പ്രമാണം തന്നെ — ഞാ
ൻ ഇതിന്നുടയവൻ (പ. ത.) അടിയാരാം ഞങ്ങൾക്കുടയതിന്നുവവൻ (മ. ഭാ.)
— ൩, കൂടെ അട്ടക്കം മുതലായതിന ഒക്കണങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഷഷ്ഠിയും ഇ
ല്ലാപ്പൊൾ നടപ്പായി വരുന്നതു — ഉ — എന്റെ കൂടെ (§ ൨൫൦) പുത്രന്റെ
അടുത്തു ചെന്നായൾ (കെ. രാ.) കാടു ഉടയനിക്കടത്തി (പ. ത.)
§ ൨൫൯. ഷഷ്ഠിയുടെ മുഖ്യാൎത്ഥം സ്വാമിഭാവം തുടങ്ങിയുള്ള സംബന്ധം
തന്നെ — അതിനൊടു ചെരുന്നതു ജന്യജനകഭാവം തന്നെ — കാരണത്തിന്റെ
കാൎയ്യം — അവന്റെ അമ്മ — ഇതിന്റെ കാരണം
§ ൨൬൦. ഷഷ്ഠിക്കു കൎത്താവിനാലും വിഷയത്താലും ഇങ്ങനെ രണ്ടു വി
ധത്തിൽ സംബന്ധാൎത്ഥം ഉണ്ടു — ൧, പാണ്ഡവരുടെ നഗരപ്രവെശനാ
ദികൾ (മ. ഭാ.) അവരുടയ സഖിമാരുടെ കൂട്ടം (നളാ) ശ്രീമലകളെന്നെ
പസ്സിന്റെ പ്രഭാവങ്ങൾ (വി. ലാ.) ഇങ്ങനെ കൎത്തൃസംബന്ധം — ൨, അ
വരുടയ ചരിതം (പ. ത.) = അവനെ കൊണ്ടുള്ള ചരിതം എന്നു ഇതിനുടെ വൎത്ത

മാനം—ഭാഗ്യവശൊത്രത്തിന്റെ പരമ്പ (ര. ഭാ) സുഗ്രീവന്റെ ദ്വിതീയ (ക. രാ-
ന്ന്)—നന്മകൊള്ളും എന്നുള്ള ദ്വിതീയ—ഷഷ്ഠിക്കുള്ളുദാഹരണം (§ ൧൫൬)—ഇന്നുടെ
വിയോഗം—ഭർത്താവാരുടെ മറുപുറത്ത (ര. ഭാ.) നിലകൊണ്ടെന്റെ ഭർത്താവിൻ (ശി
വ) രാമനെന്റെ മാർഗ്ഗണം (സേതു) ഇങ്ങനെ വിഷയസംബന്ധം—

§ ൧൫൭. സമാസരൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായിട്ടില്ലാതെ ഉടയതാക്കൊണ്ട
ഒരു അധികരണത്തിലുള്ളതല്ലാതെ സപ്തമിക്കും ഉം എന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ സാധുവാ
ല്ലാതെ അല്ല— ഉ. അശുഭസംക്രമത്തിന്റെയും കൂട്ടിച്ചേർക്കി (ക. ഇ)
രാമനും കാർവർണ്ണനും പോകിൽ ദർശനങ്ങളേ പോന്നവനു— നിലക്കണ്ണാ
ടം അമ്മമാരും കൂട്ട വിഭീഷണൻ (കൃ. ഗാ) പരടക്കും കൂടെ കൂടെ ചരിത്രങ്ങളും നട
നല്ല (പ്ര. ചെ)—— ദ്വൃ. പിന്നെ നാലും അഞ്ചും ഉള്ളതു വർഗ്ഗാന്തരം ഒൻ്വൃ-
(അ. സ) എന്നല്ലാതെ മൂന്നിന്റെയും നാലിന്റെയും വർഗ്ഗാന്തരം എട്ടു
എന്നും പറയാം—ശിഷ്യന്റെയും അമാത്യന്റെയും ഗുരിക്കാൾ പ്രയോ
ഗമാണിന്റെയും ജനകന്റെയും ജനനിയുടെയും ഷൊഷ്ഠ (ഭ. ഷ) താപസ
ന്മാരുടെയും പാപിനിമാരുടെയും മഹാത്മാവൻ ചരിത്രത്തിന്റെയും ഉത്തരവാദ
നം (മ. ഭാ)— എന്നിങ്ങനെ പുതിയ നടപ്പു—

ഷഷ്ഠിവിഭക്തിയുടെ ആദേശരൂപങ്ങൾ

§ ൧൫൮. ആ എന്നത സമാസരൂപമാക്കിട്ടല്ലാതെ ചേർക്കുന്നന്ന പ്രയോഗ
മിയാവും ഇല്ല— വിശേഷാൽ അമന്ത്രങ്ങളിൽ—— ഉ. ഗോപുരവാ
തിലെ (ഭാ) ദ്യൂതിൽ വെരുക്കാൽ (ഭാ) എത്തി— ഒരാൾ ലാലേറ്റു
ടനെ (പ്ര. താ) സൂര്യരശ്മികൾ— സമീപത്തെ— ഒരുവശത്തുള്ള ഇങ്ങനെ
നന്മയാ രാത്രം—— ദ്വൃ. പിന്നെ സ്ഥലം പുരത്തിയുടെ അത്ഥം—രാമ
ചെന്നു— യോഗത്താവരും— തിരത്തണഞ്ഞു (ര. ഒ) ഒരു ഇണ്ടവാന്റെ
പിറന്ന ആഗമിക്ക (കേ. രാ) ശത്രുഞ്ജാമുക്കം— പരലോകത്തെ
അവൻ— വെളിച്ചത്താട്ടുന്നു (മ. ഭാ) വെളിച്ചത്താവും— ഒൻവശത്താവ
രാത്രി (ഭാ) പരത്താമിവനു (ദെ. മാ) ലോകത്തെ പെന്നതു (സേതു)—— ദ്വൃ
കാലാത്ഥം— അറ്റത്താവന്നാൻ— കാലത്തനർത്ഥം അനുഭവിക്കു (പ്ര. താ) ഒ
ട്ടുകാലത്ത കൈവല്യം വരും (ദെ. മാ) പുറത്തോ അറിവിഷത്താവർ (ക. രാ)

നെരത്തുവെറു· ഗൊകൾ — കാലത്തനിളകും· കൃഷി(ദ്രു· നാ) കാലത്തെ
നെരത്തെ·എഴുനില്ലം(ശി·ല)—൪, പ്രമാണെകളില്ല — സ്ഥാനത്തെത്തി
യെൻ(പ്ര·ചൊ)= കൊണ്ടു· § ൪൩൩

൫). ഉകാരാന്തങ്ങളിൽനടക്കുന്നവ — അവിടത്തെ അടുത്തു(കൃ·ച·) കൊണ
ത്തിരിക്ക — കടവത്തെത്തും·(പ്ര·ചൊ) മാറത്തു ചെത്തു= മ·വാത്തു — തെരു
വത്തുവാതിലും· ചെത്തു — സരസ്സിൻവക്കത്തു(പ്ര·താ) നാലുവക്കത്തും കാ
ത്തു(മ·ഭാ) വെയിലത്തിട്ടു·(വൈ·ശ) കാററത്തുശാഖാഗ്രഫലം·പൊ
ലെ — ആകാശത്തു ഫലം — പാത്രം·തട്ടപ്പെട്ടത്തുവെച്ചുന്നാളികത്തെ
കൊവെച്ചു — വിളക്കത്തുനോക്കി(ചി·വ) വയററത്തു കൊണ്ടു(മ·ഭാ) — ഇ
ങ്ങിനെ അകത്തു എന്നതു — നാട്ടിഞ്ഞെത്തു(കെ·ര) എന്നുള്ളതും·സ
പ്തമിഭാവത്തെവരുത്തുവാൻമതി

§ ൪൩൪· ഇൻ എന്നതുസമാസരൂപമാകും·(§ ൪൬൬,) ഷഷ്ഠിക്കു
പ്രയൊഗം·നടക്കും — തമിഴിൽവന്നതിലുമുണ്ടു(§ ൪൬൭ — ൯,)
അന്നത്തിൻപൈതലെ(കൃ·ഗ) കണ്ണിനിറവെളവും·(ദ്യാ·മു)ശ്യാസ
ത്തിൻവികാരം(വൈ·ച) ചെന്നിൻവാക്കുകൾ(മ·ഭാ) ചെമ്പിൻപാവ
(വില)ധാതാവിന്നരുളപ്പാട്ടു — തുക്കായിനിണ(പ്ര·താ) കരിമ്പിൻതൊ
ട്ടം(പ്ര·ചൊ) കെരളഭൂമിയിൻഅവസ്ഥ(കെ·ര) — വിശെഷാൽര
ണ്ടുഷഷ്ഠികൾകൂട്ടന്നെടത്തുവരും — ബാലിയിൻറവാലിൻവളവു(പ്ര·താ)
പിതാവിൻറശ്രാദ്ധവാസരത്തിൻനാൾ(ശി·വ) — ഏകവചന
ത്തിൽദുല്ലഭമത്രെ — നല്ലാരിൻമണികൾ(കൃ·ച) ഇവരിനിൻഇല —
(വൈ·ശ) തന്നമക്കളെതിന്നല്ലകൾ(പ്ര·താ)

§ ൪൩൫· ഇൻ ചിലപ്പൊൾ ചതുത്ഥിയൊട് ഒക്കും — ബന്ധം എന്നിവററി
ന്നൊരെന്നൊട്ടുവററ(മ·ഭാ)ധമ്മം·തിന്നയിനമല്ലയൊ(പ്ര·താ·)= തിന്നുക —
ഇങ്ങിനെപ്പെട്ടിൻതരമല്ല(കെ·രാ) ഞാൻഇങ്ങിൻപാത്രം·എങ്കിൽ —
(കൈ·രാ) വാതിടം·പൂവതിൻവാഞ്ഛ — ധർമ്മിഷ്ഠരാജ്യംവരിൻനാട്ടിലെ
നമ്മുടെവാസത്തിൻചെയ്തുള്ളതു(കൃ·ഗ)

§ ൪൩൬· ഇൻ എന്നപൊലെ — ഏൻ — ഇൻ — തൻ — മുതലായവനടക്കും —
ക്ഷാത്രതൻമുത്തുകെരി — വയ്യത്തൻമലം(മ·ഭാ) രാമനന്നാണെ(അ·രാ)

നിന്നൊപ്പമുള്ളവർ (ര.രാ.)

൧൫൦. ഞാൻ — ഞാൻ മുതലായ സർവ്വനാമരൂപങ്ങൾക്കുടെ വകഭേദങ്ങൾ കുറിക്കുന്നടക്കം (൧൫൧)

൨. നിൻ — പുത്രനെയാത്തലിൻ അരുളാൽ (ഹ.നാ.) ഗോവിന്ദൻ വരവു (മ.ഭാ.) മുപ്പുരം എരിച്ചവൻ തൃക്കഴൽ (വില്വ.) കണ്ണൻ കഴൽ കിളി (കൃ.ഗാ.) തെളി യൊൻ തലെക്കു (പ്ര.ഷൊ.) അവർക്കൊന്നുമക കൻ (മ.രാ.)

൩. അൻ — കാപ്പു — മന്നവർ കണ്ണിലെ (കൃ.ഗാ.) കൂടലർ കാലകാ ലൻ — അസുരകൾക്കു അലപ്പു അമരപ്പു — കിഷനാദികൾക്കു ആധം (മ.ഭാ.) ഇന്ദ്രങ്ങൾ ഭാഗെ (വില്വ.) പെയ്യ് വാനിൽകൽ മറ്റു കലങ്ങുന്ന — വിണ്ണു വർ നായകൻ — വിബുധകൾക്കു അധിപതി — മക്കാമാർ മന്നവർ — ജ്ഞോരമ ലിന മക്കൾ (പ്ര.ത.) പലർ കൈ കൊണ്ടിൽ തുടെ കൊല്ലുക ചെയ്തു തൊഴിയാ കു (പ്ര.ഷൊ.)

൪. ഞൂർ കഴം (മൈ) ഞാൻ കാലം (പ്ര.ഷൊ.) നാം കുലം (ര.ഷ.) ഒരു ത്തിമക്കൾ തങ്ങളിൽ മുപ്പിൽ (കെ.നാ.) ഒരു ത്തിയൊൽ കൊട്ടു (ക.രാ.) പന്നഗം വാഴിലെ ചെന്തലെപ്പിണ്ഡങ്ങൾ കൊണ്ടു (കൃ.ഗാ.)

൫. ഒക്കെട നില്ലും — നാട്ടരെ കൈ കൊണ്ടിൽ (വില്വ.) പുലവരെ ബന്ധം (പ്ര.ഷൊ.) — ഇപ്പടയവെന്തൽ (ര.ഷ.) — കൂട്ടുമെരെയെന്നു (പ്ര.ത.) നമ്പി തമ്പിമാരെയും വന്നു (മ.ഭാ.) സകടവകടൽ താൻ കാരെ ക്കുറവൻ (ഭാഗ.)

സപ്തമി

൧൫൧. ആധാരാർത്ഥമുള്ള സപ്തമിക്കരണ്ടു രൂപങ്ങൾക്കു പ്രധാനം — ഇൽ — കൽ എന്നവതന്നെ — അവകൾ ദേശം ഭേദം കൂടാതെയും — ഇ — ം —

൨. സ്ഥലവാചി (൧൫൨) രാജ്യത്തിൽ വാണ (ഭൂമിവാണോനാ) ൽ യാതിട്ടു വാനരക്കൂട്ടത്തിൽ വാഴുക (കെ.രാ.) കൈ കൊണ്ടിൽ അരിയാ അമ്പലത്തിലടിയെട്ടു (പ്ര.ത.) — അന്തഭാഗത്തെ കുറിക്കാൻ ഒഴികെ മെൽ ഭാഗത്തിന്നും കൊള്ളും — മെത്തയിൽ ശയിക്ക (കെ.രാ.) മുതുകിലെറി,

കഴുത്തിൽ കരേറി, തേരിലേറി (കൃ. ഗാ) കമ്പത്തിൽ കരേറി (പ്ര. ഖ) രണ്ടും
ഇടത്തോളിൽ വെച്ചു കൊണ്ടു (ക. രാ) മുകളിൽ അമ്പു കൊണ്ടു തുട — പ്രയു
തനരയാരിൽ ചുമന്നിട്ടുള്ളയൊന്നു (മ. ഭാ) പിഴയാതവകാൽ പിഴച്ചു മന്നി
(ക. രാ) കല്ലിൽ നടന്നിട്ടു നോകുന്ന കാൽ — ചവിട്ടിനാൻ മെത്തിൽ — ലക
റ്റിൽ അടിച്ചു — കൈകാൽ മെത്തിൽ വെറു (കൃ. ഗാ) ദേഹത്തിൽ വ
ഷിച്ചാൻ ശരങ്ങളെ (ക. രാ) വെർതലത്തിൽ കൊട്ടു കൊ (വെ. രാ) തെറു
കയിൽ ചുംബിച്ചു (ഉ. രാ) തീക്കൽ വെച്ചവാൽ (കൃ. ഗാ) — പ്ര. സഭ്യ
ത്തി — ശ്രാവംത്തുടിക്കിലെ കെഴിച്ചു (വെ. രാ) ദേഹനാശം കാണം. ശ്രമം.
ത്തിപടെകൽ കാണാം (പ്ര. ഖ) തെങ്ങും അഴിച്ചാൻ ...ത്തിൽ
ചുരികൽ ചതിചെ ആൺ (മ. ഭാ) മദ്ധ്യാഹ്നത്തിലാമാറു (ഭാഗ) — സ്വം
ഗതാവാചി — വന്നു പിഴത്തിൽ (ക. രാ) വിരുധങ്ങളാം വക്കത്തിൽ
ലെസംഭവിക്കുന്ന ശിലാസത്യത്തിൽ പിഴച്ചു — ധർമ്മത്തിൽ പിഴയാ
ഞ്ഞാൻ (മ. ഭാ)
§ പുനരപ — സ്ഥലവാചികളുടെ രൂപത്തിൽ കാരങ്ങൾ വരും. — സ്ഥ
ലമുതത്തിലൊരു § ം ഒം. കണ്ണേ — ദ്രു മെത്ഭാഗാർത്ഥം § പുനം —
— സ്വ. സമീപ്യാർത്ഥം പ്രത്യേകം — കൽ — ഒട്ടു, ചതുർത്ഥി — പുരത്തിൽ
ക്രിയാമാത്രം അടുത്തുണ്ടോ അ ഗൊപും (മ. ഭാ) നാഥകിലട്ടുത്ത, കതകി
ങ്കൽ നില്ക്കുന്ന (ക. രാ) സിംഹാസനം തലെക്കൽ വെച്ചിച്ചു (മ. ഭാ) ദെ
വകൾ പുഷ്പത്തിങ്കൽ നിന്നു അസുരകൾ തലെക്കൽ (കൃ. ഗാ) നാൻ ഭാ
ഗ്യകിണറ്റിങ്കലട്ടുത്തു (പ്ര. ഖ) — വാതുക്കൽ, വടിക്കൽ, കാക്കൽ, പാ
ദപങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്തു ഇളകിയകഴലിൽ ചെയ്തു (കൃ. ഗാ) — ദ്രു
ഇട്ടുക, മെട്ടുക — ഉതലായവ — മുത്തുമാറിലണിഞ്ഞു — മാലയവൻ
കഴുത്തിൽ അലങ്കരിച്ചു (ചാണ) കൊമ്പിൽ കിടക്കം അലങ്കരി
ച്ചു (മ. ഭാ) പ്രേതത്തെ വസ്ത്രാദി കൊണ്ടലങ്കരിക്കട്ടു കാരണം
പാലെ. § പുനസ്ഥാനത്തിൽ വന്നിട്ടു (പ്ര. ഖ) — മുഷിഞ്ഞശിലാതരങ്ങി
ൽ കിടന്നു (ക. രാ) വയറ്റിൽ തട്ടിച്ചു (വെ. ച) — ഒ. പിത്ഭാഗാർത്ഥം
വൃക്ഷം കടൽ മറഞ്ഞു നിന്നു ഒളിച്ചു (ക. രാ)
§ പുനരുത്ത ക്രിയയുടെ അർത്ഥങ്ങളും സപ്തമിയിൽ കാണം —

൧, കരസേവാദി—തൃക്കൈക്കൽ—ഇലക്കിൽ ഉണ്ടു—വില്ലിൽ തൊടുത്ത ശര
ങ്ങൾ (ഭാ. രാ.) മുപ്പുരം തീക്കിൽ ഹരിച്ചുതു (മ. ഭാ.) ദിക്കുത്തെ കണ്ണിൽ
കാണവെ കാട്ടി (മ. കാ. റാ.) കണ്ണിൽ കണ്ടതെല്ലാം (കൃ. ഗാ.) കണ്ണിനെകി
ൽ കാണുമത്രു (ഭ. ഗാ.)——ആറിൽ ഉദിച്ചു—ഇവരെ വഴിയിൽ വെച്ചഴി
(അ. സ.) അങ്ങിൽ വെരുത്തിയോരഞ്ചു = ഢ (കൃ. രാ.)
൨, (സ്വ) കേട തന്തുരു (ദ്വി..) പുരമാരത്തിങ്കൽ പുറപ്പെട്ടു
കുംസഭോതിക്ക (ഭ. ര. രാ.)— ശാസ്ത്രിലും മന്ത്രിലും ഇട്ടിരിക്കു (ഭ. ഗാ.)——
പിന്നെ ഉദയത്തിൽ—ശ്രീപിതാവു കൂപ്പിൽ ഉദിവന്ന കാലവും
കാൽ ഉദയത്തിങ്കൽ (പ്ര. ത.)

§ ൫൧൫, വിഭാഗാർത്ഥംചേർന്ന വിശേഷണങ്ങളിലും സപ്തമി പ്രമാണം—
ഉ—൧, നാലുവെതിലും മുമ്പൻ രാമൻ—അരക്കരിൽ മുന്തിനെ കൊ
ന്നവില്ലുമിമാലിൽ ശിരസ്സു കൊയ്തു (കെ. രാ.)—അതിൽ മൂത്തവൻ—കൊണ്ട
തിൽ ചാതിയിലെ (പ. ചെ.) സാലത്തിലും ഭൂമിയിലെല്ലാവരുടെ വസ്തു
വിലും പക്ഷിഭാഗം (ര. കാ.) ആദിയിൽ മറിച്ചിരിക്കുന്നുള്ളവ ഇവറ്റിൽ
മുതൽ (വൈ. ശാ.)—അതിൽ കണ്ണോടൊലെ § ൫൦൩, ൧—— പക്ഷത്തിൽ
ലപ്പോൾ ഇൻ (പ്ര) ത്യയം അതുകൂടുകയും—ഇതിൽ ശ്രേഷ്ഠതവരെ
(മ. ഭാ.)—ഇതിനെ ഒരു ദേശാന്തരത്തിൽ മറുകര കണ്ടവൻ (പ്ര. ത.)——
൬, നിർദ്ധാരണത്തിനു വെഷമ്യമെന്നതിനാൽ ഉറപ്പു വരും—ഉ—൧ ഗുരു
ക്കളിൽ വെച്ചു അതി ഉഗ്രമായിരിക്കുന്നു (ര. മാ.) തന്നെ കാട്ടിലേറ്റ
ൽ വെച്ചുകൊണ്ടു (വെ. ചാ.) മക്കളിൽ വെച്ചു മാന്യക്കാരെ
റുവെ വേഷം ഉണ്ടു—ഭവാനിൽ വെച്ചു കാൻ (ഭാ. ശാ.) സ്ത്രീകളിൽ
വെച്ചുത്തമം ഗി (മ. ഭാ.)

§ ൫൧൬, വ്യാപനത്തിന്റെ അർത്ഥവും ഉണ്ടു—ഉ—൧ തെരിൽ അരചു വാ
യിൽ പുഴങ്ങി, പായിൽ കുഴമ്പാകി, മൊഴിൽ കഴിഞ്ഞിച്ചു——അതുതെ
കൊണ്ടു സാഹിത്യത്തോടും ചേരും—ഉ—൧ കാട്ടിൽ കായം കലങ്ങി, ചൊ
രക്കൊരെയിൽ, (ചൊറിനു നെക്കിക്കൂട്ടി) ശേഷത്തിൽ കൂട്ടുക—
(അ. സ.) അഗ്നിയെ മാതരിൽ ചെന്നാൻ ഖണ്ഡം തൈക്കയിൽ തൻ
കൂടും ചേർത്തു (കൃ. ഗാ.) വിഷത്തിൽ കലർന്നം (ഭ. കാ. രാ.)—മനനമ

ത്താതിൽ പൊന്നപൊന്റ ഉരുക്കുമൂർത്തി (പ.ത) ശവം എടുത്ത അംഗത്തിൽ പെ
ത്തു (മ. ഭാ.) — മുറ്റെറവില്ലിതാപമേകാൽ ഞെരിക്കുന്ന (രാ.ച.) രാ= പക്കത്ത്
§ ൧൱൬൨. പാണ്ടിയൊടും വടക്കരൊടും എഴുതുക്കൾ ഉണ്ടു — ൧. ജനനത്തിൽ —
(§ ൧൱൫൧) ഉപാർദ്ധമെല്ലാം രെരരെഴും തീകെട്ടൽ എഴുന്നതും ഒക്കൽ ത്തുടങ്ങു
ന്നതും (കേ. ഗ) — പൊന്നതിൽ കുതറുന്ന ഫലം — കുന്തി കുട്ടിയിൽ ത്തെ
ഭയങ്ങളുമായി — ൨. പ്രസക്കെടെരക്കിച്ചു (പ.ത.) — ൩. ഭേദാ
ന്ത്യത്തിലും ആരത്തില്യത്തിലും (൧൱൬൧) ഉ — തങ്ങൾക്കു മറ്റുള്ളോരിൽ ഭേ
ദം ഉണ്ടു (പ.ത)

§ ൧൱൬൩. പ്രകാരപ്രമാണങ്ങളുടെ കൂടും സപ്തമി അധാരാർത്ഥ ഭേദങ്ങളെ
പോലെ കാണിക്കും (§ ൧൱൫൧, ൧൱൫൩ — ൧.) പ്രകാരം എന്നാൽ — ഇപ്പനിയിലാ
ക (പ.ത.) വല്ലതാണെങ്കിലും — താണോം അനെക പ്രകാരത്തിൽ (കേ.ര.) ദെ
ശാന്തരങ്ങളിലെ വന്നവതരിച്ചു — ഒരൊരസങ്ങളിൽ പൊരുതാരിക്കുമൂ
ളു (മ. ഭാ.) ബഹളമുത്തീ എന്ന രാഗത്തിൽ പൊലൂ (കെ. ഉ.) നെളിയിൽ
പാടി, ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു — ഭംഗിയിൽ നടന്നു, മെളത്തിൽ കളിച്ചു — നൂങ്ങ്
ളിൽ സഹസ്രം പൂത (മ. ഭാ.) നെരിൽ വെള്ളത്തിൽ പറഞ്ഞു, ശിക്ഷയിൽ
ചാത്തു — വടിവിൽ വിളങ്ങുന്ന — അവ്യയരൂപവും കാണ്ക (§ ൧൱൮൨) — ൨.
പ്രമാണം എന്നിലൊ — ഒട്ടുപരപ്പിൽ പറ്റ — മലപൊലെ മെയ്കാണ്ടാൽ
(മുട്ട) (മ. ഭാ.) തക്കത്തിൽ കൊടുമിച്ചു പൊണ്ടിയിൽ പറക്ക (പ.ത.) നെല്ലി
ക്കായൊളം വണ്ണത്തിൽ ഗുളികയാക്കി — ഒരു മുളം വട്ടത്തിൽ ഒരു മുളം
ആഴത്തിൽ കുഴിച്ചു (വൈ. ശ.) നിളത്തിലും ഉള്ളോരു വിട്ടു (കൃ. ഗാ.) = നെടു
വീട്ടു —

§ ൧൱൬൪. ഉള്ളളവെപ്പൊൾ എന്നർത്ഥത്തോടും സപ്തമി കാണും — ക്കണ്ണിയി
ല്യ ശെഷത്തു (പ.ചൊ.) രണ്ടു ഖണ്ഡത്തിലെ പനഗബുദ്ധിയൊലെ (ശാ.ര)
ഉദരത്തിൽ വെള്ളം എന്നും രണ്ടുവിൽ സപ്തം എന്നും കല്പിക്കും (രാ.ര.)
ദിനത്തിൽ തന്നെ അവന്നൊത്ത് എന്നു വെച്ചുകൊൾക (വൈ. ശ.) — പൊഴും —
പൊഴും ഇവനാലിക്കലും അസത്യം പറയാ (മ. ഭാ.)

§ ൧൱൬൫. ചിലസ്ഥാനനാമങ്ങളിൽ സപ്തമി പ്രഥമയെ പൊലെ നടന്നു —
ങ്ങുന്നു = തീ — ഉടമ്പിട്ടുതിരിക്കുന്നു പെഴ എന്നുള്ളിൽ (കെ.ഉ.) — അ

തിൻ ദ്വിതീയയൊ — നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ വരത്തിൽ (കെ. ഉ.) തിരുമുമ്പി
ലെ വഴിച്ചു — ചതുൎത്ഥിയൊ — വെട്ടുമുടയകോവില്പാട്ടിലെക്ക് ൧൦൦൦ നാ
യർ — ഷഷ്ഠിയൊ — തിരുമുല്പാട്ടിലെ തൈക്ക — ബഹുവചനമൊ മണ്ടപ
ത്തിൻ വാതുക്കലു കല്പ (കൊ. പ.)

§൯൯. ഉടമ — അധികാരം — ദാനം ഇവറ്റിന്നും സപ്തമിയൊരും — ഗൃ
ഹത്തിലുള്ള ദ്രവ്യം (പ. ത.) പറമ്പിൽ അധീശൻ ഞാൻ (വ്യ. മാ.) ശ്രുതിഭൂമി
കളിൽ ശ്രവണത്തിൽ അധികാരം ഉണ്ട (ഭാഗ. വ്യാ.) — വസുന്ധരയിൽ കാലാക്കി
(കെ. രാ.) നാട്ടും നഗരവും തങ്കലാക്കി (കൃ.) അഭിഷെകം ചെയ്ത പട്ടണം — ര
ഘവരാജ്യത്തിൽ (കെ. രാ.) — — പിന്നെ ഞാൻ അൎത്ഥിക്കുന്ന ചെരുന്ന
ത്ത പക്കൽ താൻ സാഹിത്യം താൻ ധൎമ്മജ്ഞന്മാരൊടുള്ളതൊരു (കൃ. ഭാ.)
— — പുരാമന്ദ്രഭൂമിക്കെക്കൽ നിക്ഷേപമാക്കിനാൻ (കെ. രാ.) രാ
ജ്യം പുത്രങ്കലാക്കി (അ. രാ.) രാജ്യഭാരത്തെ പുത്രനിൽ ചെൎത്തിട്ട് ഒന്നു
അവർകൾ ഗാത്രത്തെ വെച്ചു — സമൎപ്പിച്ചു (പൊ.) ഗ്രാമത്തിങ്കൽ രാ
ജ്യാംശം കല്പിച്ചു — ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊടുത്തു — (കെ. ഉ.) — ദിക്കിലെ ദേവതാ
മായമനസ്സ് (അ. രാ.) ദ്രവ്യം കൈയ്യിൽ സമൎപ്പിച്ചു — സല്പാത്രങ്ങളിൽ കൊടു
ണം ചെയ്തു — (പ. ത.) ബ്രാഹ്മണരിൽ സകലവും സമൎപ്പിക്ക — രാജ്യം തനയങ്കൽ
സമൎപ്പിച്ചു — ഭരതൻ കയ്യിൽ മാതാവെ ഭരമെല്പിക്ക (കെ. രാ.) തനയ
ങ്കൽ സമൎപ്പിച്ചു (ഭാഗ.) — — സന്നിധിയിൽ ചെയ്യുന്ന ഉപകാരം (പ. ചൊ.)
ത്തങ്ങക്കൽ ചെയ്ക്ക ഉപകാരം (കെ. രാ.) എന്തൊക്കെ ദ്രവ്യാലെശം കൊണ്ടാൻ
ഇന്നുരുളും ഇങ്ങു (കെ. രാ.)

§൧൦൦. വിഷയാധാരത്തിന്നും സപ്തമി തന്നെ പ്രമാണം (§൯൯ — ൨൭ — ൨൮
ന്ദ്രിയങ്ങളവകാശങ്ങളെ — ൧൭ ഇച്ഛാദ്ധ്യാത്മം — അവകൾ സൂക്ഷിതങ്ങളായി ചി
ത്തം പതിക്ക ഇവറ്റിലത് ഒന്നൊലെ (കെ. രാ.) — ഈശ്വരങ്കൽ മനം വച്ചു ഭക്താ
ഷാ) ദെവങ്കൽ ഉറപ്പിച്ചു മാനസം — അവങ്കലെ മാനസം ചെന്നു താങ്ങി —
ച്ചിത്തം അവങ്കലാവാൻ — അവനിൽ മാനസം പൂകിച്ചാൻ — ഷട്ക്കളി
ൽ വശം കെട്ടാൻ (കൃ. ഗാ.) ദുഷ്ടാശങ്ങളിൽ മനസ്സ് ഉണ്ടാക്കുക (പ. ത.) —
ഷ്ടിക്കൽ പറമ്പ് ഞാൻ കൽന്നെളി അവങ്കൽ മനം മന്ദമാക്കി — മാ
ഷാങ്ങളിൽ — കാമം അവറ്റിങ്കൽ — ഒന്നിങ്കൽ സാക്ഷി — മാടംഭിൽ

ഭാവികളുടെ—ഭാവം ശോഭിക്കുന്നു— അവനിൽ രാഗം—നസംഗമല്ലാതി
ല്ലം (മ.ഭാ) വിഷയങ്ങളിൽ തൃഷ്ണയും വൈരാഗ്യവും—ഒന്നിലും ഭാവം ഇല്ല—
ഭോഗത്തിലരിരുചിയില്ലായ്ക വിൽ പ്രേമം—ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വാസനയും—
യിന്നപ്രയോഗത്തിലിച്ഛയുള്ളവർകൾ ഒരു—ഇവറ്റിൽ ഒരു സ്നേഹ
ശാലി—കെട്ടുകിലാശ്രയം—(വെ.ഷാ) കാണ്മയില്ലാശ (ത.ഷാ) ശക്തിയില്ലാ
സ്ഥാ(പ്ര.ത)—ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ തൃഷ്ണ വർദ്ധമാനമില്ലും നിങ്ങ അനന്തകാലം
ഭാവം ഉല്ലസന്തങ്ങളിൽ (മ.ഭാ)

൧. ചിന്താവിചാരങ്ങൾ—അവരിൽ ചിന്തിപ്പാൻ (വെ.ഷാ) ഒരുത്ത
രിലും വിശ്വാസം ഇല്ല, മനവകൽ വൈമനസ്യം ഇല്ലാത്തവർകൾ ഇരു
ക്കയില്ലാതിരിക്കിന്നു (വെ.ഷാ) അവരിൽ ക്രൂരത്വം ഒന്നും (മ.ഭാ) ഇഷ്ടാനി
ഷ്ടപ്രാപ്തികൾ രണ്ടിലും സമൻ (അ.ര) ശത്രുമിത്രങ്ങളിൽ അന്തരം ഇല്ല (പ്ര.ത)
൨. ക്രിയാദികൾ—ദിനത്തിൽ ക്രിയ (പ്ര.ത) ഒരുവർകൾ പ്രസാദികൾ—അവർകൾ
ശോഷിക്കും (ക.രാ) അവരിൽ അന്വയൻ (മ.ഭാ) ശക്തിയുള്ളവർകൾ കാമ
ഗുണങ്ങൾ=സാവിത്ര്യം

൩. അശ്രദ്ധയും ഭയശങ്കാശാലികൾ—പരലോകത്തിരുവാക്കി—വിനയവും ഭ
യവും വിധ്വങ്കിൽ (വെ.ഷാ) പൊരിൽ ഭയം സ്വജനത്തിൽ പേടിയാത്ത—
ത്രം ഒരു ലവലേശം—(അവമാനത്തിങ്കൽ വേദിയാതെ (മ.ഭാ=ഷാ) ശത്രുവിന്റെ—
ഷാ ജനത്തിൽ ക്ലേശം ഇല്ലാതെ (പ്ര.ത) താമസകൽ വിപരീതം ചെയ്യാൻ
(അ.ര) അതിൽ ദുഃഖം—അതിൽ ശോകം ഉണ്ടാകാ (ഭാഗ) അവരിലു
ള്ള കോപം (ക.രാ)—അവർകൾ ശത്രുത

൪ (ഠ). ഒരു സ്ഥലത്തെ കൂട്ടങ്ങളെയും കാണ്പാൻ സന്നിധി തന്നെ
മതി—൭—തൊട്ടതിൽ ആരനന്തഭരണം (പ്ര.ചൊ) മന്ദിരങ്ങളിൽ പുത്രാർത്ഥ—
(രാ) കൊടികൾ ചെന്നു, നിംഹ ചെണ്ണ (പ്ര.ത) ചിത്രം അരധർമ്മത്തിൽ
ചെല്ലാം—ഗോക്കൾ ശാലകൾ കണ്ടാൻ (മ.ഭാ) മുരളിയിൽ വീഴും—മണ്ണിടയി
ന്നും (പ്ര.ഷാ) ഭൂമിയിൽ വരിക്കു—വാതുകത്തിൽ ഇരണ്ടിടെ (ക.രാ) ശസ്ത്രപ്ര
യോഗിപ്പാൻ അവന്റെ ദേഹത്തിങ്കൽ (ക.രാ) പരസ്ത്രീകളിൽ പോ
കാ (ദ.നാ)—കാട്ടിലാകി (ന്ധ) കിണറിൽ തള്ളിയിട്ടു (മ.ഭാ) മ
രക്കെ തള്ളിയിട്ടും (ക.രാ)

§ ൧൦൨. ഷഷ്ഠിയെ ഗതിയുടെ അർത്ഥത്തിൽ ചേർക്കുന്നവ —

൧.) ഷഷ്ഠെക്കു സപ്തമി — അന്ത്യസമാസത്തിൽ ഉള്ളതു — ദിവിഷോദയം ..,
പുലിവാതിലെ ചൈതന്യൻ (കൃ. ഗ.) നിന്നിലെ സ്നേഹം കൊണ്ടു (ദ്വി. ഭ.) തി
ങ്ങളെ സന്ധ്യയിങ്കൽ ആഗ്രഹം (പ്ര. ന.) — — പിന്നെ ഗതിയുടെ ആവശ്യം — അവ
ളെക്കാരൻ തന്റെ ലെനിയെ യോഗിച്ചു (പ്ര. ന.) പരൻ തന്നെ ലീലയിൽ പ്പോളം
(ഭാ. ഗ.) കാലിലെ ലെലോചനം — ശങ്കിലെ യുംപാശ്യം (പ്ര. ചൊ.) മാലതിന്റെ ക
ലെവന്നെ യാട്ടം (കൃ. ഗ.) സർവ്വലോകം ഒക്കെ ലോകങ്ങളിൽ ഒന്നേ (ഉ. രാ.)
സമാനം പതിനെട്ടു ക്രിയകളോടു കൂടെ (ഉ. ക.) — — അഴ്ത്തിലെ ക്കാവൊവാ
ൻ — ഷഷ്ടിയെ ക്കാവൊയവൻ (കൃ. ന.)

൨.) ഒന്നിൽ — അങ്ങൊരി — അങ്ങെപട്ടു (ഉ. രാ.) — പിന്നെ ഇരിക്കുന്നെ
ന്നു — വിള്ളിയെന്നൊക്കി നടന്നാൻ (കൃ. ന.) വഴിയെക്കൊണ്ടു — വാക്കുകളെ
ത്തന്നൊക്കി വഴിക്കും (മ. ര.) പുരം ഒന്നൊക്കിയ്യാൽ (മ. ഭാ.) — — ഉദ്യാ
വിനെ ഒന്നിട്ടുയൊതിൽ (മ. ഭാ.) പത്മിമതി കിനെ ഒന്നിട്ടു — വാനിടം ഒന്നി
ട്ടുവെ കൊണ്ടു തുടങ്ങിനാർ (കൃ. ഗ.)

൩.) മേലുമാറു (കേരളപ.) — മിമവാൻ ഇലാമാറുവെന്നു (ഭ. ഗാ.) ജ്ഞാനികൾ
വിപത്താമാറ് ഒളിഞ്ഞു (ര. ക. രാ.) തെനിലാമാറു കാരൺ — അവരെ മുന്നി
ലാമാറു വരുത്തി (മ. ഭാ.) അവളുടെ മുന്നിലാമാറുവെന്നു — തട്ടിന്മേലാമാറു
ചാടി (നള.) — — തെരുവിലെ ക്കാമാറു ഗതികളുള്ള ഈ പ്രയോഗത്തിലെ ക്കാ
മാറുവന്നു (മ. ഭാ.) — — മുഖത്തിലാമാറു ഒന്നിൽ (കൃ. ഗ.) രാജ്യം അവൻ തലാമാ
റു സമർപ്പിച്ചു — കണ്ഠത്തിലാമാറ കണ്ടെ പാശം (ഭാ. ഗ.) ഭാഗ്യകത്തിലാമാറു
നല്ലി (പ്ര. ന.) ലെല്ലാം ഒക്കത്തമാറുകളിൽ കിടക്ക (ര. ക. രാ.)

൪.) ചതുർത്ഥിതന്നെ — തെക്കുടിക്കിനാൽ ഒല്ലുന്നേരം കൊണ്ടാർ (മ. ഭാ.)

൫.) കൊണ്ടു — മുലക്കുഴുക്കൊണ്ടു കാലം വരിയല്ലു (പ്ര. ചൊ.) ആയവൻ കാ
ലിൽ കൊണ്ടു കൊടുത്തു (പ്ര. ന.) ആശ്രമത്തിങ്കൽ അവരുടെ കൊണ്ടു കാ
ണിപ്പൊന്നിട്ടു — (ഉ. രാ.)

൬.) കൊള്ളെ — ഏരാജ്യക്കൊള്ളപ്പെട്ടു ചൊല്ലി — അവനെ കൊള്ളെ
പടകൊണ്ടുവൊരി — (ദി.) അന്യമാരുത്തെ കൊള്ളുന്നാൾ ഉച്ചിഷ്ടം (കെ. രാ.) ഭ
ഗവാനെ കൊള്ളുന്നെ — (കെ. രാ.)

൧.) തലയം പ്രസ്ഥിച്ചൊക്കി (ഭാ.ഗ) ൧൯൧൦

§ ൧൮൩. സ്ഥലചതുൎത്ഥി തന്നെ ഗതിക്കുടെ അൎത്ഥത്തിന്നു പ്രമാണമാക
ഉ—൨.) ദിവാന്തരത്തെക്കു പൊക്കി—മെത്ത ഭാഗത്തെക്ക് എറിഞ്ഞു—
(അ.കാ.ഉ) അകത്തെക്ക് എറിഞ്ഞു (പ.ത.) ദ്വീപത്തികളെക്ക് ചെല്ലുമെങ്കിൽ
(ശ.ഭാ.) പ്രദെശത്തെക്ക് ചെന്നു (ഉള്ള) വംശത്തിലെക്ക് ഉൾപ്പെടുത്തുവരും—
(ശ.ഭാ.)——൨.) അധികാരത്തിങ്കലെക്ക്—സ്വൎഗ്ഗവതികളെക്ക് അട
ങ്ങി (അ.കാ.ഉ) സഭയിലെക്ക് ഒഴിഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു——രണ്ടുഭാഗത്തികളെ
ക്കും അടിയെ കാം ചെ.ക്ക—(=നാട്ടിന്നടിയെ കം—രാജ്യത്തിലടിയെക്കും—
(മ.ഭാ.) നരരാജ്യത്തികളെക്ക് നിരാശ്രയമായ ക്രിയാകാരകങ്ങൾ ഞാൻ (ഭാഷ)
—൩.) വിഷയപ്രമാണാൎത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടു—അഭ്യാസനാദെഹം
ങ്ങളികളെക്ക്—തെരിലെ അധികാരാക്കുന്ന ബുദ്ധിപ്പിരൻ (മ.ഭാ.)
ജ്യോതിഷശാസ്ത്രങ്ങളും മന്ത്രവാദത്തിന്നും സാമൎത്ഥ്യമെറും അതികളെക്ക്
അതിതല്പരൻ (ഭാഷ) എന്നതിനാൽ സപ്തമിക്കും ചതുൎത്ഥിക്കും ഉള്ള
ചെൎച്ചതെളിയും (§൧൮൩)

§ ൧൮൪. ഒരു വാചകത്തിൽ രണ്ടുമൂന്നു സപ്തമികൾ കൂടും—ഉ—.) അവളി
ൽ കരുണയുണ്ടാകി മനസ്സിൽ (ഉള്ള) ദുഃഖങ്ങളിൽ താല്പൎയ്യം ഏവനിൽ
ഇന്നുടെ മാനസെ (വെ.ച)

അകമാദി അവയവങ്ങളൊടു ചെരുന്ന
വിഭക്തിവിവരം

§ ൧൮൫. അവ്യയങ്ങളായി ചമഞ്ഞ പലനാമങ്ങളും ഇന്നിന്ന വിഭക്തി
കളൊടു ചെരുന്ന പ്രകാരം പറയുന്നു—അവയവമുഖ്യെ പ്രഥമവിഭക്തി
യൊടും പിന്നെ ഷഷ്ഠി ചതുൎത്ഥി സപ്തമികളൊടും ഇണങ്ങി കാണുന്നു—

§ ൧൮൬. സപ്തമിയുടെ രൂപവികാരങ്ങൾ ആകുന്നു—
൧.) അകം—കാടകം എന്നു—സകാരകം പുക്ക (അ.ക.രാ) രൂപത്തെ
മനക്കാമ്പകം ചെൎത്ത (ഉള)—കണ്ണങ്ങൾ കം പുക്ക (പ.ത.)——
അകത്തു—മനൊടം തന്നകത്തു (കൃ.ഗാ.) ശൊണിതശയകത്തും (അ.കാ.രാ)
കൈകലയകത്താമെന്നി—(മ.ഭാ.) ഉടക്കിന്റെ കത്തെ (പൊ.) വലെ

കാലത്താകുക (പ.ത.) ഒരാട്ടെക്കാലത്തു - പണ്ടുശാലെക്കാലത്തില്ല (കെ.രാ)
വാക്കും ചെയ്കിക്കം നേരെ രണ്ടുകാലത്തു (കൃ.മ) — ആദ്യകാലം നാഴികയിലകത്തുണ്ടു
ലൊകാൎത്ഥ (കൃ.ഗാ) — കാലവാചിയായുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ വിശേഷം - ഒരാണ്ടെ
ക്കംഭത്തവെച്ചിരിഞ്ഞുവാണൊൻ (ഉ.രാ) മൂന്നാണ്ടകമെ ശെമിക്കുന്ന (വെ.
ച) നാഴികെക്കകമെ - ഒരുദിവസത്തിലകമെ - ദിനത്തിലകത്തു - (പ.ത)
മുഹൂൎത്തനാഴികയിലകത്തു (അ.രാ) — അകപ്പെട്ടുകാണുന്നതു - കണ്ണില
കപ്പെട്ടും (മ.ഭാ) കണ്ണിലാമാറകപ്പെട്ടു (കെ.രാ) ദൃഷ്ടികൾക്കകപ്പെട്ടും (പ.ത)
എന്നിങ്ങിനെ.

൯. ഇട, ഇടെ - നെഞ്ചിടെ തറെക്കും (വെ.ച) നെറ്റിത്തടത്തിടെയ
വെച്ചു - കരത്തിടെ മരം എട്ടത്തു (മ.ച) മാൎത്തിന്നിടയിടെ (പ.ത) നല്ലിട
ഇവിടെ - ഇവൻറ അവിടെ നിന്നു - മരത്തിന്നിടയിൽ മറഞ്ഞു (കെ.രാ)
അവരിന്നിടയിൽ പെട്ടു (പ.ത) — ഗൊകുലത്തും കന്യാകുമാരിക്കിടയെ
മാനാട്ടു (കെ.ഉ) — മുടിയൊടടിക്കിടെ അലങ്കരിച്ചു (ചാണ) കൊലം
തടങ്ങി വെണ്ണൊട്ടിടയിൽ (കെ.ഉ) ഇങ്ങനെ സാന്നിദ്ധ്യമൊട്ടും കൂടെ
(ദുൎഘടം) — കാലവാചിയായുള്ള പ്രയൊഗം - ഒരു നൊടിക്കിടെ (മ.ച)
മുഹൂൎത്തത്തിന്നിടെ കിട്ടുന്നുണ്ടു (മ.ഭാ) അതിന്നിടയിൽ (പ.ത) ധ
നകാരങ്ങൾക്കിടയിൽ (കെ.രാ) ഇതിന്നിടെ ൩ ദിവസത്തിലകത്തു
(= ഇതിന്മുമ്പെ)

൧൦. ഉൾ - ചിത്തിലുൾപ്പൂക്ക (പ.ത) ശിലയും കല്ലുകളുമുള്ളിൽ (മ.ച) - ഉള്ളി
ക്കുളങ്ങൾ ഉണ്ടായവിൻ (കെ.ന) — ഒരാട്ടെ കുളങ്ങളിൽ കൊറിയ (വെ.ച)
കണ്ണൂരിക്കളുള്ളിൽ കാണാം — അവൎക്കുളുക്കളിൽ (കൃ.ച) ഇവരുടെ ഉള്ളി
ൽ (കെ.രാ) ദേഹത്തിന്നുള്ളിലെഴാ (കൃ.ഗാ) — പതിനഞ്ചുനാളുള്ളി
ൽ എത്തെണം (കെ.രാ) ഇങ്ങനെ കാലവാചി
(ഉൾ) ഊറു - ഉരു എന്നതിന്നു - ഉൾ - ഉൾക്കൂറ എന്ന മുതലായ അൎത്ഥങ്ങ
ളുണ്ടു -

൧൧. അങ്ങേട്ടു = അവിടെ - അങ്ങൂടകം കുവന്നു (കെ.രാ) അമ്പുനൊക്കി
കൂട്ടുന്നു (മ.ച) കാടെട്ടേട്ടു — നാരികളുടെ നെഞ്ചുള്ളവാക്കു (വെ.
ച) അസ്ത്രീപത്രങ്ങളുടെ എഴുന്നെള്ളി (കെ.ര) ദേവന്മാരുടെ വന്ദിക്കൊ (മ.ച)

൩) ക്രിയക്കടുത്തതിന്റെ അൎത്ഥം പ്രമാണം — തിരുടെ ഒഴുക്കനുസരിച്ചു
ടവി (ഭാഗ) വെള്ളിയൂടെ ഓടെ നടന്നു - വളൎന്ന പുല്ലൂടെ തെരന്തു - കാ
ട്ടിൽ വഴിക്കൂടെ ഒടി - ഗിരികളൂടെ ചെല്ലുക (കെ. രാ) നാസികയൂടെ വരും ശ്വാ
സ്സും - കണ്ണിലൂടെ പുറപ്പെട്ടു (വൈ. ശ) — അതിന്നൂടെ വന്നു (ഭാഗ)
കാനനങ്ങളൂടെ പോം, കാട്ടൂടെ പോം (കൃ. ഗാ) പുരഗോപുരങ്ങളൂടെ നടന്നു
(കെ. രാ) ഗാഥാകാഥനം ചെയ്യുന്ന മാൎഗ്ഗങ്ങളൂടെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു (പ്ര. ര = ഗാ
ഥങ്ങൾ) — അതുങ്ങളൂട്ടു പുക്കു (കൃ. ഗാ.) അതുങ്ങളൂട്ടു പോകയല്ലോ (കൃ. ഭാ)
വഴിത്തൂടായിട്ടു പോകുന്നു (ഭാഗ)

൫) ഷഷ്ഠിയോടു ചേൎന്നുള്ളതും - ആധാരങ്ങളിന്റെയൂടെ നിരങ്ങും
ജീവൻ (പ്രാ)

൬) സപ്തമിയോടു - അന്യകാവലത്തിലൂടു നടത്താം (ര. ച.) സ്വൎഗ്ഗമണ്ഡ
ലത്തിലൂടെ വിരവോടും പ്രവിശ്യ (വൈ. ച.) പ്രകാരവിലൂടെ നടന്നു
(നള) ഉള്ളിലൂടെഴും ഗൃഹ (ഭാഗ) മാൎഗ്ഗമാൎഗ്ഗത്തിലൂടെ പോവോർ (വില്വ
ചാപ)ത്തിലൂടെ നടന്നു (കെ. രാ.) — ഞാനും വൃത്തികളിലൂടെ ...
... (കെ. ന)

൭) കാലവാചികൾക്കു - പതിനാറു വയസ്സിലിങ്ങോട്ടും - സ്വവശാസ്ത്രി
ഞ്ഞേട്ടു (വൈ. ശ = അതിന്റെ ഒരു വൎഷങ്ങളുടെ സ്വസ്ഥമൊക്കം പോയി (ഭാഗ)
൨൧൩. നട്ടു - പോസ്ഥിതദേശത്തിന്റെ നട്ടുവിൽ പോന്നു (കെ. രാ = ഉദ
യ) പടതൻ നട്ടുവിൽ പുക്ക (ദേ. മാ) രണ്ടുകിറിനിന്നും നട്ടുവിൽ (പ. ത)
നടിക്കും വൃത്തത്തിന്നും നട്ടുവിൽ (കെ. രാ) — അവിടുടെ നട്ടുവെച്ചു
ന്നു - പുഴ നട്ടുവെളിയെ കീടി (മ. ഭാ.) — പെരുവഴി മദ്ധ്യേ (ഭാഗ) ദുൎഗ്ഗ
ങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കും (പ. ത) അവരുടെ മദ്ധ്യേ - പറയുന്നതിന്റെ മദ്ധ്യേ
ഇല്ലതിൻ മദ്ധ്യേയിരുന്നു (ഭാഗ = ഇടയിൽ - ചോറ്റു

൨൧൪. മെൽ മുതലായവ — ൧, മുകളിൽ, മീതെമെൽ - പാണ്ടി
മതിലിന്മെൽ (കെ. രാ) കൽമലമെൽ (കെ. ഉ) മെത്തമെലെരി - മെരി
ഞ്ഞും പ്രതിമെല്ലും ശുഭം ചൊല്ല - ഉത്തരമെൽ തട്ടി തൊഴുന്നു (മ. ഭാ.) അ
ശ്വമെൽ - തലമെൽ കരയുക (പ. ചൊ) സിംഹാസനമെൽ ...
— ... കയ്യിൻമെലെ സഞ്ചരിക്ക (ഉ. രാ) തീക്കുമെലെ (ചൊ) —

-അനുഭവം ഷിയക്കെട്ടു പുസ്തകിലൊട്ടുകെക്കും - വലതെ കീമെൽ വച്ചും ഷാ(ട)
ഷ്ടു (മ്രേന്ത്രി) തന്നുനെററിമെൽ ചെന്നതെറെഷ്ടു (കെ. രാ) ചെന്നുവിമെൽകാൽ
ഭാഗം (കൃ. ഉ) കൊമ്പിമെൽ കയറ്റുന്നു (പ്ര. ത)
൨., കീകാൽ - കരങ്ങളും കാൽകളെനിന്നു മഹേന്ദ്രങ്ങളുമിൽ കിരവ.
(ഉ. രാ) മാല്യവാന്റു കാൽകളെമെൽ (മ. ഭാ) വൃക്ഷത്തിന്റെ കീമുകളിൽ ഉ
റങ്ങും (അ. രാ) കീഴ്വിളുകാൽകളെററി (ശീല)
൩., കീത്തു, കീതെ - മലകീത്തു (ര. ച) - കീഴമീമെലെ ചെങ്ങു - ശിരസ്സി കീ
തെ (അ. രാ) വെളുത്തതി കീതെ പൊവാൻ കപ്പൽ (പ്ര. ത) നിലത്തി
കീതെ ഇരുത്തി - നാ(ഭി)ക്കു കീതെ (കൃ. ഗ) ഞെരിക്കു കീതെ താൻ (ര. ച) ഭൂ
വ കീം കീതെ നിലപ്പുതുപരബ്രഹ്മം (പ്ര. ച) പുരെക്കു കീതെ - തലെക്കു കീ
തെ - പരന്നിന്നു കീതെ പറക്ക (പ്ര. ച) — മെഘങ്ങളുടെ കീതെ - തന്നു
ടെ കീതെ കുററങ്ങൾ ചെയ്യിച്ചു (കെ. രാ) — ഉടയിൽ കീതി ഇരുന്നു (ര. ച)
ശുശ്രൂഷകിൽ കീതെ (മ. ഭാ) — ൧൫൧൨
൪., ശെഷമുള്ളവ - ഗണ്ഡൊപലിവന്നു (ദ. മ) കിരിരസ്ത്രം ... (വ. ച)
അരചന്നും തെരുവിന്റെ മെങ്ങാരെ ചെന്നു (പ്ര. ത) ഉഴിഞ്ഞിച്ചു കീ
ന്നു (ര. ച)
കീഴ് = കീഴ - ... കീഴ്ക്കെഴുന്നു (പ്ര. ത) ... കീഴ (പ്ര. ച) അന്നു
ടെ കുടെ കീഴ (കെ. രാ) - കാമിനി കീഴ - ... കീഴ (ര. ച) വൃക്ഷത്തി
ൻ കീഴും ... (മ. ഭാ) - സർവ്വരും തന്നുടെ കീഴാക്കി (ഭാഗ) — ...
കീഴെനില്ക്കു (കൃ. ഗ) ഞെരിപ്പിൻ കീഴെ കിട്ടുവാൻ (വൈ. ശ) — ...
ന്നു കീഴെ വെച്ചു (കെ. സ) ... കീഴ്പറയുന്നു (വൈ. ച) ... മാർക്ക
... കീഴ്പ്പൂക്കി ... (കെ. രാ) ... കീഴെ (മ. മ) — ...ന്റെ
കീഴിൽ - പടിക്കീഴിൽ - പിതാവിന്റെ കീഴിൽ - (ബ്രാഹ്മ ക്ഷത്ര
ങ്ങൾ കീഴിൽ (കെ. രാ)
൫., നെല്ലിയതിൻ താഴത്തു (പ്രി. ച) ലിംഗത്തിന്റെ താഴെയിലും
(വൈ. ശ) അഷ്ടരാത്രി കഴിത്താഴെ സങ്ക്രമം വന്നു (തി. പ. ...) ...
... കിൽ താഴെ തെട്ടാ (മ. ഭാ) — കട്ടിലിന്റെ അടിയൊ ഭാഗം (പ്ര. ത)
കീഴ്പുറം = ... കിഴക്കുപുറം ... — ...

വന്നു- അതിൽ പുറത്തുനിന്നു (കേ.ര) കുറിക്കപ്പുറമെ (വ്യ.മാ) ഈ യു
ഗത്തിൻ അപ്പുറം കഴിഞ്ഞ വൃത്താന്തം (കേ.രാ= മുമ്പെ) നാലുനാഴിക്കപ്പുറം
(നള= മുതൽ)- മൂന്നു നാഴിക്കപ്പുറം വരും (ശി.പു)---

൧൨. അതിൽ പരം (൧൫൧൨.൭)- ദേവാദികൾക്കും പരം (മ.ഭാ)

§ ൧൬൭. പക്കൽ- ൧. തന്നോടെ പക്കൽ തന്നാലെ വാം (പ്ര.ത) താതൻ
വിഷ്ണുപക്കൽ പ്രാപിച്ചു (ഭാ.കീ)- ഒസ്സിതന്റെ പറ്റിൽ കൊടുത്തു
(പ്ര.ത)- പൊക്കൽ (൧൫൧൩)

൧൨. കൂടെ എന്നത് സാഹിത്യത്തോടു ചെരുന്നതല്ലാതെ (൧൫൫൧.൭)
ഷഷ്ഠിയും കൊള്ളും- വീരന്റെ കൂടെ പൊന്നു- ഭരതന്റെ കൂടവും പു
റപ്പെട്ടു (കേ.രാ) അതൽ കൂടെ മരിച്ചു (പ്ര.ത)--- പിന്നെ സപ്തമിയൊടെ-
ഓടിൽ കൂടെ വാരത്ത (പ്ര.ത) കപ്പകിൽ കൂടവന്നു (കേ.ഉ) ദുഃഖ
ങ്ങളിൽ കൂടവൻ മികച്ച (നള) വഴിക്കൽ കൂടവരവിഞ്ഞു (പ്ര.ത)= ഊടെ
§ ൧൦൭. ൨

§ ൧൭൩. സാമീപ്യവാചികൾ പലതും ഉണ്ടു- ൧. ചാരവെ- അവന്റെ
ചാരവെ എന്നു (ശി.പു)- വെള്ളത്തിന്റെ ചാരത്തു- അമ്മമാർ ചാരത്തു
എന്നു (കൃ.ഗ) മാധവ ചാരത്ത- ശൈലത്തിൻ ചാരത്തു- സപ്തത്തിൻ ചാ
രത്തു (കൃ)--- തന്നുടെ ചാരത്തിലാക്കി (കേ.രാ)

൨. ഒന്നിക്കവന്നു (കൃ.ഗ) മലയരികെ- പണമരികെ (പ്ര.ചൊ)
എന്റെ അരികിൽ ഇരുന്ന കൊല്ലൻ- ആറുകളരികിലും (കേ.രാ)- ചെ
ന്നാരിമാരുടെ അരികത്തങ്ങു (മ.ഭാ)--- എന്റെ അരികത്തരിക
(കേ.രാ)

൩. വിടിന്നുക്കൽ (പ്ര.ത) രാമന്റെ അടുക്കൽ (കേ.രാ) പാദത്തിങ്ക
ലടുക്കെ വെച്ചു (ഭാഗ)

൪. ഉരുസമീപെ എന്നു- ദൈത്യസമീപത്തണഞ്ഞു (നള) നദിക്കു സമീ
പത്തും- വഴിക്കു സമീപത്തിൽ- പറവരുടെ സമീപത്തു (കേ.ഉ)

൫. പശുവിന്റെ അണകത്തു (കേ.ഉ)- മന്നവനന്തികെ എന്നു- അച്ഛ
ന്റെ അന്തികത്തിൽ എന്നു (പ്ര.ത)- പാത്രപാർശ്വെ എന്നു (നള) കട
ലുടയവൻ കടൽഭൂമി (പ്ര.ത)

§൨൪൪. ചുഴാദികൾ — ൧., മന്നവൻ്റെ ചുററും (കേ. രാ.) അരക്കുടെ ചുററും (വൈ. ശ.) ഭ്രുവത്തിന്ന ചുററും (ര. ച.) — ജംബുദ്വീപിന്നെ ചുററിലവണാം ബുധിചൂഴ്ന്നു (ഭാഗ.) — ൨., ശിരസ്സിന്നു ചൂഴവും (കേ. രാ.) — ദാനവാരിക്കു ചൂഴും വന്നു (ഭാഗ.) — മലെക്ക് ചൂഴവെ നമ്മുടെ ചൂഴും (കൃ. ഗ.) — ൩., നക്ഷത്രമാലകൾ മെൽ ചുഴല പരന്നു (കേ. രാ.) നരപതിക്കുടെ ചുഴലവും (ഭാര)

§൨൪൫. നെർ — ൧., ഞാൻ നെരെ വരുന്ന ശൂലം — അതിന്നെരെ തെരും (കൃ. ഗ.) — അതിന്നുടെ നെരെ അടുത്തു — വിഷ്ണുക്കൾ നെരെ തൊട്ടുത്തു — (മ. ഭാ.) രാമന്നു നെരെ എതിർക്ക തെർ — ഭാനുവിന്നു നെരാകിയ വന്നു (കേ. രാ.) — അതിന്നെരെ എന്നു (ഭാഗ.) ശക്രൻ്റെ നെരെ നൊക്കി (നള.) — യുദ്ധത്തിൽ എന്നൊടു നെരെ നില്പാൻ (മ. ഭാ.) — അവരൊടു നെരാകിനില്പതിന്നു (ഭാഗ.) വിപ്രരെ നെരിട്ടു സ്തുതിച്ചാൻ അല്ലാ (വൈ. ച.)

൨., എതിർ — സവ്യസാചിക്കെതിരായെന്നു (മ. ഭാ.) — ഇടിക്കൊരെതിരിട്ടു = തന്നൊടു നെരിട്ടു (ഭാഗ.)

§൨൪൬. ഒളം സമസ്ഥലവാചിയാകുന്നു — ൧., അതിന്നൊളം (മ. ഭാ.) കീഴതിന്നൊളം (ത. സ.) ഞങ്ങൾ നെവളവിദ്യ തിരിക്കൊട്ടുള്ള ആം — ഗൊകർണ്ണപക്ഷത്തും (കേ. ഉ.) — ഉദയം വരെ (കി. യ.) —

൨., കാലവാചി — കണ്ണഞ്ഞായ ഇരുപതൊളം എല്ലാം (വൈ. ശ.) ഇന്നൊളവും (ഉ. രാ.)

൩., പ്രമാണവാചി — നൂറൊളം (ത. സ.) കടന്നിതു അവയൊളം വണ്ണത്തിൽ ഗുളികകെട്ടുക — (വൈ. ശ.) മെരുവിന്നൊളം വളർന്നു (അ. രാ.) ഉണ്ണൊളം (വില്വ.)

൪., ഉപമാവാചി — അവരൊളം വൈദഗ്ദ്ധ്യം ഇല്ലാർക്കും (മ. ഭാ.) അസത്തിന്നൊളം സമമാകിട്ടൊർ ആരും ഇല്ല — (കേ. രാ.)

൫., സപ്തമിയൊടെ — പാദത്തിലൊളം ഉരുണ്ടു വന്നു (ചാണ) മാറ്റിലൊളം കരെറി (കൃ. ഗ.) ഇടക്കിലൊളം (ര. ച.) തലയൊട്ടിലൊളം എത്തന്നു (വൈ. ച.) തക്കലൊളം (മ. ഭാ.)

§൨൪൭. മുന്നാദികൾ — ൧., സ്ഥലവാചികളുടെ പ്രയോഗം — രാവണന്മുൻ (ര. ച.) എന്മുന്നൽ നില്ക്കു (ര. ച.) അവന്മുന്നൽ പിണഞ്ഞു (കേ. രാ.)

മാനവന്മാരുടെ മുന്നിലാകുറുവന്നു (കൃ. ഗ.) — എന്റെ മുമ്പിൽവരിക —
(കേ. രാ.) ലോകർ മുമ്പിൽ — സജ്ജനം മുമ്പിൽ കാട്ടുവാൻ (കൃ. ഗ.) അവ
രുടെ മുമ്പിൽ പ്രശംസിച്ചു (ന. ള.) എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു നില്ലു (മ. ഭാ.) എന്റെ മുമ്പി
ൽ വന്നു വാഴ്ത്തിച്ചു (പ. ത.) — അവന്റെ മുമ്പാകെ — നമ്മുടെ സാക്ഷാൽ മു
൨. കാലവാചികളെ പ്രയോഗം — അവന്നു മുൻ രാജ്യഭാരം ചെയ്തു
(ചി. പ.) ഇതിന്നു മുൻ (ര. ച.) — പുലരുന്നതിന്നു മുമ്പെ (ന. ള.) കുറയനേര
ത്തിന്നു മുമ്പെ (വൈ. ശ.) — അതിന്നു മുമ്പെ കാണേണം (പ. ത.) ഇതി
ന്നു മുമ്പെ (ര. ച.) — അസ്തമിപ്പതിന്നു മുമ്പെ, ഉദിക്കുന്നതി
ന്നു മുമ്പെ (മ. ഭാ.) — ഉദിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ (ന. ള.) — ഇടങ്ങുന്നതിന്നു
ഒട്ടു (ത. സ.) = മുമ്പെ ചൊല്ലിയ ഇടങ്ങളെ ഒക്കെയും (മ. ഭാ.) — അടു
ത്ത ൩൭൭.

൩൭൮. പിന്നാലിക്കു — ൧. സ്ഥലപ്രയോഗമായിട്ടു — എൻ പിറ
ന്നവരും (ര. ച.) മുമ്പിലും അവൻ പിമ്പിലും വന്നു സേവിച്ചാർ — ശത്രു
വിൻ പിമ്പെ വരും (കേ. രാ.) ജനങ്ങളുടെ പിമ്പെ ചെന്നാർ (കൃ. ഗ.) മൃ
ഗങ്ങൾ പിമ്പെ (ര. ച.) മൃഗത്തിൻ പിമ്പെ നടന്നു (മ. ഭാ.) — തന്റെ പിറ
കിൽ നടന്നു — കലഹാന്തെ ആരാന്റെ പിറകിൽ (പ. ത.) — പൊരു
ളാം എൻ പിന്നാലെ — തൻ പാട്ടിന്നു പിന്നാലെ പാടി (കൃ. ഗ.) രഥത്തി
ൻ പിന്നാലെ ഓടി — പാത്രയിൻ പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടു (കേ. രാ.) അവ
രുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു (മ. ഭാ.) — പറക്കുന്നതിൻ വഴിയെ പായും ആന —
(പ. ചൊ.)

൨. കാലപ്രയോഗം — അതിൻ പിന്നാലെ — അഞ്ചു നാളെക്കും പി
ന്നെ ഉണ്ടാം (വൈ. ശ.) ഉലാപ്പത്തിൽ പിറ്റെന്നാൾ (കേ. രാ.) ഇതിന്നി
ന്റെ പിറ്റെന്നാൾ (ന. ള.) അതിന്റെ പിറകിൽ — അതിന്നനന്തരം
(കേ. രാ.) അതിന്റെ ശേഷം — അതിൽ ശേഷം (മ. ഭാ.) — തദനുചൊ
ല്ലിനാൻ (ശി. പു.)

൩൭൯. കാരണവാചികളൊടു പല പ്രയോഗം പ്രഥമമതു (൩൫൨–൩)
കൊണ്ടുലം ഗ്രാമം മുടിഞ്ഞു (മ. ഭാ.) എന്നും ഒരു ദിക്കും (൩൫൩ —) —
പിന്നെ ഷഷ്ഠി വിഭക്തിയൊടും — തങ്ങലം (മ. ഭാ.) — ഷഷ്ഠിയും സാധു —

ത്തിന്നടെക്കുലം ഗിരിവൎണ്ണവൎജ്ജം (കേ. രാ) നവകുലകാമിനിപുഷ്ടി. (ഭാ)

§ ൨൭൦. ആണ എന്നതു ഷഷ്ഠിവിഭക്തിയോടു ചേരുന്നതു— ഷഷ്ഠ്യന്താണെ ചൊല്ലു. (പ്ര. ത.) സ്വാമിയുടെ കാലാണെ സത്യം— രാമദേവനാണെ— ഗുരുവാണെ (ര. ച) നമ്മാണെ (കൈ. ന) — തിന്നാണെ— പൊന്നപ്പൻ തന്നാണെ (വൈ) പെരികെ വില്ലാണെ— ശാൎങ്ഗത്താണെ— ഉൎവ്വശിയാണെ— ഭഗവതിയാണെ— എന്റെ കാൎത്ത്യായനിയാണെ (കേ. രാ)

ഇതി ഷഷ്ഠ്യധികരണം സമാപ്തം (§ ൧൯൩— ൨൭൦)

൩. പ്രതിസംജ്ഞകളുടെ പ്രയോഗം

§ ൨൭൧. പ്രതിസംജ്ഞകൾ നാമങ്ങൾക്കു പകരമാകയാൽ സമാനാധികരണത്തെയും ഷഷ്ഠ്യധികരണത്തെയും വിവരിച്ചു ചൊല്ലിയതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു— അവറ്റിന്റെ പ്രത്യേകം പറയുന്നതിൽ വിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടുതാനും

§ ൨൭൨. വാക്കുകളുടെ സംബന്ധത്താൽ തെളിവു മതിയായി വന്നാൽ പ്രതിസംജ്ഞകളെ കൂട്ടേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല— പരശുരാമൻ അമ്മയെ കൊന്നു (കേ. ഉ) എന്നതു മതി— തന്റെ അമ്മ എന്നൎത്ഥം വരും— വാക്കു കേട്ടനേരം എന്നോടുത്തര (വൈ. ച) ഇങ്ങനെ തന്നെ— ഇപ്പോൾ ബന്ധുത്വം— പുത്രികൾ എന്റെ വെണ്ണേൎ (ദേവി) രാമനോടയച്ചിട്ടു കൊണ്ടുനടന്ന കാൎയ്യങ്ങളെ ഒക്കെ ചിന്തിച്ചു (ഭാ)

§ ൨൭൩. പുരുഷപ്രതിസംജ്ഞകളിൽ പലഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടു— ൧., ഞാൻ എന്നതു ചിലപ്പോൾ— നാം— ഞാം— നമ്മൾ— തങ്ങൾ എന്നവകളാൽ മാറി നടക്കും— ഞാം ചാപ്പിച്ചു തരുന്നുണ്ടു എന്നെയും അമ്മയെയും (കേ. ഉ) എങ്ങൾക്കിനിയൊരു സമ്പത്തും— (ദേ. മാ) നമ്മുടെ ഗുരുനാഥന്മാരെ കേൾക്കൊണ്ടു പോരുന്നില്ല എന്നുമാത്രമേ രാജ്യത്തിൽ വന്നതു (ഉ. രാ) തിരുമുമ്പിൽ ഉണ്ടു എന്നെ ഉണൎത്തിക്കുന്നു (ദേ. ഭാ)

൨. അടിയൻ— അടിയങ്ങൾ (§ ൨൩൧)

൩. ഇങ്ങുള്ളവർ— ഇങ്ങുമത്ത്ഥങ്ങൾ ഏവരെയും ഉൾപ്പെട്ടവൻ (ന. ക) ഞങ്ങളുടെ കുടിയിരിക്കുന്ന ഗ്രാമത്തിലും ഇവിടേക്കു ചെല്ലുന്നതു ... തിരുമുമ്പാകെ ...

ലും. (കെ.ര.=നമുക്കു) ഇവൾ വഴുതിപ്പൊം എന്നതിനെക്കണ്ടൊ (കെ.രാ. =ഞാൻ) ഇക്കന്മാർ (നള) ഇങ്ങനം തന്നുടെ പാണി (ത്രി.ഗ.=എന്റെ) ഇങ്ങെനങ്ങൾക്ക് കണ്ടുകൊള്ളേണ്ടില്ല (പ്ര.ത.=നമുക്കു) — സംസ്കൃതപ്രയോഗം. എങ്ങൾ തൊഴുന്നേൻ (കൃ.ഗ.) എങ്ങൾ ഞാൻ = ഇങ്ങൾ (മാമംഗ പനക്കുറയും ഇങ്ങേങ്ങളിൽ — വൈ.ചാ.)

൫.) ഞങ്ങൾ മുതലായവ — ഞങ്ങളുടെ മദത്തെ കൈവൾ ചെറുക്കിലല്ലൊ (മ.ഭാ.) ഞങ്ങളെ നാമം (ചൊന്ന) ഞങ്ങളെത്തൈക്ക (കെ.ഇ.) എവിടെ നിങ്ങൾ ഉഴന്നുള്ളത്ര (ഭാഗ.) — ഭവാൻ തിരുവുള്ളത്തിൽ എറാലും = നിങ്ങളുടെ

൬.) ശ്രീയാകുന്ന തിരു — തു എന്നതും മാനവാചിയാകുന്ന പ്രതിസംജ്ഞ എട്ടത്തൈക്കങ്ങളോടും (രാ.മാ.= അവളുടെ) തമ്പുരാൻ തിരുനാട്ടുവാണു (കെ.ഇ.) — രക്ഷിക്കും അവൻ തന്തിരുവടി (ഉ.രാ.) തന്തിരുവടി ശ്രീകൃഷ്ണൻ (മ.ഭാ.) തിരുവടിയൊഗത്താൽ = നിങ്ങളുടെ

൭.) എടൊ എന്ന മാനവാചി (൨-ാമ) ബഹുവചനത്തിലും നില്ക്കും — കെട്ടുകൊള്ളെടൊ ബാലന്മാരെ (പ്ര.ത.) — ഒന്നിലും പ്രതിയൊഗാവിവില്ലടൊ രാമനെട്ടു (കെ.രാ.) എന്നതിലും മറ്റും അത്ര — ഒന്നാൽ, വിചാരിച്ചാലും — നിരൂപിക്ക — മുതലായ പദങ്ങളെ പോലെ സാവധാന വിചാരത്തെ പെടുത്തികൊട്ടുക്കുന്നു —

൮) പ്രധ. നാം എന്നത് ഒരു വിധത്തിൽ ദ്വിവചനം തന്നെ — ഉം. പൊക നാം — നമ്മളെ പാലിക്കും (നള = എന്നെയും നിന്നെയും) — നമ്മൊട്ടരചക്കുമായുന്നെ — ചന്ദ്രൻ നമ്മളെ നിയൊഗിച്ചു (പ്ര.ത.) എന്നതിൽ മാനവാചിയാകിലും ഞാനൊട് എന്നപൊലെ അത്രെ — നാം — ഇങ്ങേ എന്നവ മന്ത്രികൾ മുതലായ വണിക്കാർ പൊന്നാൽ സ്വാമികൾക്കും പറ്റും — ഇങ്ങെ തിരുമനസ്സുണ്ടെന്നുവരികിൽ അത്രനമുക്കു വരേണം (കെ.ഇ.) — അല്ലും ചിലടത്തിൽ മാത്രം നാം എന്നത്ര ഞങ്ങളൊട് അംശം ഒത്ത — നിങ്ങൾ ഇന്നളൊട്ടു ക്രുദ്ധിക്കുതിക്ക വേണം (കൃ.ഗ.=ഞങ്ങളൊട്)

താൻ.

൯) പ്രധ. താൻ എന്നതിന്നു വല പ്രയൊഗങ്ങളും കാണുന്നു —

൪. തന്റെ യാഗത്തിന്നും ശ്രവണാദികൾക്കും ഇല്ലത്തുകാൎക്കും കൊടുത്തുള്ളും
ബ്രാഹ്മണർ (കെ. ഉ = അന്ത്യേഷ്ടിസമയം) - ചൊല്ക്കൊണ്ടദെവൻ (പ. ചെ.) - തന്നെ
താൻ പുകഴ്ത്തുന്നവൻ - പുത്രന്മാർ തനിക്കുതാൻ ഒന്നൊന്നു ഇല്ലല്ലൊ (ഉ. ഭാ.)
- ഞങ്ങൾക്കു നമസ്കാരം ചെയ്തു തങ്ങൾ (കൃ. ഗ.) — പിന്നെതാൻ ബ്രഹ്മവ
ധാദിപാപം തൊട്ടും ഇല്ലും - തനിക്കു താൻ പൊന്നൊന്നു ഞങ്ങൾ (കൃ. ര.) ത
ന്നെത്താൻ മറന്നുള്ള കാമുകന്മാർ (ഉ. ഭാ.) തന്നൊത്താനറിയാതെ താർന്നുൻ
ഉള്ളൊ (കെ. ന.)
൫. തിരുവടിക്കിൽ അവൻ എന്നതിനൊട്ടു പകൎന്നിട്ടും - ബ്രാഹ്മണൻ
മൊറാണ്ടുതാനെ വാഴിച്ചുതാൻ മകനിന്നുപൊകയും ചെയ്തു (കെ. ഉ.
ഉ) ഇവിടെ അവൻ എന്നാൽ പുത്രനാകിവാഴിച്ചുവന്നവൻ തന്നെ ആകുന്നു താൻ
എന്നാൽ മുന്നെതെ പെരുമാൾ എന്നത്രെ
൬. വൃത്തമാകിലും ക്രിയയ്ക്കാവിൻ സാധാരണാൎത്ഥമുള്ളതാൽ കൊള്ളു
ന്നു - താൻ പാതിദെവം പാതി - താനിൽ എളിയതൊക്കുമിരു - ത
നിക്കുതാനും പുകഴ്ത്തുണം (പ. ചെ.) തന്നുടെ രക്ഷയ്ക്കു താൻ പൊ
ക്കും (ന്യാ) - തന്നുടെ ജ്യോതിതന്നെ കണ്ടുള്ള സമ്മാനം (പ്ര. ഭാ.)
൭. ആത്മകൊണ്ടു താൻ - അവനവൻ - എന്നുള്ള അൎത്ഥത്തൊടും പ
ൎയ്യായങ്ങളെ ചൊന്നുംകാണുന്നു - താനറിയാതെ നാട്ടിങ്ങും ചെല്ലാവതും
(ചാണ) അന്യദെവന്മാർ ചെല്ലുന്തന്നൊലൊക്കത്തക്കൊടുത്തിട്ടവർ ഇല്ലാ
അതുതൽ കാണുന്നവർ തന്നുടെ വൈരികൾക്കു എന്നതൊൻ (ഉ. ഗ.) - പ
ഞ്ചൊക്കും സ്വയമ്മതിയിൽ രതി (കെ. ര.)
൭ മൂന്നു - വിഭാഗാൎത്ഥത്തൊടു ചില്പദംവകരണമുണ്ടു -
൮. നരന്മാർ താന്താൻ ചെയ്തു വന്നെട്ടുരിതംകൊണ്ടു ഭക്തിയുടെ ഫലം അനുഭവിക്കാ
ൻ (കെ. ര.) താന്താൻ കുഴിച്ചകുഴിയിൽ താന്താൻ (പ. ചെ.) ഇന്ദ്രി കട്ട തൊ
ണ്ടാൻ പൊറാ പുത്രർഞങ്ങളുള്ളതിൽ (ഉ. ഭാ.)
൯. താന്താങ്ങൾക്കു ഭവനത്തിന്നു പൊകുവാൻ (കെ. ര.) അന്താന്താന്റെ ജീവ
നൊളവും വെല്ലുതല്ലൊന്നും (ചാണ) താന്താങ്ങൾ പൊയിരുന്നു - അവർ അ
വന്താങ്ങളുടെ ദിക്കിൽ പൊയി (കെ. ഉ) — സംശ്രുതനായി പൊന്നു ദിക്കു
കളിൽ പുക്കു (കെ. ര.)

൩., എല്ലാരും തന്റെ തന്റെ ഭവനമകമ്പുക്കാർ (വി. ഖ.) പരന്നും ചില
രും ഒക്കവെ തന്നെ തന്നെ വെവ്വേറ രക്ഷിക്കുന്നു (പ്ര. ത.) തങ്ങൾ തങ്ങ
ടെ ഗേഹം തോറും പോയവർക്കും — ദേവകൾ എല്ലാം തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുള്ളോ
രു പദം തന്നിലും (ഭാ. വ) — തങ്ങളിൽ തങ്ങളിൽ നോക്കിനാർ — തങ്ങളാൽ ത
ങ്ങളെ ലോകപാലരവും തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുള്ള ഭാഗ്യവും (മ. ഭാ.)
൪., മുമ്മൂന്നു പുരുഷന്മാരോടെ — തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുള്ള ദശയുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ ത
ങ്ങൾ തങ്ങൾ ചുമന്നിട്ടവർ (മ. ഭാ.)
§ ൬൨൩. ആവർത്തം വേറെ രണ്ടു പ്രയോഗത്താലും ആകും —
൧., അവനവൻ (൫൨൫) — അവരവർ അന്തന്ന പേർ കൊണ്ടു —
അവരവരുടെ നെഞ്ഞു കൊണ്ടും (കെ. ഉ.) അതിനധിപതികൾ [illegible]
(ഭാഗ) അവരവർ [illegible] മലകളും കാടന്നു (മ. ഭാ.)
൨., ഒരൊന്നു മുതലായവ (൫൨൩) — ഇത്തരം ഒരൊന്നു ചൊല്ലി — സ
ഷ്ട്രമാലകൾ ഒന്നൊന്നിൽ നന്നതിസുന്ദരമായി (ഭാ. ഗ.) ഒരൊന്നൊന്നാ
യും കഴിഞ്ഞിതു കാലം (മ. ഭാ.) എല്ലാരും ഒരൊന്നൊന്നായി [illegible]
പിടിച്ചു വന്നു (കെ. ര.) പത്തു പത്തു — (൫൨൩)
§ ൬൨൪. കർമ്മവ്യതിഹാരമായിരിക്കുന്ന അന്യോന്യാർത്ഥത്തിന്നും താൻ എന്നതു
ചൊന്നം — ൧., നളനും ദമയന്തിയും തങ്ങളിൽ ചെന്നു (നള) ഗരുഡനും ദേവ
സമൂഹവും തങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ യുദ്ധം — ബലങ്ങൾ തങ്ങളിൽ ഏറ്റു — തങ്ങളിൽ
നോക്കിനാർ (മ. ഭാ) — ഒത്തു തങ്ങളിൽ വിരിയാതെ (വെ. ച.) വെള്ളാളർ ത
ങ്ങളിൽ കലമ്പുണ്ടായി (കെ. ഉ.) കളത്രവും മിത്രവും തങ്ങളിൽ വിശേഷം ഉണ്ടു
(പ. ത.)
൨., ഇരുവർ തങ്ങളിൽ ചെന്നു — തങ്ങളിൽ കാലം കഴിച്ചു പിരിച്ചു (നള)
ഇവർ തങ്ങളിൽ അകലത്താക (കെ. ഉ.) തങ്ങളിൽ വാങ്ങൊഞ്ഞു (പ്ര. ത.)
തങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞു സഖ്യം ചെയ്തു (ഉ. ര.) രണ്ടുമൂന്നു കളപർ തങ്ങളിൽ (കെ.
ര.) മുനിമാർ തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു വെച്ചു (ത. സ.) വാക്കിന്നു തങ്ങ
ളിൽ ചേർച്ച ഇല്ല — (ഭാഗ) ഞാനും അവൻ തങ്ങളിൽ ദ്വന്ദ്വമാവു (ഭാഗ)
൩., അന്യോന്യം മർ അന്യോന്യം കണ്ടു കൊണ്ടു ഭക്ഷിച്ചാർ (മ. ഭാ.) ഞാ
ൻ അന്യോന്യം അന്യോന്യം പറഞ്ഞു — അം. ഒരുമിച്ചിരുന്നു (ഉ. രാ.) അം.

ഉപമിക്കാം (പ്ര. ത) ത്രിവൎഗ്ഗം അ. വിരുദ്ധംങ്ങൾ —— ഗ്രഹിക്കും പെരുമ്പു
രുംവൎദ്ധിച്ചിരുന്നെല്ലാവൎക്കും (ത്ര. ദേ)

൫., കല്പനയും ശാപ്യയും ഒന്നോടൊന്നു സംബന്ധിച്ചു —

§ ൨൨൭. ഉത്തമ മദ്ധ്യമ പുരുഷന്മാരിൽ അന്വൊന്യം ആവശ്യമായുള്ള —

൬., തങ്ങൾ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു (നള) ഞാനും നീയും തമ്മിൽ ഒന്നും പോല്ലി
പറഞ്ഞു (കേ. രാ) നാം കാണ്മിന്നു തമ്മിൽ (ഭാ)

൭., നിങ്ങൾ തങ്ങളിൽ കലഹം ഉണ്ടാകാതിരിക്ക — തങ്ങളിൽ കോപി
പ്പാൻ (മ. ഭാ) നിങ്ങൾ നാലരും ക്രുദ്ധന്മാരായി തമ്മിൽ ഒത്തു (നള)
ങ്ങളും നിങ്ങളും കൂട്ടം അന്യോന്യം ഉണ്ടാവാൻ കാരണം ഇല്ല (കേ. രാ)

൮., നമ്മിൽ സഖ്യം ഉണ്ടാക — ഭേദം നമ്മിൽ ഒരു — സമാഗമം തമ്മിൽ ഉണ്ടാ
കി (മ. ഭാ) ഗ്ലേഹിക്കവെണം നമ്മിൽ — ചെയ്യേണങ്ങളും നമ്മിൽ —
— വെച്ചുപൊയതിന്നു നമ്മിൽ — നമ്മിൽ പറഞ്ഞതു (കൃ. ഗ) — ചെന്നമ്മിൽ
പിണങ്ങിയതെന്നു (കേ. ര) വിരിയുന്നതു ചെയ്യിൽ (ര. ച)

൯., ഞാനും നീയും രാവിലെ പോകിൽ നമ്മിൽ കാണ്മൊരുക്കുക (കേ. ര) ——
സമ്മതി കെട്ടു ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു (കൃ. ഗ) ഞങ്ങൾ നെമ്മിയും —

൧൦., നിങ്ങളിൽ സഖ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലിൻ (ഉ. രാ) നിങ്ങളിൽ പോരും ഏറെ
(അ. രാ) നിങ്ങൾ വെറുക്കിന കാലം (ര. ച)

§ ൨൨൮. അന്യോന്യവാചികളുടെ ഭേദങ്ങൾ — തിര്യക്കിന്നു
നും പെരിച്ചതങ്ങളിൽ തങ്ങളിൽ യാഗഷണം (നള) തങ്ങളിൽ താങ്ങളിൽ പൊ
ട്ടി പൊട്ടി (കൃ. ഗ) —— തമ്മിൽ തമ്മിൽ വിരുദ്ധമായി (കേ. രാ) ഭാൎയ്യാഭൎത്താ
ക്കന്മാർ തമ്മിൽ അന്യോന്യം രാഗം ഇല്ല (പ. വ) അന്യോന്യം അവരവർ തങ്ങ
ളിൽ വെല്ലുവാൻ (കേ. ര) നാലരും അന്യോന്യം ഒരൊരുത്തരായി ശിരസ്സുട
ഞ്ഞു — നിങ്ങളിൽ തങ്ങളിൽ ചെരുവാൻ (നള)

§ ൨൨൯. താൻ എന്ന വാചികയാകുന്ന സൎവ്വനാമം വിശേഷണമായിനടക്കും —
ഒരുവൻ എന്നതു (ഭൂതസംഖ്യ) നാമത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വരും പോലെ താൻ എന്ന
നാമത്തിൻ പിറകിലത്രെ

൧., ഏകവചനം — ഭഗവാനും ദേവി താനും (മ. ഭാ) വിഷ്ണുതന്നുടെ പി
ൻ (ചില) ദേവതന്നെ വെൾക്കുവാൻ — നിൎമ്മലനാം അവൻ തന്റെ മകൻ —

ഹിമവാൻവരെയും - അതിങ്കൽ (മ. ഭാ.) മാതാവുമായവരുടെ ദാസി - ദിതിത
യിൽ (കെ. രാ.) ഒരിവന്തളെന്നമെതി - അവന്തന്നൊട്ടും വയിൻ (ശ്രീ. ഭാ.) മൃത
ലായവ -

൨., ബഹുവചനത്തിലൊട്ടതാൻ - ബ്രാഹ്മണർതങ്ങടെ പാദം (ഭാഗ)
തിങ്കൾതൻ ആർ (കെ. രാ.) അരചർതൻ കൊൾ (ര. ച.) വൃക്ഷങ്ങൾതൻ
മുകൾ (കെ. രാ.) മുനിപാദങ്ങൾതന്നൊട്ടുമെതും - വീരർതൻ വെദങ്ങൾതന്നെ
ഞ്ഞാരങ്ങൾ - ചെമ്പുകൾതന്നിൽ നിറച്ചു (ഭാഗ)

൩., താം - അസ്ത്രികൾതാമും - സുവർതമ്മെക്കും (മ. ഭാ.) ദെവകൾതമുക്കു -
(ര. ച.) അമ്മമാർതമ്മെക്കും വന്ദിച്ചു (കെ. രാ.) കൊഴികൾതമ്മുടെ ചാരത്തു (ശ്രീ. ഭാ.)
ദ്ദിക്കുകൾതമ്മൊട്ടു (ഭാഗ) രാമനും തമ്പിയും അവർതമ്മിലുള്ളൊരു ഭയം (കെ. രാ.)

൪., തങ്ങൾ - നമ്മുടെ തിമിർതങ്ങടെ ദെഹം (കെ. രാ.) രാക്ഷസർതങ്ങളാൽ
ഉണ്ടാകുദണ്ഡം (കെ. രാ.) ഇങ്ങനെ കൊഴികൾക്കും മരിക്കയും തങ്ങളിൽ സ്ഥിതി
തന്ത്രാഗം സുഖം (ഭാഗ) = എന്നിരണ്ടിൽ - ഉരുത്തിരാവർതങ്ങളുടെ വണ്ടം (മ. ഭാ.)
ദ്വിമന്ത്രം താൻ എന്നൊന്നു പിലക്ഷണ്യാദി പ്രയൊഗങ്ങളുമുണ്ടു - ൫., താൻ

താങ്കണം = താനെ - താങ്ങണൊസന്തൊഷിച്ചു (ഭാ. കാ.) - നീ താനെതന്നെ
കാണെനെനടപ്പാൻ (ഭാഗ) മന്നവൻ താനെതന്നെ ചെന്നു (മ. ഭാ.) ഏകി
ൽ ഞാൻതാൻതന്നെ മന്നവൻ (ചാണ) എങ്ങനെ താനെ സൌഖ്യം ലഭി
ച്ചു (കെ. രാ.) താനെഞാൻ എത്രനാൾ പാർക്കേണ്ടു (പ. ത.)

൬., ബഹുവചനത്തിൽ - ഗൊക്കളും ഗൊശാലെക്കൽ തങ്ങളെ താനൊൾ
(മ. ഭാ.)

൩., അവർതമ്മിൽ ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു - തമുക്കുതെ തപ്പുതന്നെ ചെന്നു
കാണെണം (കെ. രാ.)

൪., സ്വയം - താണിയിൽ സ്വയം കരയിനാൻ (കെ. രാ.)

ദ്വിരുക്തം - എത്ര മുതലായ പദങ്ങളൊടു ഒന്നിച്ചു ഞാൻ ക്ഷമം വരുത്തുന്ന
അവ്യയമായി വരും — എത്രതാൻ പറഞ്ഞാലും എത്രതാൻ ചെയ്തിട്ടും
മറെവാനിൽ മനം വരാ - എത്രതാൻ ഉപായങ്ങൾ ചെയ്കിലും - എത്രതാൻ വി
പത്തുകൾ വരികിലും (കെ. രാ.) എങ്ങുതാൻ പറഞ്ഞാലും (ശ്രീ. ഭാ.) എങ്ങ
ങ്ങളൊട്ടു താൻ ഒന്നിച്ചു പൊകിലെന്താ (ഭാ. കാ.) - തങ്ങൾ അറിഞ്ഞു

ത്ര ചെല്ലേണമല്ലോ താൻ (കൃ. ഗ = എങ്ങിനെനുക്കയാലും) - എല്ലാരും ഒന്നു താൻ

ഉരചെയ്യാൽ (പ്ര. ത)

§ ൫൩൫ - താൻ - ൟൻ - എന്നു തന്റെ ഒക്കിലും - മുമ്പേ - ഒ - ൧൦ - ഇഴഞ്ഞർത്ഥങ്ങ

ൾ ഉളളതാകുന്നു -

- ൧.) നാമങ്ങളൊടെ - ചൊല്ലുന്നതിനെകിതാൻ വെന്ത - തൃതീയയാൽ താ

ൻ സ്വഭാവിതാൻ നൊം (മമ) - ഒരിക്കൽ നേരതാൻ കാൽതാൻ കുട്ടുക

(ത. സ) വാപിയിൽ താൻ നീറ്റിൽ താൻ ചെല്ലുന്നു (വൈ. ശ) - ചെങ്കൽതാ

ൻ ഭഗവാങ്കൽ താൻ ഭക്തി (വില്വ) ഇല്ലെങ്കിൽ താൻ പെറുവാൻ പോകുന്നതാൻ

കില്ലാ നതിനാൽ ഒന്നു കൃപ (ക. സ)

൨.) ഇക്കാങ്ങു സമസ്തമിട്ടു (ക്ഷേത്ര - ദി) താൻ താൻ മുഖ

വികാരം താൻ ഇതൊന്നും ഇപ്പോഴും - ശാസ്ത്രങ്ങൾ താൻ ലൌകികം

താൻ എന്താനതു എങ്ങനെ താൻ വിണ്ണോരങ്ങളിൽ നിന്നൊ

ട് കൂടെ മെസമനല്ലേ (ര. ക. ര)

൩.) ക്രിയകളൊടെ - പറഞ്ഞു താൻ കൊല്ലുതാൻ ചെയ്യാൽ (അ. രാ) ഇന്നേ

ടിൽ താൻ ഏണകാരത്തിൽ താൻ ഒതിച്ചുസംഖ്യ കൂടിതാൻ മുങ്ങ

ത്തുതാൻ ഇരിക്കുന്നവ (ത. സ)

§ ൫൩൭ - ത്രാണം - എന്നു തന്റെ പിന്നെ എന്നുള്ള അർത്ഥത്തോടു - ക്രിയാ

ഭാഷാന്തരത്തിൽ ഒട്ടും - ഉം - സ്വർണ്ണം - വൈഷ്ണവം താനം ചെയ്യാൻ താനോ

താനം (വൈ. ശ) കാണിച്ചതൊന്നും പരാനരകം വദനം താനം (വില്വ)

എന്നുകിൽ ഉണ്ടു താനം (പ. വ) വന്ദ്യന്മാരെ വന്ദിച്ചു കൊള്ളുന്ന

ന്മാരെ പിന്നെ കൊണ്ടാതാനം (മ. ഭാ) അതിനൊന്നും അറിഞ്ഞ താനം

ഇല്ല (ര. ക. ര = പൊലും - എങ്കിലും)

൩൬ - ഈ - ചുട്ടെഴുത്തുകൾ -

§ ൫൩൮ - അവൻ എന്നതു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞ നാമത്തെ അല്ലാതെ അവ്യ

ക്തമാകിലും കുറിച്ചതിനെയും കുറിക്കും - ഉ - ധ്യാനിച്ചിട്ടില്ല അവനെ പാ

പങ്ങൾ ഒക്കെ തീർന്നു (ഭാ. ഗ) - ഇതിൽ ഉള്ളത് എങ്കിലും എന്നത് അവ്യക്തമത്രെ താ

ൻ തന്നെ - - നൃപനായിരുന്നവൻ വിട്ടാൽ അവൻ പിഴവനെ വധിക്കും (ഭാര)

അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചാടാൻ അവകാശം വന്നാൽ അവന്റെ ഗൎഭം
വിഫലമാക്കിടും (ശീല)

൨൭൪. ചുട്ടെഴുത്തുകൾ നാമങ്ങളോടല്ലാതെ

൧., പ്രതി - സംജ്ഞ - സംഖ്യ - അവ്യയം - എന്നവറ്റോടും ചെ
ൎക്കും — ഉ — ഇരഎന്നിൽ — ഇന്നാം എല്ലാം — (ക്രി. ഗ) ഇത്തൊണ്ണൂറ്റെല്ലാം
(മ. ഭാ) ഇനിയൊക്കിലെ (കെ. രാ) ഇന്നേടത്തും (ക്രി. ഗ) — ഇന്ന
നാളും — ഇവ പന്ത്രണ്ടുമത്തിലും (മമ) — അങ്ങിനെയും പിന്നെയും
ഇപ്പോലെ — അപ്പോലെ (ക്രി. ഗ)

൨., പെരെച്ചങ്ങളോടും ചെരും — അപ്പോയപൊതുമാൎഗ്ഗം പറയു
ന്നു (കെ. ഉ) — അക്കൊണ്ടുവന്നവൻ (= അവൻ) ഇന്നശവിഷമത്തെ
ദ്രവ്യം (= ഇങ്ങനെ) മ. ഭാ —

൩., ക്രിയാപദങ്ങളോടും ദുല്ലഭമായിചെരും — പൊട്ടുനാകിനാളു
ത്തുടങ്ങുകിൽ — ചൊന്നെരുതല്ലാ ഇക്കാണാകുന്ന — എന്നിത്തുടങ്ങു
ന്നു (ക്രി: ഭ)

൨൭൫. സംസ്കൃതപ്രയോഗം പോലെ — അത — ഇത എന്ന ചുരുക്കിയ
ശബ്ദങ്ങളും ചിലവരും —

൧., അതുകാലം — അതെപ്രകാരം (=അവ) — ഇതുദേഹം — ഇത
ന്റെ ദുൎവചനം തരുവൻ (= ഇന്നന്റെ) — അതാതുദിക്കിൽ — ചെ
ന്നുകലഹം ഉണ്ടാക്കി (മ. ഭാ) എന്നപോലെ തന്നെ (൨൭൯, ൫)

൨., ഫലം ഇതൊന്നുവെണ്ടു (കെ. രാ) സല്ലാപക്കിത്തുക്കൊള്ളുവിലാ)

൩., ഇതിവൃത്താനം — അവകാശവാനദിക്കും മലകളും കടന്നു (മ. ഭാ) ഇവ
ഒമ്പതുമാസത്തിലും (മമ) ഇവമൂന്നിരിലും (വൈ. ശ)

൨൭൬. — അതുഎന്നുള്ള പ്രയോഗത്താൽ എന്നപോലെ (൨൭൬)
നടക്കും — ൧., അവൻ = ആയവർ — അതികാപടമതികളവർ (ഉദ്ധ) ഇ
ക്കാരുവരെ നൊമ്പിന്നാൻ (മ. ഭാ) അതുപോലെ നന്ദിയവർ = നന്ദിയാ
ർ (൨൬൭) —

൨., ആരുഎന്നതു ഏതുനാമത്തിനും ചെരുകും — നാലുത്ര — രാമന്റെ
വാക്യത്തിങ്ങളെ ഒന്നും (കെ. രാ) ഉഴുകയതായോൾ (ക്രി. ച) ചെന്നാൽ

മഹിമാവുള്ള (വിലാ) അന്യശസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടഭ്യസിച്ചുവെച്ചു (ഉ. ത)
ന. രാമന്റെ മുമ്പിലെ അത്ര സന്നദ്ധനാകാതിരുന്നത് ആരൊക്കെ എല്ലാം
രാമന്റെ (കേ. രാ) ഇക്കണ്ട വിഷയവും അതിന്റെ അധിദേവതകളും (പ്ര. കീ)
പു. അത്ര പരബ്രഹ്മവും വരും — ഭൂപാലന്മാർ ആരുമില്ലാതായി — നമ്മ
പുരുഷരാം കണ്ടവരെങ്കിൽ (ത്രി. ഖ — കണ്ടവരെങ്കിൽ)

§ ൧൭൦. ചോദ്യത്തിന്നു അവ്യക്തമായുള്ള ഉത്തരം വരുന്നതിങ്കൽ ഇന്ന
എന്നുള്ള പ്രതിസംജ്ഞ വരും — ന. ഇന്നത് ചെയ്യേണം എന്ന തോന്നു
ന്നു — ഇന്നവെക്കു ദൈവം കൊടുക്കുമെന്നറിഞ്ഞില്ല — ഇന്നതിനെ
ഇന്നതു ഇന്നവരൊടെന്നും ഇന്നവരെല്ലാം വേണം എന്നും ഇപ്പോൾ
ചൊല്ല — ഒടുക്കത്തെ ഇന്നടത്തിൽ ഇന്നവരെന്നും ഇന്നതുചൊല്ലിയ
ത് ഇന്നടത്തിൽ ഇന്നവരെന്നും എല്ലാം അടുത്തു ചൊല്ലി (മ. ഭാ) — ഇന്നവ
ൻ ഇന്നവനാകുന്നത് — ഒരു കൊമ്പത്തു ചെയ്തു ഇന്നവക്കു എന്നു പറയിൻ
(ഭാ. ന) — ഇന്നതു കല്ലെന്നും ഇന്നതു മുള്ളെന്നും ചൊല്ലിയെന്നാവോ
കിട്ടേണ്ടത് (വെ. ച) ഇന്നവനും തമ്പിമാരും കൊണ്ടോർ (ഭാ. കി. ഉ) —
ന. ഇങ്ങനെ — ഇത്ര മുതലായവയും മറ്റു — ഉം — ചോറ് ഇങ്ങനെ എ
ന്നു പറവാൻ പാടി (മ. ഭാ) — ഇന്നവരെല്ലാം ഒത്തു ഗോരം ഇങ്ങനെ ഉള്ളതെ
ന്നു ചൊന്നാൻ — എങ്ങനെ ഇങ്ങനെ എന്നു ചൊല്ലി (ത്രി. ഗ) — അതെത്ര
(ര) — എങ്കിലും ഇല്ലൂ ഇന്നത് എന്നു തെളിഞ്ഞിരുന്നു (രാ. ച) — ഇത്തരം
വേണമെന്നതുകൊണ്ടില്ല (കേ. രാ) ഇത്രയുണ്ടെന്നതുകൊണ്ടില്ല (ത്രി. ഗ)

ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞ

§ ൧൭൧. a. ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞ — ന. വാചകത്തിന്റെ ഉരം ഭാവി
ൽ ഇല്ല — ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചു — ഏതു നന്ന — ഏതു ഞാൻ പ്രത്യുപകാ
രമായി ചെയ്യുന്നതിൽ മതിയാവാനുള്ളതു (കേ. രാ) — ഏതൊന്നു (ഭാഗവത)
ന. വാചകാന്തത്തിലും — സത്യമാകുന്നതൊക്കെ ആരെന്നറിഞ്ഞവൻ (ത്രി. ഗ)
ദുഷ്ടന്മാരുടെ ദൈവം ഏതു മന്ത്രമാകുന്നതു ഏതു (പ്രാ. വാ) ഹൃദയം
ശുദ്ധമായി (വൈ. ച) തങ്ങൾക്കേതവതാരം (ഉ. രാ)

§ ൧൭൧. b. നേരെ ചോദിക്കാതെ അധികൃതമായ ചോദ്യത്തി

നും ഈ പ്രതിസംജ്ഞാനടപ്പു — ഉ — ം അവെട്ടഹം ശ്രുതന്നും എന്നെ
ന്നുവെന്നും അവെദ്യശം ഒരെന്നും എപ്പോം ഗ്രഹിക്കണം (പ്രൌ)
അർത്ഥ ഭാവേശം ഈ ന്നഭിന്നെപ്പൊക്കും (§൧൮൪)

§൧൮൫ — എന്ന — (യാത്ര) എന്ന എന്നവനാ മടിശേഷനെന്നും ഭേദി
ന്നു (§൧൮൬) എന്നാ ഭിന്നവെന്നു ചൊല്ലുമ്പോൾ ഒരു സംഖ്യയിൽ ചെ
ർപ്പോരണം ഉണ്ടാകുന്ന — എന്നത് ഭിന്നെന്നാൽ നാമിന്റെ ഗുണം എ
ത്ത എന്നതാപ്പുക്കും തന്നെ വരും — ഉ — ം ശവിച്ചത് എന്ന് മടി (മ. ഭാ)
എതൊരു കാലത്തിങ്കൽ ശ്രുതകടെ ഭിന്നയോഗത്താൽ എതൊരുടെ
ശത്രു ഭിന്നു എന്നൊരു ഭിന്നിത്താത്താൽ ചതെച്ചു ഭാഗവതം (ഭാഗ)
— ഇവർ ഒരൊരു ഭാഗ്യവാന്റെ മക്കൾ (കെ. രാ) യാതൊരെടത്തു
നണ്ടാകിദെവി — യാതൊരു ജാതി രൂപം എന്നിവ എല്ലാം അരു
ചെയ്തു (ദേ. മാ) യാതൊരു വിധിക്കുത്തക്കവണ്ണം അല്ലി ച്ചാൽ എ
താരു സ്ഥാനത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു ഇതെല്ലാം അരുളിച്ചെയ്തു ഞാൻ (ശിവ)

§൧൮൭ — വാൻ എന്നതിനാൽ ചൊദ്യത്തിന്നു പ്രയോജനം വരുന്നു
ണ്ടു (§൧൮൮) — ഇത്ര കാരണം ഇല്ലാതെ ആകിയതുവാൻ — എന്നെ
ടുവന്നതും ചെയ്തുവാൻ (ബാ) എന്തെതുവാൻ എന്നു ശങ്കിച്ചു (ശി) ദേവ
ക്കുവാനും — എന്നുവാൻ സംഗതിക്കുടുന്നു (പ. ത) — നിൽക്കുമോ വാൻ
ഒത്തൻ ദൈവകല്പിതം (പ. ത)

§൧൮൯ ഒരു വാചകത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്ന അർത്ഥം മറ്റൊരു വാ
ചകത്തിൽ പറയുമ്പോൾ രണ്ടു വാചകങ്ങളും ഒരു ചൊദ്യം കൊണ്ടു സം
യോഗം വരുന്നു — ഉ — ം അഞ്ഞൂറിൽ അനേകരവർ ഉണ്ടോ — ആകട്ടും —
രാജാക്കന്മാർക്കും ബ്രാഹ്മണർക്കും സന്യാസികൾക്കും — (കെ. ഉ) — എന്നാൽ
എന്തെന്നും ചൊത്തുവെക്കും — ഉ — ം പദാർത്ഥം മൂന്നും എന്നെന്നാൽ (ബാല
ഭാഗ) മറ്റുള്ളവരൊടല്ലതന്നോട ഒത്തുചൊല്ലിക്കുന്നാടാവമാകുന്നു —

§൧൯൦ — എന്നതു ചൊല്ലുവാൻ പല വഴികളും ഉണ്ടു —
൧ — തുകിക — എന്നതുകൊണ്ടു — വന്നിരിക്കുന്നത് എന്നതിനാകി
(കി. രാ) — എന്നു ചൊല്ലി — എന്തെന്നു — എന്നിട്ടു — (പ്രചതുർത്ഥി) — എന്ന
ന്നൊരുത്തി കാട്ടുന്നിക്കുന്നു (കി. രാ) — എന്തിനാകട്ടെ ഉണ്ടരു ഇതുഭാഗ

2307.

Malajâla bhâshâ Vjâkaraṇa

മലയാളഭാഷാ

വ്യാകരണം

Malayalim Grammatik

Tellicherry

തലശ്ശെരിയിലെ ഛാപിതം

൧൮൫൧

1851.